

การศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต
ประเภทดนตรีสนามในระดับนานาชาติ

เกษม ทิพยเมธากุล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีตะวันตก
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**EXPLORING THE STANDARD BENCHMARK FOR
INTERNATIONAL MARCHING BAND CONTEST**

KASEM THIPAYAMETRAKUL

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements
for Master of Art Program in Western Music
Academic Year 2018
Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University**

ชื่อเรื่อง การศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต
ประเภทดนตรีสนามในระดับนานาชาติ
ชื่อผู้วิจัย เกษม ทิพย์เมธากุล
สาขาวิชา ดนตรีตะวันตก
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.อนุรักษ์ บุญแจ่ม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.พนัง ปานช่วย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.เฉลิมชัย สุขไพบูลย์

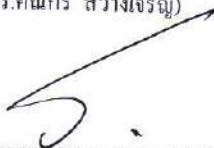
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาด้านหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีตะวันตก

(ดร.คนกร สว่างเจริญ)

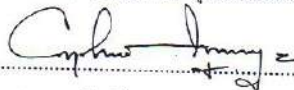
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

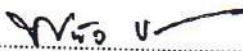
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย)

ประธานกรรมการ

(ดร.อนุรักษ์ บุญแจ่ม)

กรรมการ

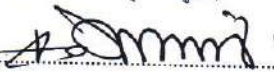
(ดร.พนัง ปานช่วย)

กรรมการ

(ดร.เฉลิมชัย สุขไพบูลย์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จระพันธ์ อ่อนเถื่อน)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ นารีน้อย)

กรรมการและเลขานุการ

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ
ชื่อผู้วิจัย	เกษม ทิพยเมธากุล
สาขาวิชา	ดนตรีตะวันตก
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร.อนุรักษ์ บุญแจ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.พนัง ปานช่วย
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร.เฉลิมชัย สุขไพบูลย์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เรื่องมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาเกณฑ์ การตัดสินการประกวด วงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนามในระดับนานาชาติ และ 2) เพื่อการนำเสนอ แนวทางของเกณฑ์การตัดสิน การประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ ผู้ให้ข้อมูล คือ คณะกรรมการ ในการตัดสินการประกวดระดับนานาชาติ จำนวน 7 คน จาก 3 ทวีป ได้แก่ อเมริกา ยุโรป และเอเชีย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) และสถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนทัศนคติ (Likert Scale)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการตัดสินการประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม ในระดับ นานาชาติ พบว่าเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม ได้เกิดการพัฒนา มาอย่างต่อเนื่อง จากอดีตที่มีการตัดสินโดยการมุ่งเน้นเรื่องของความประทับใจต่อผู้ชมเพียงอย่างเดียว มาจนถึงยุคที่เริ่มถามหาสิ่งที่สมบูรณ์แบบ ในเกณฑ์ของการตัดสิน การประกวดวงโยธวาทิตมากยิ่งขึ้น เช่น การมุ่งเน้นเรื่องระเบียบแถว หรือการบรรเลงให้มีเสียงที่ดีและมีคุณภาพ เป็นต้น จนกระทั่งถึง ปัจจุบันที่มีการแบ่งเกณฑ์การตัดสิน โดยละเอียด และให้ความสำคัญกับระดับของ การให้คะแนน ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ด้านองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรี สนามพบว่า องค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรี สนามมี 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง (Overall Effect) ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง (Overall Effect) คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music) ภาพที่ปรากฏต่อสายตา (Visual)

2. ด้านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการตัดสินใจการประกวดวงโยธวาทิตประเภทสนาม ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวโน้มเพื่อเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จ ในการประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรี สนามในระดับนานาชาติได้ จากการตอบคำถามของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 ครั้ง มีความสอดคล้องกัน เช่น 1) ในด้านของเกณฑ์ การตัดสิน กรรมการได้ให้ความสำคัญในด้านคุณภาพเสียงของการ บรรเลง (Music) 2) ในด้านที่ผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญ และคำนึงถึงในการส่งวงโยธวาทิตเข้า ประกวด คือจะต้องมีการ แสดงทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ 3) ในด้านความคิดเห็นและความ รู้สึกเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานในการประกวด ของแต่ละประเทศ พบว่าผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความสำคัญ กับเรื่องการศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวด ที่มีความ สำคัญต่อผลการประกวดมากที่สุด

คำสำคัญ : เกณฑ์การประกวด วงโยธวาทิต ดนตรีสนาม นานาชาติ

Title	Exploring The Standard Benchmark for International Marching Band Contest
Author	Kasem Thipayametrakul
Program	Western Music
Major Advisor	Dr.Anurak Boonjae
Co-advisor	Dr.Panang Panchuay
Co-advisor	Dr.Chalermchai Sukhapaiboon
Academic Year	2019

ABSTRACT

The purposes of this research were to study 1) to study the criteria Judging of the International Marching Band Contest and 2) for presentation Guidelines for judging criteria Marching Band Contest at the international level, informants are the judges of judging the international competition of 7 people from 3 continents, including America, Europe and Asia. The tools used in the research are in-depth interview and statistics used in Analyzing data such as Likert Scale

The findings revealed as follows:

1. The judging of the marching band contest at the international level, found that the criteria for judging the marching band competition in the field of music Has developed Come continuously From the past that was judged by focusing on the impression of the audience alone Until that era Began to ask for the perfect thing In the criteria of judgment The marching band contest is even more like focusing on the rules of the line. Or playing to have a good sound and quality, etc. until the present, with a detailed judging criteria And pay more attention to the level of scoring Regarding the composition of criteria for judging the marching band competition, the type of music field, found that the composition of the criteria for judging the marching band contest, musical type, field, there are 3 important elements, namely, the whole overview of the overall effect of the performance (Overall Effect) The sound quality of the instrument (Music) The image that appears to the eyes (Visual)

2. The comparison of the achievement of judging the field marching band contest which can be used as a guideline to increase the chance of completion In the competition for the music band competition International pitch From answering the questions of the informants 3 times, with consistency such as 1) in terms of criteria for judging, the committee has given importance to the sound quality of the instrumental performance (Music) 2) in the areas that the coach should focus And taking into account the submission of the marching band into the contest is that there must be Show excellent basic skills and can be applied 3) in terms of opinions and opinions Feeling about the standard criteria in the contest Of each country Found that the informant gave priority With the study of the details of the contest criteria that are most important to the contest results

Keywords: Contest criteria, Marching band, Field music, International

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ดร.อนุรักษ์ บุญแจ และ ดร.พณัง ปานช่วย และ ดร.เฉลิมชัย สุขไพบูลย์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่างๆ ตลอดจนขั้นตอนการวิจัย ขอขอบพระคุณมาในที่นี่เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่วิจัย จนสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจสอบ แก้ไขแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดร.พีระพงษ์ ธีระเผ่าพงษ์ จากมหาวิทยาลัยนครพนมและอาจารย์สุรสีห์ ชานกสกุล จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลอันทรงคุณในการทำงานวิจัยในครั้งนี้ทั้ง 7 ท่าน ได้แก่ อาจารย์ ดร.นิพัทธ์ กาญจนะหุต กรรมการประกวดวงโยชวาทิตระดับโลก และที่ปรึกษาการประกวดวงโยชวาทิตในประเทศไทย หัวหน้าภาควิชาดนตรี และวาทยากรประจำวงดุริยางค์ เครื่องลมแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาจารย์ ดร.วานิช ไปตะวานิช กรรมการประกวดวงโยชวาทิตระดับนานาชาติ และในประเทศไทย ผู้ได้รับรางวัลศิลปาธร วาทยากรประจำวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ และวงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร เป็นอาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัยบูรพา และวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต เรืออากาศเอก พิรุณ เจ๊ะวงศ์ กรรมการประกวดวงโยชวาทิตระดับนานาชาติ และในประเทศไทย วาทยากรประจำวงดุริยางค์เครื่องเป่าจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ อาจารย์เผ่าพันธ์ อานาจรรม กรรมการประกวดวงโยชวาทิตระดับนานาชาติ และในประเทศไทย นักทิมพานีประจำวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ อาจารย์ประจำภาคดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร Mr.Yoshito Ebisawa กรรมการประกวดวงโยชวาทิตระดับโลก และในประเทศ ญี่ปุ่น อาจารย์สอนวงโยชวาทิตชั้นนำมากมายในประเทศญี่ปุ่น Mr.Edwin Beens กรรมการประกวดวงโยชวาทิตระดับโลก และในประเทศ เนเธอร์แลนด์ อาจารย์ผู้ฝึกสอนและออกแบบทำเต็นท์ให้กับวงโยชวาทิตชั้นนำมากมายในยุโรป Mr.Mike Rubino กรรมการประกวดวงโยชวาทิตระดับโลก และในประเทศ สหรัฐอเมริกา ที่ปรึกษาพิเศษ และออกแบบการให้คะแนนทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและอีกหลายๆการประกวดทั่วโลก

อนึ่ง ตลอดเวลาทำการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้รับกำลังใจและการสนับสนุน จากครอบครัว เสมอมาจนจบการศึกษา

สุดท้ายหากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ มีส่วนช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา และสังคมได้บ้าง
ผู้วิจัยขอให้อานิสงส์อันนี้ เกิดขึ้นกับผู้มีพระคุณทุกท่านที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาข้างต้น

เกษม ทิพยเมธากุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ประวัติความเป็นมาของวงโยชวาทิต	6
ประเภทของเครื่องดนตรีในวงโยชวาทิต	10
พัฒนาการในการจัดการประกวดวงโยชวาทิต.....	11
แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management).....	13
องค์กรแห่งการเรียนรู้	20
เกณฑ์การประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม	23
ประวัติความเป็นมาและรายละเอียด เกณฑ์การประกวดวงโยชวาทิตของทั้ง 4 ประเทศ (แคนาดา เยอรมันนี ญี่ปุ่น และเนเธอร์แลนด์)	26
แนวทางการตัดสินใจประกวด	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	46
ผู้ให้ข้อมูล	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย ผลและข้อเสนอแนะ.....	139
สรุปผลการวิจัย.....	140
อภิปรายผลการวิจัย.....	147
ข้อเสนอแนะ	144
บรรณานุกรม.....	148
ภาคผนวก.....	151
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	152
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	154
ภาคผนวก ค แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อหาค่า IOC แบบประเมินค่าคะแนนผู้ให้ข้อมูลตามแบบ Likert Scale 5 ระดับ การศึกษาองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินใจการประกวด วงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม	158
ภาคผนวก ง ภาพตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์คะแนนในหัวข้อต่างๆ จากรายการประกวด WAMSB, Rastede, MIO, WMC ฉบับภาษาต่างประเทศ.....	165
ภาคผนวก จ แบบตอบรับวารสารในการเผยแพร่บทความวิจัย	183
ประวัติผู้วิจัย.....	185

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2	ภาพแสดงตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด WAMSB	28
3	ภาพแสดงธงชาติแคนาดาประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการประกวด	29
4	ภาพแสดงตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด Rastede.....	31
5	ภาพแสดงธงชาติเยอรมนีประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการประกวด.....	31
6	ภาพแสดงตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด MIO.....	33
7	ภาพแสดงธงชาติญี่ปุ่นประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการประกวด	34
8	ภาพแสดงตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด WMC	36
9	ภาพแสดงธงชาติเนเธอร์แลนด์ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการประกวด	36
10	ภาพแสดงตารางการเปรียบเทียบรายละเอียดของการประกวดในรายการต่างๆ	37
11	ภาพแสดงแบบตารางการเปรียบเทียบเกณฑ์การประกวดฉบับภาษาไทย.....	38
12	ภาพแสดงแบบตารางการเปรียบเทียบเกณฑ์การประกวดฉบับภาษาอังกฤษ.....	39
13	ภาพขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์	49
14	ภาพแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงหน้าที่ 1	50
15	ภาพแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงหน้าที่ 2	51
16	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ จากรายการประกวด WAMSB ที่แปลเป็นภาษาไทย.....	55
17	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จากรายการประกวด WAMSB ที่แปลเป็นภาษาไทย.....	57
18	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด WAMSB ที่แปลเป็นภาษาไทย.....	59
19	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนประเภทมาร์ชซิง-พาเหรด จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	61
20	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนรวมประเภทมาร์ชซิง-พาเหรด จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	62
21	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ทั้งหมด จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	63

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
22	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	65
23	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	67
24	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์มาร์ชชิง-พาเหรด จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	69
25	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการเดินแถว จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	71
26	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนดนตรี จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	72
27	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนรวมประเภทมาร์ชชิง-พาเหรด จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	73
28	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนรวมดนตรี จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	74
29	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของโชว์ทั้งหมด จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย	75
30	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	76
31	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์การเดินแถวและการแสดงภาพที่ปรากฏ ต่อสายตา จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย.....	78
32	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์คัลเลอร์การ์ด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	80
33	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์เครื่องดนตรีกระทบ จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	82
34	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตา ทั้งหมด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย.....	84
35	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของดนตรีทั้งหมด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	86

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
36	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	87
37	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการเดินแถวและการแสดงภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	88
38	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนเครื่องดนตรีกระทบ จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	89
39	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	90
40	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	91
41	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของคนตรีทั้งหมด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	92
42	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนความชำนาญด้านภาพ จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	93
43	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนคัลเลอร์การ์ด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	94
44	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนดนตรี เครื่องเป่าทองเหลือง จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	95
45	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	96
46	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนดนตรี เครื่องดนตรีกระทบ จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	97
47	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	98
48	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตา ทั้งหมด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	99

สารบัญญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
49	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	100
50	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความชำนาญด้านภาพ จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	101
51	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์คัลเลอร์การ์ด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	102
52	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ดนตรี เครื่องเป่าทองเหลือง จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	103
53	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนคัลเลอร์การ์ด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	104
54	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ดนตรี เครื่องดนตรีกระทบ จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	105
55	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	106
56	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย	107
57	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด จากรายการประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย	108
58	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี จากรายการประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย	110
59	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถการแสดงผลภาพที่ปรากฏ ต่อสายตา จากรายการประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย.....	112
60	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตา ทั้งหมด จากรายการประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย.....	114
61	ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ จากรายการประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย	116

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
62	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสิน การประกวด 5 ประเทศ ในด้านภาพรวมทั้งหมดของการแสดง	121
63	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสิน การประกวด 5 ประเทศ ในด้านคุณภาพเสียงของการบรรเลง	122
64	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสิน การประกวด 5 ประเทศ ในด้านภาพที่ปรากฏต่อสายตา	123
65	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่ม โอกาส สู่ความสำเร็จในการประกวด ในด้านการนำเสนอ โฉว์ที่ชัดเจน	125
66	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่ม โอกาส สู่ความสำเร็จในการประกวด ในด้านความกลมกลืนของภาพและเสียง	126
67	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่ม โอกาส สู่ความสำเร็จในการประกวด ในด้านการสื่อสารความรู้สึกของผู้แสดงถึงผู้ชม ..	127
68	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่ม โอกาส สู่ความสำเร็จในการประกวด ในด้านแสดงควมมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้.....	128
69	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่ม โอกาส สู่ความสำเร็จในการประกวด ในด้านเกิดการสร้างสรรค์งานใหม่ๆ ใน โฉว์ที่แสดง	129
70	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่ม โอกาส สู่ความสำเร็จในการประกวด ในด้านการลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Shoe Timeline).....	130
71	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสิน การประกวด 5 ประเทศ ในด้านเป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับ	132

สารบัญภาพ(ต่อ)

ภาพที่		หน้า
72	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสิน การประกวด 5 ประเทศ ในด้านระดับความยากของการประกวด จะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการประกวดในปีนั้นๆ.....	133
73	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสิน การประกวด 5 ประเทศ ในด้านเกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปีนั้นๆ.....	134
74	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสิน การประกวด 5 ประเทศ ในด้านลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้าง มีผลต่อการสร้างโชว์	135
75	ภาพแสดงกราฟแท่งการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสิน การประกวด 5 ประเทศ ในด้านการศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวด มีความสำคัญต่อผลการประกวด.....	136
76	ภาพแสดงกราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสิน การประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในด้านสิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดในการ ประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม	141
77	ภาพแสดงกราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสิน การประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในด้านสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญ ถ้าอยากประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม	142
78	ภาพแสดงกราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสิน การประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในด้านความรู้สึกต่อเกณฑ์การประกวด ของประเทศเหล่านี้.....	143

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม (Diplay) ระดับนักเรียนในประเทศไทยในยุคปัจจุบันได้มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่วงโยชวาทิตโรงเรียนวัดสุทธิวาราม ได้รับรางวัลชนะเลิศจากการประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนามระดับอาเซียน ณ การประกวดในประเทศไทยอิน โดนีเซีย และได้รับเชิญให้เข้าร่วมประกวดดนตรีโลกประเภทดนตรีสนามในงาน World Music Contest 1981 (WMC) ณ เมือง Kerkrade ประเทศเนเธอร์แลนด์ เมื่อปี พ.ศ.2524 (อนุพงษ์ อมาตยกุล, 2560, น.22) ทำให้วงการโยชวาทิตนักเรียนในประเทศไทย ประเภทดนตรีสนาม มีการตื่นตัวและมีการริเริ่มให้มีการจัดการประกวดระดับชาติขึ้นทุกปี โดยมีกรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการประกวด โดยเริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลาถึง 35 ปี อีกทั้งได้มีการแบ่งการประกวดเป็นหลายประเภทตามลักษณะการแสดงด้วยกัน ทั้งประเภทดนตรี สนาม กลางแจ้ง และประเภทดนตรีสนามในร่ม จึงส่งผลให้วงการวงโยชวาทิตนักเรียนของประเทศไทยเกิดการพัฒนาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องเป็นเหตุให้วงโยชวาทิตนักเรียนของประเทศไทยได้ส่งวงโยชวาทิตเข้าร่วมการประกวดดนตรี ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติที่จัดขึ้นโดยองค์กรต่างๆ ในระดับโลกอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

ผู้วิจัยในฐานะเคยเข้าร่วมการประกวดวงโยชวาทิตระดับนานาชาติ และได้รับการคัดเลือกให้เข้าอบรมกับองค์กรดนตรีโยชวาทิตระดับโลกหลายองค์กร จึงทำให้ได้รับเชิญเป็นกรรมการตัดสิน การประกวดวงโยชวาทิต ทั้งในประเทศ และต่างประเทศทั่วโลกมากกว่า 10 ปี ได้เห็นข้อดีและข้อเสียที่เกิดขึ้นจากการที่มีวงโยชวาทิตจากประเทศไทยได้เดินทางไปเข้าร่วมการประกวดใน ต่างประเทศ ซึ่งแต่ละครั้งมีการใช้งบประมาณไม่ต่ำกว่า 3 ล้านบาท ถึง 10 ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณ ที่สูงมากสำหรับโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ทำให้ผู้สนับสนุนหรือผู้บริหารโรงเรียนคาดหวังผล การประกวดในระดับสูง เพราะลงทุนไปด้วยเงินจำนวนมาก แต่เนื่องด้วยการประกวดในแต่ละครั้ง จะมีวงโยชวาทิตเข้าร่วมการประกวดมาก และวงที่จะประสบความสำเร็จ ในตำแหน่งชนะเลิศ การประกวดมีเพียง 1 วง เท่านั้น ส่วนวงอื่น คือวงที่พ่ายแพ้หรือไม่ได้ที่ 1 นั้นเอง

วงโยชวาทิตที่จะประสบความสำเร็จในการประกวดแต่ละครั้ง ก็ต้องมีองค์ประกอบมากมาย ทั้งเรื่องของดนตรี (Music) ภาพ (Visual) องค์ประกอบโดยรวม (Overall Effect) และอื่นๆ ทั้งนี้และทั้งนั้น มีอยู่สิ่งหนึ่งที่มีความจำเป็น และสำคัญไม่น้อยไปกว่าการทำการแสดงให้ดี และ

ฝึกซ้อมให้ดี คือ การศึกษาแนวทางเกณฑ์การให้คะแนนของคณะกรรมการผู้ตัดสิน ในรายการประกวดนั้นๆ ซึ่งปกติแล้วจะมีความแตกต่างกัน ทั้งสัดส่วนและการให้คะแนน (Percent Criteria) รูปแบบราย ละเอียดในใบให้คะแนน (Score Sheet) และจำนวนของผู้ตัดสิน (Judge Panel) โดย วงโยชวาทิตส่วนใหญ่ในต่างประเทศ ที่ประสบความสำเร็จในรายการประกวดนั้นๆทางคณะผู้ฝึกสอน จะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก และเป็นประเด็นสำคัญอันดับต้นๆ ที่ต้องศึกษา ก่อนที่จะ เลือก รายการประกวดหรือออกแบบการแสดงเพื่อใช้ในการประกวด

ในทางตรงกันข้ามจากประสบการณ์ของผู้วิจัย พบว่าวงโยชวาทิตจากประเทศไทยจำนวน ไม่ น้อยที่ไม่ได้ศึกษาและ ไม่มีประเด็นนี้เข้ามาในขั้นตอนการเตรียมการประกวด เนื่องจากวงโยชวาทิต ต่างๆเหล่านั้นคิดว่าการประกวดดนตรีสนาม เพียงแค่เล่นดนตรีให้เสียงดีให้ไพเราะ เดินแถว ให้ตรง สวยงามก็เพียงพอแล้วทั้งที่ในความเป็นจริงองค์ประกอบต่างๆที่กล่าวมานั้นเป็นเพียง องค์ประกอบ ส่วนหนึ่งเท่านั้นทั้งนี้อาจเพราะความด้อยในเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษ และต้องอ่าน เอกสารที่เป็น ภาษาต่างประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเรื่องนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาลึกลงไปอีก โดยการแจก แบบสอบ ถามให้วงโยชวาทิตต่างๆที่เข้าร่วมการประกวดวงโยชวาทิต ระดับภูมิภาค ปี พ.ศ. 2560 ของทาง กรมพลศึกษาพบว่า แม้กระทั่งรายการประกวดที่จัดขึ้น ภายในประเทศไทย ซึ่งเอกสาร ทั้งหมด เป็นภาษาไทย มีวงโยชวาทิตที่ไม่น้อยเช่นเดียวกัน ไม่ได้ทำการศึกษาแนวทาง การให้ คะแนนของ คณะกรรมการผู้ตัดสินในรายการประกวดนั้นๆ (กรมพลศึกษา, 2560) ซึ่งอาจ มาจาก สาเหตุดังต่อไปนี้

1. ผู้ฝึกสอนไม่ได้มีการอ่าน และทำความเข้าใจกับเกณฑ์การตัดสินการประกวด ในแต่ละ รายการ
2. ผู้ฝึกสอนไม่เข้าใจศัพท์เทคนิคที่ใช้ในเกณฑ์การตัดสินการประกวด
3. ผู้ฝึกสอนไม่ศึกษาเกณฑ์การตัดสินที่พิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาที่ ไม่ได้ ใช้กันอย่างแพร่หลาย เช่น ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน ภาษาอิตาลี เป็นต้น

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำงานวิจัยฉบับนี้ เพื่อเป็น ประโยชน์ ให้แก่วงการวงโยชวาทิตของประเทศไทย ทั้งผู้จัดการประกวด และวงโยชวาทิตที่ ต้องการจะส่ง วงเข้าประกวด โดยผู้วิจัยจะนำเกณฑ์การประกวดของรายการประกวดวงโยชวาทิต ระดับโลก ที่วง โยชวาทิตจากทั่วโลก และวงโยชวาทิตจากประเทศไทยนิยมเดินทางไปประกวด จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศแคนาดา ประเทศเยอรมนี ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ รวมถึง ประเทศไทยด้วยโดยนำมาศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ และเปรียบเทียบ ทำความเข้าใจหา ข้อดีข้อเสีย เพื่อให้เห็นถึงความเหมือน และความต่าง ทั้งนี้จะเป็นผลในการตัดสินใจเลือกรายการ

ประกวด รวม ถึงการต่อยอดงานวิจัย ในการศึกษาแนวทางเกณฑ์การประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ ที่เหมาะสม และเป็นประโยชน์แก่ผู้จัดในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ
2. เพื่อการนำเสนอแนวทางของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม

ด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล จากคณะกรรมการในการตัดสินการประกวดระดับ นานาชาติ จำนวน 7 คน จาก 3 ทวีป ได้แก่ อเมริกา ยุโรป และเอเชีย

ด้านเกณฑ์การตัดสิน

เกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ที่สร้างขึ้นจากการบูรณาการ จากเกณฑ์การตัดสินการประกวด 5 รายการ ใน 5 ประเทศ ซึ่งประกอบด้วย รายการ World Music Contest ประเทศเนเธอร์แลนด์ รายการ World Association of Marching Show Band ประเทศแคนาดา รายการ Rasteder Internation Music Festival ประเทศเยอรมนี รายการ Marching In Okayama ประเทศญี่ปุ่น และรายการ Thailand Internation Royal's Trophy Band Competition ประเทศไทย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสิน การประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม
2. ทำให้เพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จ ในการประกวด วงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในประเทศไทยและในระดับนานาชาติ

3. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ให้แก่วงการวงโยชวาทิต ของประเทศไทย ทั้งผู้จัดการประกวด และวงโยชวาทิตที่ต้องการจะส่งวงเข้าประกวด รวมถึง การตัดสินใจในการเลือกรายการประกวด
4. ทำให้เกิดประโยชน์ในทางวิชาการด้านดนตรีโยชวาทิตในประเทศไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เกณฑ์การประกวด หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต เพื่อคัดเลือกวงโยชวาทิตที่ดีที่สุด ในแต่ละประเภทให้เป็นผู้ชนะ และได้รับรางวัลจากกองประกวด วงโยชวาทิต ในระดับนานาชาติ โดยกำหนดให้เป็นมาตรฐาน

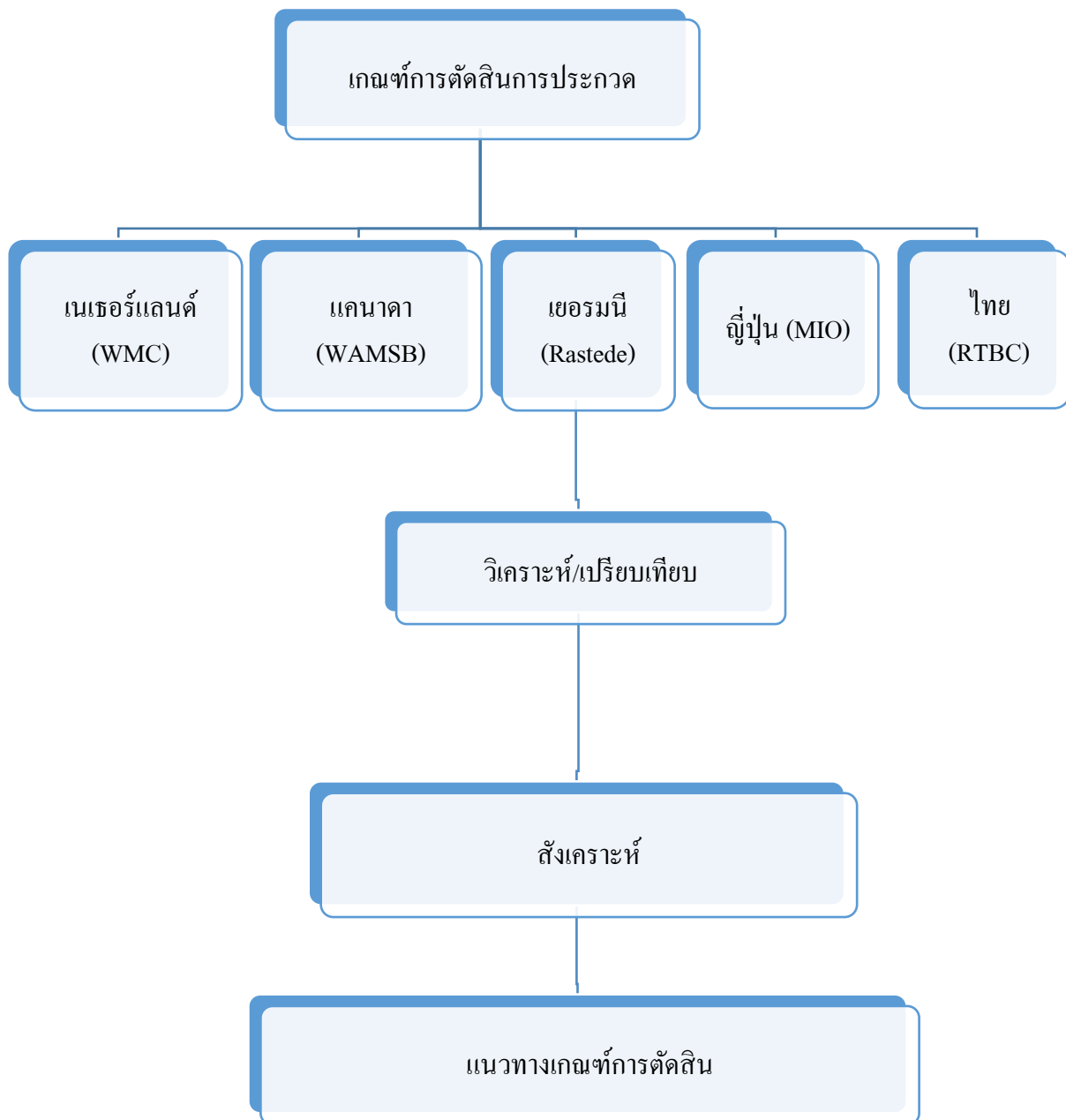
วงโยชวาทิต หมายถึง กลุ่มผู้เล่นเครื่องดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าทองเหลือง และเครื่องกระทบ และหมายรวมถึงวงดนตรีอื่นที่มีการจัดวงแบบเดียวกัน เช่น ซิมโฟนิคแบนด์, มาร์ชชิ่งแบนด์, แตรวง เป็นต้น

ดนตรีสนาม หมายถึง ประเภทของการแสดงดนตรีพร้อมการเดิน แปรขบวนเป็นรูปภาพต่างๆ โดยให้สอดคล้องกันทั้งอารมณ์บทเพลง และจังหวะของบทเพลง

นานาชาติ หมายถึง เกี่ยวกับสองประเทศ หรือมากกว่าสองประเทศขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา และค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน สำหรับการประกวดวงโยธวาทิตในระดับนานาชาติทั้งแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของวงโยธวาทิต
2. ประเภทของเครื่องดนตรีในวงโยธวาทิต
3. พัฒนาการในการจัดการประกวดวงโยธวาทิต
4. แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management)
5. องค์กรแห่งการเรียนรู้
6. เกณฑ์การประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม
7. ประวัติความเป็นมา และรายละเอียดเกณฑ์การประกวด วงโยธวาทิตของทั้ง 5 ประเทศ (แคนาดา เยอรมนี ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ และประเทศไทย)
8. แนวทางการตัดสินใจการประกวด
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประวัติความเป็นมาของวงโยธวาทิต

1. ประวัติวงโยธวาทิตโลก

จากหลักฐานที่ปรากฏชาวโรมันชาวยิว ได้ใช้แตรทรมเป็ต เป็นเครื่องดนตรีในการทหาร ช่วง คริสต์ศตวรรษที่ 11 แตรที่ทำจากเขาสัตว์ แตรทรมเป็ต ขลุ่ย (Pipe) กลองและฉาบ ซึ่งนำมาใช้ ในระหว่างของช่วงสงครามศาสนา ในแถบตะวันออกกลาง ซึ่งขลุ่ยประเภทนี้ ยังใช้เป่าปลุกใจฝ่าย ทหาร รูปแบบการจัดวงเริ่มเป็นที่นิยมในรูปแบบของทรมเป็ต และกลอง โดยลักษณะการจัดวง เช่นนี้ เป็นลักษณะเฉพาะของทหารแถบตะวันออกเท่านั้น (สธน โรจนตระกูล, 2554, น.4)

แต่เดิมวงโยธวาทิตไม่มีที่มาจากรูปแบบของวงโยธวาทิตในปัจจุบัน โดยแต่เดิมเป็นแตรวง มี ลักษณะขนาดวงที่เล็กซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องดนตรีประเภทแตร และเครื่องเครื่องดนตรีประเภท กระทบ วงโยธวาทิตได้รับการพัฒนามาตั้งแต่สมัยยุคกลาง (Middle Ages) จนถึงมีลักษณะเฉพาะ ทางมากยิ่งขึ้นในช่วงสมัยพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ระหว่างคริสต์ศตวรรษ 1673 – 1715 โดยพระองค์ ทรงจัดวงดนตรีและประพันธ์บทเพลงด้วยพระองค์เอง โดยเครื่องดนตรีประกอบไป

ด้วย โอโบัว (Huatois) 4 ขนาด และกลอง

ซึ่งวงโยชวาทิตในยุโรปสมัยกลางกองทัพฝ่ายทหารใช้ปี่ชอรัม (Shawms) ทรัมเป็ตและกลอง ในการเดินทัพ ต่อมาในปี ค.ศ.1618 – 1648 ในเยอรมัน ได้จัดวงโยชวาทิตทหารขึ้น มีปี่ชอรัม 3 คัน แตรทรัมเป็ต แตรฝรั่งเศสและเครื่องตี โดยใช้ในการเดินทัพและการตั้งบรรเลงอยู่กับที่ ต่อมา ฝรั่งเศส และอังกฤษ มีการประยุกต์ โดยการแต่งเพลงขึ้นให้เฉพาะ สำหรับการบรรเลงด้วย วงโยชวาทิต

อนุรักษ์ บุญแจะ (2539 อ้างถึงใน Schloes, 1987, p.639) ว่าในสมัยของพระเจ้าเฟรเดอริกมหาราช ระหว่างคริสต์ศตวรรษ 1740 – 1786 พระองค์ทรงจัดตั้งวงโยชวาทิตขึ้นในปี ค.ศ. 1763 ซึ่งภายใน วงมีเครื่องดนตรีประกอบไปด้วย

- โอโบ (Oboes) 2 เลา คลาริเน็ต (Clarinets) 2 เลา ฮอรัม (Horns) 2 ตัว
- บาสซูน (Bassoons) 2 เลา กลอง

ประเทศฝรั่งเศสในปี ค.ศ.1789 ยุคของพระเจ้าฌ็องโปเลียน ได้จัดตั้งวงโยชวาทิตประจำกองพันทหารราบของฌ็องโปเลียน ซึ่งประกอบไปด้วยเครื่องดนตรี ดังนี้

- พิคโคโล (Picolo) 1 เลา คลาริเน็ตเสียงสูง (Clarinet) 1 เลา
- บาสซูน (Bassoons) 4 เลา คลาริเน็ต (Clarinets) 16 เลา
- ทรัมเป็ต (Trumpets) 2 คัน ฮอรัม (Horns) 4 คัน เซอร์เพนท์ (Serpents) 2 คัน
- ทรอมโบน (Trombones) 3 คัน ไทรแองเกิล (Triangle) 1 อัน
- ฉาบ (Cymbals) 2 คู่ กลองเล็ก (Snare Drums) 2 ใบ กลองใหญ่ (Bass Drum) 1 ใบ
- เบสทรัมเป็ต (Bass Trumpet) 1 คัน เครื่องเคาะตุรกี (Turkish crescents) 2 อัน

ต่อมาในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 ในยุคนั้น เครื่องเป่าลมทองเหลืองถูกพัฒนาให้มีกระเบื้องในการบังคับเสียงซึ่งเทคนิคนี้สามารถบังคับให้เสียงต่างๆได้แทบจะครบ โดยทางทหารได้นำดนตรีพวกแตรและขลุ่ยไปใช้สำหรับการเดินทัพของทหาร และในการออกรบทำศึกสงคราม โดยมีกลองแตก กลองหนังสองหน้าและขลุ่ยพิคโคโล โดยเหตุการณ์ที่สำคัญของวงโยชวาทิต เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ.1838 วงโยชวาทิตประเทศรัสเซียได้มีการบรรเลงรับจักรพรรดิของรัสเซีย ณ กรุงเบอร์ลิน โดยมีวงดนตรีที่ประกอบไปด้วยเครื่องเป่าจำนวน 1,000 คน กลองจำนวน 200 คน ซึ่งในช่วง ค.ศ.1847 ออดอล์ฟ แซก (Adolphe Sax) นักประดิษฐ์ชาวเบลเยียม และยังเป็นผู้ควบคุมวงโยชวาทิตของฝรั่งเศส นำเอาเครื่องดนตรีที่ประดิษฐ์ขึ้น ได้แก่ แซกโซโฟนและแตร ตระกูลฮอรัมออกมาในการใช้บรรเลง ประเทศอเมริกาเริ่มมีวงโยชวาทิตในปี ค.ศ.1775 เมือง Fort Ticonderoga โดยมีกลองและขลุ่ยผิวในการบรรเลงในการเรียกแถว โดยการพัฒนางวงโยชวาทิตที่รุ่งเรืองที่สุดในสมัยของ แพทริก ซาร์สฟิลด์ กิลเมอร์ (Patrich sars Field Gilmore) ช่วงปี ค.ศ.

1829 – 1892 และจอห์น ฟิลิป ซูซา (John Philip Sousa) ค.ศ. 1854 – 1932 ซึ่งทั้ง 2 คน เป็นผู้
 อำนวยการวงดนตรี นักจัดรายการดนตรี ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์วงโยชวาทิตเป็นที่แพร่หลาย
 โดยเฉพาะจอห์น ฟิลิป ซูซา ที่เป็นนักประพันธ์เพลงมาร์ชต่างๆ ให้กับวงโยชวาทิต จนได้รับ การ
 ยกย่องให้เป็นราชาแห่งเพลงมาร์ช (The King of March)

วงโยชวาทิตยังได้มีการปรับรูปแบบเพื่อให้เกิดความเหมาะสม กับรูปแบบการบรรเลง โดย
 ที่เฟรเดริก ชันแนล ได้ทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดวงและการบรรเลงของวงโยชวาทิตด้วย
 การ นำบรรเลงเน้นที่ความงามความไพเราะของเสียง โดยมีชื่อเรียกว่า คอนเสิร์ตแบนด์ (Concert
 Band, Symphonic Band)

สำหรับด้านการประกวดวงโยชวาทิต ประเทศอังกฤษเริ่มจัดการประกวดขึ้นครั้งแรก ในปี
 ค.ศ.1853 ณ เมืองแมนเชสเตอร์ หลังจากนั้นอีก 45 ปี เจ เฮนรี อีสต์ (J. Henry Iles) ได้นำเอาวง
 ดนตรีที่ได้รับรางวัลไปบรรเลงที่ อัลเบิร์ต ฮอลล์ ณ กรุงลอนดอน โดยมีวงดนตรีเข้าร่วมการ
 ประกวดรวม 20 วง และต่อมาในอีก 30 ปี ได้มีวงดนตรีเข้าร่วมการประกวดจำนวนเกือบ 200 วง
 ซึ่งในการประกวดเป้าหมายนั้นเป็นการประกวดเพื่อสร้างสรรค์ความภูมิใจหรือพยายามให้สุดความ
 สามารถแล้วชื่นชม ยินดีกับผู้ที่เก่งกว่า

สรุปสำหรับวงโยชวาทิต สำหรับ Britain คือวงดนตรีสำหรับทหารและวงดนตรีที่มีลักษณะ
 คล้ายคลึงกัน คือ วงที่มีองค์ประกอบเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมไม้ และเครื่องลมทองเหลือง ซึ่ง
 วงดนตรีประเภทนี้ มีชื่อแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น วงโยชวาทิตที่มีรูปแบบการผสมวงที่
 ก่อนข้างมีมาตรฐานคือของอังกฤษ โดยแบ่งนักดนตรีออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่ม A ได้แก่ ปิคโคโลหรือฟลูทหรือทั้ง 2 อย่าง (Piccolo or Flute) 1 เลา โอโบ
 (Oboe) 1 เลา สมอลล์คลาริเน็ตอีแฟลต (Small Clarinet Eb) 1 เลา ออดีนารีคลาริเน็ตอีแฟลต
 (Ordinary Clarinet) 1 เลา อัลโตคลาริเน็ต (Alto Clarinet) 1 เลา เบสคลาริเน็ต (Bass Clarinets) 2
 เลา บาสซูน (Bassoons) 2 เลา แซกโซโฟน (Saxophone) 1 เลา

2. กลุ่ม B ได้แก่ ฮอ์น (Horns) 4 ตัว บาริโทน (Baritones) 2 ตัว ยูโฟเนียม (Euphoniums)
 2 ตัว บอมบาร์ดอนหรือทูบา (Bombardon or Tuba) 4 ตัว

3. กลุ่ม C ได้แก่ คอ์เน็ต (Cornets) 4 ตัว ทรัมเป็ต (Trumpets) 2 ตัว ทรอมโบน
 (Trombones) 3 ตัว

4. กลุ่ม D ได้แก่ ดรัมเมอร์ 2 ตัว หรือบางครั้งใช้ดับเบิลเบส (Double Bass) 1-2 ตัว

สำหรับวงในอเมริกา มีการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของสัดส่วนไปบ้าง และมีการพัฒนา
 อย่างมากในระดับของมัธยมศึกษา (สธน โรจนตระกูล, 2554, น.6) วงโยชวาทิตมีประวัติที่ยาวนาน
 ถือกำเนิดมาจากการเป็นดนตรีที่มาจากกองทัพ โดยการเป่าแตรทรัมเป็ต และได้รับการพัฒนารูป

แบบ ของวงมาเรื่อยๆในแต่ละยุค ซึ่งก็ยังคงอยู่ในระบบของวงดนตรีกองทัพแล้วจึงขยายเข้ามาสู่ในระบบการศึกษาซึ่งมีไว้ใช้สำหรับการประกวดแข่งขัน การแสดงประกอบ ในกิจกรรมต่างๆของทางโรงเรียน

2. ประวัติวงโยชวาทิตในประเทศไทย

วงโยชวาทิตในประเทศไทยตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่เดิมเป็น “แตรวง” ซึ่งแตรวง เป็นคำที่ถูกต้องพบในหนังสือสาส์นสมเด็จ ซึ่งสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ และสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงเขียนจดหมายโต้ตอบกัน จึงสันนิษฐานว่าก่อนสมัยรัชกาลที่ 5 ใช้คำว่า “แตรวง” (สุกรี เจริญสุข, 2536, น.45) ซึ่งวงโยชวาทิตในสมัยนั้นไม่ได้มีรูปแบบดังเช่นวงโยชวาทิตในปัจจุบัน แต่มีลักษณะเป็นแตรวง (Brass Band) ในช่วงสมัยรัชกาลที่ 4 การทหารของไทยได้รับการฝึกฝนจากการทหารของต่างชาติ จึงเป็นจุดกำเนิดของแตรวงขึ้นในประเทศไทย ครูฝึกทหารที่มาฝึกสอนนั้นเป็นนักเป่าแตร คือ ร้อยเอก อิมเปย์ (Impey) และร้อยเอกโทมัส จี. น็อกซ์ (Thomas G. Knox) ซึ่งนำแตรเดี่ยวเข้ามาสอนให้กับกองทหาร ไทยจึงถือกำเนิดแตรวงในยุคแรกขึ้น

ในช่วงของสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการเจริญสัมพันธไมตรีกับต่างชาติและพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินไปเจริญสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศด้วยพระองค์เองเมื่อเสด็จถึงต่างชาติได้มีการบรรเลงเพลงเคารพหรือเพลงชาติเช่น God Save The Queen ของประเทศอังกฤษ แต่ของไทยยังไม่มีบทเพลงที่ใช้ในการแสดงความเคารพที่เป็นเอกลักษณ์ พระองค์จึงมีรับสั่งให้จัดหาบทเพลงเคารพ หรือเพลงชาติ นับแต่นั้นมาเพลงสรรเสริญพระบารมีจึงเป็นบทเพลงที่ใช้ในการบรรเลงเพื่อแสดงความเคารพ ในปี พ.ศ.2461 พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าอภัยเชษฐาภาณุหมื่นอดิศรอุดมเดชเป็นผู้บังคับการก่อตั้งแตรวงทหารขึ้น ซึ่งต่อมาแตรวงทหารวงนี้ได้พัฒนาจนกลายเป็นกองดุริยางค์ทหารบกในยุคนี้ ผู้ที่ทำให้วงการศิลปะ และดนตรีในประเทศไทยเกิดความเจริญขึ้น คือ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิจ หรือที่กล่าวขานพระนามกันโดยทั่วไปว่า ทูลกระหม่อมบริพัตร ซึ่งในปี พ.ศ.2448 ทูลกระหม่อมบริพัตร ได้สร้างผลงานทางด้านดนตรีขึ้น โดยทรงนิพนธ์ เพลงที่มีการบรรเลงของไทยและแบบสากลขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบการบรรเลงเพลงไทยที่เป็นการเรียบ เรียงเสียงประสานตามแบบของดนตรีตะวันตก ได้แก่ วอลท์ซประชุมพล วอลท์ซเมขลา มณฑาทอง มาร์ชดำรง และบทเพลงมาร์ชที่มีความไพเราะมาก คือ มาร์ชบริพัตร นอกจากบทเพลงข้างต้น พระองค์ยังทรงนิพนธ์เพลงไทยเดิมให้กับวงโยชวาทิต เช่น เพลงโหมโรงมะลิเถื่อน เพลงแขกมอญ บางขุนพรหม และเพลงแขกสาย เป็นต้น

สำหรับวงโยชวาทิตเมื่อเข้าสู่ประเทศไทยแต่เดิมยังคงเป็นลักษณะของแตรวง ซึ่งหลังจากนั้น ก็ได้รับการปรับปรุงรูปแบบวง จากแตรวงมาเป็นวงดุริยางค์ของกองทัพเพื่อใช้สำหรับงานพระราช พิธีต่างๆ ใช้สำหรับการบรรเลงบทเพลงต่าง

ประเภทของเครื่องดนตรีในวงโยชวาทิต

ธนาคาร แพทย์วงษ์ (2554, ออนไลน์) กล่าวว่า วงโยชวาทิตเป็นวงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องเป่า และมีเครื่องประกอบจังหวะ เพื่อควบคุมจังหวะ จึงเป็นวงดนตรีที่เหมาะสม สำหรับการเดินสวนสนามของทหาร การเดินพาเหรด ของนักกีฬา เพราะเสียงดนตรีที่ทุกคนได้ยิน จะทำให้เกิดความเข้มแข็ง เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง ปลุกเร้าให้ทุกคน มีความฮึกเหิมที่จะต่อสู้และแสดงถึงความ เป็นระเบียบ ของหมู่คณะด้วย

วงโยชวาทิตเป็นวงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรี 3 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องเป่าหรือเครื่องลมที่ทำด้วยไม้ (Woodwind Instruments)

เครื่องเป่าหรือเครื่องลมที่ทำด้วยไม้ (Woodwind Instruments) ได้แก่ พิคโคโล (Piccolo) โอโบ (Oboe) บาสซูน (Bassoon) คลาริเน็ต (Clarinet) เบสคลาริเน็ต (Bass Clarinet) อัลโตแซกโซโฟน (Alto Saxophone) เทเนอร์แซกโซโฟน (Tenor Saxophone) บาริโตน แซกโซโฟน (Baritone Saxophone) ฟลูต (Flute) และอัลโตคลาริเน็ต (Alto Clarinet)

2. เครื่องเป่าหรือเครื่องลมที่ทำด้วยทองเหลือง (Brass Instruments)

เครื่องเป่าหรือเครื่องลมที่ทำด้วยทองเหลือง (Brass Instruments) ได้แก่ ทรัมเป็ต (Trumpet) คอร์เน็ต (Cornet) ทรอมโบน (Trombone) เฟรนช์ฮอร์น (French Horn) บาริโตน (Baritone) ยูโฟเนียม (Euphonium) ทูบา (Tuba) และซูซาโฟน (Saxophone)

3. เครื่องประกอบจังหวะ (Percussion Instruments)

เครื่องประกอบจังหวะ (Percussion Instruments) ได้แก่ กลองเล็ก (Snare Drum or Side Drum) กลองเทเนอร์ (Tenor Drum) กลองใหญ่ (Bass Drum) ฉาบ (Cymbals) ซิโลโฟน (Xylophone) กลอคเคินสปีล (Glockenspiel) ทรัยแองเกิ้ล (Triangle) กลองทอมบา (Tomba) และ กลองทิมปานี (Timpani)

เนื่องจากในปัจจุบันวงโยชวาทิตนิยมบรรเลงแบบแปรขบวน (Display) ดังนั้น เพื่อให้เสียงของวงมีพลังเสียงมากขึ้น จึงปรับปรุงเครื่องดนตรีที่มีปากลำโพงหันขึ้นด้านบน ได้แก่ ทูบา ยูโฟเนียม หรือปากลำโพงหันลงพื้น ได้แก่ เฟรนช์ฮอร์น ให้เครื่องดนตรีเหล่านี้มีปากลำโพง หันไปด้านหน้าทั้งหมด และเรียกเครื่องที่ได้รับการปรับปรุงใหม่นี้ว่า “เครื่องมาร์ชชิ่ง” คือ ทูบา มาร์ชชิ่ง ฮอร์นมาร์ชชิ่ง บาริโตน หรือยูโฟเนียมมาร์ชชิ่ง เมโลโฟนมาร์ชชิ่งพัฒนาการในการจัดการ

พัฒนาการในการจัดการประกวดวงโยธวาทิต

1. พัฒนาการในการประกวดวงโยธวาทิตในประเทศไทย

วงโยธวาทิตกับพัฒนาการดนตรีของเยาวชนไทย วงโยธวาทิตเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากเรื่องหนึ่งในวงการดนตรีของประเทศไทย และเป็นที่ยกย่องไม่ได้ว่าวงโยธวาทิตมีผลอย่างมากต่อพัฒนาการดนตรี ของเยาวชนไทย กรมพลศึกษาก็มีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเป็นกำลังหลักที่พัฒนาการประกวดวงโยธวาทิตในประเทศไทย

กระทรวงการทอ้งเที๋ยวและกีฬา (2558, น.11-12) ในปี พ.ศ. 2524 กรมพลศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยศาสตราจารย์ นายแพทย์ บุญสม มาร์ติน ได้ริเริ่มให้มีการจัด ประกวด วงดุริยางค์ขึ้น โดยมีธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ร่วมสนับสนุน เพื่อเป็นการ เติมฉลองกรุงเทพมหานคร อายุครบ 200 ปี และงานฉลองวันเด็กแห่งชาติประจำปี จึงได้ จัดการ ประกวดวงโยธวาทิตนักเรียน นิสิต นักศึกษาชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 1 และ พ.ศ. 2527 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศ พ.ศ. 2532 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระราชทานถ้วยรางวัล สำหรับการประกวดวงโยธวาทิตประเภทผู้หญิงล้วน ปี พ.ศ. 2543 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ได้ทรงพระราชทานถ้วยรางวัลสำหรับวงที่ก่อตั้งใหม่ ต่อมาปี พ.ศ. 2545 ได้ปฏิรูประบบ ราชการใหม่ กรมพลศึกษาได้เปลี่ยนเป็นสำนักงานพัฒนากีฬาและนันทนาการ กระทรวงการ ทอ้งเที๋ยวและกีฬา ก็ยังคงดำเนินการจัดประกวดอย่างต่อเนื่อง ปี พ.ศ. 2549 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระราชทานถ้วยรางวัลประเภท นั้บบรรเลงปี พ.ศ. 2552 สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ได้ทรง พระราชทานถ้วยรางวัลประเภทระดับประถมศึกษา และบริษัทสยามดนตรี ยามาฮ่าจำกัด ร่วม สนับสนุน ในปี พ.ศ. 2552 วงโยธวาทิตโรงเรียนสุนารีวิทยา ซึ่งได้ครองถ้วยพระราชทาน จาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ประเภท ก เป็นผู้แทนในนามประเทศไทย ในการประกวด ดนตรีโลก ครั้งที่ 16 (16th World Music Contest 2009) ณ ประเทศเนเธอร์แลนด์ และได้รับรางวัล Top of the world Championship ประเภท ดนตรีสนาม (Display) สามารถทำสถิติคะแนนสูงสุดของประเภท การประกวด และจาก ผลงานดังกล่าวคณะ อนุกรรมการคัดเลือกและเผยแพร่ผลงานดีเด่นของชาติ ในคณะกรรมการการ เอกถัักษณ์ของชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ได้ยกย่องโครงการประกวด วง โยธวาทิตนักเรียน นักศึกษา ซึ่งถ้วยพระราชทานฯเป็นโครงการเด่นของชาติ สาขาเผยแพร่เกียรติภูมิ ของไทย ประจำปี พ.ศ. 2552 ต่อมาปี พ.ศ. 2553 สำนักงานพัฒนากีฬาและนันทนาการ ได้เปลี่ยนเป็นกรมพลศึกษา ตาม พระราช กฤษฎีกา ลงวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2553

ศักยภาพในการจัดดำเนินการประกวดวงโยชวาทิตและผลผลิตที่วงโยชวาทิต ได้รับรางวัลในระดับนานาชาติอย่างต่อเนื่องกรมพลศึกษาจึงได้จัดประกวดวงโยชวาทิต ในระดับนานาชาติในปี พ.ศ. 2553 ขึ้นอีกกิจกรรมหนึ่ง ต่อมา พ.ศ. 2554 กรมพลศึกษา ได้เพิ่มการประกวดประเภท เดินแถว มার্ชซึ่งขึ้นอีกประเภทหนึ่ง โดยสมเด็จพระเทพรัตน-ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้ทรงพระราชทานถ้วยรางวัล ปี พ.ศ. 2557 ได้มีการเพิ่มการประกวดประเภท ง และประเภทนั่งบรรเลง ซึ่งด้วยเกียรติยศกรมพลศึกษา เพื่อเป็นการเปิดโอกาสและ เพื่อการพัฒนาวงโยชวาทิตที่เริ่มก่อตั้งวง และเป็นวงโยชวาทิต ที่มีขนาดเล็กสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

2. พัฒนาการในการประกวดวงโยชวาทิตในต่างประเทศ

ข้อมูลเรื่องการประกวดวงโยชวาทิตโลก องค์กรผู้จัดการแข่งขันวงโยชวาทิตระดับโลกนั้นมี หลายองค์กร หากจะเปรียบเทียบให้เข้าใจง่าย ๆ สามารถอ้างอิงกับสถาบันด้านสวีสากล ซึ่งก็มีหลาย สถาบันที่ทำงานด้านพัฒนามาตรฐานและจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลก เช่น WBA (สมาคมมวยโลก), WBC (สภามวยโลก), IBF (สหพันธ์มวยนานาชาติ) โดยการแข่งขันทันทีจะนับได้ว่าเป็นการแข่งขัน ชิงแชมป์โลกจริงๆ ก็จะถูกจัดโดยองค์กรเหล่านี้

สำหรับการแข่งขันวงโยชวาทิตนั้น มีเพียง 3 องค์กรที่ดำเนินงานอยู่ในขณะนี้ คือ

1. Drum Corps International (DCI)
2. Winter Guard International (WGI)
3. World Association of Marching Show Bands (WAMSB)

โดยแต่ละองค์กรมีความแตกต่างกัน ดังนี้

Drum Corps International (DCI)

- จัดทุกปีช่วงเดือนสิงหาคม ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา
- เริ่มต้นจากการจัดการแข่งขันสำหรับวงประเภท Drum and Bugle Corps (แตรบิวเกิล และ กลอง)

- แบ่งการแข่งขันเป็นประเภท World Class, Open Class และ International Class โดยการแข่งขันประเภท World Class ซึ่งเป็นระดับสูงสุดนั้น แม้จะมีมาตรฐานการแข่งขันที่สูงมาก แต่เนื่องใจ ไม่เอื้อต่อวงจากประเทศต่างๆ ในการเข้าร่วมการแข่งขัน เนื่องจากต้องเดินทางแข่งขันเก็บคะแนน เป็นเวลาหลายเดือน ทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงมาก จึงไม่เคยมีวงจากต่างประเทศเข้าร่วมการแข่งขันในรุ่นดังกล่าว เลยมีเพียงการเข้าร่วมในรุ่น Open และ International บ้าง ปีละ 1 - 2 ประเทศ

- มีการจัดรายการย่อย ได้แก่ Drumline Battle และ Sound Sport ซึ่งใช้จำนวนผู้เล่นน้อยกว่า และมีทีมจากไทย ได้แก่ "อีสานครัม โกลด์" ได้แชมป์รายการ Drumline Battle ครั้งที่ 1

Winter Guard International (WGI)

- จัดทุกปีช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา
- เป็นการแข่งขันในร่มในช่วงฤดูหนาว โดยแบ่งประเภทการแข่งขัน ตามกลุ่มเครื่องดนตรี และตามระดับความสามารถของทีมที่เข้าร่วมอีก 3 ระดับ
- มีการเติบโต และความรับความนิยมที่รวดเร็วมาก โดยเริ่มมีการจัดการแข่งขัน ณ ภูมิภาคต่างๆทั่วโลก แต่มีการจัดชิงแชมป์โลกที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น
- มีการจัดทำสื่อการสอนอย่างเต็มรูปแบบ

World Association of Marching Show Band (WAMSB)

- จัดทุกปีช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงสิงหาคม โดยเวียนไปตามประเทศต่างๆที่เป็นสมาชิก
- มีองค์กรสาขาคำเนินงานอยู่ทั่วโลก โดยประเทศไทยมีองค์กรสาขาที่ดำเนินงานอยู่เพียงแห่งเดียว คือ สหพันธ์โยธวาทิตและวินเทอร์การ์ดประจำประเทศไทย โดยดำเนินงานในฐานะสมาคมวง โยธวาทิต โลก สาขา ประเทศไทย
- มีระบบการแข่งขันที่เอื้อให้วงทุกประเภทสามารถเข้าร่วมการแข่งขันได้ เนื่องจากเน้นประโยชน์ทางการศึกษาเป็นหลัก

แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management)

ปัจจุบันการประกวดวงโยธวาทิตมีการแข่งขันค่อนข้างสูง ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องอาศัยชั้นเชิงในการบริหาร ที่เหนือกว่าคู่แข่ง หรืออาศัยความว่องไวในการปรับตัวให้ทันต่อภาวะการแข่งขันที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้น แนวความคิดในการจัดการเชิงกลยุทธ์จะมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการ ที่จะนำพาวงโยธวาทิตนั้นๆ ไปสู่ ความสำเร็จ

อิสราเอลี ชานาญกิจ (2553, ออนไลน์) ได้กล่าว ถึงสำคัญเกี่ยวกับ แนวคิดการจัดการเชิงกลยุทธ์ ไว้ว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักบริหาร กำหนดทิศทางของธุรกิจ วิเคราะห์ สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในองค์กร ช่วยกำหนดกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับองค์กร เพื่อที่จะนำกลยุทธ์เหล่านั้นไปประยุกต์ปฏิบัติ และควบคุมประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรได้ ทั้งนี้ไม่จำกัดเฉพาะแต่องค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนแต่อย่างใด

กลยุทธ์ขององค์กรจะเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กรได้ การทำความเข้าใจและการพยายามศึกษาขององค์กรที่ประสบผลสำเร็จในการใช้กลยุทธ์ เพื่อการจัดการ จะทำให้นักบริหารได้ทราบถึงคุณประโยชน์ของกลยุทธ์ ที่จะช่วยสนับสนุนองค์กรให้ประสบความสำเร็จ และจะต้องมีการพิจารณาเลือกกลยุทธ์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับองค์กร

การจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นการบริหารอย่างมีระบบ ที่ต้องอาศัยวิสัยทัศน์ของผู้นำองค์กร เป็นส่วนประกอบ และอาศัยการวางแผนอย่างมีขั้นตอน เนื่องจากการบริหารกลยุทธ์ เป็นการบริหารองค์รวม ผู้นำที่มีความสามารถจะต้องอาศัยกลยุทธ์ในการจัดการองค์กร ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับองค์กร และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงไม่ล้มเหลว เนื่องจากกลยุทธ์ที่ดีแต่ล้มเหลว จะไม่สามารถนำความสำเร็จมาสู่องค์กรได้ ดังนั้นทั้งกลยุทธ์ และนักบริหารที่เป็นผู้ตัดสินใจเลือกใช้กลยุทธ์ และนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติจึงมีความสำคัญเท่าเทียมกัน

รอบคอบ รอบด้าน (2552, ออนไลน์) ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์ ไว้ว่า ขั้นตอนสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์ การจัดการเชิงกลยุทธ์ จะประกอบไปด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 5 ประการด้วยกันคือ

1. กำหนดทิศทาง (Direction Setting) ในการกำหนดทิศทางขององค์กรจะประกอบ ด้วยการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ภารกิจ (Mission) และเป้าหมาย (Goal) ซึ่ง วิสัยทัศน์ (Vision)คือกรอบในการดำเนินงานที่ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้องค์กรสามารถกำหนดทิศทางในระยะยาว ภารกิจ (Mission) คือประกาศขององค์กรที่กำหนดว่าจะทำอะไรในปัจจุบัน กำลังจะทำอะไรในอนาคต และองค์กรเป็นองค์กรแบบใดและจะก้าวไปสู่การเป็นองค์กรแบบใด ทั้งนี้เพื่อบรรลุสู่ความเป็นเลิศเหนือกว่าคู่แข่ง เป้าหมาย (Goal) คือการบอกสิ่งที่องค์กรปรารถนาให้เกิดขึ้นในอนาคต โดยมีการกำหนดให้ชัดเจน กระชับ และสามารถวัดได้ ทั้งนี้การกำหนดเป้าหมายจะมีการกำหนด ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นกว่าการกำหนดภารกิจที่จะต้องทำสิ่งใด

2. การประเมินสภาพแวดล้อมขององค์กร (Environment Scanning) ในการประเมินสภาพแวดล้อมขององค์กรนั้น จะประกอบไปด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบถึง จุดแข็ง (Strength-S) จุดอ่อน (Weakness-W) โอกาส (Opportunity -O) และอุปสรรค (Threat -T)

- 2.1 การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ภายในองค์กร (Internal Analysis) มีจุด มุ่งหมาย เพื่อให้ทราบถึงจุดแข็ง(คือลักษณะหรือองค์ประกอบขององค์กรที่มีสมรรถนะเหนือกว่าคู่แข่ง) และจุดอ่อน (คือลักษณะหรือองค์ประกอบขององค์กรที่มีสมรรถนะด้อยกว่าคู่แข่ง) ทางธุรกิจขององค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร สามารถทำได้โดยการวิเคราะห์ ปัจจัย ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ (Critical success factor) ห่วงโซ่ คุณค่า (Value chain) และ กระบวนการหลัก (Core business process) ซึ่งจะทำให้องค์กรมีความสามารถหลักที่โดดเด่น (Core competency)

- 2.1.1 การวิเคราะห์ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ (Critical success factor) คือ การวิเคราะห์ปัจจัยสำคัญ ที่ต้องทำให้มีหรือให้เกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จ ตามวิสัยทัศน์

องค์กรควรมีปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรม เพื่อเชื่อมโยงการปฏิบัติงานทุกระดับให้ไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่ และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนององวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้รับการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จเป็นการให้หลักการแนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ สามารถทำได้โดยการวิเคราะห์ลักษณะของกิจการ ตำแหน่งทางการแข่งขัน สภาพแวดล้อมโดยทั่วไป และการพัฒนาองค์กร

2.1.2 การวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value chain) ห่วงโซ่คุณค่า ตามแนวคิดของศาสตราจารย์ ไมเคิล อี พอร์เตอร์ (Prof. Michael E.Poter) เป็นแนวคิดที่ช่วยในการทำ ความเข้าใจถึงบทบาทของแต่ละหน่วยงานปฏิบัติการ ว่าจะมีส่วนช่วยเหลือให้องค์กร ชูธุรกิจก่อ กำเนิดคุณค่าให้แก่ลูกค้าอย่างไร โดยคุณค่าที่องค์กร ชูธุรกิจสร้างขึ้นสามารถวัดได้โดยการพิจารณาว่าผู้บริโภคยินยอมที่จะจ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการขององค์กรธุรกิจมากน้อยเพียงใด แนวคิดนี้ แบ่งกิจกรรมภายในองค์กรเป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยทั้ง 2 กิจกรรมนี้จะมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า หรือบริการขององค์กร ธุรกิจ กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการผลิตหรือสร้างสรรค์ สินค้าหรือบริการ การตลาดและการขนส่งสินค้าหรือบริการไปยังผู้บริโภคประกอบด้วย โลจิสติกส์ ขาเข้า (Inbound Logistics) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ ได้รับ การขนส่ง การจัดเก็บ และการแจกจ่ายวัตถุดิบ การดำเนินการผลิต (Operations) เป็นกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนหรือแปรรูป วัตถุดิบให้ออกมาเป็นสินค้า ซึ่งเป็นขั้นตอนการผลิต โลจิสติกส์ขาออก (Outbound Logistics) เป็น กิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ รวบรวม จัดจำหน่ายสินค้า และบริการไปยังลูกค้าการตลาด และ การขาย(Marketing and Sales) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการชักจูงให้ลูกค้าซื้อสินค้า และบริการ การ บริการหลังการขาย (After-sale Services) เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมถึงการให้บริการ เพื่อเพิ่มคุณค่า ให้กับสินค้า รวมถึงการบริการหลังการขาย กิจกรรมสนับสนุน เป็นกิจกรรม ที่ช่วยส่งเสริม และ สนับสนุนให้กิจกรรมหลักสามารถดำเนินไปได้ ประกอบด้วย การจัดซื้อ-จัดหา(Procurement) เป็น กิจกรรมในการจัดซื้อ-จัดหาปัจจัยนำเข้า(input)เพื่อมาใช้ในกิจกรรมหลัก การพัฒนาเทคโนโลยี (TechnologyDevelopment)เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเทคโนโลยีที่ช่วยในการเพิ่มคุณค่าให้กับ สินค้า และบริการ หรือกระบวนการผลิต การจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) เป็นกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคล ตั้งแต่ การวิเคราะห์ความ ต้องการ สรรหาและคัดเลือก ประเมินผล พัฒนา ฝึกอบรม ระบบเงินเดือนค่าจ้าง และแรงงาน สัมพันธ์ โครงสร้าง พื้นฐานองค์กร (Firm Infrastructure) ได้แก่ ระบบบัญชี ระบบการเงิน การ บริหารจัดการขององค์กร ซึ่งกิจกรรมหลักข้างต้นจะทำงานประสานงานกันได้ดี จนก่อให้เกิด

คุณค่าได้นั้น จะต้องอาศัยกิจกรรมสนับสนุนทั้ง 4 กิจกรรม และนอกจากกิจกรรมสนับสนุนจะทำหน้าที่ สนับสนุนกิจกรรมหลักแล้ว กิจกรรมสนับสนุนยังจะต้องทำหน้าที่ สนับสนุน ซึ่งกัน และกันอีกด้วย และจะเห็นได้ว่า ระบบสารสนเทศจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในห่วงโซ่คุณค่าใน ส่วนของการพัฒนาเทคโนโลยี ที่จะนำมาใช้ในการวางแผน การดำเนินงาน การตัดสินใจ และการควบคุม โดยจะต้องทำหน้าที่สนับสนุนเชื่อมต่อกิจกรรมในทุกๆ องค์ประกอบของห่วงโซ่คุณค่า เป็นการสร้างความได้เปรียบในเชิงแข่งขันขององค์กรเป็นอย่างดี

2.1.3 การวิเคราะห์ กระบวนการหลัก (Core business process) เป็นกระบวนการสร้างคุณค่า ที่เชื่อมโยงระหว่างผู้จัดหาวัตถุดิบ องค์กร และลูกค้าเข้าด้วยกัน โดยมีกระบวนการหลักขององค์กร เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการ และตอบสนองความต้องการของลูกค้า

2.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอกองค์กร (External Analysis) สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ประกอบไปด้วย สภาพแวดล้อมทั่วไป และสภาพแวดล้อมในการดำเนินงาน

2.2.1 สภาพแวดล้อมทั่วไป (General Environment) เป็นสิ่งแวดล้อมที่ไม่ ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับองค์กร โดยตรง แต่สามารถส่งผลกระทบต่อองค์กรได้ โดยมีตัวแบบในการ พิจารณา คือ PEST Environment ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านการเมือง (Political-P) เศรษฐกิจ (Economic-E) สังคม (Social-S) เทคโนโลยี (Technology-T) ยกตัวอย่างเช่น หากรัฐบาล ออกกฎหมายที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจก็จะส่งผลดีต่อโอกาสในการดำเนินงานขององค์กร หรือการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่รวดเร็วอาจส่งผลให้สินค้ามีความล้าสมัยอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

2.2.2 สภาพแวดล้อม ในการดำเนินงาน (Task Environment) ศาสตราจารย์ ไมเคิล อี พอร์เตอร์ ได้เสนอตัวแบบการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการดำเนินงาน ที่ชื่อว่า The Five Competitive Force ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงสมรรถนะของกลุ่มแข่งขันที่มีอยู่แล้ว และที่จะเข้ามาใหม่ ทราบความต้องการของลูกค้า ระมัดระวังไม่ให้ลูกค้าหันไปให้ความสนใจสินค้าทดแทน และสามารถสร้างความร่วมมือกับผู้จัดส่งวัตถุดิบ การวิเคราะห์ผู้แข่งขันที่เข้ามาใหม่ (New Entrants) ซึ่ง ผู้เข้ามาใหม่มีความมุ่งหวังที่จะเข้ามามีส่วนแบ่งทางการตลาด ดังนั้น จึงเป็นภาวะที่คุกคามซึ่งจะมี มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับอุปสรรคที่เข้ามา และภาวะการตอบโต้ขององค์กร โดยสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อ ผู้ที่เข้ามาใหม่ ได้แก่ ความประหยัดที่เกิดจากการผลิตจำนวนมาก (Economies of Scale) ทำให้ผู้ แข่งขันต้องมีการผลิตที่มีขนาดใหญ่พอจึงจะสามารถต่อสู้กับกิจการเดิมได้ ความแตกต่างของสินค้า (Differentiation) หรือ ขนาดของทุน (Capital Requirement) เนื่องจากผู้ที่เข้ามาใหม่จะต้องรับ ภาระแบกรับต้นทุนที่สูงมากในด้านต่างๆ เป็นต้น เหล่านี้เป็นตัวอย่างของอุปสรรค สำหรับผู้ที่เข้า มาใหม่ ซึ่งผู้บริหารจะต้องสร้างภาวะการตอบโต้โดยอาศัยความ ได้เปรียบด้านอุปสรรคของผู้เข้ามา ใหม่ในด้านต่างๆ การวิเคราะห์ผู้ซื้อ (Buyers) ผู้บริหารในองค์กรภาครัฐ และ

ภาคเอกชนจะต้องให้ความสำคัญกับลูกค้า เนื่องจากองค์กรจะต้องเผชิญกับอำนาจการต่อรองจากลูกค้า ในเรื่องของ ปริมาณ คุณภาพ และราคา การวิเคราะห์สินค้าทดแทน (Substitutes) การมีสินค้าหรือบริการ ทดแทนทำให้องค์กรต่างๆ จะต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพของสินค้า ราคา และบริการที่น่าเสนอ ให้กับลูกค้าเนื่องจากการละเลยความสำคัญดังกล่าวจะทำให้องค์กรเสียเปรียบต่อคู่แข่งทางธุรกิจ ได้ การวิเคราะห์ผู้จัดส่งวัตถุดิบ (Suppliers) ผู้จัดส่งวัตถุดิบจะมีความสำคัญเนื่องจากองค์กรจะต้อง เผชิญกับพลังการต่อรอง ของผู้จัดส่งวัตถุดิบ เช่นเดียวกับลูกค้า ดังนั้นผู้บริหารองค์กรจะต้อง ปรับกลยุทธ์ เพื่อรองรับกับพลังการต่อรองนั้น การวิเคราะห์คู่แข่งที่มีอยู่แล้ว (Rival existing) คู่แข่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึง เนื่องจากผู้บริหารจะต้องใช้กลยุทธ์เพื่อ สร้างความได้เปรียบเหนือคู่แข่งการละเลยหรือไม่ให้ความสำคัญกับคู่แข่งนั้นอาจนำมาซึ่งการ สูญเสียลูกค้าได้ในท้ายที่สุด โดยสรุปแล้ว การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร จะทำให้ ทราบถึง โอกาส (การผสมผสานระหว่างเหตุการณ์ เวลา สถานที่ ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นประโยชน์ ต่อองค์กร มาทำให้องค์กรมีสมรรถนะที่จะดำเนินการบางอย่างที่เหนือกว่าคู่แข่ง) หรืออุปสรรค (เหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น และถ้าเกิดขึ้นก็จะทำให้ความเสียหายแก่องค์กร ธุรกิจ) ขององค์กรได้

3. การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy Formulation) เป็นการพัฒนาแผนระยะยาวของ องค์กรธุรกิจโดยอาศัยข้อมูลโอกาสและอุปสรรคที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก และ จุดแข็งจุดอ่อนที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน โดยผู้บริหารองค์กรจะต้องกำหนด เลือกกลยุทธ์ที่ดีที่สุดและเหมาะสมกับองค์กรผู้บริหารต้องพยายามตอบคำถามว่าทำอย่างไรองค์กร จึงจะไปถึงเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ได้โดยใช้ความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กรกำหนดเป็นกลยุทธ์ ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงระดับที่แตกต่างกันของกลยุทธ์ด้วยซึ่งมีทั้งสิ้น 3 ระดับด้วยกัน กลยุทธ์ระดับ องค์กร (Corporate Strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ครอบคลุมและบ่งบอกถึงกลยุทธ์โดยรวมและทิศทางใน การแข่งขันขององค์กร ว่าองค์กร จะมีการพัฒนาไปในทิศทางใด จะดำเนินงานอย่างไร และจะ จัดสรรทรัพยากรไปยังแต่ละหน่วยงานขององค์กรอย่างไร กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business Strategy) เป็นการกำหนดกลยุทธ์ในระดับที่ต่ำลงมา โดยจะเป็นกลยุทธ์ที่ มุ่งปรับปรุงฐานะการแข่งขันของ ผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น โดยอาจรวมกลุ่มผลิตภัณฑ์ ที่คล้ายกันไว้ด้วยกันภายในหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์ (Strategic Business Unit (SBU))เดียวกัน กลยุทธ์ระดับธุรกิจของหน่วยธุรกิจเชิงกลยุทธ์นี้จะมุ่งการ เพิ่มกำไร (Improving Profitability) และขยายการเติบโต (Growth) ให้มากขึ้น บางครั้ง จึง เรียกกลยุทธ์ในระดับนี้ว่ากลยุทธ์การแข่งขัน (Competitive Strategy) ซึ่ง โดยทั่วไปจะมีอยู่ 3 กลยุทธ์ คือ การเป็นผู้นำด้านต้นทุนต่ำ (Cost Leadership) การสร้างความแตกต่าง (Differentiation) และ การจำกัดขอบเขต หรือการมุ่งเน้น หรือการรวมศูนย์ (Focus Strategy)

กลยุทธ์ระดับปฏิบัติการ (Operational Strategy) เป็นการกำหนดกลยุทธ์ที่ครอบคลุมวิธีการในการแข่งขัน แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ในหน้าที่ (Function) ต่างๆ มุ่งเน้นให้แผนก หน่วยงานพัฒนากลยุทธ์ขึ้นมา โดยอยู่ภายใต้กรอบ ของกลยุทธ์ระดับองค์กรและกลยุทธ์ระดับธุรกิจ เช่น แผนการผลิต แผนการตลาด แผนการดำเนินงานทั่วไป แผนการด้านทรัพยากรบุคคล แผนการเงิน เป็นต้น ซึ่ง Michel Robert ได้ระบุปัจจัย ที่ควรพิจารณาประกอบการกำหนดกลยุทธ์ที่สำคัญ 4 ประการด้วยกันคือ

3.1 ระบุแรงขับเคลื่อน (Driving Force) ขององค์กร ที่สามารถช่วยให้มีความได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับจุดแข็งที่องค์กรมีอยู่ เช่น การที่องค์กรมีเทคโนโลยีที่แตกต่างจากองค์กรอื่น องค์กรสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นตัวนำสำคัญในการดำเนินงานได้ เป็นต้น

3.2 สร้างกรอบแนวคิดทางธุรกิจ (Business Concept) เพื่อแสดงว่าจะใช้แรงขับเคลื่อนอย่างไร เช่น จะใช้เทคโนโลยีนั้นผลิตสินค้าอะไร จะเจาะจงขายยังภูมิภาคไหน

3.3 ระบุความเชี่ยวชาญขององค์กร (Area of Excellence) ที่ต้องการ เพื่อนำ มาใช้สนับสนุนกลยุทธ์ เช่น อาจจำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น หรือการสร้าง ความชำนาญในการขายและบริการแก่พนักงานขาย เป็นต้น

3.4 ระบุประเด็นสำคัญ (Critical Issues) ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ และจะต้องถูกปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เอื้อต่อการนำกลยุทธ์ ไปดำเนินการ เช่น โครงสร้าง (Structure) กระบวนการ หรือระบบ (Process or System) ทักษะและความสามารถ (Skills and Competencies) ระบบการให้ผลตอบแทน (Compensation) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีทฤษฎีที่ว่าด้วยกลยุทธ์ที่สามารถนำมาพิจารณาใช้ได้มากมายแต่ย่อมไม่มีทฤษฎีหรือแนวทางจัดการใดใช้ได้กับทุกสถานการณ์ ดังนั้นจึงไม่มีสูตรสำเร็จในการกำหนดกลยุทธ์ และสร้างกลยุทธ์ที่สามารถใช้ได้กับทุกสถานการณ์ แต่อย่างไรก็ตามในการกำหนดกลยุทธ์นั้น ควรที่จะได้พิจารณาเกณฑ์ดังต่อไปนี้ เช่น เป็นกลยุทธ์ที่ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมภายนอก ที่สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ในระยะยาว ที่มีความยืดหยุ่น เหมาะสม และเป็นกลยุทธ์ที่เป็นไปได้

4. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy Implementation) เป็นกระบวนการที่ผู้บริหาร แปลงกลยุทธ์ และนโยบายไปสู่แผนการดำเนินงาน กำหนดรายละเอียด ด้านต่าง ๆ เช่น ด้านงบประมาณ หรือวิธีการดำเนินงาน ซึ่งกระบวนการนี้อาจจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงภายในด้าน วัฒนธรรม โครงสร้าง หรือระบบการบริหาร เพื่อให้สามารถดำเนินการตามกลยุทธ์ได้อย่างเป็น รูปธรรม โดยทั่วไปจะประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการด้วยกันคือ

4.1 การกำหนดแผน และการจัดสรรทรัพยากร (Resources Allocation)

4.2 การปรับโครงสร้างองค์กรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ของการใช้กลยุทธ์ และ

การใช้ทรัพยากร

4.3 การปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ในส่วนของระบบ และการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เช่น เรื่องระบบข้อมูลข่าวสาร ระบบบริหารบุคคล (การให้การศึกษา การฝึกอบรม การ กระตุ้น ส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรทำงานได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ)

4.4 การกระจายกลยุทธ์ (Strategic Deployment) หากองค์กรได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจขึ้นมาแล้ว แต่ไม่ได้มีการดำเนินการก็จะทำให้เกิดการสูญเปล่า เพราะถึงแม้ว่าแผนงานเหล่านั้น จะเป็นแผน ที่ถูกจัดทำมาเป็นอย่างดี ผ่านการระดมความคิดเห็นมา อย่างเข้มข้น เพียงใดก็ตาม หากไม่ลงมือปฏิบัติก็ย่อมไม่เกิดผลเป็นรูปธรรมขึ้นมาได้ ดังนั้น เพื่อทำให้เกิดผลขึ้นจริงในทางปฏิบัติ จึงมีความจำเป็น ที่จะต้องมีการกระจายแผน ไปยังทุกๆ ส่วนทั่วทั้งองค์กร โดยต้องสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ อย่างชัดเจน และเข้าใจได้ ซึ่งจากเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ (Strategic goals) อาจถูกแปลงเป็นเป้าหมายย่อย (Sub goals) กำหนดเป็นเป้าหมายประจำปี (Annual goals) จากนั้นค่อยแยกย่อยไปเป็นเป้าหมายของแต่ละ โครงการแต่ละกลุ่ม เพื่อให้บุคลากรทราบว่าเป้าหมายของตนเอง ที่ชัดเจนนั้นคืออะไร และควรที่จะดำเนินการในเรื่องใดก่อน ซึ่งนอกจากจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่างสุดเข้าใจเป้าหมายที่ไม่คลาดเคลื่อนแล้วยังมีประโยชน์ต่อกระบวนการในการวัดผล ที่เหมาะสมด้วย ทั้งยังช่วยให้มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมพอดี เพียงเพื่อให้บรรลุผลในแต่ละ โครงการหรือแต่ละกลุ่มนั่นเอง ความสำเร็จขององค์กรนั้นเกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพในการนำกลยุทธ์ไปประยุกต์ใช้ทั้งนี้ผู้บริหารควรมีการมอบหมาย และกำหนดแนวทางหรือวิธีการในการปฏิบัติงานสิ่งสำคัญในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติงานอย่างถ่องแท้

5. การควบคุม และการประเมินผล (Control and Evaluation) การควบคุมกลยุทธ์ เป็นหน้าที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผลกลยุทธ์ที่นำไปปฏิบัติ ทั้งนี้ในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัตินั้นมักจะเกิดข้อผิดพลาด ที่ต้องการปรับปรุงเพื่อให้แน่ใจว่า กลยุทธ์นั้นจะก่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่ตรงตามแผนที่ได้ตั้งเอาไว้ การตรวจสอบกลยุทธ์ จะมีการวัดผล ทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ มีการกำหนดเกณฑ์และมาตรฐาน โดยมาตรวัดการดำเนินงาน ที่เหมาะสมกับแต่ละองค์กร ซึ่งในแต่ละองค์กรจะมีมาตรฐาน และเกณฑ์การดำเนินงานของตนเอง ทั้งนี้การกำหนดมาตรฐาน ควรมีความระมัดระวัง เพื่อให้สามารถสะท้อนผลการทำงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่วนการติดตาม และประเมินผลนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลแผนกลยุทธ์ โดยเฉพาะ ซึ่งจะต้องประกอบด้วยบุคลากรที่มีความรับผิดชอบเต็มเวลาที่สามารถทุ่มเทให้กับการติดตาม และประเมินผลได้อย่างเต็มที่ หน่วยงานนี้ควรอยู่กับฝ่ายวางแผน ที่มีผู้บริหารในฝ่ายอยู่ในระดับผู้บริหารชั้นสูง อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินกลยุทธ์นั้นจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือที่ดีจาก

ทุกฝ่ายตลอดเวลา จึงอาจมีความจำเป็นในการตั้งเป็นคณะกรรมการ ติดตาม และประเมินผล แผนกลยุทธ์ที่ประกอบด้วยผู้แทนระดับบริหารจากฝ่ายต่าง ๆ ขึ้นร่วมด้วย

องค์กรแห่งการเรียนรู้

วงโยธวาทิตถือว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่มีบุคลากรที่หลากหลาย โดยมีการแบ่งหน้าที่ต่างๆ ตาม ความรับผิดชอบ จากที่ผู้วิจัยจะศึกษาด้านกระบวนการฝึกซ้อมนั้น จึงต้องมีรูปแบบที่เป็นองค์กรที่ ต้องให้ความรู้ การถ่ายทอดความรู้อย่างมีกระบวนการ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมาย ขององค์กรแห่งการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. ความหมายขององค์กรแห่งการเรียนรู้

มาร์ควอท และเร โนลด์ (Marquardt and Reynolds, 1994, p.212) ให้ความหมายว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นองค์กร ที่จัดบรรยากาศที่จะกระตุ้นการเรียนรู้ของบุคคล และกลุ่มบุคคลให้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และสอนให้มีความกระตือรือร้นในการคิดวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้มีอยู่ในแต่ละบุคคลซึ่งจะช่วยให้องค์กร ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ผิดพลาดเช่นเดียวกับการเรียนรู้ในความสำเร็จ

เซงเก้ (Senge, 2006, p.1) ให้ความหมายว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้คือองค์กรที่บุคลากรในองค์กร นั้นมุ่งมั่นที่จะเพิ่มขีดความสามารถของตน ให้มีการสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นความต้องการที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ๆขึ้นและมีการขยายขอบเขตของแบบแผนการคิด ที่สามารถจะสร้างแรงบันดาลใจใหม่ๆ ได้อย่างอิสระ และสมาชิกในองค์กรมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องถึงวิธีการที่จะต้องเรียนรู้ร่วมกัน

สุภาวดี เพ็ชรสกุล (2546, น.37) ให้ความหมายไว้ว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้เป็นองค์กรที่สมาชิกในองค์กรมีความตื่นตัวและมีแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง มีความคิดริเริ่ม ที่จะสร้างสรรค์สิ่งแปลกๆใหม่ๆให้เกิดขึ้นกับองค์กร มีความสัมพันธ์เพื่อการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างกลุ่ม บุคคล ระหว่างองค์กร เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย

อพาดา สุวรรณโรจน์ (2548, น.23) กล่าวไว้ว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ องค์กรที่มีการเรียนรู้ และพัฒนาอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง มีการคิดและพัฒนา ปรับปรุงเป็นเทคนิควิธีการใหม่ ๆ นำมา ใช้กับองค์กร เพื่อการเพิ่มผลผลิตและผลิตภัณท์ที่ดี บุคลากรทุกระดับเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ร่วมคิด ร่วมใจ เพื่อให้เกิดเป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ในองค์กร

ปาริชาติ คุณปลื้ม (2548, น.25) กล่าวไว้ว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ คือองค์กรที่มีการสนับสนุน ทางด้านการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทุกระดับ มีการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีทั้งบทเรียนที่ผิดพลาดและประสบความสำเร็จ ซึ่งสามารถนำความรู้มาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในองค์กร ได้เป็นระบบอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้มันจะต้องเป็นไปโดยพร้อมเพรียงกันทั้งองค์กร โดยมุ่งเริ่ม

ต้นที่การเปลี่ยนแปลง ในความคิดภูมิปัญญาภายในตัวพนักงานแต่ละคนและจะต้องเป็นการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสมกับเวลา ความคิดความเข้าใจของพนักงานให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่แท้จริงไปตามแนวทางที่องค์กรต้องการ

สรุปได้ว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ คือ องค์กรที่มีกระบวนการปรับเปลี่ยนในการพัฒนาของตัว เองอย่างต่อเนื่อง เป็นองค์กรที่มีรูปแบบของการเรียนรู้ร่วมกัน มีการสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ เน้นกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพในทุกระดับ มีการเสนอแนะแลกเปลี่ยน ทางความคิดมี การกระจายอำนาจหน้าที่ให้กับบุคลากรเพื่อนำไปสู่เป้าหมายขององค์กรให้เกิดความ ประสบผลสำเร็จ

2. ขอบข่ายองค์กรแห่งการเรียนรู้

เซงเก้ (Senge, 2000, pp.59-79) กล่าวถึงแนวคิดวินัย 5 ประการ ที่เรียกว่า The Five Disciplines ซึ่งเป็นแนวทางการบริหารให้องค์กรเป็นเลิศ โดยได้มีสาระสำคัญด้านวินัย 5 ประการ ดังนี้

1. ความรอบรู้แห่งตน (Personal Mastery) การเป็นบุคคลที่มีศักยภาพ มีความรอบรู้ เป็นคนที่มีระดับความเชี่ยวชาญมากเป็นพิเศษ สามารถมองเห็นภาพในอนาคตทั้งของตนเอง และ องค์กรได้ มีการวางแผนล่วงหน้าที่รัดกุม มีระเบียบวินัยมีความกระตือรือร้น และให้ความสำคัญกับ การเรียนรู้ของ บุคคลว่าเป็นรากฐานขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ดังนั้น ลักษณะการเรียนรู้ของคนใน องค์กรจะสะท้อนให้เห็นถึงการเรียนรู้ขององค์กรนั้นได้ ซึ่งสมาชิกองค์กรแห่งการศึกษานั้นจะต้อง มีคุณลักษณะสำคัญที่เรียกว่า ความรอบรู้ส่วนบุคคล (Human Mastery) ซึ่งก็หมายถึง ความเป็น นายของตนเอง ในการควบคุมจิตใจ และพฤติกรรมของตนเองเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ มี ทักษะวิสัยทัศน์กว้างไกล เปิดกว้างทางความคิดพร้อมจะเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ใฝ่รู้ในสิ่งใหม่ๆ ยอม รับความจริง ไม่ยึดถือมั่น ทนยุคทันสมัย เปลี่ยนไปตามกระแสโลก มีจิตใจที่ดี มีความกระตือรือร้น สนใจและใฝ่เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา และตลอดชีวิต รวมทั้งมีความปรารถนาเรียนรู้เพื่อเพิ่ม ศักยภาพของตนสู่จุดมุ่งหมายและความสำเร็จเป็น เลิศตามที่ได้กำหนดไว้

2. แบบแผนความคิดอ่าน (Mental Models) เป็นการสะท้อนสภาพจิตใจ สะท้อนให้ เห็น สภาพแนวคิดจิตใจที่ไม่เหมือนกันของแต่ละคน ที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในองค์กร หาก เปรียบเทียบรูปแบบความคิดที่หลากหลายนี้เป็นกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ก็จะ มีรูปแบบการคิด แบบวิธีวิทยาศาสตร์ เช่น เริ่มต้นจากปัญหาหรือคำถามแล้วเดาคำตอบเป็นข้อ ตันนิษฐานหรือที่เรียกว่า สมมติฐาน จากนั้นก็หาข้อมูลมาตรวจสอบ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ ทดสอบ สมมติฐาน ว่าจริงหรือไม่ จริงแล้วจึงสรุป เป็นความรู้ ความเชื่อ แล้วนำไปปฏิบัติ หรือแก้

ปัญหาต่อไป ดังนั้นการพัฒนากรอบความคิดของบุคคลให้มีความหลากหลาย จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ในองค์กร เพราะหากเรามีการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเข้าใจ และความเชื่อของบุคคลในองค์กรให้มี ความคิดทางบวก เข้าใจโลกและสิ่งที่อยู่รอบตัว บุคคลนั้นจะมีพฤติกรรมปฏิบัติ สามารถใช้ความ ผลิตผลาเพื่อเป็นบทเรียนในครั้งต่อไป ซึ่ง จะทำให้สามารถสร้างกระบวนการคิดใหม่ๆ ให้แก่องค์กรได้เสมอ แต่สิ่งสำคัญขององค์กรไม่ควรไป กำหนด หรือควบคุม แต่ควรปล่อยให้บุคลากรได้มีอิสระ ในการคิด และสร้างสรรค์รูปแบบใน การพัฒนาขึ้นเองตามสถานการณ์ต่างๆ

3. วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) เป็นการมองภาพหรือการวางแผนอนาคต ซึ่งจะช่วยให้ ผู้นำและบุคลากรในองค์กรกำหนดเป้าหมายหรือทิศทางขององค์กรในอนาคตได้เป็นอย่างดี เป็น จุดรวมพลังเพื่อการขับเคลื่อนภารกิจของสมาชิกในองค์กร โดยการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน มีทางเลือก ในการปฏิบัติที่จะไปสู่เป้าหมาย และจะต้องมีการลงมือปฏิบัติจริง วิสัยทัศน์จะทำให้เกิดองค์กรแห่ง การเรียนรู้ เพราะว่าสมาชิกในองค์กรมีความตระหนัก และมีมุมมองร่วมกัน และพร้อมใจที่จะช่วย กันทำงานในห้องค์กร ไปสู่เป้าหมาย ดังนั้นผู้นำต้องพัฒนาวิสัยทัศน์ส่วนบุคคล (Personal Vision) ของสมาชิกในองค์กรขึ้นมาก่อน แล้วแบ่งปันให้ผู้อื่นได้รู้ เข้าใจ เห็นคล้อยตามด้วยการสื่อสาร ทำ ให้คำพูดหรือ วิสัยทัศน์ส่วนบุคคลนั้นขับเคลื่อนได้ กลายเป็นวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) ที่เกิด จากการแบ่งปันกับผู้อื่น และเกี่ยวข้องกับบุคลากรทุกระดับขององค์กร โน้มน้าว ให้เกิดการ ปฏิบัติ ร่วมกันไปในทิศทางที่ทำให้ ภาพ วิสัยทัศน์นั้นเป็นจริง

4. การเรียนรู้และทำงานร่วมกัน (Team Learning) เป็นการเรียนรู้และทำงานร่วมกัน เป็นวิธี การรวมแนวความคิด ของบุคคลในองค์กรให้อยู่ในทิศทางเดียวกัน โดยไม่ยึดติดกับการ ทำงาน แบบเดิมๆ เคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างกันของบุคคลในองค์กร ซึ่งจะทำให้การทำงาน เป็นทีม มีประสิทธิภาพ และเอกภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้บุคคลในทีมจะต้องมี วิธีปฏิบัติการให้เกิด การเรียนรู้ ร่วมกัน มีการเปิดใจคุย กันภายในทีมงานถึงวิธีการทำงานและผลสัมฤทธิ์ของงานร่วมกัน มีการ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิด และการประเมินวิสัยทัศน์ ขององค์กรร่วมกันกันอย่างเปิดเผย และ จริงใจมีการระบุขอบเขต และทักษะซึ่ง เป็นข้อบกพร่องขององค์กรพร้อมทั้งสร้างวิธีการเรียนรู้ และการแก้ไขข้อบกพร่องนั้นๆ ร่วมกันประเมิน ทีมงานว่ามีความสนใจ และสมัครใจในการเรียน รู้ ร่วมกันหรือไม่ ดังนั้นบุคคลในองค์กรควรมี การพูดคุย (Dialogue) และการอภิปราย (Discussion) กันเองในองค์กรก่อนเพื่อปรับทิศทางทำความเข้าใจระหว่าง กันเพื่อให้เกิดแนวความคิด และแนว ปฏิบัติที่ตรงกัน (Alignment) ซึ่งถือว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญก่อนที่จะมีการเพิ่มอำนาจ การมอบอำนาจ ในการปฏิบัติ (Empowerment) เมื่อมีการรวมกลุ่มการเรียนรู้จะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน มีการแสดงความคิดเห็นการเรียนรู้ร่วมกันของทีม และเปิดโอกาสให้สมาชิกองค์กรได้แลกเปลี่ยน

และพัฒนาความสามารถ และความรอบรู้ของทีมงานให้เกิดขึ้นซึ่งเป็นลักษณะ ของทีมงานที่ดี และ ทีมงานที่ดีนั้นจะต้องมีผู้นำที่มีหลักการมีเหตุผลในการตัดสินใจให้แก่บุคคล หรือ ทีมในการตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

5. การคิดอย่างเป็นระบบ (Systems Thinking) เป็นวินัยที่สำคัญที่สุดในวินัยทั้ง 5 ประการ ขององค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นลักษณะของการคิดเชื่อมโยง มีการคิดอย่างเป็นระบบ รู้จักคิดเป็นทอด เป็น และ ทำเป็น โดยการคิดนั้นจะเป็นศูนย์กลางในการบริหารองค์กรแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้มอง ภาพรวม มองเห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่างๆของระบบ เป็นการที่มองเห็นความ สัมพันธ์ที่ เกี่ยวข้องกัน การคิดอย่างเป็นระบบจึงมีความสำคัญอย่างมาก กับสภาพการบริหารในยุค ของการ เปลี่ยนแปลงที่เต็ม ไปด้วยการชิงไหวชิงพริบในธุรกิจยุคนี้ ผู้บริหารทุกคนจำต้องมีทุนทาง ปัญญา มีทักษะในหลายๆ ด้าน ต้องเข้าใจสภาพขององค์ประกอบย่อยต่างๆ ในองค์กร เข้าใจปัจจัย พื้นฐาน ประวัติศาสตร์และ พัฒนาการตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เห็นความซับซ้อนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ของ ระบบย่อย

จากทฤษฎีองค์กรแห่งการเรียนรู้ ที่ใช้สำหรับการศึกษาศึกษาการฝึกซ้อมวงโยชวาทิตนั้น ผู้วิจัย จึง สรุปว่า วงโยชวาทิตเป็นรูปแบบขององค์กรหนึ่ง ที่มีบุคลากรอยู่เป็นจำนวนมาก จึงต้องมีระบบ การ เรียนรู้ หรือการเรียนรู้ร่วมกันของคนภายในวง ทั้งการสร้างบรรยากาศของการฝึกซ้อม การ เน้น กระบวนการฝึกซ้อม ให้กับนักดนตรีทุกคนให้เกิดประสิทธิภาพ ที่อยู่ในระดับเท่าเทียมกัน มี การ ปฏิบัติหน้าที่ตาม ตำแหน่งที่ได้รับมอบหมาย และเกิดองค์ความรู้การฝึกซ้อมใหม่ๆ ที่เหมาะแก่ สภาพของวงโยชวาทิตของ ตนเอง

เกณฑ์การประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม

สำหรับเกณฑ์การประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม การจัดการประกวดระดับ ประเทศไทยการจัดแข่งขัน 2 รายการ ดังนี้

1. การประกวดวงโยชวาทิต นักเรียน นักศึกษา ชิงถ้วยพระราชทานฯ แบบประเภท การ เดินแถว มาร์ชชิ่ง (Marching Parade) ชิงถ้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (กรมพลศึกษา, 2558, น.67-76)

1.1 การตัดสินประกวดวงโยชวาทิต ประเภทเดินแถวมาร์ชชิ่ง ให้คณะกรรมการ ตัดสิน พิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1.1.1 ส่วนดนตรี (Music) ได้แก่ คุณภาพเสียง (Tone Quality) ระดับเสียง (Intonation) ความดัง - เบา (Dynamics) การควบคุมลักษณะระดับเสียง (Articulation) เทคนิค (Technique) การควบคุมจังหวะและอัตราความเร็ว (Rhythm and Tempo) ความสมดุลของเสียง

(Balance and Ensemble) วรรณกรรมดนตรี (Music Literature) และการแสดงออกทางด้านดนตรี (Musicianship)

1.1.2 ส่วนเครื่องกระทบ (Percussion) ได้แก่ บทเพลงที่ใช้ ในการแสดง (Repertoire) ระดับเสียง (Intonation) ความสมดุล (Balance and Ensemble) การควบคุมจังหวะ และความเร็ว (Rhythm and Tempo) ทักษะส่วนบุคคล (Individual skill) ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)

1.1.3 ส่วนภาพ (Visual) ได้แก่ ภาพรวม และผลสอดคล้องของการแสดง (General Effect) รูปแบบและแบบการแสดง (Form and Style show) นักแสดงประกอบ (Color Guard)

1.1.4 การบรรเลงมาร์ชชิ่ง (Marching) ได้แก่ คุณภาพเสียงดนตรี คุณภาพเสียง เครื่องกระทบ ความสมดุลของเสียงและความสวยงามของระเบียบแถว

1.1.5 การจัดหมวดหมู่เครื่องดนตรี และบรรเลงอย่างสมดุล ทำนองเพลงที่ บรรเลงตรงต่อเวลา การใช้เวลาขาดหรือเกิน

1.1.6 ความสามารถของคทาการตีเค้น พิจารณาจากทักษะการใช้สัญญาณ คำสั่ง แบบสากล เทคนิคการใช้สื่อความหมาย ความคิดสร้างสรรค์ ความสวยงามและความสง่างาม ตลอดช่วง เวลาการปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการบรรเลงดนตรีสนาม (Marching)

1.1.7 ด้านแถวและระเบียบแถว ได้แก่

- การเดิน Slow March
- การเดิน Quick March
- การเดิน Short March
- การกลับแถว หรือกลับตัว แบบอังกฤษ และแบบอเมริกัน โดยต้อง

แสดงทั้งสองแบบ

- การชอยเท้าสูง
- การเลี้ยวใบพัด
- การเลี้ยวหักฉาก
- การเลี้ยวแบบรั้งฝั่งหรือแบบตาราง

1.2 ลำดับการบรรเลงและเพลงที่ใช้บรรเลง วงโยชวาทิตประเภทเดินแถวมาร์ชชิ่ง ให้จัดวงบรรเลงในพื้นที่ที่กำหนด และมีลำดับการ บรรเลงเพลง และเพลงที่ใช้บรรเลง ดังนี้

1.2.1 ให้เริ่มตั้งขบวน ณ บริเวณที่กำหนดไว้ให้ โดยมีเส้นเป็นสัญลักษณ์ ของ การเริ่มประกวด คทาการจะต้องอยู่หลังเส้นจุดเริ่มต้นและนำขบวนเข้าสู่พื้นที่การประกวด

เริ่มการ แสดงให้ใช้รูปแบบตามที่กำหนดโดยที่สามารถเลือกรูปแบบใดก่อนก็ได้แต่ต้องห้ครบทุกรูปแบบ

1.2.2 เพลงที่ใช้ในการประกวดเป็นเพลงมาร์ชของไทย หรือ ต่างประเทศได้โดย ไม่จำกัดจำนวนบทเพลง

1.2.3 การเดินรูปแบบ Short March และ Slow March จะต้องทำการบรรเลงบท เพลงไปด้วย และไม่น้อยกว่า 16 จังหวะเพลง

1.2.4 การเดินมาร์ชปกติให้เดินแบบปิดปลายเท้า ยกเว้นกรณีที่ใช้เพลงมาร์ชที่มี จังหวะความเร็วตั้งแต่ 120 โน้ตตัวคำต่อ 1 นาที

1.2.5 การเดินแถวสามารถเดินขยับแถวหรือปรับแถวได้ แต่ยังคงคงความเป็น แถวของการเดินมาร์ชซึ่งเป็นปีก เป็นตอน

1.2.6 สัญญาณคทาการ และการบิดตัว หรือหักตัวขณะทำการเลี้ยว จะไม่มีการ กำหนดรูปแบบของวิธีการหักหรือตบขาบิดตัว จะเน้นการเลี้ยวที่ถูกต้อง และการรักษาระยะกับ องศาของแถวเป็นหลัก

2. การประกวดวงโยชวาทิต นักเรียน ชิงถ้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประเภท เดินแถวมาร์ชชิ่ง (Marching Parade)

2.1 ส่วนภาพ (General effect) คิดเป็นร้อยละ 50 คะแนน ประกอบด้วย

- Visaul
- Color Guards
- Marching and Maneuvering

2.2 ส่วนดนตรี (Musical) คิดเป็นร้อยละ 50 คะแนน ประกอบด้วย

- Wind (Tone Quality, Articulation and Dynamic, Ensemble)
- Percussion (Tone Quality, Techniques and Skill, Ensemble)

- ความสัมพันธ์กับบทเพลง/รูปแบบการแสดง/นักแสดงประกอบ (จะมีนักแสดงประกอบหรือไม่ก็ได้)

จากเกณฑ์การประกวดวงโยชวาทิต ของการประกวดวงโยชวาทิต นักเรียน นักศึกษา ชิงถ้วยพระราชทานฯ ประเภทการเดินแถวมาร์ชชิ่ง (Marching Parade) ชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จัดโดยกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยว และ กีฬา และการประกวดวงโยชวาทิตนักเรียน ชิงถ้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประเภทเดินแถวมาร์ชชิ่ง (Marching Parade) จัดโดยวิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้มีหลักเกณฑ์ของการตัดสินการประกวด โดยยึดหลักเกณฑ์ของ

การตัดสินใจทางด้านดนตรี เช่น คุณภาพเสียง ระดับเสียง ความสมดุลของเสียง จังหวะของบทเพลง เป็นต้น ทางด้านภาพ เช่น การเดินแถวระเบียบแถว เป็นต้น ซึ่งเกณฑ์ การตัดสินใจจะมีน้ำหนักคะแนนที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละสังกัดกองจัดการประกวด

ประวัติความเป็นมาและรายละเอียด เกณฑ์การประกวดวงโยธวาทิตของทั้ง 4 ประเทศ (แคนาดา เยอรมนี ญี่ปุ่น และเนเธอร์แลนด์)

1. ประเทศแคนาดา

World Association Marching Show Band (WAMSB) เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร ก่อตั้งโดยแนวคิด ของผู้ควบคุมวงโยธวาทิตไม่กี่คน และได้จึงขยายขึ้นเป็นระดับโลก ในเวลาไม่นาน มีสมาชิกจาก 6 ทวีป จาก 32 ชาติ ซึ่งมีตัวแทน ทั้งหมด 24 วง ซึ่งวงส่วนใหญ่จะมาจากวงโยธวาทิต ของโรงเรียนหรือจากวงโยธวาทิตเยาวชน ของชุมชน ซึ่งในแต่ละวงจะมีการสวัสดิการดูแลสมาชิก ต่างๆ เช่น การประชาสัมพันธ์ และการฝึกซ้อม องค์กรจะมีการจัดกิจกรรมต่างๆในแต่ละ ภูมิภาค และในส่วนของการแข่งขันวงโยธวาทิตระดับโลก ประจำปีในประเทศต่างๆด้วย โดยช่วง แรกของการจัดตั้งองค์กร เริ่มจากการประชุมอย่างไม่เป็นทางการ โดยคณะผู้ควบคุมวงโยธวาทิต ที่ได้ส่งวง ของตน เข้าประกวดในการแข่งขันวงโยธวาทิตนานาชาติ ซึ่งจากการประชุมกันจึงได้ เห็นว่า ทุกๆ วงมีความสนใจ ความต้องการ และแนวคิด ในการพัฒนาด้าน Marching Band เหมือนกัน ซึ่งทั้งหมดเห็นตรงกันว่าจำเป็นต้องติดต่อ และสื่อสารกัน ในหมู่ผู้ควบคุมวงโยธวาทิต และวงโยธวาทิตจากทั่วโลก ซึ่งถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้นจริง จะเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้เข้าร่วมประกวด ทุกรุ่นอายุ ทั่วโลก ซึ่งส่วนมากสมาชิกวงโยธวาทิต ทั่วโลกจะอยู่ในช่วงอายุที่กำลังศึกษาอยู่ใน โรงเรียน และ เยาวชนเหล่านี้ จะเป็นที่ได้ประโยชน์ อย่างมาก ซึ่งองค์กรนี้ ก่อตั้งขึ้นเพื่อตรวจสอบ พัฒนาการของ การจัดตั้งสมาคม ระดับประเทศ เพื่อระบุปัญหาต่างๆ ซึ่งมีข้อตกลงว่าผู้ควบคุมวง คนใดที่สามารถ เข้าร่วมงาน International Mid-West Band Clinic ซึ่งจัดขึ้น ณ เมืองชิคาโก ในเดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1991 ได้ จะมีส่วนในการช่วยวางแผนการจัดการประกวด วงโยธวาทิต ระดับโลก และการพัฒนา องค์กร สำหรับวงโยธวาทิตทั่วโลก เหตุผลที่ใช้งาน International Mid-West Band Clinic เป็น สถานที่ในการประชุมหรือ เพราะว่า เป็นนิทรรศการใหญ่ที่ผู้ควบคุม และองค์กรวงโยธวาทิตจาก ทั่วโลกให้ความสนใจและเข้าร่วมเยอะ ซึ่งในแต่ละปี จะมีสมาชิกเข้า ร่วมมากกว่า 10,000 คนใน เดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 1992 ได้มีการจัดการ ประชุมอีกวาระ หนึ่ง ซึ่งครั้งนี้ได้พัฒนาแผนต่าง ๆ และ จากนั้นได้ตกลงกันให้องค์กรเป็นองค์กร อาสาสมัคร ซึ่งจะจด ทะเบียนจัดตั้งเป็นองค์กร หลังจากที่ ได้ข้อสรุปทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว โดยใช้ชื่อองค์กรว่า The World Association of Marching Show Bands (สมาคมวงโยธวาทิตโลก) ในปี ค.ศ. 1993 และปี ค.ศ. 1994 ได้มีการประชุมวาระอื่นๆ ขึ้น

อีก และยังมีการประชุมในแต่ละภูมิภาค อีกมากมายทั่วโลก ซึ่งจัดเพื่อพัฒนา และขยายฐานสมาชิกของสมาคม การจดทะเบียนสมาคมเป็น องค์การที่ไม่แสวงหา กำไร ได้เสร็จเรียบร้อยอย่างเป็นทางการที่รัฐเดลาแวร์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. 1995 และหลังจากนั้นได้จดทะเบียนองค์การไม่แสวงหากำไรที่เมือง อัลเบอร์ตา ประเทศ แคนาดา ในเดือน กรกฎาคม ปี ค.ศ. 1997 อีกด้วย ขอบข่ายหน้าที่ของสมาคม คือ เพื่อการกุศล และการศึกษาโดยเฉพาะ วัตถุประสงค์คือ เพื่อจัดตั้งกิจกรรมอันถูกกฎหมายต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาล ในฐานะขององค์การไม่แสวงหากำไร เพื่อส่งเสริมการพัฒนา และ การสื่อสารของวง โยชวาทิตทั่วโลก จากการสนับสนุนขององค์กรระดับนานาชาติและส่วนภูมิภาค ประเทศต่างที่มี ศักยภาพที่จะจัดการประกวดได้นำชื่อ การประกวดระดับโลกไปใช้ ซึ่งขณะนี้ การอนุญาตให้ จัดการประกวดในประเทศ นั้นๆ ต้องใช้เวลา 3 ปี ในการขออนุญาต เพราะว่าหลายประเทศต่าง ก็แข่งขันกันเพื่อจะได้เป็นเจ้าภาพจัดการประกวดวงโยชวาทิตโลกประเทศเป็นเจ้าภาพ จะได้เวลา 5 ปีในการเสนอแผนการจัด งานการจัดการประกวดครั้งแรกของสมาคม จัดขึ้นที่ ประเทศแคนาดา ในปี ค.ศ. 1996 หลังจากนั้นได้มีประเทศที่ได้รับการอนุมัติให้จัดการประกวดอีก ได้แก่ ออสเตรเลีย บราซิล เยอรมนี อิตาลี ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักร นอกจากนี้ยังมีอีกหลาย ประเทศ ที่แข่งขันกันส่งคำขอในการจัดการประกวดครั้งต่อไปในประเทศตนเช่น ไทย สิงคโปร์ มาเลเซีย เกาหลีใต้และสหรัฐอเมริกา ซึ่งการจัดมอบรางวัลต่างๆ จะต้องเป็นไปตามข้อตกลงของ WAMSB ซึ่งสถานที่การจัดการประกวดจะเวียนไปเรื่อยๆ ซึ่งจะทำให้มาตรฐานการจัดการประกวด มีคุณภาพ อยู่เสมอ การประกวดจะจัด โดยยึดพื้นฐานของวงจากหลายประเทศที่มาเข้าร่วมเป็นหลัก โดยมี รายละเอียด ดังนี้

ชื่อรายการประกวด: World Association Marching Show Band

ชื่อย่อ: WAMSB

ประธานการจัดการประกวด: Robert G Eklund (President & CEO)

หน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการประกวด

- นายกเทศมนตรีของเมือง

- เอกชน

ปีที่เริ่มการจัดการประกวดปี: ค.ศ. 1996

รอบปีในการประกวด: มีการจัดการประกวดขึ้นทุกปี

ประเทศที่เข้าร่วมการประกวด: มี 6 ถึง 10 ประเทศที่เข้าร่วมการประกวด

วงที่เข้าร่วมการประกวด ทุกประเภท มีทั้งหมด: 40 วง

ประเภทการประกวด (Marching) แบ่งออกได้ 2 ประเภทคือ

- Marching Show

- Marching Parade

ลักษณะแบ่งตาม Division แบ่งออกได้ 2 ประเภทคือ

- World Division

- First Division

ลักษณะ Division: ระดับอายุ

ลักษณะสนามของการประกวด: ประเภทของสนามคือ Out Door & In Door หรือ สนาม
ในร่ม และ สนามกลางแจ้ง

ระยะเวลาในการจัดการประกวด: ระยะเวลาในการจัดการประกวด 2 วัน

สัดส่วนการให้คะแนนสามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1. Music 30%
2. Visual 30%
3. General Effect 40%

ตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด

ภาพที่ 2 ภาพแสดงตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด WAMSB

(WAMSB, 2018, Online)

ธงประจำประเทศการจัดการประกวด

ภาพที่ 3 ภาพแสดงธงชาติแคนาดา ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการประกวด

(WAMSB, 2018, Online)

2. ประเทศเยอรมนี

เทศกาลดนตรี Rastede เป็นการประกวดดนตรีประจำปี ณ เมือง Rastede ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1955 ในปี ค.ศ. 2010 ได้มีการจัดเทศกาลดนตรีที่ใหญ่ที่สุดในโลกขึ้น ซึ่งมีกลุ่มที่เข้าร่วมทั้งหมด 103 กลุ่มการ ประกวดได้กลายเป็นหนึ่งในรายการประกวดแข่งขันวงโยชวาทิต และวงนั้บรเพลงที่ใหญ่ที่สุดในยุโรป ซึ่งในทุกๆปีจะมีวงโยชวาทิตจากประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงในยุโรป และต่างประเทศมาเข้าร่วมประกวดในปี ค.ศ. 2011 มีจำนวนผู้เข้าร่วมประกวดทั้งสิ้น 3000 ชีวิต ซึ่งมาจาก 56 วง 7 ประเทศที่ ร่วมประกวด และมีผู้ชมมากกว่า 10,000 คน ซึ่งมีวงโยชวาทิตจากประเทศต่างๆ เช่น The Pattaya City Marching Band, the Drum & Bugle Corps Beatrix, the Blue Lions, the Showband Rastede และ Fanfarenzug Strausberg เป็นจุดเด่นของงาน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ชื่อรายการประกวด: Rasteder International Music Festival

ชื่อย่อ: Rastede Music Day

ประธานการจัดการประกวด: (Torten Wilters (Managing Director)

หน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการประกวด

- นายกเทศมนตรีของเมือง
- หน่วยงานรัฐบาล
- หน่วยงานเอกชน

ปีที่เริ่มการจัดการประกวด: ปี ค.ศ.1995

รอบปีในการประกวด: มีการจัดการประกวดขึ้นทุก 2 ปี

ประเทศที่เข้าร่วมการประกวด: มี 9 ถึง 11 ประเทศที่เข้าร่วมการประกวด

วงที่เข้าร่วมการประกวด (ทุกประเภท): ทั้งหมด 50 วง

ประเภทการประกวด (Marching) แบ่งออกได้ 4 ประเภทคือ

- Marching Contest
- Marching Parade
- Show Contest
- Entertainment

ลักษณะแบ่งตาม Division แบ่งออกได้ 9 ประเภทคือ

- Marching Band
- Fanfare Band
- Mallet Band
- Drum Band
- Orchestra Harmony
- Open Class Music Band
- Music Band Individual
- Drum Corps
- Show Class for Cadets Groups

ลักษณะ Division: ประเภทเครื่องดนตรี

ลักษณะสนามของการประกวด: ประเภทของสนามคือ out door หรือ สนามกลางแจ้ง

ระยะเวลาในการจัดการประกวด: ระยะเวลาในการจัดการประกวด 3 วัน

สัดส่วนกันให้คะแนน สามารถแบ่งออกได้ 4 ประเภท คือ

- Music Analysis 25%
- Music Effect Analysis 25%
- Visual Analysis 25%
- Visual Effect Analysis 25%

ตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด

ภาพที่ 4 ภาพแสดงตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด Rastede

(Rastede, 2018, Online)

ธงประจำประเทศการจัดการประกวด

ภาพที่ 5 ภาพแสดงธงชาติเยอรมนี ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการประกวด

(Rastede, 2018, Online)

3. ประเทศญี่ปุ่น

เริ่มมีการจัดการประกวดขึ้น ตั้งแต่ปี 1988 โดยในขณะนั้นเป็นเพียงการประกวด การเดิน ขบวนพาเหรด โดยเป็นการจัดการประกวดการเดินแถวมาร์ชชิ่ง และประกวดคทาทร ซึ่งเป็นส่วน

หนึ่งในนโยบาย “เมืองแห่งเสียงดนตรี” ของเมืองโอokayama มา ต่อมาได้จัดตั้ง “SoundSport” ขึ้น โดยร่วมมือกับ DCI และกำลังอยู่ในขั้นตอนการติดต่อประสานงานกับ WGI เพื่อพัฒนาการประกวดวงโยธวาทิตในเมืองต่อไป นอกจากนี้ทางองค์กรยังเห็นความสำคัญของการส่งเสริมให้เยาวชนผู้ด้อยโอกาสได้มีโอกาสได้เข้าร่วมในงานนี้ด้วย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ชื่อรายการประกวด: Marching in Okayama

ชื่อย่อ: MIO

ประธานการจัดการประกวด: Takayuki Inoue

หน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการประกวด

- นายกเทศมนตรีของเมือง
- หน่วยงานเอกชน

ปีที่เริ่มการจัดการประกวด: ปี ค.ศ.1988

รอบปีในการประกวด: มีการจัดการประกวดขึ้นทุกปี

ประเทศที่เข้าร่วมการประกวด: มี 4 ถึง 6 ประเทศที่เข้าร่วมการประกวด

วงที่เข้าร่วมการประกวด (ทุกประเภท): มีทั้งหมด 45 วง

ประเภทการประกวด (Marching) แบ่งออกได้ 4 ประเภทคือ

- Main Festival
- Marching Top Stage
- Sound Sport
- Drumline Battle

ลักษณะแบ่งตาม Division แบ่งออกได้ 3 ประเภทคือ

- Drum & Bugle Corps / Brass Band
- Marching Band
- Mix Band

ลักษณะ Division

- ระดับชั้นปีการศึกษา
- ประเภทเครื่องดนตรี
- จำนวนผู้แสดง

ลักษณะสนามของการประกวด: ประเภทของสนามคือ In Door หรือ สนามในร่ม

ระยะเวลาในการจัดการประกวด: ระยะเวลาในการจัดการประกวด 1 วัน

สัดส่วนกันให้คะแนน สามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. Music Festival & Sound Sport

- Visual 25%
- Sound 25%
- As a whole 50%

2. Music Top Stage

- General Effect Visual 30%
- General Effect Music 30%
- Music Brass Performance 10%
- Music Percussion Performance 10%
- Visual Performance 10%
- Color Guard 10%

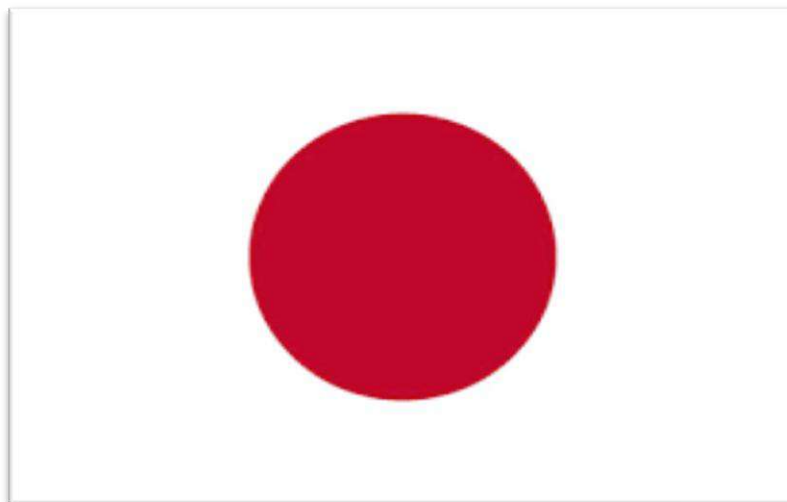
ตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด

ภาพที่ 6 ภาพแสดงตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด MIO

(MIO, 2018, Online)

ธงประจำประเทศการจัดการประกวด

ภาพที่ 7 ภาพแสดงธงชาติญี่ปุ่น ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการประกวด

(MIO, 2018, Online)

4. ประเทศเนเธอร์แลนด์

World Music Contest (WMC) ได้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1951 เมื่อวงโยธวาทิตสองวงในเมือง Kerkrade เชิญชวนวงโยธวาทิต Carlton Main Frickley Colliery Band จาก Yorkshire มาบรรเลงด้วยกัน ความสำเร็จการบรรเลง ร่วมกันในครั้งนั้น เติบโตขึ้นจนกลายเป็นการประกวดระดับนานาชาติ ภายใต้การดูแลของเมือง Kerkrade ซึ่งจัดการประกวดทั้งวงโยธวาทิตเยาวชน และมีอาชีพ โดยมีเป้าหมายคือ การสาน ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศโดยใช้ดนตรีเป็นสื่อกลาง การสาน ความสัมพันธ์ต่างๆ โดยใช้พื้นที่ เหมือนเก่าใน Limburg ซึ่งถือว่าการจัดงานในสถานที่นี้เป็นไปได้ ด้วยดีหลายปีมานี้ WMC Kerkrade ได้กลายเป็นการประกวดดนตรีที่มีคุณภาพ และสามารถดึงดูดผู้ชมในแต่ละปีได้ราว 350,000 คน และนักดนตรีเข้าประกวดถึง 18,000 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ชื่อรายการประกวด: World Music Contest

ชื่อย่อ: WMC

ประธานการจัดการประกวด: Henk Smit (Supervisor Jury)

หน่วยงานที่สนับสนุนการจัดการประกวด

- นายกเทศมนตรีของเมือง
- หน่วยงานรัฐบาล
- เอกชน

ปีที่เริ่มการจัดการประกวด: ปี ค.ศ. 1951

รอบปีในการประกวด: มีการจัดการประกวดขึ้นทุก 4 ปี

ประเทศที่เข้าร่วมการประกวด: มี 50 ถึง 60 ประเทศที่เข้าร่วมการประกวด

วงที่เข้าร่วมการประกวด (ทุกประเภท): มีทั้งหมด 250 วง

ประเภทการประกวด (Marching) แบ่งออกได้ 3 ประเภทคือ

- Show Contest
- Marching Parade
- Marching Contest

ลักษณะแบ่งตาม Division แบ่งออกได้ 2 ประเภทคือ

- World Division
- First Division

ลักษณะ Division: ความสามารถ

ลักษณะสนามของการประกวด: ประเภทของสนามคือ Out Door หรือ สนามกลางแจ้ง

ระยะเวลาในการจัดการประกวด: ระยะเวลาในการจัดการประกวด 1 เดือน

สัดส่วนกันให้คะแนน

- สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1. Overall Effect 30%

- Overall Effect1 15%
- Overall Effect2 15%

2. Music 40%

- Music Ensembl 20%
- Music Performance 20%

3. Visual 30%

- Visual Ensembl 15%
- Visual Performance 15%

ตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด

wmc
kerkrade

ภาพที่ 8 ภาพแสดงตราสัญลักษณ์สำหรับการประกวด WMC

(WMC, 2018, Online)

ธงประจำประเทศการจัดการประกวด

ภาพที่ 9 ภาพแสดงธงชาติเนเธอร์แลนด์ ประเทศที่เป็นเจ้าภาพจัดการประกวด

(WMC, 2018, Online)

ประเทศ	เนเธอร์แลนด์	เยอรมนี	ญี่ปุ่น	แคนาดา	ไทย	ไทย
เมือง	Kerkrade	Resede	Okayama	Calgary	Bangkok	Bangkok
ชื่อรายการประกวด	World Music Contest	Resteder International Music Festival	Marching in Okayama	World Association Marching Show Band	การประกวดวงโยธวาทิตนักเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแห่งประเทศไทย	BSRU Marching Band Competition
ชื่อย่อ	WMC	Resede Music Day	MIO	WAMSB	Thailand International Royal's Trophy Band Competition	BSRU
ชื่อประธานจัดการประกวด / ผู้ให้ข้อมูล	Harrie Reumkens (Artistic Manager)	Torsten Wilfers (Managing Director)	Yoshio Ebisawa (Consultants for MIO)	Robert G Eklund (President & CEO)	นางอุทัยวรรณ นพรัตน์ (ผู้อำนวยการศูนย์นิเทศศาสตร์เด็กและเยาวชน)	ดร.อนุรักษ์ บุญยะ (อธิการบดีวิทยาลัยการศรัทธา ราชภัฏสุราษฎร์ธานี)
ปีที่เริ่ม	1951	1955	1988	1996	1981	2014
รอบปีในการประกวด	ทุก 4 ปี	ทุก 2 ปี (Inter กับ National สลับกัน)	ทุกปี	ทุกปี	ทุกปี	ทุกปี
ประมาณประเทศที่เข้าร่วมการประกวด	50 ถึง 60	9 ถึง 11	4 ถึง 6	6 ถึง 10	3 ถึง 5	1
ประมาณวงที่เข้าร่วมการประกวด(ทุกประเภท)	250 วง	50 วง	45 วง	40 วง	75 วง	10 วง
ประเภทการประกวด(เฉพาะ Marching)	1.) Show Contest 2.) Marching Parade 3.) Marching Contest	1.) Marching Contest 2.) Marching Parade 3.) Show Contest 4.) Entertainment	1.) Main Festival 2.) Marching Top Stage 3.) Sound Sport 4.) Drumline Battle	1.) Marching Show 2.) Marching Parade	1.) Marching 2.) Marching Parade 3.) Marching Display	1.) Marching Parade 2.) Marching Display
ลักษณะการแบ่งตาม Division	1.) World Division 2.) First Division	1.) Marching Band 2.) Fanfare Band 3.) Male Band 4.) Drum Band 5.) Orchestra Harmony 6.) Open Class Music Band 7.) Music Band Individual 8.) Dums Corps 9.) Show Class for Cadets Groups	1.) Drum & Bugle Corps / Brass Band 2.) Marching Band 3.) Mix Band	1.) World Division 2.) First Division	1.) Scholastic 2.) Independent	Scholastic
ลักษณะ Division	ความสามารถ	ประเภทเครื่องดนตรี	1.) ชั้นปีการศึกษา 2.) ประเภทเครื่องดนตรี 3.) จำนวนผู้แสดง	1.) ระดับอายุ	1.) ระดับอายุ 2.) ประเภทเครื่องดนตรี (pit)	1.) ระดับอายุ 2.) ประเภทเครื่องดนตรี (pit)
ลักษณะสถานที่ประกวด	Out Door	Out Door	In Door	In Door & Out Door	Out Door	Out Door
ระยะเวลาในการจัดการประกวด	1 เดือน	3 วัน	1 วัน	2 วัน	5 - 7 วัน	2 วัน
สัดส่วนการให้คะแนน	1.) Overall Effect 30% Overall Effect 1 15 Overall Effect 2 15 2.) Music 40% Music ensemble 20 Music Performance 1 10 Music Performance 2 10 3.) Visual 30% Visual Ensemble 15 Visual Performance 15	1.) Music Analysis 25% 2.) Music Effect Analysis 25% 3.) Visual Analysis 25% 4.) Visual Effect Analysis 25%	Main Festival & Sound Sport 1.) Visual 25% 2.) Sound 25% 3.) as a whole 50% Marching Top Stage 1.) General Effect Visual 30% 2.) General Effect Music 30% 3.) Music Brass Performance 10% 4.) Music Percussion Performance 10% 5.) Visual Performance 10% 6.) Color Guard 10%	1.) Music 30% 2.) Visual 30% 3.) General Effect 40%	1.) General Visual 20% 2.) General Music 20% 3.) Visual Proficiency 10% 4.) Visual Analysis 10% 5.) Color Guard 10% 6.) Music Performance 10% 7.) Music Analysis 10% 8.) Music Percussion 10% Music Percussion 1 Music Percussion 2	1.) General Effect 50% Visual Color Marching & Maneuvering 2.) Musical 50% Wind Percussion
สนับสนุนโดย	1.) นายกเทศมนตรีจังหวัด 2.) ท้องถิ่นรัฐบาล 3.)เอกชน	1.) นายกเทศมนตรีจังหวัด 2.) ท้องถิ่นรัฐบาล 3.)เอกชน	1.) นายกเทศมนตรีจังหวัด 2.) เอกชน	1.) นายกเทศมนตรีจังหวัด 2.) ท้องถิ่นรัฐบาล 3.)เอกชน	1.) ท้องถิ่นรัฐบาล	1.) ท้องถิ่นมหาวิทยาลัย
ข้อมูลจากปีหรือครั้งที่จัดประกวด	2013	2015	2016 / ครั้งที่ 28	2016 / WMSB 4th Malaysia	2016 / ครั้งที่ 35	2016 / ครั้งที่ 3
Website ที่อ้างอิง	http://www.wmc.nl/en	http://www.rastodemusiktage.de/news.html	http://www.marching-in-okayama.net/index.html	http://www.wamsb.org/index.html	http://www.dps.go.th/th/ho/me.html	http://www.bsruc.ac.th/

ภาพที่ 10 ภาพแสดงตารางการเปรียบเทียบรายละเอียดของการประกวดในรายการต่างๆ

แบบตารางเปรียบเทียบเกณฑ์การประกวดวงโยชวาทิตของ 4 ประเทศ + ไทย

ไทยเวอร์ชัน

ประเทศเนเธอร์แลนด์ (World Music Contest) +แปรขบวน	ประเทศเยอรมนี (Rastede) +แปรขบวน	ประเทศญี่ปุ่น (Marching In Okayama) +แปรขบวน	ประเทศแคนาดา (World Association of Marching Show Band) +แปรขบวน	ประเทศไทย (Thailand International Royal's Trophy Band Competition) +แปรขบวน
ภาพรวมของโชว์ 30%	ภาพรวมของโชว์ 50%	ภาพรวมของโชว์ 50%	ภาพรวมของโชว์ 40%	ภาพรวมของโชว์ 40%
1. การวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ 1 15 2. การวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ 2 15	1. การวิเคราะห์ต่อภาพรวมทางดนตรี 25 2. การวิเคราะห์ต่อภาพรวมทางสายตา 25		1. การวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ 40	1. การวิเคราะห์ต่อภาพรวมทางสายตา 20 2. การวิเคราะห์ต่อภาพรวมทางดนตรี 20
เสียง ดนตรี 40%	เสียง ดนตรี 25%	เสียง ดนตรี 25%	เสียง ดนตรี 30%	เสียง ดนตรี 30%
1. การวิเคราะห์ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด 20 2. การวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี 10 3. การวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี 2 10	1. การวิเคราะห์ทางดนตรี 25		1. การวิเคราะห์ทางดนตรี 30	1. การวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี 10 2. การวิเคราะห์ทางดนตรี 10 3. การวิเคราะห์ดนตรีเครื่องกระทบ 10
ภาพที่ปรากฏต่อสายตา 30%	ภาพที่ปรากฏต่อสายตา 25%	ภาพที่ปรากฏต่อสายตา 25%	ภาพที่ปรากฏต่อสายตา 30%	ภาพที่ปรากฏต่อสายตา 30%
1. การวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด 15 2. การวิเคราะห์ความสามารถการแสดงผลที่ปรากฏต่อสายตา 15	1. การวิเคราะห์ทางภาพ 25		1. การวิเคราะห์ทางภาพ 30	1. การวิเคราะห์ความสามารถทางภาพ 10 2. การวิเคราะห์ทางภาพ 10 3. การวิเคราะห์นักแสดงประกอบ 10

ภาพที่ 11 ภาพแสดงแบบตารางการเปรียบเทียบเกณฑ์การประกวดฉบับภาษาไทย

แบบตารางเปรียบเทียบเกณฑ์การประกวดวงโยธวาทิตของ 4 ประเทศ + ไทย

English Version

Netherland (World Music Contest) +Show Contest	Germany (Restede) +Show Contest	Japan (Marching In Okayama) +Main Festival & Sound Sport	Canada (World Association of Marching Show Band) +Marching Show	Thailand (Thailand Internatonal Royal's Trophy Band Competition) +Marching Display
Overall Effect 30%	General Effect 50%	As a whole 50%	General Effect 40%	Overall Effect 40%
1. Overall Effect1 15 2. Overall Effect2 15	1. Music Effect Analysis 25 2. Visual Effect Analysis 25		1. Overall Effect Analysis 40	1. Overall Effect Visual 20 2. Overall Effect Music 20
Music 40%	Music 25%	Sound 25%	Music 30%	Music 30%
1. Music ensemble 20 2. Music Performance1 10 3. Music Performance2 10	1. Music Analysis 25		1. Music Analysis 30	1. Music Performance 10 2. Music Analysis 10 3. Music Percussion 10
Visual 30%	Visual 25%	Visual 25%	Visual 30%	Visual 30%
1. Visual Ensemble 15 2. Visual Performance 15	1. Visual Analysis 25		1. Visual Analysis 30	1. Visual Proficiency 10 2. Visual Analysis 10 3. Color Guard 10

ภาพที่ 12 ภาพแสดงแบบตารางการเปรียบเทียบเกณฑ์การประกวดฉบับภาษาอังกฤษ

แนวทางการตัดสินการประกวด

จากเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตของการประกวดวงโยชวาทิตนักเรียน นักศึกษา ซึ่งด้วยพระราชทานฯ ประเภทการเดินแถวมาร์ชชิ่ง (Marching Parade) ซึ่งด้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จัดโดยกรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยว และ กีฬา และการประกวดวงโยชวาทิต นักเรียน ซึ่งด้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประเภท เดินแถวมาร์ชชิ่ง (Marching Parade) จัดโดยวิทยาลัยการดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยานั้นผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์คณะกรรมการที่มีส่วนในการ ตัดสินการประกวดถึงแนวทางการตัดสิน ที่อิงจากหลักเกณฑ์ข้างต้น แล้วยังได้เสนอแนะ แนวทาง และวิธีการดังนี้

ณรงค์วิทย์ พุกกาศิลป์ (สัมภาษณ์, 2559) จากหลัก เกณฑ์ในส่วนของเครื่องกระทบ จะถูกแบ่งออกเป็น เกณฑ์การให้คะแนนในเป็น 2 ส่วน คือ What กับ How ซึ่งกรรมการจะ ประเมิน ในส่วน ของ What ว่าวงโยชวาทิตจะนำเสนออะไรซึ่งการแสดง นั้นจะยังไม่เกิดขึ้น เช่น การเลือก บทเพลง ที่มีความยาก การ โข่วทักษะพื้นฐานของเครื่องกระทบ การจัดสัดส่วนของเครื่อง กระทบ ว่าสิ่งที่จะทำคืออะไรแล้ว ทำสำเร็จหรือไม่ ในส่วนของ Repertoire มีระดับความยากขนาด ไหน สามารถปฏิบัติได้ตามโน้ตหรือไม่ ในส่วนของ Intonation สามารถบรรเลงเสียงของเครื่อง กระทบ มีมิติของเสียง สร้างเสียงได้มีความชำนาญหรือไม่ ในส่วน ของ Balance and Ensemble จะไปมีส่วน เกี่ยวข้องกับการตัดสินในส่วนของ Overall Effect ว่าสัดส่วนของเครื่องกระทบมีความ เหมาะสม กับจำนวนชิ้นเครื่องดนตรีที่จัดไว้ จัดเครื่องกระทบมาจำนวนเยอะสามารถสร้างเสียงได้ เหมาะสม หรือไม่ในส่วนของ Rhythm and Tempo จะแยกออกเป็น 2 คนละประเด็น Rhythm จะไปประเมิน ในส่วน ของ Repertoire ว่ามีความซับซ้อนขนาดไหน มีการเปลี่ยนส่วนโน้ตมาก น้อยหรือไม่ใน ส่วน Tempo สามารถควบคุมจังหวะของบทเพลงได้สม่ำเสมอหรือไม่ ในส่วน ของ Individual skill จะเป็นการ แสดงเดี่ยวของกลุ่มเครื่องกระทบหรือทักษะ ส่วนตัวของแต่ละ บุคคล ว่ามีทักษะ ส่วนตัวดีหรือไม่ และในส่วนของ Creativity ได้มีการปรับ ประยุกต์รูปแบบที่ เหนือกว่าที่คาดหวัง ของกลุ่มเครื่องกระทบหรือไม่ มีการสร้างสรรค์เกิดความแตกต่าง จากวงอื่น และใช้ทรัพยากรได้ดี

เผ่าพันธ์ อานาจรธรรม (สัมภาษณ์, 2559) แนวทางการตัดสินในส่วนของเครื่องกระทบ จะดู ใน ส่วนของส่วนประกอบของทฤษฎีเป็นหลัก Rhythmic สัดส่วนตรงหรือไม่ ความถี่ของโน้ต สามารถ ปฏิบัติได้หรือไม่ เนื่องจากกลุ่มเครื่องกระทบเปรียบเสมือนหัวใจของวง ในส่วน ของ Dynamic มีมิติของ เสียงที่หลากหลายหรือไม่ สามารถสร้างในระดับ *ppp, pp, p, mp, mf, f, ff, fff* มีส่วน ร่วมกับการบรรเลง ของวงหรือไม่ แล้วสามารถสร้างมิติ ของ Dynamic ที่คำนึงถึง ของสมดุลกับวง หรือ ไม่ ซึ่งจะคาบเกี่ยวในส่วนของ Balance and Ensemble สำหรับ Individual skill จะเจาะในส่วน

ของพื้นฐานของการตี เช่น การใช้ข้อมือ การตีของแต่ละกลุ่มเครื่องกระทบเท่ากัน หรือไม่ มีความเสถียรในการเล่นโน้ต เป็นต้น ในส่วนของ Creativity เป็นการโชว์แสดงเดี่ยวของ Percussion solo สอดแทรกในระหว่างเพลงหรือไม่ในด้านของคุณภาพเสียงเครื่องกระทบนั้น จะอยู่ที่การตั้งเสียงกลอง มีการจัดเครื่องกระทบที่มีความเหมาะสมกับบทเพลงที่บรรเลง และขนาดวง ของวงที่เหมาะสม

นิพัทธ์ กาญจนะหุต (สัมภาษณ์, 2559) แนวทางการตัดสินใจในส่วนของคนตรี (Music) ที่มีส่วนประกอบของในเกณฑ์ด้านคุณภาพเสียง (Tone Quality) จะมีความสำคัญของช่วงคะแนน เป็นอย่างมาก โดยคำนึงถึงตั้งแต่การจัดระเบียบของร่างกายในการสร้างเสียงออกมาให้มีคุณภาพ ทั้งระหว่างการเล่น การหยุด การเลียว ซึ่งการควบคุมคุณภาพเสียงยังต้องมีการสร้างเสียงที่ยังมีคุณภาพเหมือนกับการเป่า แบบนั่งบรรเลง มีระดับเสียงที่ดี (Intonation) มีมิติความดัง - เบา (Dynamic) มีการควบคุมระดับเสียง (Articulation) ควบคุมอัตราจังหวะได้สม่ำเสมอ (Rhythm and Tempo) โดยจะดูจากความสอดคล้องการ ตัดสินของคณะกรรมการจากภาคสนาม และคณะกรรมการบนเวที ส่วนในภาพรวมของภาพการเล่นแล้ว จะประเมินในส่วนของความเรียบร้อยของแถว ความกลมกลืนของภาพและบทเพลงที่บรรเลงมีความสอดคล้องกัน ในส่วนของวรรณกรรมดนตรี (Music Literature) จะใช้เกณฑ์จากระดับความยากง่ายของ บทเพลงที่เลือกเข้ามาใช้ในการประกวด โดยดูจากการเลือกระดับของบทเพลงและการแสดงความ สามารถของบทเพลงนั้น ได้ตามที่กำหนด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อดิชาติ เจริญพาโชค (2547) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะในการบริหารกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดการวงโยชวาทิตของผู้ควบคุมวงโยชวาทิต ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสมรรถนะในการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิต ของผู้ควบคุมวงโยชวาทิต ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์งานและสมรรถนะของผู้ควบคุมวงโยชวาทิตขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน เกี่ยวกับงาน ขอบเขตงาน กิจกรรมที่ต้องดำเนินการในแต่ละงาน สมรรถนะของผู้ควบคุมวงโยชวาทิตในแต่ละงาน ตลอดจนพฤติกรรม ที่แสดงถึงสมรรถนะ นั้นๆ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ขั้นตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นผู้บริหารและผู้ควบคุมวงโยชวาทิตจำนวน 106 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีวงโยชวาทิตจำนวน 53 โรงเรียน เกี่ยวกับสมรรถนะและพฤติกรรมที่แสดงถึงสมรรถนะนั้นๆ โดยใช้แบบสอบ

ถามซึ่งสร้างจากผลการสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะในการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการ วงโยชวาทิตของผู้ควบคุมวงโยชวาทิต ควรมี 15 สมรรถนะ โดยสมรรถนะที่มีความสำคัญใน ระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่ สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม สมรรถนะในการจูงใจ สมรรถนะในการประเมินผล สมรรถนะในการมอบหมายงาน สมรรถนะด้านดนตรีโยชวาทิต สมรรถนะในการวางแผน สมรรถนะที่มีความสำคัญในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ สมรรถนะ ในการจัดองค์การ สมรรถนะในการตัดสินใจ สมรรถนะในการแก้ปัญหา สมรรถนะในการ ให้คำปรึกษา สมรรถนะในการประสานงาน สมรรถนะในการคิดวิเคราะห์ สมรรถนะในการคิด สร้างสรรค์ สมรรถนะในการสื่อสาร สมรรถนะในการติดตามงาน

สิทธิ สิทธิการุณย์ (2545) ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารกิจกรรมนักเรียน ด้านการจัดการ วงโยชวาทิต กรณีศึกษาโรงเรียนวัดสุทธิวราราม และโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย จากการศึกษา การบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิต ของโรงเรียนวัดสุทธิวราราม และโรงเรียน มงฟอร์ตวิทยาลัย และเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารกิจกรรม วงโยชวาทิตของทั้งสองโรงเรียน โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ผู้ฝึกสอนวง โยชวาทิต และคณะกรรมการนักเรียนวงโยชวาทิตผลการวิจัยพบว่า การบริหารกิจกรรมวง โยชวาทิต ของทั้งสองโรงเรียนค่อนข้างคล้ายกันคือ แบ่งได้เป็นสองส่วน ส่วนแรกเป็นการบริหารในระดับ โรงเรียน ซึ่งเป็นระดับนโยบายและการอำนวยการมีผู้อำนวยการเป็นผู้บริหารสูงสุด และได้รับมอบ หมายให้ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ เป็นผู้ดูแลและประสานงานกับอาจารย์ผู้ฝึกสอนวงโยชวาทิต ส่วนที่สอง เป็นการบริหารที่เป็นการดำเนินการ ในระดับของคณะกรรมการนักเรียนวงโยชวาทิต โดยทั้งสอง โรงเรียนมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดกิจกรรมและการดำเนินการค่อนข้างคล้ายกันคือ มี หัวหน้าวง เป็นผู้ดูแลการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ และปฏิบัติตามสิ่งที่ได้รับมอบหมาย จากอาจารย์ ผู้ฝึกสอนวงโยชวาทิต มีรองหัวหน้าวงเป็นผู้ช่วยและแบ่งการทำงานได้เป็นสองประเภทคือ กลุ่ม หัวหน้าฝ่าย ทำหน้าที่ในการดำเนินงานของฝ่ายต่างๆ ในวงให้เรียบร้อย และอีกกลุ่มคือกลุ่มหัวหน้า เครื่องดนตรี ทำหน้าที่ดูแลในเรื่องการฝึกซ้อม ของสมาชิกในกลุ่ม โดยดำเนินงานภายใต้ระบบ รุ่นพี่-รุ่นน้อง ทั้งสองโรงเรียนให้การสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมวงโยชวาทิต ในด้านงบประมาณ บุคลากร อาคารสถานที่และการฝึกซ้อมเป็นอย่างดี และมีการประเมินผลเมื่อเสร็จสิ้นโครงการหรือ สิ้นภาคการศึกษา ปัญหาที่พบทั้งสอง โรงเรียนคือ อาจารย์ไม่มีความถนัดในการทำงานด้านเอกสาร การเขียนแผนโครงการ อีกปัญหาคือโรงเรียนวัดสุทธิวราราม ไม่มีสถานที่ซ้อมแถวที่เหมาะสม และโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย ไม่มีสถานที่แสดงคอนเสิร์ตที่เหมาะสม

สุพจน์ เจนณะสมบัติ (2542) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิตของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทยระหว่างปี พ.ศ. 2539 - 2542 พบว่า ศึกษาการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิต และปัญหาการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิตของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2539-2542 ประชากรที่ใช้วิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 12 คน ครู อาจารย์ผู้ควบคุมวงโยชวาทิตจำนวน 12 คน นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมวงโยชวาทิตจำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับผู้บริหาร แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับครู อาจารย์ผู้ควบคุมวงโยชวาทิต แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับนักเรียน ที่เข้าร่วมกิจกรรมวงโยชวาทิต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย มีการจัดการวงโยชวาทิตดังนี้ ด้านการวางแผน มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม มีการทำแผนปฏิบัติการเป็นรายปี มีครู อาจารย์ผู้ควบคุมวงโยชวาทิต เป็นผู้รับผิดชอบในการทำแผนและจัดทำโครงการด้านงบประมาณ ใช้เงินบำรุงการศึกษา เงินสมาคมผู้ปกครองและครู ด้านการดำเนินงาน มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมวงโยชวาทิต มีสถานที่ในการฝึกซ้อม มีการเชิญวิทยากรภายนอกมาช่วยในการฝึกซ้อม ด้านการติดตามประเมินผล มีการติดตามประเมินผลเมื่อสิ้นสุดโครงการ และนำผลไปเป็นข้อมูลใช้ในการเตรียม หรือวางแผนการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป ปัญหาในการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิตได้แก่ แผนที่เสนอไปนั้นมีการเปลี่ยนแปลง ความคิดเห็นไม่ตรงกัน นักเรียนมักขาดซ้อมเพื่อไปเรียนพิเศษ ผู้ปกครองไม่อนุญาต ให้นักเรียนมาร่วมกิจกรรม มีบางโรงเรียนไม่มีการติดตาม ประเมินผลการจัดกิจกรรม

ชนาคาร แพทย์วงศ์ (2541) ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาแผนการฝึกและการคัดเลือกนักดนตรี สำหรับวงโยชวาทิตในโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งจากการวิจัยพบว่างานวิจัยมีจุดมุ่งหมาย ในการศึกษา แผนการฝึกและวิธีการคัดเลือกนักดนตรีและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ในวงโยชวาทิต ซึ่งใช้ วิธีการศึกษา โดยการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ และสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมในโรงเรียน มัธยมศึกษาจำนวน 11 โรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการแข่งขันในระดับประเทศและระดับโลก ซึ่งผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการเตรียมการในการกำหนด ระยะเวลาการฝึกซ้อม คือ การฝึกประจำวัน การฝึกประจำสัปดาห์และการฝึกประจำปี แต่ปัญหาที่พบคือไม่สามารถดำเนิน ตามแผนที่วางไว้ได้ เนื่องจากมีงานภาระต่างๆ ของโรงเรียนเข้ามาแทรก จึงมีแนวทางในการแก้ ปัญหาในด้านการคัดเลือกเป็น 2 แนวทาง คือแนวทางที่ 1 มีการกำหนดการคัดเลือกอย่างชัดเจน แนวทางที่ 2 ไม่มีการกำหนดในเบื้องต้น แต่เป็นจะเป็นกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการฝึก ซ้อมโดยการสังเกตพฤติกรรม และทำการสร้างสิ่งต่างๆให้เกิดขึ้นภายหลัง ส่วน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการจัดการวงโยชวาทิตนั้น คือบุคลากรภายในโรงเรียน องค์กรภายนอกต่างๆ และ ด้านงบประมาณ ซึ่งพบว่าการบริหารบุคลากรภายในโรงเรียนดีจะสามารถส่งผลให้ห้องค์ต่างๆ ที่อยู่ ภายนอกโรงเรียนเข้ามาให้ความร่วมมือในการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ

ณัฐศรีณย์ ทฤษฎีคุณ (2555) ทำการวิจัยในเรื่อง การฝึกซ้อมวงซิมโฟนิคแบนด์ ระดับมัธยม ศึกษา เพื่อการประกวด พบว่า การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักการด้านการวางแผนการฝึก ซ้อม และการฝึกซ้อมเทคนิคด้านการบรรเลงของวงซิมโฟนิคแบนด์ ระดับมัธยมศึกษา เพื่อการ เตรียมความพร้อมสำหรับการประกวด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วงซิมโฟนิค แบนด์ จำนวน 5 วง ที่ได้รับรางวัลชนะเลิศจากการประกวดในประเทศไทย และเป็นการประกวด ประเภท นั้บรรเลง (Concert Band) ผู้ให้ข้อมูล คือ อาจารย์ผู้ควบคุมวงซิมโฟนิคแบนด์ และครู ผู้ฝึกซ้อม กลุ่มย่อย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า วงซิมโฟนิค แบนด์ ได้มีการ วางแผนการฝึกซ้อมโดยแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงเปิดและปิด ภาคเรียน ซึ่งครูได้จัดให้มีการฝึกซ้อม ทุกวัน ยกเว้นวันอาทิตย์ โดยเฉพาะในช่วงเปิดภาคเรียน ซึ่งส่วนใหญ่ ได้ทำ การฝึกซ้อมในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน-ช่วงค่ำ ส่วนช่วงปิดภาคเรียน ครูได้จัดช่วงเวลาของการฝึกซ้อม ตั้งแต่ช่วงเช้า-ช่วงค่ำ โดยมีรูปแบบของการฝึกซ้อมต่างๆ เช่น การฝึกซ้อมรวมวง การฝึกซ้อม กลุ่มย่อย และการฝึกซ้อม ส่วนตัวให้ครอบคลุมอยู่ในวันเดียวกัน สำหรับการวางแผนการฝึกซ้อม ได้มุ่งเน้นเนื้อหาในด้านของ การฝึกซ้อมบรรเลงบทเพลงประกวด การแก้ไขปัญหาและปรับรายละเอียดของบทเพลงให้มีความสมบูรณ์ และ การคัดเลือกนำเอาเทคนิคที่สำคัญจากแบบฝึกหัดต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับบทเพลงประกวด มาใช้ในการฝึกซ้อมด้านเทคนิค การบรรเลงบทเพลงประกวด ได้คำนึงถึงหลักการของการ ฝึกซ้อมในเรื่องขององค์ประกอบดนตรีที่เป็นเกณฑ์การตัดสิน และการให้คะแนน โดยมีการฝึกซ้อม จากการฟังเสียงต้นแบบ โดยการฟังจากสื่อซีดี (CD) ดีวีดี (DVD) ตัวอย่างเสียงการบรรเลงจากครู และนักเรียนรุ่นพี่ที่เป็นหัวหน้ากลุ่ม การฝึกซ้อมเรื่องของการหายใจจากการใช้ลมที่ถูกต้อง โดยใช้แรง และพลังของลม (Power) ในการเป่าเพื่อควบคุมเสียงที่ออกมาให้มีคุณภาพ การฝึกซ้อมเรื่อง การฟังเสียงหลักจากกลุ่มเครื่องดนตรีต่างๆ โดยปรับระดับเสียงดัง-เบา ของตนเองให้มีความกลม กลืนกันทั้งวง ส่วนปัญหาที่พบ ได้แก่ นักเรียนติดเรียนพิเศษ ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยครูจัดประชุมผู้ปกครองและขอความร่วมมือ โดยให้นักเรียนเข้าร่วมตารางฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่ และปัญหา ที่เกิดจากการฝึกซ้อมการประกวด ที่นักเรียนมีระดับทักษะด้านการบรรเลงที่แตกต่างกัน ซึ่งมีแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยครูได้กระตุ้นให้นักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม มอบหมาย หน้าที่ให้รุ่นพี่ที่เป็นนักเรียนหัวหน้ากลุ่มทำการฝึกซ้อมให้

มังกร จินดาวัฒน์ (2546) ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการวงโยชวาทิตของ โรงเรียน ในกลุ่มสหวิทยาเขตมูลนิธิชัชวาลย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษา

ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และนำมาทำเป็นแบบสัมภาษณ์และการสังเกตการณ์ศึกษางานคนตรีภาค สนาม ผลการวิจัยพบว่า วงโยชวาทิตทั้ง 4 โรงเรียน ผู้บริหารได้ให้นโยบายแนวกว้าง เพื่อให้ครูจัดกิจกรรมได้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและอุปกรณ์ที่มีอยู่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในส่วนของ การวางแผนงาน ได้ทำการวางแผนล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางที่ชัดเจน มีวิธีการคัดเลือกนักเรียนให้ เหมาะสมกับชนิดเครื่องดนตรี ด้านการฝึกซ้อมมีการจัดการฝึกซ้อมตามรูปแบบ สภาพตามความ เหมาะสมของแต่ละ โรงเรียนและด้านการประเมินผลจากการสังเกตการณ์ของครู โดยการ ใช้วิธีการประเมินผลด้วยแบบทดสอบทางดนตรี โดยครูเป็นผู้ควบคุม

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของนักวิจัย ที่ศึกษาในเรื่องของการจัดการวงโยชวาทิต การบริหารวงโยชวาทิต การฝึกซ้อมวงโยชวาทิตหรือวงซิมโฟนิคแบนด์ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่ารูปแบบของการจัดการฝึกซ้อมวงโยชวาทิตการดำเนินการฝึกซ้อมวงโยชวาทิตการบริหารการฝึกซ้อมของ วงโยชวาทิตแต่ละ โรงเรียนล้วนขึ้นอยู่กับปัจจัยทางตรง และทางอ้อม เช่น บริบทของโรงเรียน การบริหารจัดการของครูผู้ สอนวงโยชวาทิต สภาพแวดล้อม โดยรอบของวงโยชวาทิตแต่ละ โรงเรียน ซึ่งทุกที่ล้วนมีแนวทางที่ สามารถบริหารจัดการได้และมีวิธีแนวทางในแก้ไขปัญหา และอุปสรรคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเป็นวิธีวิจัยที่เหมาะสม เพื่อให้ได้ผลของการวิจัยที่สมบูรณ์ที่สุด ตามที่อรนรินทร์ ขจรวงศ์วัฒนา ได้อ้างถึง John w Creswell ไว้ว่า การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นกระบวนการค้นคว้า วิจัยเพื่อหาความเข้าใจบน พื้นฐานของระเบียบวิธีอันมี ลักษณะเฉพาะ ที่มุ่งการค้นหาค้นหาประเด็นปัญหา ทางสังคม หรือ ปัญหา ของมนุษย์ ในกระบวนการนี้ นักวิจัยสร้างภาพหรือข้อมูลที่ซับซ้อน เป็นองค์รวม วิเคราะห์ ข้อความ รายงานทัศนระของผู้ให้ ข้อมูล อย่างละเอียด และดำเนินการศึกษาใน สถานการณ์ที่เป็นธรรมชาติ (2552, ออนไลน์) ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นในการศึกษาทิศทางการประกวดวงโยชวาทิตในราย การประกวดระดับนานาชาติในประเทศแคนาดา เยอรมนี ญี่ปุ่น และเนเธอร์แลนด์ ซึ่ง การวิจัย ครั้งนี้ จะใช้วิธีรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย 3 เรื่อง การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) การสนทนากลุ่ม จาก ผู้ให้ข้อมูล และ เอกสารเกณฑ์ การให้คะแนน รวมถึงรายละเอียด ต่าง ๆ จากการประกวดวงโยชวาทิต ทั้ง 5 ประเทศ โดยมี ขั้นตอนดำเนินงาน ดังนี้

1. ผู้ให้ข้อมูล
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คณะกรรมการ ในการตัดสินการประกวด วงโยชวาทิต ในระดับนานาชาติ โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูล มีเกณฑ์คัดเลือกจาก ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ โดยตรงเกี่ยวกับการตัดสิน ทั้งเป็นที่ยอมรับ และรู้จักกันในวงการ การประกวดวงโยชวาทิต ทั้งในระดับประเทศและในระดับโลกหรือในระดับนานาชาติ จำนวนทั้งหมด 7 ท่าน จาก 3 ทวีป ได้แก่ อเมริกา ยุโรป และเอเชีย โดยแต่ละท่านมีความใกล้ชิดกับผู้วิจัย และสามารถให้ข้อมูลได้ดี โดยมี รายชื่อ ดังนี้

1. อาจารย์ ดร.นิพัทธ์ กาญจนะหุต กรรมการประกวดวงโยชวาทิตระดับโลก และที่ปรึกษา การประกวดวงโยชวาทิตในประเทศไทย หัวหน้าภาควิชาดนตรี และวาทยากรประจำวงดุริยางค์ เครื่องลมแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2. อาจารย์ ดร.วานิช โปตะวานิช กรรมการประกวดวงโยธวาทิตระดับนานาชาติ และในประเทศไทย ผู้ได้รับรางวัลศิลปาธร วาทยากรประจำวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ และวงดุริยางค์สากล กรมศิลปากร เป็น อาจารย์พิเศษที่มหาวิทยาลัยบูรพา และวิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต
3. เรืออากาศเอก พิรุณ เจ๊ะวงศ์ กรรมการประกวดวงโยธวาทิตระดับนานาชาติ และในประเทศไทย วาทยากรประจำวงดุริยางค์เครื่องเป่าจากโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ
4. อาจารย์เผ่าพันธ์ อำนาจธรรม กรรมการประกวดวงโยธวาทิตระดับนานาชาติ และในประเทศไทย นักทิมพานีประจำวงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ อาจารย์ประจำภาคดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. Mr.Yoshito Ebisawa กรรมการประกวดวงโยธวาทิตระดับโลก และในประเทศญี่ปุ่น อาจารย์สอนวงโยธวาทิตชั้นนำมากมายในประเทศญี่ปุ่น
6. Mr.Edwin Beens กรรมการประกวดวงโยธวาทิตระดับโลก และในประเทศเนเธอร์แลนด์ อาจารย์ผู้ฝึกสอนและออกแบบทำเต็นท์ให้กับวงโยธวาทิตชั้นนำมากมายในยุโรป
7. Mr.Mike Rubino กรรมการประกวดวงโยธวาทิตระดับโลก และในประเทศ สหรัฐอเมริกา ที่ปรึกษาพิเศษ และออกแบบการให้คะแนนทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและอีกหลายๆการประกวดทั่วโลก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย ในครั้งนี้ มี 2 รูปแบบ คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) และแนวคำถามสำหรับสนทนากลุ่มย่อย

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผู้วิจัยเริ่มจากการนำเอาข้อมูลและเกณฑ์การ ประกวด วงโยธวาทิตประเภท ดนตรี สนาม ในระดับนานาชาติ จากทั้ง 5 รายการ ได้แก่ WMC, WAMSB, Restede, MIO, RTBC เพื่อมา ศึกษาเปรียบเทียบหาความเหมือนและต่าง ข้อดี ข้อเสีย สังเคราะห์ออกมาเป็นแบบตาราง เปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้เห็นข้อเปรียบเทียบต่างๆ พร้อมกับการสนทนากลุ่ม แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น แสดงทัศนคติ ตั้งคำถามต่างๆ

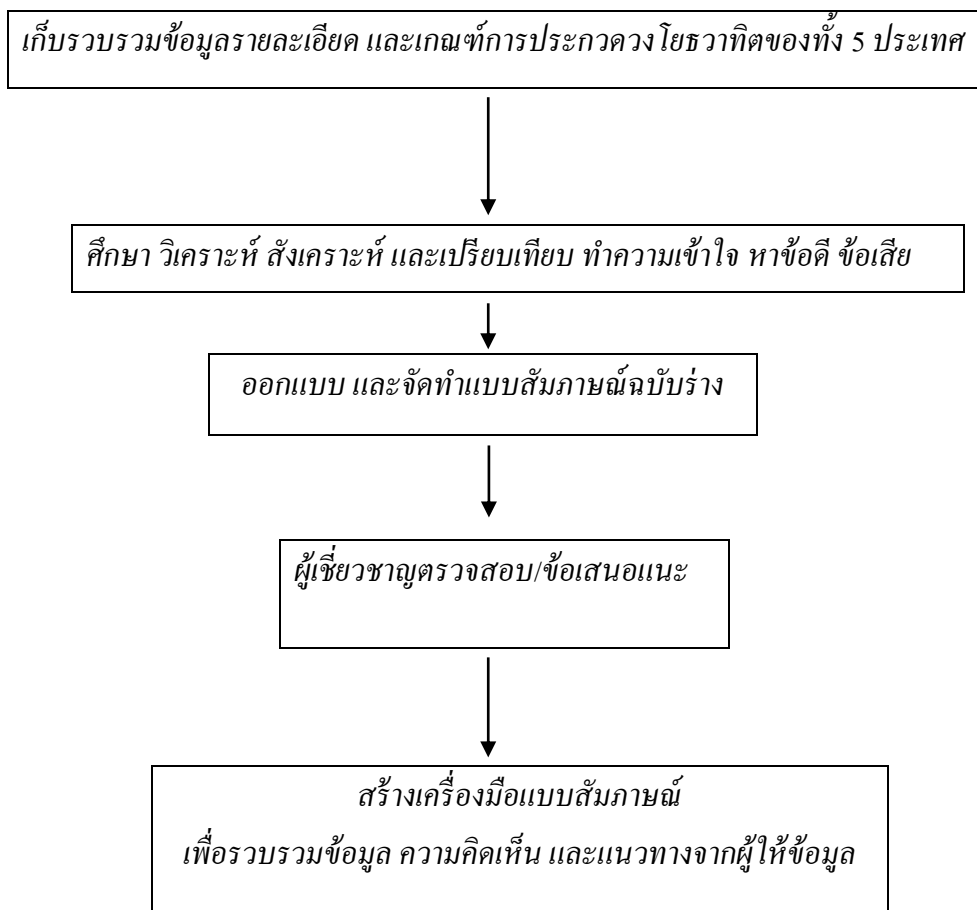
ตอนที่ 2 นำเอาหัวข้อและคำถามต่างๆ ที่เกิดจากการสนทนาในตอนแรก มา สังเคราะห์ และสรุปเป็นหัวข้อคำถามต่างๆ และทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) จากผู้ เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้

ตอนที่ 3 ทำการสอบถามผู้ให้ข้อมูลด้วยแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์แบบเดี่ยว กับ การสนทนากลุ่ม (Focus group)

การสร้างแบบสัมภาษณ์

1. ศึกษาเกณฑ์ และกำหนดโครงสร้างประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. ออกแบบ และจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง และนำส่งผู้ทรงวุฒิตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่ามีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงพัฒนาอย่างไร
3. ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะ และจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับจริง พร้อมทั้งจะใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยสรุปขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์เป็นภาพ ดังนี้

ภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์

ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อหาค่า IOC
การศึกษาองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงใน โดยได้กำหนด เกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม
 0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
 -1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบประเมินโดยใช้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดในการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม คือ ?				
1. คุณภาพเสียงของการบรรเลง				
2. ภาพที่ปรากฏต่อสายตา				
3. ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง				
4. นักแสดงประกอบ				
5. เครื่องแต่งกายของนักแสดงมีความเหมาะสม				
6. จำนวนผู้แสดงมีความเหมาะสม				
สิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญ ถ้าอยากจะประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ?				
1. การนำเสนอเรื่องราวของโชว์ที่ชัดเจน				
2. ความกลมกลืนของภาพและเสียง				
3. การสื่อสารความรู้สึของผู้แสดงถึงผู้ชม				
4. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้				
5. เกิดการสร้างสรรงานใหม่ๆในโชว์ที่แสดง				
6. การจัดลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline)				

ภาพที่ 14 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงหน้าที่ 1

7. การใช้บทเพลงที่ทันสมัยกับโชว์				
8. การใช้บทเพลงที่ประเทศเจ้าภาพรู้จัก				
9. การแสดงที่เข้าใจได้ง่าย				
คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้? (เนเธอร์แลนด์, เยอรมนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)				
1. เป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ				
2. ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการประกวดในปีนั้นๆ				
3. เกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปีนั้นๆ				
4. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์				
5. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด				
6. เกณฑ์การประกวดแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันเกินไป				
7. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดมีผลต่อขนาดของวงโยธวาทิต				

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

.....

(เกษม ทิพย์เมธากุล)

ผู้ทำวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาพที่ 14 แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงหน้าที่ 2 (ต่อ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยจะนำเกณฑ์ การประกวดของการประกวดวงโยธวาทิตระดับโลก ที่วงโยธวาทิตจากทั่วโลก และวงโยธวาทิตจาก ประเทศไทย นิยมเดินทางไปประกวด 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศแคนาดา ประเทศเยอรมนี ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ และประเทศไทย นำมาทำการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเปรียบเทียบ ทำความเข้าใจหาข้อดี ข้อเสีย เพื่อให้เห็นถึงความเหมือนแตกต่าง จากนั้นผู้วิจัยจะสร้างเครื่องมือ เพื่อรวบรวมข้อมูล ความคิดเห็น และแนวทางจากผู้ให้ข้อมูล โดยนำ กรอบแนวคิดของการวิจัย มาสร้างเป็น แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งเป็นแบบคำถาม แบบปลายเปิด สามารถตอบคำถามได้อย่างกว้างขวางหลากหลายมิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นขั้นตอนที่สำคัญ และยากสำหรับการวิจัย เชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลจะไม่ใช้สถิติเป็นหลักในการวิเคราะห์ หากจะใช้ก็เป็นเพียงข้อมูลสนับสนุนเท่านั้น ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งด้านความรู้ในสหวิทยาการ แล้วสร้างขอสรุปเป็นกรอบแนวคิดรวมและตีความหมายของข้อมูลได้หลายๆแบบ ผู้วิจัยจึงใช้เทคนิคในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้เกณฑ์จาก 5 ประเทศมากำหนดเป็นเกณฑ์ในระดับนานาชาติ เพื่อใช้ในการสร้างกรอบแนวคิด และนำไปสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อใช้ในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบข้อมูล ส่งกลับไปให้ผู้ให้ทรงวุฒิตรวจสอบข้อมูล เพื่อตรวจสอบ ข้อมูล ว่าเชื่อถือได้หรือไม่ ความครบถ้วนของข้อมูล และประเมินคุณภาพของข้อมูล เป็นการยืนยัน ข้อมูล ว่ามี ความสอดคล้องของเนื้อหาเพียงใด

ขั้นตอนที่ 3 การจดบันทึกและการทำดัชนีข้อมูล ผู้วิจัยใช้การจดบันทึกเหตุการณ์ที่สำคัญเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาและคาดว่าจะเกี่ยวข้องของ โดยใช้การบันทึกเสียงควบคู่ไปด้วย เป็นการบันทึกอย่างย่อ แล้วถอดเทปนำข้อมูลมาจดบันทึกเป็นแบบสมบูรณอีกครั้งหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 4 การจัดทำข้อสรุปชั่วคราว และการกำจัดข้อมูล ผู้วิจัยจะทำข้อสรุปเป็น ข้อสรุปย่อยๆเป็นข้อสรุปชั่วคราว ส่วนข้อมูลที่ไม่จำเป็นจะไม่นำมาเป็นข้อสรุป

ขั้นตอนที่ 5 การสร้างบทสรุปและการพิสูจน์บทสรุป ผู้วิจัยใช้บทสรุปย่อยๆ มาเชื่อมโยงกัน เพื่อตอบปัญหาการวิจัย จากนั้นได้สร้างเป็นบทสรุปและเขียนรายงานการวิจัย ต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนามในระดับนานาชาติ” ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ ตามลำดับ ดังนี้

1. ด้านเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ
2. ด้านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการตัดสินการประกวด วงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสัมภาษณ์และศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเป็นคณะกรรมการ การตัดสินการประกวดระดับนานาชาติ จำนวน 7 คน จาก 3 ทวีป ได้แก่ อเมริกา ยุโรป และเอเชีย ผู้วิจัยได้พบข้อมูลใน ประเด็นใน ด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนามในระดับนานาชาติ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างของผู้ให้ข้อมูล พบว่า เกณฑ์การตัดสินการประกวด วงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนามได้เกิดการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง จากอดีตที่วงโยชวาทิตได้เริ่ม จากการนำผลงานของแต่ละวงมาแลกเปลี่ยนการแสดงหรือการประชันการบรรเลงกันในงานสำคัญต่างๆในอดีต โดยมีผู้ฟังเป็นผู้ตัดสินว่าสนใจการแสดงของวงใด และยังสร้างความสนุกสนานให้กับในงานต่างๆที่มีการแสดงของวงโยชวาทิตเข้าร่วมบรรเลง เพื่อสร้างสีสันในงานให้ครึกครื้น จนกระทั่งได้รับความนิยมจึงทำให้มีวงโยชวาทิตต่างๆที่สนใจได้เข้าร่วมการแสดงในงานนั้นๆ หรือ ได้เริ่มสรรหาวงโยชวาทิตที่มีความสนใจในการเข้าร่วมการแสดงในงาน เพื่อดึงดูดผู้เข้าร่วมงานได้ เป็นอย่างดี อีกทั้ง การแสดงของวงโยชวาทิตดังกล่าว ได้สร้างความประทับใจให้กับผู้ชมเป็นอย่างมาก และการแสดงของวงโยชวาทิต จึงเป็นเสมือนประเพณีประจำงานนั้นๆ ต่อมา จึงได้มีการ กำหนดรูปแบบของการแสดงให้เป็นการประกวดแทนการประชัน และเกณฑ์ของการตัดสิน การ ประกวดวงโยชวาทิตจึงได้มีหลักเกณฑ์และองค์ประกอบที่มากยิ่งขึ้น เช่น การมุ่งเน้นเรื่องระเบียบ แฉว เช่น การเดินคล้ายแบบทหาร การเดินเลี้ยวหักฉาก เดินสวนสนาม หรือการเดินแปรขบวน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีพิจารณาจากความถูกต้องและสวยงามของการแสดง หรือการบรรเลง บทเพลง ประกอบการแสดงที่มีคุณภาพเสียงที่ดี เช่น ผู้แสดงสามารถที่จะควบคุมกำหนด ทั้งความ ดัง-เบา

สั้น - ยาว หรือจังหวะที่ช้า - เร็ว ความถี่ของเสียงที่ ตรงชัดเจน และการตีความให้บทเพลง ที่แสดง ได้เข้าใจเป็นอย่างดีหรือไม่ เป็นต้น ดังนั้น การประกวดวงโยธวาทิตในปัจจุบัน จึงได้มีการ พัฒนา หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประกวดเพิ่มมากขึ้น ประกอบไปด้วยหลากหลายองค์ประกอบในการ ตัดสิน และสร้างมาตรฐาน และระดับความสามารถของผู้บรรเลง ได้มากยิ่งขึ้น ส่วนด้านองค์ ประกอบของ เกณฑ์การตัดสิน การประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ จากการ สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นชาวต่างชาติทั้ง 3 ท่าน พบว่า องค์ประกอบของเกณฑ์การ ตัดสินการ ประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม มีดังนี้ 1) ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง (Overall Effect) ในด้านภาพรวมทั้งหมดของการแสดงนั้น จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความหมาย ของการแสดงดนตรีสนามทั้งหมด โดยเกิดจากการผสมผสานของภาพที่ แสดงออกมาในการแปร ขบวนเป็นรูปต่างๆ และบทเพลงที่บรรเลงประกอบการแสดงรวมถึงฉาก อุปกรณ์ ชุดนักดนตรี และนักแสดงประกอบ เป็นต้น 2) คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music) ด้านคุณภาพเสียงของ การ บรรเลง จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล หมายถึง คุณภาพเสียงที่ผู้แสดงสามารถที่จะควบคุม กำหนด ทั้งความดัง-เบา สั้น-ยาว หรือจังหวะที่ช้า-เร็ว ความถี่ของเสียงที่ ตรงชัดเจน และการตี ความให้บท เพลงที่แสดง ได้ดีหรือไม่ เป็นต้น 3) ภาพที่ปรากฏต่อสายตา (Visual) ด้านภาพที่ปรากฏ ต่อสายตา จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล หมายถึง การแสดงดนตรีที่สามารถสร้างความประทับใจ จากสิ่งที่เห็น ทางสายตา เช่น ภาพแปรขบวน ระเบียบ แฉวและความสวยงาม ของเส้นภาพในการ แปรขบวน ต่างๆ แฉว การเดิน รวมถึงวิธีการเดิน เป็นต้น

โดยสรุปแล้วองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวด ประเภทดนตรีสนาม ไม่ได้ เป็น เพียงแค่การวัดผลการประกวดจากการให้คะแนนเพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถบ่งบอก ได้ ถึง สิ่งที่วงโยธวาทิตนั้นๆ สามารถที่จะพัฒนา ฝึกฝน เพื่อไปสู่ความสมบูรณ์แบบ และความ สำเร็จใน อนาคต อีกด้วย ทั้งนี้ ในการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ จะเชิญ กรรมการผู้เชี่ยวชาญมาจากทั่วโลก มาทำหน้าที่ตัดสิน โดยกรรมการ แต่ละท่านจะต้องทำการ ศึกษาการให้คะแนนตามใบคะแนน ดังภาพตัวอย่างใบให้คะแนนต่อไปนี้

ระบบการตัดสินของ WAMSB ประเภท WORLD - การวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์						
การบรรลุผลสำเร็จของการตัดสิน คือการวัดผลของการออกแบบ เนื้อหา และการฝึกฝนที่นักแสดงจะต้องทำภายในโชว์ + นักแสดงสามารถรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้เพียงพอ						
	<p>การประเมินการออกแบบ/รูปแบบของโชว์ - หัวข้อนี้ใช้สำหรับการวัดภาพรวมของโชว์ทั้งหมด โดยวัดจากองค์ประกอบของดนตรีและการแปรขบวน รวมทั้งท่าทางประกอบในโชว์</p> <p>มาตรฐานในการประเมินอื่นๆคือ:</p> <p>ความเหมือนกัน - สิ่งที่เราเห็นตรงกับเสียงที่ได้ยินและเสียงที่ได้ยินตรงกับสิ่งที่เห็นหรือไม่? สามารถรีดภาพและเสียงเพื่อสร้างให้ดนตรีและการแปรขบวนรวมทั้งท่าทางประกอบสอดคล้องกันส่งผลให้ผู้ชมชื่นชอบโชว์ของตนได้หรือไม่?</p> <p>ความหลากหลาย - มีการใช้เทคนิคต่างๆให้มีความหลากหลายและสอดคล้องกันทั้งทางด้านภาพและเสียงในการออกแบบโชว์หรือไม่?</p> <p>ความคิดสร้างสรรค์ - สามารถออกแบบโชว์ทั้งทางด้านภาพและเสียงให้มีความสอดคล้องกับคอนเซ็ปต์เพื่อทำให้ภาพรวมทั้งหมดของโชว์สมบูรณ์แบบที่สดได้หรือไม่?</p>					คะแนนเต็ม 100 คะแนน จะถูกประเมินโดยคณะผู้ตัดสินของแต่ละประเภทที่รับผิดชอบ
	ชื่อง 1	ชื่อง 2	ชื่อง 3	ชื่อง 4	ชื่อง 5	ชื่อง 6
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ยอดเยี่ยม
ระดับคะแนน	0 ถึง 74.99	75.0 ถึง 79.99	80.0 ถึง 84.99	85.0 ถึง 89.99	90.0 ถึง 94.99	95.0 ถึง 100
ระดับคะแนนอื่นๆ		76.25 77.5 78.75	81.25 82.5 83.75	86.25 87.5 88.75	91.25 92.5 93.75	
ระดับขั้นความสามารถ	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่อสารบทความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม	ประทับใจ	ลึกซึ้ง
	<p>การประเมินคุณภาพของการแสดงของการแสดง - หัวข้อนี้ใช้สำหรับการประเมินสมรรถนะของผู้แสดง คุณภาพของการแสดง และทักษะในการสื่อสารของผู้แสดงผ่านทั้งทางด้านดนตรีและท่าทางประกอบ</p> <p>มาตรฐานในการประเมินอื่นๆคือ:</p> <p>การฝึกฝน - ผู้แสดงสามารถแสดงทักษะสำคัญต่างๆทั้งด้านดนตรีและท่าทางในโชว์ได้หรือไม่? การสื่อสาร - ผู้แสดงสามารถใช้ทักษะของตนสื่อสารเรื่องราวและอารมณ์ของโชว์ทั้งทางด้านดนตรีและท่าทางไปยังผู้ชมได้หรือไม่? ความสนุกสนาน - ผู้แสดงสามารถทำให้ผู้ชมสนุกเพลิดเพลินไปกับโชว์ในขณะที่ทำการแสดงได้หรือไม่? ความเป็นมืออาชีพ - ผู้แสดงสามารถแสดงอย่างมั่นใจ มีสมาธิในขณะที่แสดงหรือไม่?</p>					คะแนนเต็ม 100 คะแนน จะถูกประเมินโดยคณะผู้ตัดสินของแต่ละประเภทที่รับผิดชอบ
	ขอบเขตของการประเมิน	0 - 1.25 คะแนน เปรียบเทียบได้	2.5 คะแนน เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก	5.0 คะแนน มีความแตกต่าง	5 + คะแนน มีความแตกต่างกันมาก	
ระบบการตัดสินของ WAMSB ประเภท WORLD - การวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์						

ภาพที่ 16 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ จากรายการประกวด WAMSB ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 16

ระบบการตัดสินของ WAMSB ในหัวข้อของการวิเคราะห์ภาพรวมของโซว์ จะแบ่งการให้คะแนนเป็น 2 ช่อง โดยแต่ละช่องจะมีช่องละ 100 คะแนน รวม 200 คะแนน จากภาพตัวอย่าง จะเห็นช่องด้านบน 100 คะแนน กับช่องด้านล่างอีก 100 คะแนน โดย 2 หัวข้อนี้ จะมีรายละเอียด ในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการ เตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการ แสดงลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนน เป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะอยู่ที่ 0 ถึง 74.99 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยธวาทิตที่ เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวง ว่าวง ไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขต ของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยธวาทิต ที่เข้าร่วมประกวด ในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

ระบบการตัดสินของ WAMSB ประเภท WORLD - การวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี						
การบรรลุผลสำเร็จของการตัดสิน คือการวัดผลของการออกแบบ เนื้อหา และการฝึกฝนที่นักแสดงจะต้องทำภายในโชว์ + นักแสดงสามารถรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด						
	<p>การประเมินการออกแบบ/รูปแบบของดนตรี หัวข้อนี้ใช้สำหรับการประเมินคุณภาพของการประพันธ์ดนตรี มาตรฐานในการประเมินอื่นๆคือ: การฝึกฝนที่จำเป็นของผู้แสดง จุดประสงค์และความเหมาะสมในการออกแบบดนตรีสอดคล้องกับความสามารถของผู้แสดง ความสามารถในการสร้างความบันเทิงแก่ผู้ชม ความเชี่ยวชาญในการเล่นเครื่องดนตรี จังหวะ ความหลากหลาย การเล่นด้วยกันอย่างผสมผสาน ฯลฯ ผู้ออกแบบต้องการจะออกแบบให้โชว์และผู้แสดงเป็นไปในทิศทางใด?</p>					
	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	ช่อง 6
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ยอดเยี่ยม
ระดับคะแนน	0 ถึง 74.99	75.0 ถึง 79.99	80.0 ถึง 84.99	85.0 ถึง 89.99	90.0 ถึง 94.99	95.0 ถึง 100
ระดับคะแนนแนบอื่นๆ		76.25 77.5 78.75	81.25 82.5 83.75	86.25 87.5 88.75	91.25 92.5 93.75	
ระดับขั้นความสามารถ	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม	ประทับใจ	ลึกซึ้ง
	<p>การประเมินคุณภาพของการแสดงของผู้แสดง หัวข้อนี้ใช้สำหรับการประเมินคุณภาพของผู้แสดง มาตรฐานในการประเมินอื่นๆคือ: ทักษะการเล่นต่างๆ ความสามารถในทางศิลปะ คุณภาพของเสียง การออกเสียง การตีความโชว์ของผู้แสดง ความเป็นหนึ่งเดียวกัน ความแข็งแรง ความชัดเจนของเสียง ความสมดุลและกลมกลืน ความตึงเบา ประโยคเพลง จังหวะ อารมณ์ของดนตรี ความถูกต้องแม่นยำ การแสดงออก การรักษาจังหวะและส่วนโน้ต การจัดเรียงประโยคเพลงและส่วนโน้ตของผู้แสดง</p>					
	ขอบเขตของการประเมิน	0 - 1.25 คะแนน เปรียบเทียบได้	2.5 คะแนน เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก	5.0 คะแนน มีความแตกต่าง	5 + คะแนน มีความแตกต่างกันมาก	
ระบบการตัดสินของ WAMSB ประเภท WORLD - การวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี						

ภาพที่ 17 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จากรายการประกวด WAMSB ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 17

ระบบการตัดสินของ WAMSB ในหัวข้อของการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จะแบ่งการให้ คะแนนเป็น 2 ช่อง โดยแต่ละช่องจะมีช่องละ 100 คะแนน รวม 200 คะแนน จากภาพตัวอย่างจะเห็นช่องด้านบน 100 คะแนน กับช่องด้านล่างอีก 100 คะแนน โดย 2 หัวข้อนี้ จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไป ในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของ ผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสินจะแบ่ง ระยะเวลาให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะอยู่ที่ 0 ถึง 74.99 ซึ่งอยู่ในกลุ่ม ระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวด จะต้อง มีวงโยธวาทิตที่ เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของ คะแนนในแต่ละ วง ว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้อง มีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบ ของวง โยธวาทิต ที่เข้าร่วม ประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุด ของใบ ประเมินระบบการ ตัดสินนี้

ระบบการตัดสินของ WAMSB ประเภท WORLD - การวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา						
การบรรลุสำเร็จของการตัดสิน คือการตัดสินของการออกแบบ เนื้อหา และการฝึกฝนที่นักแสดงจะต้องทำภายในโชว์ + นักแสดงสามารถรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด						
	<p>การประเมินการออกแบบ/รูปแบบของโชว์ - กรรมการเห็นอะไรบ้าง?</p> <p>หัวข้อที่ใช้สำหรับการประเมินคุณภาพของการออกแบบภาพและท่าทางประกอบโชว์ และการฝึกฝนที่จำเป็นของผู้แสดง</p> <p>มาตรฐานในการประเมินอื่นๆคือ: ระยะเวลาของท่าทางประกอบ ความหลากหลาย ความผสมผสาน รูปแบบและความงดงาม โดยจะพิจารณาจากความพร้อมเพียง ความรับผิดชอบในบทบาทและความเหมาะสมของผู้แสดง</p>					
		ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ยอดเยี่ยม
ระดับคะแนน	0 ถึง 74.99	75.0 ถึง 79.99	80.0 ถึง 84.99	85.0 ถึง 89.99	90.0 ถึง 94.99	95.0 ถึง 100
ระดับคะแนนแบบอื่นๆ		76.25 77.5 78.75	81.25 82.5 83.75	86.25 87.5 88.75	91.25 92.5 93.75	
ระดับขั้นความสามารถ	อยู่ในขั้นค่อนข้างดี	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ความคงทนของการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม	ประทับใจ	ลึกซึ้ง
	<p>การประเมินคุณภาพของการแสดงของผู้แสดง - กรรมการเห็นอะไรบ้าง?หัวข้อที่ใช้สำหรับการประเมินลักษณะการแสดงของผู้แสดง</p> <p>มาตรฐานในการประเมินอื่นๆคือ: ความพร้อมเพียง ความเป็นหนึ่งเดียว รูปแบบ ความเข้าช่องในการเคลื่อนไหว การจัดเรียง ความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ เช่น การทาท่าทางเป็นจังหวะเดียวกัน ความต่อเนื่อง การเคลื่อนไหวไปพร้อมกัน ความสั้นไหล การทรงตัว การทำงานร่วมกัน ความชัดเจนของท่าทาง ท่าทางการเคลื่อนไหว การนำเสนอ ความเหมาะสม ความตระหนักในสภาพแวดล้อมรอบตัว การควบคุมร่างกายในขณะที่เคลื่อนไหว การถือเครื่องดนตรีและความตั้งใจ</p>					
	ขอบเขตของการประเมิน	0 - 1.25 คะแนน เปรียบเทียบได้	2.5 คะแนน เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกัน	5.0 คะแนน มีความแตกต่าง	5 + คะแนน มีความแตกต่างกันมาก	
ระบบการตัดสินของ WAMSB ประเภท WORLD - การวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา						

ภาพที่ 18 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด WAMSB ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 18

ระบบการตัดสินของ WAMSB ในหัวข้อของการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จะแบ่งการให้คะแนนเป็น 2 ช่อง โดยแต่ละช่องจะมีช่องละ 100 คะแนน รวม 200 คะแนน จากภาพตัวอย่าง จะเห็นช่องด้านบน 100 คะแนน กับช่องด้านล่างอีก 100 คะแนน โดย 2 หัวข้อนี้ จะมีรายละเอียด ในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไป ในส่วนของการ เตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วน ของผลสัมฤทธิ์ในการ แสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่ง ระยะเวลาให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจน ยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะอยู่ที่ 0 ถึง 74.99 ซึ่งอยู่ในกลุ่ม ระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวด จะต้อง มีวงโยชวาทิตที่ เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของ คะแนนในแต่ละ วง ว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้อง มีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบ ของวง โยชวาทิต ที่เข้าร่วม ประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุด ของใบ ประเมินระบบการ ตัดสินนี้

เทศกาลดนตรีนานาชาติ ณ เมือง Rasteder

ประเพณีมาร์ชชิง-พาเหรด

ชื่อวง: _____

รุ่น: _____

ดนตรี

การตัดสิน	คะแนน
ทักษะการแสดง ความสมดุลของเสียง คุณภาพของเสียงและการเทียบเสียง ทักษะ การออกเสียง การเล่นรวมกัน จังหวะ	คะแนนเต็ม 200
ความเป็นศิลปินของผู้แสดง ทักษะการเล่นดนตรีและการตีความ ประโยคเพลง ความดั่งเบา ความพร้อมเพรียง	คะแนนเต็ม 200
รวมทั้งหมด	400 คะแนน

ผู้ตัดสิน 2: _____

ภาพที่ 19 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนประเพณีมาร์ชชิง-พาเหรด จากรายการประกวด Rasteder
ที่แปลเป็นภาษาไทย

เทศกาลดนตรีนานาชาติ ณ เมือง Rasteder

คะแนนรวมประเภทมาร์ชชิง-พาเหรด

ชื่อวง: _____

รุ่น: _____

การตัดสิน	คะแนน																																				
<table border="1"> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 1 - ภาพรวมของใช้วงทั้งหมด</td> <td>คะแนน</td> </tr> <tr> <td>ก. ภาพรวมของดนตรี</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1. การออกแบบและรูปแบบของใช้วง</td> <td>(100)</td> </tr> <tr> <td>2. คุณภาพการแสดงของวง</td> <td>(100)</td> </tr> <tr> <td>ข. ภาพรวมของภาพประกอบ</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1. การออกแบบภาพและท่าทางประกอบ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>2. การแสดงท่าทางและท่าทางประกอบ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวม (300)</td> <td></td> </tr> </table>	ผู้ตัดสิน 1 - ภาพรวมของใช้วงทั้งหมด	คะแนน	ก. ภาพรวมของดนตรี		1. การออกแบบและรูปแบบของใช้วง	(100)	2. คุณภาพการแสดงของวง	(100)	ข. ภาพรวมของภาพประกอบ		1. การออกแบบภาพและท่าทางประกอบ	(50)	2. การแสดงท่าทางและท่าทางประกอบ	(50)	คะแนนรวม (300)																						
ผู้ตัดสิน 1 - ภาพรวมของใช้วงทั้งหมด	คะแนน																																				
ก. ภาพรวมของดนตรี																																					
1. การออกแบบและรูปแบบของใช้วง	(100)																																				
2. คุณภาพการแสดงของวง	(100)																																				
ข. ภาพรวมของภาพประกอบ																																					
1. การออกแบบภาพและท่าทางประกอบ	(50)																																				
2. การแสดงท่าทางและท่าทางประกอบ	(50)																																				
คะแนนรวม (300)																																					
<table border="1"> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 2 - ดนตรี</td> <td>คะแนน</td> </tr> <tr> <td>ก. ทัศนคติการแสดง</td> <td>(200)</td> </tr> <tr> <td>ข. ความเป็นศิลปินของวง</td> <td>(200)</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวม (400)</td> <td></td> </tr> </table> <table border="1"> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 3 - ดนตรี</td> <td>คะแนน</td> </tr> <tr> <td>ก. ทัศนคติการแสดง</td> <td>(200)</td> </tr> <tr> <td>ข. ความเป็นศิลปินของวง</td> <td>(200)</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวม (400)</td> <td></td> </tr> </table> <p>คะแนนรวมทั้งหมด (800)</p> <p>คะแนนรวม: คะแนนหนึ่งหมื่นห้าร้อยห้าสิบสอง (15,552)</p>	ผู้ตัดสิน 2 - ดนตรี	คะแนน	ก. ทัศนคติการแสดง	(200)	ข. ความเป็นศิลปินของวง	(200)	คะแนนรวม (400)		ผู้ตัดสิน 3 - ดนตรี	คะแนน	ก. ทัศนคติการแสดง	(200)	ข. ความเป็นศิลปินของวง	(200)	คะแนนรวม (400)																						
ผู้ตัดสิน 2 - ดนตรี	คะแนน																																				
ก. ทัศนคติการแสดง	(200)																																				
ข. ความเป็นศิลปินของวง	(200)																																				
คะแนนรวม (400)																																					
ผู้ตัดสิน 3 - ดนตรี	คะแนน																																				
ก. ทัศนคติการแสดง	(200)																																				
ข. ความเป็นศิลปินของวง	(200)																																				
คะแนนรวม (400)																																					
<table border="1"> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 4 - ภาพ</td> <td>คะแนน</td> </tr> <tr> <td>ก. การแสดงภาพและท่าทางของวง</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1. ทัศนคติ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>2. ความแม่นยำ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>3. ความเชี่ยวชาญ</td> <td>(100)</td> </tr> <tr> <td>ข. การแสดงภาพและท่าทางของวง</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1. ทัศนคติ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>2. ความเชี่ยวชาญ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวม (300)</td> <td></td> </tr> </table> <table border="1"> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 5 - ภาพ</td> <td>คะแนน</td> </tr> <tr> <td>ก. การแสดงภาพและท่าทางของวง</td> <td></td> </tr> <tr> <td>4. ทัศนคติ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>5. ความแม่นยำ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>6. ความเชี่ยวชาญ</td> <td>(100)</td> </tr> <tr> <td>ข. การแสดงภาพและท่าทางของวง</td> <td></td> </tr> <tr> <td>3. ทัศนคติ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>4. ความเชี่ยวชาญ</td> <td>(50)</td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวม (300)</td> <td></td> </tr> </table> <p>คะแนนรวมทั้งหมด (600)</p> <p>คะแนนรวม: คะแนนหนึ่งหมื่นห้าร้อยห้าสิบสอง (15,552)</p>	ผู้ตัดสิน 4 - ภาพ	คะแนน	ก. การแสดงภาพและท่าทางของวง		1. ทัศนคติ	(50)	2. ความแม่นยำ	(50)	3. ความเชี่ยวชาญ	(100)	ข. การแสดงภาพและท่าทางของวง		1. ทัศนคติ	(50)	2. ความเชี่ยวชาญ	(50)	คะแนนรวม (300)		ผู้ตัดสิน 5 - ภาพ	คะแนน	ก. การแสดงภาพและท่าทางของวง		4. ทัศนคติ	(50)	5. ความแม่นยำ	(50)	6. ความเชี่ยวชาญ	(100)	ข. การแสดงภาพและท่าทางของวง		3. ทัศนคติ	(50)	4. ความเชี่ยวชาญ	(50)	คะแนนรวม (300)		
ผู้ตัดสิน 4 - ภาพ	คะแนน																																				
ก. การแสดงภาพและท่าทางของวง																																					
1. ทัศนคติ	(50)																																				
2. ความแม่นยำ	(50)																																				
3. ความเชี่ยวชาญ	(100)																																				
ข. การแสดงภาพและท่าทางของวง																																					
1. ทัศนคติ	(50)																																				
2. ความเชี่ยวชาญ	(50)																																				
คะแนนรวม (300)																																					
ผู้ตัดสิน 5 - ภาพ	คะแนน																																				
ก. การแสดงภาพและท่าทางของวง																																					
4. ทัศนคติ	(50)																																				
5. ความแม่นยำ	(50)																																				
6. ความเชี่ยวชาญ	(100)																																				
ข. การแสดงภาพและท่าทางของวง																																					
3. ทัศนคติ	(50)																																				
4. ความเชี่ยวชาญ	(50)																																				
คะแนนรวม (300)																																					
คะแนนรวมทั้งหมด (1000) เกรดด้วย 10																																					
<table border="1"> <tr> <td>ชื่อวง</td> <td>รุ่น</td> </tr> <tr> <td>_____</td> <td>_____</td> </tr> </table>	ชื่อวง	รุ่น	_____	_____																																	
ชื่อวง	รุ่น																																				
_____	_____																																				
รวม																																					
ระดับความสามารถ: เข้าร่วม / ทองแดง / เงิน / ทอง / ทองเกียรติยศ																																					
หัวหน้าคณะผู้ตัดสิน: _____																																					

ภาพที่ 20 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนรวมประเภทมาร์ชชิง-พาเหรด จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย

ภาพรวมของโชว์ทั้งหมด

ภาพรวมของดนตรี	การออกแบบและรูปแบบของโชว์	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความคิดสร้างสรรค์: มีศิลปะในการออกแบบดนตรีให้มีความหลากหลายซึ่งสามารถสร้างบรรยากาศที่มีความหลากหลายให้กับโชว์</p> <p>การทำงานอย่างสอดคล้องกันและการจัดวาง: ดนตรีที่ถูกบรรเลงในสนามเป็นอย่างไร?</p> <p>องค์ประกอบทางดนตรี: ความดังเบา การออกเสียง ประโยคดนตรี ความเป็นหนึ่งเดียวกัน ซึ่งสามารถสร้างสีสันให้กับโชว์</p> <p>การใช้เวลาที่เหมาะสม: มีการจัดวางเรียบเรียงรอยต่อขององค์ต่างๆอย่างน่าสนใจ</p> <p>ความต่อเนื่องและการประสานกัน: มีความสมดุลซึ่งส่งผลมาจากการวางแผนที่ดี</p>				
ภาพรวมของภาพประกอบ	การออกแบบภาพและท่าทางประกอบ	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความคิดสร้างสรรค์: มีศิลปะในการออกแบบภาพให้มีความหลากหลายซึ่งสามารถสร้างบรรยากาศที่มีความหลากหลายให้กับโชว์</p> <p>การทำงานอย่างสอดคล้องกันและการจัดวาง: สามารถจัดองค์ประกอบของแต่ละเครื่องดนตรีในสนามอย่างลงตัว</p> <p>การตีความดนตรี: ภาพต่างๆที่เกิดขึ้นในโชว์สอดคล้องกับดนตรีที่บรรเลง</p> <p>ภาพและเสียงที่สัมพันธ์กัน: มีการออกแบบภาพให้สอดคล้องกับแนวคิดของเพลง</p> <p>การใช้เวลาที่เหมาะสม: มีการจัดวางเรียบเรียงรอยต่อขององค์ต่างๆอย่างน่าสนใจ</p> <p>ความต่อเนื่องและความเป็นหนึ่งเดียวกัน: มีความสมดุลทางภาพและเสียงซึ่งส่งผลมาจากการวางแผนที่รอบคอบ</p> <p>การใช้รูปแบบ การเคลื่อนไหวและสีสัน: การเคลื่อนไหว รูปแบบและสีสันต่างๆ มีความสัมพันธ์กับดนตรี</p>				
การวัดผล	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	ช่อง 6
ระดับคะแนน	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	
ระดับการเรียนรู้	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์และความรู้สึกได้ดี	ประทับใจ	
ภาพรวมของดนตรี	ประสิทธิภาพของการแสดง	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>การสื่อสารและความตั้งใจ: ผู้แสดงบรรเลงบทเพลงอย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งส่งผลที่ดีแก่โชว์</p> <p>อารมณ์: ผู้แสดงสามารถแสดงได้อย่างเป็นธรรมชาติ</p> <p>ความเป็นมืออาชีพ: ผู้แสดงสามารถแสดงได้อย่างมั่นใจและเข้าใจโดยอยู่บนพื้นฐานของการฝึกฝนที่ดี</p> <p>ความเป็นศิลปิน: องค์ประกอบทางดนตรีและสีของโชว์ได้ผสมกันอย่างลงตัวส่งผลที่ดีต่อโชว์</p> <p>ความเข้าใจสอดคล้องกัน: การสื่อสารในกลุ่มผู้แสดงและระหว่างผู้แสดงกับผู้ชม โดยอยู่ในขอบเขตของโชว์</p>				
ภาพรวมของภาพประกอบ	ประสิทธิภาพของการแสดง	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>การสื่อสารและความตั้งใจ: ผู้แสดงสามารถแสดงอย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งส่งผลที่ดีแก่โชว์</p> <p>อารมณ์: ผู้แสดงสามารถแสดงได้อย่างเป็นธรรมชาติ</p> <p>ความเป็นมืออาชีพ: ผู้แสดงสามารถแสดงได้อย่างมั่นใจและเข้าใจโดยอยู่บนพื้นฐานของการฝึกฝนที่ดี</p> <p>ความเป็นศิลปิน: องค์ประกอบของภาพต่างๆ การเคลื่อนไหว การควบคุมร่างกาย ความเหมือนกัน ได้ผสมกันอย่างลงตัวส่งผลที่ดีต่อโชว์</p> <p>การเกี่ยวโยงกัน: การสื่อสารในกลุ่มผู้แสดงและระหว่างผู้แสดงกับผู้ชม โดยอยู่ในขอบเขตของโชว์</p>				
ขอบเขตการประเมิน		1 ถึง 2	3 ถึง 4	5 ถึง 7	8 หรือมากกว่า	
		เปรียบเทียบได้	เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก	มีความแตกต่าง	มีความแตกต่างกันมาก	

ภาพที่ 21 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ทั้งหมด จากรายการประกวด

Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 21

ระบบการตัดสินของ Rasteder ในหัวข้อภาพรวมของโชว์ทั้งหมด จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน ส่วนบน 2 ช่องและส่วนล่างอีก 2 ช่อง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ซึ่งหัวข้อใหญ่จะเหมือนกันแต่ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียด ในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ 2 ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการ เตรียมความพร้อมในการแสดง และ 2 ช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะเวลาการให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะอยู่ที่ 0 ถึง 59 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยทวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวง ว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยทวาทิต ที่เข้าร่วมประกวด ในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี

ดนตรี	ทักษะการแสดง	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความสมดุลของเสียง: ภายใต้วงสามารถแสดงความดังเบาได้อย่างเท่ากันและสม่ำเสมอทั้งกลุ่มและบุคคล</p> <p>คุณภาพของเสียงและการตั้งเสียงที่เหมาะสม: แต่ละกลุ่เครื่องดนตรีสามารถสร้างเสียงที่ดีที่สุด เสียงมีคุณภาพดีสม่ำเสมอในระดับดังเบาต่างๆ การตั้งเสียงและการออกเสียง</p> <p>ทักษะ: ผู้แสดงทุกคนสามารถเล่นและความคุมเครื่องดนตรีได้อย่างดี</p> <p>การออกเสียง: ผู้แสดงออกเสียงได้เหมือนกัน โดยการออกเสียงจะอยู่ในฐานของการประพันธ์หรือบริบทต่างๆในโซ</p> <p>การเล่นร่วมกัน: ผู้แสดงเล่นได้พร้อมเพรียงกัน และฟังกันและกันได้อย่างดี</p> <p>จังหวะ: สามารถเล่นจังหวะที่หลากหลายภายในโซได้อย่างมั่นคงและพร้อมเพรียง</p>					
		ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	ช่อง 6
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก		
ระดับคะแนน	0 - 59	60 - 69	70 - 79	80 - 89	90 - 94	95 - 100	
ระดับการเรียนรู้	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์และความรู้สึกได้ดี	ประทับใจ		
ดนตรี	ความเป็นศิลปินของผู้แสดง	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>การแสดงดนตรีและการตีความ: วงสามารถบรรเลงเพลง จังหวะ ความดังเบา การออกเสียงได้ตรงตามที่มีผู้ประพันธ์กำหนดไว้ในโน้ตเพลง คุณลักษณะต่างๆได้ถูกตีความอย่างถูกต้อง และบรรเลงเพลงในจังหวะที่ถูกต้อง</p> <p>ประโยคนดนตรี: ผู้แสดงสามารถตีความโครงสร้างของเพลงได้อย่างถูกต้อง</p> <p>ความดังเบา: ผู้แสดงสามารถสร้างความแตกต่างของระหว่งดังและเบาได้อย่างดี ผู้แสดงสามารถควบคุมความดังเบาต่างๆในโซได้อย่างดีเยี่ยม</p> <p>ความเหมือนกัน: ผู้แสดงสามารถบรรเลงได้อย่างพร้อมเพรียงมีความเป็นหนึ่งเดียว</p>					
		1 ถึง 2	3 ถึง 4	5 ถึง 7	8 หรือมากกว่า		
ขอบเขตการประเมิน	เปรียบเทียบได้	เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก	มีความแตกต่าง	มีความแตกต่างกันมาก			

ภาพที่ 22 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี
จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 22

ระบบการตัดสินใจของ Rasteder ในหัวข้อความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ซึ่งหัวข้อใหญ่จะเหมือนกันแต่ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียด ในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดงและช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะอยู่ที่ 0 ถึง 59 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินใจในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยชวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวง ว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยชวาทิต ที่เข้าร่วมประกวด ในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินใจ

ภาพที่ปรากฏต่อสายตา+A37

ภาพ	การแสดงผลและการแสดงภาพและท่าทางของทั้งวง	สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...					
		<p>ทักษะ: ทักษะการวิเคราะห์จากคุณภาพทักษะของวง ซึ่งจะรวมถึง การควบคุมร่างกาย การแสดงท่าทางอย่างพร้อมเพรียงภายในกลุ่ม (50คะแนน)</p> <p>ความแม่นยำ: สามารถควบคุมความสมดุลของภาพ ทิศทาง และจังหวะได้ดี (50คะแนน)</p> <p>ความเป็นนักแสดง: การสื่อสารอารมณ์ การทำท่าทางประกอบ ความหลากหลาย (100คะแนน)</p>					
การวัดผล	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	
ระดับคะแนน	ต้องปรับปรุง 0 - 59	พอใช้ 60 - 69	มาตรฐาน 70 - 79	ดี 80 - 89	ดีมาก 90 - 94	95 - 100	
ระดับการเรียนรู้	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่อสารกับและสามารถรู้สึกได้ดี	ประทับใจ		
ภาพ	การแสดงผลและการแสดงภาพและท่าทางของผู้แสดง	สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...					
		<p>ทักษะ: การจัดระเบียบร่างกายของผู้เล่นในขณะแสดง การตีความบทบาทของดนตรีในโชว์ (50คะแนน)</p> <p>ความแม่นยำ: ทิศทางในการเดิน จากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่ง การหยุด การหมุน การควบคุมเครื่องดนตรี การควบคุมจังหวะ (50คะแนน)</p>					
ขอบเขตการประเมิน	1 ถึง 2		3 ถึง 4		5 ถึง 7		8 หรือมากกว่า
	เปรียบเทียบได้		เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก		มีความแตกต่าง		มีความแตกต่างมาก

ภาพที่ 23 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด
Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 23

ระบบการตัดสินของ Rasteder ในหัวข้อภาพที่ปรากฏต่อสายตา จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ซึ่งหัวข้อใหญ่จะเหมือนกันแต่ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดงและช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 59 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการ ตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยชวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวง ว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ใน การเปรียบเทียบของวงโยชวาทิตที่เข้าร่วมประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ใน ส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

มาร์ชชิง-พาเหรด

ดนตรี	ทักษะการแสดง	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความสมดุลของเสียง: ภายในวงสามารถแสดงความดังเบาได้อย่างเท่ากันและสม่ำเสมอทั้งกลุ่มและบุคคล</p> <p>คุณภาพของเสียงและการตั้งเสียงที่เหมาะสม: แต่ละกลุ่มเครื่องดนตรีสามารถสร้างเสียงที่ดีที่สุด เสียงมีคุณภาพดีสม่ำเสมอในระดับดังเบาต่างๆ การตั้งเสียงและการออกเสียง</p> <p>ทักษะ: ผู้แสดงทุกคนสามารถเล่นและความคุมเครื่องดนตรีได้อย่างดี</p> <p>การออกเสียง: ผู้แสดงออกเสียงได้เหมือนกัน โดยการออกเสียงจะอยู่ในฐานของการประพันธ์หรือบริบทต่างๆ ในโซว</p> <p>การเล่นรวมกัน: ผู้แสดงเล่นได้พร้อมเพรียงกัน และฟังกันและกันได้อย่างดี</p> <p>จังหวะ: สามารถเล่นจังหวะที่หลากหลายภายในโซวได้อย่างมั่นคงและพร้อมเพรียง</p>					
		ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	ช่อง 6
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก		
ระดับคะแนน	0 - 59	60 - 69	70 - 79	80 - 89	90 - 94	95 - 100	
ระดับการเรียนรู้	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์และความรู้สึกได้ดี	ประทับใจ		
ดนตรี	ความเป็นศิลปินของผู้แสดง	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>การแสดงดนตรีและการตีความ: วงสามารถบรรเลงเพลง จังหวะ ความดังเบา การออกเสียงได้ตรงตามที่ผู้ประพันธ์กำหนดไว้ในโน้ตเพลง คุณลักษณะต่างๆ ได้ถูกตีความอย่างถูกต้อง และบรรเลงเพลงในจังหวะที่ถูกต้อง</p> <p>ประโยคนดนตรี: ผู้แสดงสามารถตีความโครงสร้างของเพลงได้อย่างถูกต้อง</p> <p>ความดังเบา: ผู้แสดงสามารถสร้างความแตกต่างของระหวางดังเบาได้อย่างดี ผู้แสดงสามารถควบคุมความดังเบาต่างๆ ในโซวได้อย่างดีเยี่ยม</p> <p>ความเหมือนกัน: ผู้แสดงสามารถบรรเลงได้อย่างพร้อมเพรียงมีความเป็นหนึ่งเดียว</p>					
		พิจารณาการเดินแถว	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ระเบียบร่างกายและระยะก้าว</p> <p>ทักษะการเดินในทิศทางต่างๆ และภาสดินทางจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง</p> <p>ทักษะพื้นฐานทางการเดินแถว</p> <p>การนำเสนอ ความเป็นระเบียบและความเอาใจใส่รายละเอียด</p>				
ขอบเขตการประเมิน	1 ถึง 2		3 ถึง 4		5 ถึง 7		8 หรือมากกว่า
	เปรียบเทียบได้		เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก		มีความแตกต่าง		มีความแตกต่างกันมาก

ภาพที่ 24 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์มาร์ชชิง-พาเหรด จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 24

ระบบการตัดสินใจของ Rasteder ในหัวข้อมาร์ชชิง-พาเหรด จะแบ่งการ วิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบน 1 ช่อง และช่องด้านล่าง 2 ช่อง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ซึ่งหัวข้อใหญ่ จะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยส่วนด้านล่างจะเพิ่มเรื่องการเดินแถว เข้ามาด้วย ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดง ส่วนช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไป ในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการ ผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการ แสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 59 ซึ่งอยู่ในกลุ่ม ระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินใจในแต่ละ การประกวดจะ ต้องมีวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละ วง ว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำ เป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยธวาทิต ที่เข้าร่วมประกวด ในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านล่างสุดของใบ ประเมินระบบ การตัดสินใจ

เทศกาลดนตรีนานาชาติ ณ เมือง Rasteder

1

การเดินแถว

ชื่อวง: _____

รุ่น: _____

การตัดสิน	คะแนน
ทักษะการแสดง ความสมดุลของเสียง คุณภาพของเสียงและการเทียบเสียง ทักษะ การออกเสียง การ เล่นรวมกัน จังหวะ 100 คะแนน	
ความเป็นศิลปินของผู้แสดง ทักษะการเล่นดนตรีและการตีความ ประโยคเพลง ความดั่งเบา ความพร้อมเพรียง 100 คะแนน	
การเดินแถว ทักษะการเดินแถว การนำเสนอ ความเป็นระเบียบและความเอาใจใส่รายละเอียด 100 คะแนน	
รวม	300 คะแนน

คทาการ ทักษะการออกคำสั่งต่างๆ บทบาทหน้าที่ การนำเสนอ 100 คะแนน	
---	--

ผู้ตัดสิน 1: _____

ภาพที่ 25 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการเดินแถวจากรายการประกวด Rasteder
ที่แปลเป็นภาษาไทย

เทศกาลดนตรีนานาชาติ ณ เมือง Rasteder

4

ดนตรี

ชื่อวง: _____

รุ่น: _____

การตัดสิน	คะแนน
ทักษะการแสดง ความสมดุลของเสียง คุณภาพของเสียงและการเทียบเสียง ทักษะ การออกเสียง การ เล่นรวมกัน จังหวะ 100 คะแนน	
ความเป็นศิลปินของผู้แสดง ทักษะการเล่นดนตรีและการตีความ ประโยคเพลง ความตั้งใจ ความพร้อมเพรียง 100 คะแนน	
รวม	200 คะแนน

<p>คทากร ทักษะการออกคำสั่งต่างๆ บทบาทหน้าที่ การนำเสนอ 100 คะแนน</p>	
--	--

ผู้ตัดสิน 4: _____

ภาพที่ 26 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนดนตรีจากรายการประกวด Rasteder ที่แปลเป็นภาษาไทย

เทศกาลดนตรีนานาชาติ ณ เมือง Rasteder

คะแนนรวมประเภทมาร์ชซิ่ง-พาเหรด

ชื่อวง: _____

รุ่น: _____

การตัดสิน		คะแนน
ทักษะการแสดง		คะแนน
ผู้ตัดสิน 1		
ผู้ตัดสิน 2		
ผู้ตัดสิน 3		
คะแนนรวม		
ความเป็นศิลปินของผู้แสดง		คะแนน
ผู้ตัดสิน 1		
ผู้ตัดสิน 2		
ผู้ตัดสิน 3		
คะแนนรวม		
การเดินแถว		คะแนน
ผู้ตัดสิน 1		
ผู้ตัดสิน 2		
ผู้ตัดสิน 3		
คะแนนรวม		
คะแนนรวมทั้งหมด		900 คะแนน
คะแนนรวมทั้งหมด หารด้วย 9		
คทากร		คะแนน
ผู้ตัดสิน 1		
ผู้ตัดสิน 2		
ผู้ตัดสิน 3		
คะแนนรวม		
คะแนนรวมทั้งหมด หารด้วย 3		

หัวหน้าคณะผู้ตัดสิน : _____

ภาพที่ 27 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนรวมประเภทมาร์ชซิ่ง-พาเหรด
จากรายการประกวด Rastede ที่แปลเป็นภาษาไทย

เทศกาลดนตรีนานาชาติ ณ เมือง Rasteder

คะแนนรวมดนตรี

ชื่อวง: _____

รุ่น: _____

การตัดสิน	คะแนน								
<table border="1"> <thead> <tr> <th>ทักษะการแสดง</th> <th>คะแนน</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 4</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 5</td> <td></td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวม</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	ทักษะการแสดง	คะแนน	ผู้ตัดสิน 4		ผู้ตัดสิน 5		คะแนนรวม		
ทักษะการแสดง	คะแนน								
ผู้ตัดสิน 4									
ผู้ตัดสิน 5									
คะแนนรวม									
<table border="1"> <thead> <tr> <th>ความเป็นศิลปินของผู้แสดง</th> <th>คะแนน</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 4</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 5</td> <td></td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวม</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	ความเป็นศิลปินของผู้แสดง	คะแนน	ผู้ตัดสิน 4		ผู้ตัดสิน 5		คะแนนรวม		
ความเป็นศิลปินของผู้แสดง	คะแนน								
ผู้ตัดสิน 4									
ผู้ตัดสิน 5									
คะแนนรวม									
คะแนนรวมทั้งหมด	400 คะแนน								
คะแนนรวมทั้งหมด หาด้วย 4									
<table border="1"> <thead> <tr> <th>คทากร</th> <th>คะแนน</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 4</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ผู้ตัดสิน 5</td> <td></td> </tr> <tr> <td>คะแนนรวม</td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	คทากร	คะแนน	ผู้ตัดสิน 4		ผู้ตัดสิน 5		คะแนนรวม		
คทากร	คะแนน								
ผู้ตัดสิน 4									
ผู้ตัดสิน 5									
คะแนนรวม									
คะแนนรวมทั้งหมด หาด้วย 3									

หัวหน้าคณะผู้ตัดสิน : _____

ภาพที่ 28 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนรวมดนตรีจากรายการประกวด Rasteder
ที่แปลเป็นภาษาไทย

เทศกาลดนตรีนานาชาติ ณ เมือง Rasteder

ประเภทมารชชิง-พาเหรด

ชื่อวง: _____

รุ่น: _____

ภาพรวมของโชว์ทั้งหมด

การตัดสิน	คะแนน
ก. ภาพรวมของดนตรี การออกแบบและรูปแบบของโชว์ 	คะแนนเต็ม 100
 คุณภาพการแสดงของผู้แสดง 	คะแนนเต็ม 100
ข. ภาพรวมของภาพประกอบ การออกแบบภาพและท่าทางประกอบ 	คะแนนเต็ม 50
 การแสดงภาพและท่าทางประกอบ 	คะแนนเต็ม 50
รวมทั้งหมด 300 คะแนน	

ผู้ตัดสิน 1: _____

ภาพที่ 29 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของโชว์ทั้งหมด จากรายการประกวด Rasteder
ที่แปลเป็นภาษาไทย

Marching In Okayama

ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี

การบรรลุผลสำเร็จของการตัดสินคือการวัดผลของนักแสดงว่าสามารถรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด

		สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...													
	การแสดง	<p>ความถูกต้อง: "พิจารณาจากความสามารถของผู้แสดงในการนำเสนอองค์ประกอบต่างๆในเพลงได้อย่างชัดเจน"</p> <p>คุณภาพและการออกเสียง: "พิจารณาจากความสามารถของผู้แสดงในการสร้างและควบคุมเสียงที่ถูกต้อง"</p> <p>ความสมดุลและความกลมกลืน: "พิจารณาจากความสามารถของผู้แสดงในการเล่นร่วมกันโดยอยู่ในพื้นฐานของบทเพลง"</p> <p>ความเป็นนักดนตรีที่ดี: "พิจารณาจากความเชี่ยวชาญในการเล่นดนตรีของผู้แสดง"</p>													
		ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5									
		การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก								
		ระดับคะแนน	0	49-50	64-65	79-80	89-90 100								
		ระดับการเรียนรู้	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม	ประทับใจ								
		สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...													
	การประพันธ์	<p>ความหลากหลายของการใช้ทักษะในการบรรเลง: "พิจารณาจากความหลากหลายในการจัดวางและการออกแบบการใช้ทักษะต่างๆในการบรรเลง"</p> <p>ความพร้อมเพรียง: "พิจารณาจากการออกแบบดนตรีให้สอดคล้องกับภาพประกอบ"</p> <p>การเรียบเรียงเครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าลมทองเหลือง และเครื่องกระทบ: "พิจารณาจากการเรียบเรียงเครื่องดนตรีต่างๆอย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการเล่นร่วมกันและในแต่ละเครื่องดนตรี" <i>ทักษะการเล่นเครื่องดนตรีในแต่ละกลุ่มเครื่องดนตรีจะถูกพิจารณาด้วยเช่นกัน</i></p>													
		1	-	3	4	-	6	7	-	9	10 หรือ มากกว่า				
		เปรียบเทียบได้		เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกัน		มีความแตกต่าง		มีความแตกต่างมาก							
		1		3		4		6		7		9		10 หรือ มากกว่า	
		เปรียบเทียบได้		เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกัน		มีความแตกต่าง		มีความแตกต่างมาก							

ภาพที่ 30 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี

จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 30

ระบบการตัดสินของ MIO ในหัวข้อความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านล่างและช่องด้านบน ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะเวลาการให้คะแนนเป็น 5 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะเวลาคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 49 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละ การประกวดจะต้องมีวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะ ของคะแนนในแต่ละวง ว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากัน เพียงใด จึงจำเป็นต้องมี ขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยธวาทิต ที่เข้าร่วมประกวด ในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบ ประเมินระบบ การตัดสินนี้

Marching In Okayama

การเดินแถวและการแสดงภาพที่ปรากฏต่อสายตา

การบรรลุผลสำเร็จของการตัดสินคือการวัดผลของนักแสดงที่สามารถรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด

		สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...				
การออกแบบ	<p>คุณภาพของการเรียบเรียง: "พิจารณาจากแนวคิดและการเลือกสรรคในการออกแบบ"</p> <p>ภาพที่สัมพันธ์กับเสียง: "พิจารณาจากภาพประกอบต่างๆที่สอดคล้องกับโซว"</p> <p>ความเป็นหนึ่งเดียว: "การออกแบบภาพที่มีความหมายตรงกับการออกแบบโซว"</p> <p>ภาพและเสียงที่เกิดขึ้นพร้อมกัน: "พิจารณาจากทักษะของผู้แสดงในการแสดงท่าทางต่างๆพร้อมการบรรเลงได้อย่างดี"</p>					
		ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	
ระดับคะแนน	0	49:50	64:65	79:80	89:90	100
ระดับการเรียนรู้	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่อสารบทและคำร้องอย่างเหมาะสม	ประทับใจ	
การแสดง	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>การควบคุม: "พิจารณาจากทักษะการควบคุมร่างกาย จังหวะ ความชัดเจนให้เกิดความเสถียรที่สุด"</p> <p>ระเบียบร่างกายและการถือเครื่องดนตรี: "พิจารณาจากการจัดระเบียบร่างกายและการถือเครื่องดนตรีของนักแสดง"</p> <p>ความเป็นหนึ่งเดียว: "พิจารณาจากการเคลื่อนไหวที่สอดคล้องกันในกลุ่มนักแสดง"</p> <p>การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า: "พิจารณาจากความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าของผู้แสดง"</p>					
		1	2	3	4	5
ขอบเขตของการประเมิน	1 - 3	4 - 6	7 - 9	10	หรือ มากกว่า	
	เปรียบเทียบได้	เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกัน	มีความแตกต่าง	มีความแตกต่างมาก		

ภาพที่ 31 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์การเดินแถวและการแสดงภาพ ที่ปรากฏต่อสายตาจากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 31

ระบบการตัดสินของ MIO ในหัวข้อการเดินแถวและการแสดงที่ปรากฏต่อสายตา จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วน of ผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการ ผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะเวลาการให้คะแนนเป็น 5 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่องที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 49 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละ การประกวดจะต้องมีวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะ ของคะแนนในแต่ละวง ว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากัน เพียงใด จึงจำเป็นต้องมี ขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยธวาทิต ที่เข้าร่วมประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบ การตัดสินนี้

Marching In Okayama

คัลเลอร์การ์ด

การบรรลุผลสำเร็จของการตัดสินคือการวัดผลของนักแสดงที่สามารถรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด

	การออกแบบ									
	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5					
	<p>การออกแบบครอบคลุมไปถึงการสร้างโชว์ทุกองค์ประกอบของคัลเลอร์การ์ด ซึ่งจะพิจารณาถึงการออกแบบท่าทางประกอบการใช้เครื่องมือต่างๆ การใช้ร่างกาย การแปรขบวนหรือการจัดวางสามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>คุณภาพ: "พิจารณาจากการจัดวางตำแหน่ง ร่างกาย และการใช้เครื่องมือที่สอดคล้องกับภาพรวมของโชว์ทั้งหมด" ความคิดสร้างสรรค์: "พิจารณาจากความสามารถในการออกแบบที่สามารถสร้างจุดเด่นให้กับโชว์" การจัดวาง: "พิจารณาจากการออกแบบที่สามารถช่วยเสริมให้ดนตรีมีสีสันยิ่งขึ้น" ความหลากหลาย: "พิจารณาจากการใช้ท่าทางประกอบที่สอดคล้องกับสิ่งที่ได้ยิน"</p>									
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก					
ระดับคะแนน	0	49-50	64-65	79-80	89-90	100				
ระดับการเรียนรู้	อยู่ในขั้นตอนฝึกหัด					ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์และความรู้สึกอย่างเหมาะสม	ประทับใจ	
	<p>พิจารณาจากผู้แสดงในการใช้ทักษะต่างๆ ได้อย่างชำนาญ ความสามารถในการสื่อสารและแสดงท่าทางต่างๆ ได้อย่างชัดเจนสามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>การจัดวางตำแหน่ง/ร่างกาย/เครื่องมือ: "พิจารณาจากตำแหน่งของผู้แสดง ท่าเดิน และการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เช่น ธง/ไรเฟิล/และอุปกรณ์ประกอบต่างๆ" อารมณ์/บทบาท/ความชัดเจน: "พิจารณาจากความสามารถในการสื่อสารบทบาทและบทบาทของผู้แสดง" ความตั้งใจ: "พิจารณาจากความตั้งใจของผู้แสดงในการแสดงบทบาทต่างๆ ได้อย่างดีเยี่ยม"</p>									
ขอบเขตของการประเมิน	1	-	3	4	-	6	7	-	9	10 หรือมากกว่า
	เปรียบเทียบได้		เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก		มีความแตกต่าง		มีความแตกต่างกันมาก			

ภาพที่ 32 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์คัลเลอร์การ์ด จากรายการประกวด

MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 32

ระบบการตัดสินของ MIO ในหัวข้ออัลเลอร์การ์ด จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่อง ด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการ คัดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียม ความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 5 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่อง ที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 49 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับ ที่ต้องปรับปรุง และอยู่ใน ขั้นตอน ฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยธวาทิตที่เข้าร่วม ประกวด มากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวง ว่าวงไหนที่ สามารถทำ ผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมี ขอบเขตของ การประเมิน คะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยธวาทิต ที่เข้าร่วมประกวดใน รายการ ประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

Marching In Okayama

เครื่องดนตรีกระทบ

การบรรลุผลสำเร็จของการตัดสินคือการวัดผลของนักแสดงที่สามารถรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด

		สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...				
การออกแบบ		<p>ด้านดนตรี: "พิจารณาจากความสามารถในการออกแบบที่หลากหลาย"</p> <p>ด้านทักษะ: "พิจารณาจากทักษะและความแข็งแกร่งของผู้แสดงในการบรรเลงเพลง"</p> <p>ภาพและเสียงที่เกิดขึ้นพร้อมกัน: "พิจารณาจากทักษะของผู้แสดงในการแสดงท่าทางต่างๆพร้อมการบรรเลงได้อย่างดี"</p> <p>ความคิดสร้างสรรค์: "พิจารณาจากความโดดเด่นและสดใหม่ของโชว์"</p> <p>ความหลากหลาย: "พิจารณาจากความหลากหลายที่เกิดขึ้นในโชว์"</p>				
		ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5
การวัดผล		ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก
ระดับคะแนน		0	49:50	64:65	79:80	89:90 100
ระดับการเรียนรู้		อยู่ในระดับต้นฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์และสามารถสื่ออย่างเหมาะสม	ประทับใจ
การแสดง		<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความเป็นนักดนตรีที่ดี: "พิจารณาจากความเชี่ยวชาญในการเล่นดนตรีของผู้แสดง"</p> <p>ความชัดเจน: "พิจารณาจากความสามารถในการรักษาระงับจังหวะให้มั่นคงตลอด"</p> <p>การใช้ทักษะที่เหมือนกัน: "พิจารณาจากการเลือกใช้ทักษะต่างๆได้อย่างพร้อมเพรียงและเหมือนกัน"</p> <p>การเล่นรวมกัน: "พิจารณาจากความสามารถในการเล่นรวมกันอย่างพร้อมเพรียง"</p> <p>การสื่อสาร: "พิจารณาจากทักษะการแสดงที่เชื่อมผู้ชมเข้ากับโชว์"</p> <p>การแสดงที่ยอดเยี่ยม: "พิจารณาจากความสามารถในการแสดงของผู้เล่นที่สามารถดึงดูดผู้ชมได้"</p>				
ขอบเขตของการประเมิน		1 - 3	4 - 6	7 - 9	10 หรือ มากกว่า	
		เปรียบเทียบได้	เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก	มีความแตกต่าง	มีความแตกต่างมาก	

ภาพที่ 33 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์เครื่องดนตรีกระทบ

จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 33

ระบบการตัดสินของ MIO ในหัวข้อเครื่องดนตรีกระทบ จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 5 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพได้แสดงช่อง ที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 49 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับ ที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยชวาทิต ที่เข้าร่วม ประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวงว่าวง ไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมี ขอบเขต ของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยชวาทิต ที่เข้าร่วมประกวด ในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

Marching In Okayama

ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด

การบรรลุสำเร็จของการตัดสินคือการวัดผลของนักแสดงที่สามารถรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับมอบหมายได้ดีเพียงใด

		สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...									
การออกแบบภาพ	ความกลมกลืนของภาพและเสียง: "พิจารณาจากการแสดงภาพและเสียงที่ดี ภาพและเสียงไปในทางเดียวกัน"										
	ความบันเทิง: "พิจารณาจากโชว์สามารถดึงดูดผู้ชมได้หรือไม่?"										
	ความหลากหลาย: "พิจารณาจากความหลากหลายในการออกแบบ"										
	การประสานงานกัน: "พิจารณาจากองค์ประกอบทั้งหมดทั้งภาพและเสียงสัมพันธ์กันทำให้เกิดภาพรวมที่ดี"										
	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5						
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก						
ระดับคะแนน	0	49-50	64-65	79-80	89-90	100					
ระดับการเรียนรู้	อยู่ในขั้นก่อนฝึกหัด	ควรศึกษาเพิ่มเติม	ควบคุมเทคนิคการแสดงได้ดี	สื่ออารมณ์และสามารถสื่ออย่างเหมาะสม	ประทับใจ						
การแสดง	สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...										
	การสื่อสาร: "พิจารณาจากความสามารถของผู้แสดงในการสื่อสารกับผู้ชม"										
	คุณภาพ: "พิจารณาจากความสามารถของผู้แสดงในการแสดงโชว์"										
	บทบาท: "พิจารณาจากความสามารถในการถ่ายทอดบทบาทต่างๆที่ตนได้รับในโชว์"										
	ความเป็นศิลปิน: "พิจารณาจากความสามารถของผู้แสดงในการแสดงโดยอยู่บนพื้นฐานของโชว์"										
ขอบเขตของการประเมิน	1	-	3	4	-	6	7	-	9	10	หรือมากกว่า
	เปรียบเทียบได้		เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก		มีความแตกต่าง		มีความแตกต่างมาก				

ภาพที่ 34 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด

จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 34

ระบบการตัดสินของ MIO ในหัวข้อภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสินจะแบ่งระยะเวลาให้คะแนน เป็น 5 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่อง ที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 49 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยชวาทิต ที่เข้าร่วม ประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวงว่าวงไหน ที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่ากันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบของวงโยชวาทิต ที่เข้าร่วมประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

MARCHING IN OKAYAMA

ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด

ชื่อวง _____ วันที่ _____

พิจารณาจากผลสำเร็จของโชว์ และความคิดสร้างสรรค์ของโชว์
โดยวัดจากการเรียบเรียงดนตรี การจัดวางและการใช้เวลาต่างๆได้อย่างเกิดประโยชน์
ความสวยงามของโชว์ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการสื่อสารเรื่องราวต่างๆในโชว์
ผู้แสดงเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินด้วย

การออกแบบ

ความคิดสร้างสรรค์
ความต่อเนื่อง
ความผสมกลมกลืน
ความหลากหลาย

100 คะแนน

คะแนน	0 -49 พอใช้	50 -64 มาตรฐาน	65 -79 ดี	80 -89 ดีมาก	90 - 100 ดีเยี่ยม
-------	----------------	-------------------	--------------	-----------------	----------------------

การบรรลุเป้าหมาย

การสื่อสาร
ทักษะต่างๆ
การแสดงออก
ความเป็นศิลปิน

100 คะแนน

คะแนน	0 -49 พอใช้	50 -64 มาตรฐาน	65 -79 ดี	80 -89 ดีมาก	90 - 100 ดีเยี่ยม
-------	----------------	-------------------	--------------	-----------------	----------------------

คะแนนรวม	0-99 พอใช้	100-129 มาตรฐาน	130-159 ดี	160-179 ดีมาก	180-200 ดีเยี่ยม
----------	---------------	--------------------	---------------	------------------	---------------------

รวมทั้งหมด 200 คะแนน

ลายมือชื่อกรรมการ)

ภาพที่ 35 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของดนตรีทั้งหมด จากรายการประกวด MIO
ที่แปลเป็นภาษาไทย

MARCHING IN OKAYAMA

ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี

ชื่อวง _____ วันที่ _____

พิจารณาการแสดงทุกด้านโดยใช้ระบบการประเมิน(หน้าหลัง)
พิจารณาเครื่องดนตรีทุกชนิด: เครื่องลม เครื่องกระทบ เครื่องไฟฟ้า และเสียงร้อง
โดยพิจารณาในพื้นฐานของโซว
กำลังแสดงอะไรและแสดงอย่างไร = บรรลุเป้าหมาย

การแสดง

ความถูกต้อง
คุณภาพและการออกเสียง
ความสมดุลและความกลมกลืน
ความเป็นนักดนตรีที่ดี

100 คะแนน

คะแนน	0 -49	50 -64	65 -79	80 -89	90 - 100
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

การประพันธ์

ความหลากหลายของการใช้ทักษะในการบรรเลง
ความพร้อมเพรียง
การเรียบเรียงเครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าลมทองเหลือง และเครื่องกระทบ

100 คะแนน

คะแนน	0 -49	50 -64	65 -79	80 -89	90 - 100
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

คะแนนรวม	0-99	100-129	130-159	160-179	180-200
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

รวมทั้งหมด 200 คะแนน

ลายมือชื่อกรรมการ)

ภาพที่ 36 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี
จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

MARCHING IN OKAYAMA

การเดินแถวและการแสดงภาพที่ปรากฏต่อสายตา

ชื่อวง _____ วันที่ _____

พิจารณาการแสดงทุกด้านโดยใช้ระบบการประเมิน(หน้าหลัง)
พิจารณาเครื่องดนตรีทุกชนิด: เครื่องลม เครื่องกระทบ เครื่องเสริมต่างๆ
โดยพิจารณาในพื้นฐานของโชว์
กำลังแสดงอะไรและแสดงอย่างไร = บรรลุเป้าหมาย

การแสดง

คุณภาพของการเริ่มเรียง
ภาพที่สัมพันธ์กับเสียง
ความเป็นหนึ่งเดียว
ภาพและเสียงที่เกิดขึ้นพร้อมกัน

100 คะแนน

คะแนน	0 -49	50 -64	65 -79	80 -89	90 - 100
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

การประพันธ์

การควบคุม
ระเบียบร่างกายและการถือเครื่องดนตรี
ความเป็นหนึ่งเดียว
การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

100 คะแนน

คะแนน	0 -49	50 -64	65 -79	80 -89	90 - 100
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

คะแนนรวม	0-99	100-129	130-159	160-179	180-200
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

รวมทั้งหมด 200 คะแนน

ลายมือชื่อกรรมการ)

ภาพที่ 37 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการเดินแถวและการแสดงภาพที่ปรากฏต่อสายตา
จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

MARCHING IN OKAYAMA

เครื่องดนตรีกระทบ

ชื่อวง _____ วันที่ _____

พิจารณาการแสดงทุกด้านโดยใช้ระบบการประเมิน(น้ำหนัก)
พิจารณาเครื่องดนตรีทุกชนิด: เครื่องขอบสนาม กลอง เครื่องดนตรีอิเล็กทรอนิกส์
โดยพิจารณาในพื้นฐานของโซว์
กำลังแสดงอะไรและแสดงอย่างไร = บรรลุเป้าหมาย

การออกแบบ

ด้านดนตรี
ด้านทักษะ
ภาพและเสียงที่เกิดขึ้นพร้อมกัน
ความคิดสร้างสรรค์
ความหลากหลาย

100 คะแนน

คะแนน	0 -49 พอใช้	50 -64 มาตรฐาน	65 -79 ดี	80 -89 ดีมาก	90 - 100 ดีเยี่ยม
-------	----------------	-------------------	--------------	-----------------	----------------------

การแสดง

ความเป็นนักดนตรีที่ดี
ความชัดเจน
การใช้ทักษะที่เหมือนกัน
การเล่นรวมกัน
การสื่อสาร
การแสดงที่ยอดเยี่ยม

100 คะแนน

คะแนน	0 -49 พอใช้	50 -64 มาตรฐาน	65 -79 ดี	80 -89 ดีมาก	90 - 100 ดีเยี่ยม
-------	----------------	-------------------	--------------	-----------------	----------------------

คะแนนรวม	0-99 พอใช้	100-129 มาตรฐาน	130-159 ดี	160-179 ดีมาก	180-200 ดีเยี่ยม
----------	---------------	--------------------	---------------	------------------	---------------------

รวมทั้งหมด 200 คะแนน

ลายมือชื่อกรรมการ)

ภาพที่ 38 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนเครื่องดนตรีกระทบ จากรายการประกวด MIO
ที่แปลเป็นภาษาไทย

MARCHING IN OKAYAMA

ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด

ชื่อวง _____ วันที่ _____

พิจารณาจากผลสำเร็จของโชว์ และความคิดสร้างสรรค์ของโชว์
โดยวัดจากการเรียบเรียงดนตรี การจัดวางและการใช้เวลาต่างๆได้อย่างเกิดประโยชน์
ความสวยงามของโชว์ การใช้ความคิดสร้างสรรค์ และการสื่อสารมรดต่างๆในโชว์
ผู้แสดงเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินด้วย

การออกแบบ

ความกลมกลืนของภาพและเสียง
ความบันเทิง
ความหลากหลาย
การประสานงานกัน

100 คะแนน

คะแนน	0 -49 พอใช้	50 -64 มาตรฐาน	65 -79 ดี	80 -89 ดีมาก	90 - 100 ดีเยี่ยม
-------	----------------	-------------------	--------------	-----------------	----------------------

การแสดง

การสื่อสาร
คุณภาพ
บทบาท
ความเป็นศิลปิน

100 คะแนน

คะแนน	0 -49 พอใช้	50 -64 มาตรฐาน	65 -79 ดี	80 -89 ดีมาก	90 - 100 ดีเยี่ยม
-------	----------------	-------------------	--------------	-----------------	----------------------

คะแนนรวม	0-99 พอใช้	100-129 มาตรฐาน	130-159 ดี	160-179 ดีมาก	180-200 ดีเยี่ยม
----------	---------------	--------------------	---------------	------------------	---------------------

รวมทั้งหมด 200 คะแนน

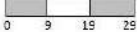
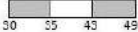
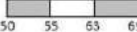
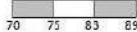
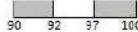
ลายมือชื่อกรรมการ)

ภาพที่ 39 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด
จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

1. ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด

วันที่: _____

ชื่อวง: _____

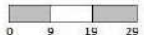
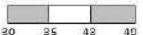
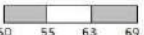
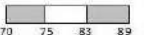
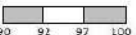
☐ <p>การออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดึงดูดผู้ชม - ความสอดคล้องกันทั้งภาพและเสียง - การตีความดนตรี - ความหลากหลาย - ความคิดสร้างสรรค์/เอกลักษณ์เฉพาะตัว/และความเป็นศิลปิน 						/100
ช่อง	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	
คะแนน						
ระดับประเมิน	ต้องปรับปรุง 1 - 29	พอใช้ 30 - 49	มาตรฐาน 50 - 69	ดี 70 - 89	ดีมาก 90 - 100	
☐ <p>ผู้แสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดึงดูดผู้ชมของผู้แสดง - การถ่ายทอดและรักษาภาพ - การรักษามหามาท/ตัวตน/สไตล์ - การสื่อสารรายละเอียด ความเหมือนกัน และคุณภาพของความเป็นศิลปิน 						/100
ผู้ตัดสิน: _____						/200

ภาพที่ 40 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด
จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

2. ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด

วันที่: _____

ชื่อวง: _____

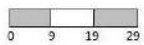
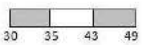
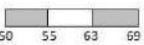
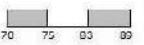
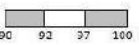
☐ <p>การออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดึงดูดผู้ชม - ความสอดคล้องกันทั้งภาพและเสียง - การตีความดนตรี - ความหลากหลาย - ความคิดสร้างสรรค์/เอกลักษณ์เฉพาะตัว/และความเป็นศิลปิน 						/100
ช่อง	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	
คะแนน						
ระดับประเมิน	ต้องปรับปรุง 1 - 29	พอใช้ 30 - 49	มาตรฐาน 50 - 69	ดี 70 - 89	ดีมาก 90 - 100	
☐ <p>ผู้แสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การดึงดูดผู้ชมของผู้แสดง - การถ่ายทอดและรักษาภาพ - การรักษามทบาท/ตัวตน/สไตล์ - การสื่อสารรายละเอียด ความเหมือนกัน และคุณภาพของความเป็นศิลปิน 						/100
ผู้ตัดสิน: _____						/200

ภาพที่ 41 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนภาพรวมของดนตรีทั้งหมด จากรายการประกวด MIO
ที่แปลเป็นภาษาไทย

3. ความชำนาญด้านภาพ

วันที่: _____

ชื่อช่าง: _____

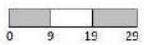
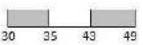
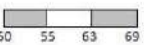
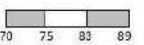
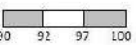
☐ <p>การออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดวาง ระเบียบร่างกาย และการถือเครื่องดนตรี - ความพร้อมเพรียง - การถ่ายทอด - การเปลี่ยนแปลงของจังหวะ 						/100
ช่อง	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	
คะแนน						
ระดับประเมิน	ต้องปรับปรุง 1 - 29	พอใช้ 30 - 49	มาตรฐาน 50 - 69	ดี 70 - 89	ดีมาก 90 - 100	
☐ <p>ผู้แสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกฝนที่ดี - ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึก - ความชัดเจน จังหวะ การจัดระเบียบร่างกายและเครื่องดนตรี - ความแม่นยำ - สมาร์ท ความแข็งแรง และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า 						/100
ผู้ตัดสิน: _____						/200

ภาพที่ 42 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนความชำนาญด้านภาพ จากรายการประกวด MIO
ที่แปลเป็นภาษาไทย

5. คัลเลอร์การ์ด

วันที่: _____

ชื่อวาง: _____

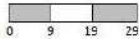
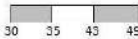
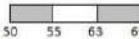
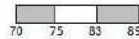
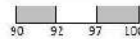
☐ <p>การออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหลากหลายของการจัดวาง ร่างกาย และอุปกรณ์ - ออกแบบได้สัมพันธ์กับภาพรวมของโบว์ทั้งหมด - มีการใช้ทักษะในการถ่าย ทอดอย่างดี - มีส่วนเสริมในวัฒนธรรมมีสีสันขึ้น - ความพร้อมเพรียง - ความหลากหลาย: ทางดนตรี ทางกายภาพ และสภาพแวดล้อม 						/100
ช่อง	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	
คะแนน	 0 9 19 29	 30 35 43 49	 50 55 63 69	 70 75 83 89	 90 92 97 100	
ระดับประเมิน	ต้องปรับปรุง 1 - 29	พอใช้ 30 - 49	มาตรฐาน 50 - 69	ดี 70 - 89	ดีมาก 90 - 100	
☐ <p>ผู้แสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกฝนที่ดี - การควบคุมร่างกายและอุปกรณ์ต่างๆ - มีการใช้ทักษะในการถ่าย ทอดอย่างดี - ความแม่นยำ - สามารถปรับสภาพแวดล้อมได้ดี - มีสมาธิ ความแข็งแรง และการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า 						/100
ผู้ตัดสิน: _____						/200

ภาพที่ 43 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนคัลเลอร์การ์ด จากรายการประกวด MIO
ที่แปลเป็นภาษาไทย

6. ดนตรี เครื่องเป่าลมทองเหลือง

วันที่: _____

ชื่อวง: _____

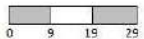
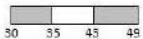
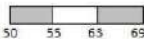
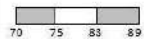
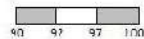
☐ <p>การออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหลากหลายในการประพันธ์ - ความหลากหลายในการออกแบบการใช้ทักษะต่างๆ - มีการใช้ทักษะในการถ่าย ทอดอย่างดี - ความพร้อมเพรียง - ความหลากหลาย: ทางดนตรี ทางกายภาพ และสภาพแวดล้อม 						/100
ช่อง	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	
คะแนน						
ระดับประเมิน	ต้องปรับปรุง 1 - 29	พอใช้ 30 - 49	มาตรฐาน 50 - 69	ดี 70 - 89	ดีมาก 90 - 100	
☐ <p>ผู้แสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพเสียง - ระดับเสียงและการออกเสียงที่ถูกต้อง - การใช้จังหวะที่แม่นยำ - มีสไตส์ที่ชัดเจนและเป็นหนึ่งเดียว การตีความ และการออกเสียง - ความสมดุลของเสียง - ทักษะการถ่าย ทอดอารมณ์และความเป็นนักดนตรีที่ดี - ความแม่นยำ 						/100
ผู้ตัดสิน: _____						/200

ภาพที่ 44 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนดนตรี เครื่องเป่าทองเหลือง จากรายการประกวด MIO
ที่แปลเป็นภาษาไทย

7. การวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี

วันที่: _____

ชื่อวง: _____

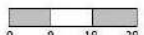
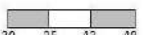
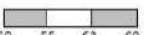
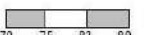
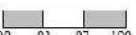
☐ <p>การออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหลากหลายในการประพันธ์ - คุณภาพของการเรียบเรียง - มีความหลากหลายในการถ่ายทอด - การใช้เครื่องดนตรีที่เหมาะสม - ความยากง่ายของดนตรี 						/100
ช่อง	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	
คะแนน						
ระดับประเมิน	ต้องปรับปรุง 1 - 29	พอใช้ 30 - 49	มาตรฐาน 50 - 69	ดี 70 - 89	ดีมาก 90 - 100	
☐ <p>ผู้แสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความชัดเจนในการบรรเลง - การเล่นร่วมกัน - มีสไตล์ที่ชัดเจนและเป็นหนึ่งเดียว การตีความ และการออกเสียง - ความสมดุลของเสียง - ความแม่นยำ - ความหลากหลาย: ทางดนตรี ทางกายภาพ และสภาพแวดล้อม 						/100
ผู้ตัดสิน: _____						/200

ภาพที่ 45 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี
จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

8. ดนตรี เครื่องดนตรีกระทบ

วันที่: _____

ชื่องาน: _____

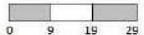
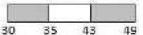
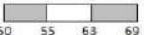
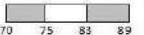
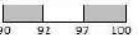
☐ <p>การออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหลากหลายในการประพันธ์ - คุณภาพของการเรียบเรียง - ความเหมือนกัน - ความหลากหลายทางดนตรี ทางกายภาพ และสภาพแวดล้อม 						/100
ช่อง	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	
คะแนน						
ระดับประเมิน	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	
	1 - 29	30 - 49	50 - 69	70 - 89	90 - 100	
☐ <p>ผู้แสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความชัดเจนในการบรรเลง - ความสมดุลของเสียง - ทักษะการถ่ายทอดอารมณ์และความเป็นนักดนตรีที่ดี - สไตส์ที่เป็นหนึ่งเดียว - ความแม่นยำ 						/100
ผู้ตัดสิน: _____						/200

ภาพที่ 46 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนดนตรี เครื่องดนตรีกระทบ จากรายการประกวด MIO
ที่แปลเป็นภาษาไทย

4. การวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา

วันที่: _____

ชื่อ: _____

☐ <p>การออกแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความหลากหลายในการประพันธ์ - คุณภาพของการเรียบเรียง - มีส่วนช่วยให้ดนตรีมีสีสันยิ่งขึ้น - ความยากง่ายขององค์ประกอบต่างๆ 						/100
ช่วง	ช่วง 1	ช่วง 2	ช่วง 3	ช่วง 4	ช่วง 5	
คะแนน	 0 9 19 29	 30 35 40 49	 50 55 60 69	 70 75 80 89	 90 92 97 100	
ระดับประเมิน	ต้องปรับปรุง 1 - 29	พอใช้ 30 - 49	มาตรฐาน 50 - 69	ดี 70 - 89	ดีมาก 90 - 100	
☐ <p>ผู้แสดง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความชัดเจนของกานจัดวาง - ความหลากหลาย - การใช้สภาพแวดล้อมได้อย่างมีประโยชน์ - การเล่นด้วยกันอย่างแม่นยำ 						/100
ผู้ตัดสิน: _____						/200

ภาพที่ 47 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด

การออกแบบ
<p><i>การออกแบบ</i> <u>โชว์</u>สามารถดึงดูดผู้ชมผ่าน<i>การนำเสนอที่น่าสนใจ</i> การจัดวาง รูปร่าง ฯลฯ หรือไม่?</p> <p>ภาพและเสียง <u>สัมพันธ์กัน</u>หรือไม่? <u>พร้อมเพรียงกัน</u>หรือไม่?</p> <p><u>การตีความดนตรี</u>ผ่านการใช้ร่างกายและเครื่องมือตีหรือไม่? สามารถจัดวางตาม<i>ขนาด</i>ที่เหมาะสมหรือไม่?</p> <p>มีการใช้<i>องค์ประกอบที่หลากหลาย</i>หรือไม่?</p> <p>มีการใช้<i>ความคิดสร้างสรรค์ และ/หรือ เอกลักษณะ และ/หรือ ความเป็นศิลปิน</i>หรือไม่?</p> <p><u>องค์ประกอบต่างๆ</u>เมื่อ<i>เปรียบเทียบกับ</i>โชว์อื่นๆในการแข่งขันแล้ว เป็นอย่างไร?</p>
ผู้แสดง
<p>ผู้แสดงสามารถ<i>ดึงดูด</i>ผู้ชมผ่านการแสดงที่ยืดเยื้อมี ทักษะการสื่อสาร และอารมณ์ได้หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถ<i>สร้างและรักษา</i>องค์ประกอบต่างๆในโชว์ได้ดีเพียงใด?</p> <p>ผู้แสดง<i>สามารถรักษา</i>บทบาท สไตส์ และความเหมือนกันในโชว์ได้ดีเพียงใด?</p> <p>ผู้แสดงสามารถ<i>รักษา</i>รายละเอียด ความเหมือนกัน และคุณภาพการเป็นศิลปินได้ดีหรือไม่?</p> <p><u>ทั้งหมดนี้</u>ผู้แสดงเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นในการประกวด?</p>

ภาพที่ 48 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด

จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด

การออกแบบ
<p><i>การออกแบบ</i> ไซวสามารถดึงดูดผู้ชมผ่าน<i>การนำเสนอที่น่าสนใจ</i> การจัดวาง รูปร่าง ฯลฯ หรือไม่?</p> <p>ภาพและเสียง <i>สัมพันธ์กันดีหรือไม่? พร้อมพริ้งก้นหรือไม่?</i></p> <p><i>การตีความดนตรี</i> เป็นอย่างไร?</p> <p>มีการใช้<i>องค์ประกอบที่หลากหลาย</i>หรือไม่?</p> <p>มีการใช้<i>ความคิดสร้างสรรค์ และ/หรือ เอกลักษณะ และ/หรือ ความเป็นศิลปะ</i>หรือไม่?</p> <p><i>องค์ประกอบต่างๆ</i>เมื่อ<i>เปรียบเทียบกับ</i>ไซวอื่นๆในการแข่งขันแล้ว เป็นอย่างไร?</p>
ผู้แสดง
<p>ผู้แสดงสามารถ<i>ดึงดูด</i>ผู้ชมผ่านการแสดงที่ยอดเยี่ยม ทักษะการสื่อสาร และอารมณ์ได้หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถ<i>สร้างและรักษา</i>องค์ประกอบต่างๆในไซวได้ดีเพียงใด?</p> <p>ผู้แสดง <i>สามารถรักษา</i>บทบาท สไตส์ และความเหมือนกันในไซวได้ดีเพียงใด?</p> <p>ผู้แสดงสามารถ<i>รักษา</i>รายละเอียด ความเหมือนกัน และคุณภาพการเป็นศิลปินได้ดีหรือไม่?</p> <p><i>ทั้งหมดนี้</i> ผู้แสดงเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นในการประกวด?</p>

ภาพที่ 49 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

ความชำนาญด้านภาพ

การออกแบบ
<p>การ<u>จัดวาง</u>ระเบียบร่างกายและการถือเครื่องดนตรีของผู้แสดงเป็นอย่างไร?</p> <p><u>การควบคุมร่างกายและเครื่องดนตรี</u>ในขณะที่เคลื่อนไหวของผู้เล่นเป็นอย่างไร? (คณะผู้ตัดสินอาจจะต้องอธิบายและให้ตัวอย่างของทั้งนักดนตรีและผู้แสดงคัลเลอร์การ์ด)</p> <p><u>ความหลากหลายและคุณภาพการถ่ายทอดผ่านร่างกาย เครื่องมือ และรูปแบบ</u> ของกลุ่มเครื่องกระทบ เครื่องลม และคัลเลอร์การ์ดเป็นอย่างไร?</p> <p>มีการใช้<u>ทักษะทางดนตรี</u> เช่น จังหวะ หรือไม?</p> <p>มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และ/หรือ เอกลักษณ์ และ/หรือ ความเป็นศิลปินหรือไม่?</p> <p><u>องค์ประกอบต่างๆเมื่อเปรียบเทียบกับ</u>โชว์อื่นๆในการแข่งขันแล้ว เป็นอย่างไร?</p>
ผู้แสดง
<p>ผู้แสดงสามารถนำเสนอ<u>ทักษะที่ดีและแข็งแกร่ง</u>ซึ่งมาจากการฝึกฝน ทั้งในกลุ่มใหญ่และด้วยบุคคลหรือไม่?</p> <p>ผู้แสดง <u>ตระหนัก</u>ถึงการถ่ายทอดของโชว์หรือไม่? กล้ามเนื้อต่างๆยืดหยุ่นและแข็งแรงในยามจำเป็นหรือไม่? การเปลี่ยนผ่านต่างๆทำได้อย่างชัดเจนหรือไม่?</p> <p>มีความชัดเจนของ<u>การทำท่าทางประกอบต่างๆการถือเครื่องดนตรี</u>หรือไม่?</p> <p>มีความ<u>แม่นยำ</u>ในการทำท่าทางต่างๆหรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถรับมือกับ<u>สภาพแวดล้อม</u>ที่เปลี่ยนไป ตัวอย่างเช่น พื้นสนามได้หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดง <u>มีสมาธิ ความแข็งแรง และความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า</u>หรือไม่?</p> <p>ทั้งหมดนี้ ผู้แสดงเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นในการประกวด?</p>

ภาพที่ 50 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความชำนาญด้านภาพ
จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

คัลเลอร์การ์ด

การออกแบบ
<p><u>การออกแบบท่าทางมีความหลากหลายหรือไม่?</u> การออกแบบท่าทางและการใช้อุปกรณ์มีความสัมพันธ์กับสไตล์และการสื่อความหมายของของโชว์หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงคัลเลอร์การ์ด <u>มีส่วนช่วยให้โชว์ชัดเจนขึ้นหรือไม่?</u></p> <p>มีการใช้ <u>ทักษะและการถ่ายทอดที่หลากหลายหรือไม่?</u></p> <p>สามารถทำให้ <u>ดนตรีมีสีสันขึ้นหรือไม่?</u></p> <p>มีความหลากหลายทางดนตรี ทางกายภาพ และสภาพแวดล้อมหรือไม่?</p>
ผู้แสดง
<p>ผู้แสดงสามารถ <u>นำเสนอทักษะที่ดีและแข็งแกร่ง</u> ซึ่งมาจากการฝึกฝน ทั้งในกลมใหญ่และตัวบุคคลหรือไม่?</p> <p>การแสดงท่าทางประกอบต่างๆ ทำได้อย่าง <u>พร้อมเพรียงดีเยี่ยม</u>หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถ <u>รักษาคุณภาพของการแสดง</u>ไปได้ตลอดทั้งโชว์หรือไม่?</p> <p>การเล่นรวมกัน <u>แม่นยำและเสถียร</u>เพียงใด? ซึ่งรวมไปถึงการเริ่ม การหยุด การทำงานของร่างกาย การถ่ายทอดอารมณ์ ฯลฯ</p> <p>นักแสดงสามารถปรับตัวกับ <u>สภาพแวดล้อม</u>ที่เปลี่ยนแปลงไปได้หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดง <u>รักษาวินัย</u> ความแข็งแรง และความสามารถใน <u>การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า</u>หรือไม่?</p>

ภาพที่ 51 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์คัลเลอร์การ์ด จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

ดนตรี เครื่องเป่าลมทองเหลือง

การออกแบบ
<p><i>การออกแบบมีความหลากหลายหรือไม่?</i></p> <p>มีการใช้<i>ทักษะต่างๆ</i>อย่างหลากหลายและเหมาะสมหรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถ<i>รักษาคุณภาพของทักษะต่างๆ</i>ในขณะที่เล่นเครื่องดนตรีและในขณะที่เคลื่อนไหวได้ดีหรือไม่?</p> <p>ดนตรีมีความ<i>หลากหลาย</i>หรือไม่?</p> <p><i>องค์ประกอบต่างๆเมื่อเปรียบเทียบกับ</i>โชว์อื่นๆในการแข่งขันแล้ว เป็นอย่างไร?</p>
ผู้แสดง
<p>ผู้แสดงสามารถนำเสนอโชว์บนพื้นฐานของคุณ<i>ภาพเสียงที่ดี</i>หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงมี<i>ระดับเสียงและออกเสียงถูกต้อง</i>หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถใช้จังหวะได้อย่าง<i>คงที่แม่นยำ</i>หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงมี<i>สไตล์ที่ชัดเจนเป็นหนึ่งเดียว</i>กันหรือไม่?</p> <p>เสียงที่ออกมามีความ<i>สอดคล้องกัน</i>หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถถ่ายทอด<i>อารมณ์ของดนตรีออกมาได้อย่างดี</i>และ<i>มีความเป็นศิลปินที่ดี</i>หรือไม่?</p> <p>ผู้เล่นสามารถรักษาคุณภาพและ<i>ทักษะต่างๆ</i>ให้<i>มีความแม่นยำ</i>ตลอดทั้งโชว์หรือไม่?</p> <p>ทั้งหมดนี้ ผู้แสดงเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นในการประกวด?</p>

ภาพที่ 52 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ดนตรี เครื่องเป่าลมทองเหลือง จากรายการ
ประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

MARCHING IN OKAYAMA

คัลเลอร์การ์ด

ชื่อวง _____ วันที่ _____

พิจารณาการแสดงทุกด้านโดยใช้ระบบการประเมิน(หน้าหลัง)
พิจารณาการเล่นร่วมกันและความสัมพันธ์ระหว่างโซว
โดยพิจารณาในพื้นที่ฐานของโซว
กำลังแสดงอะไรและแสดงอย่างไร = บรรลุเป้าหมาย

การออกแบบ

คุณภาพ
ความคิดสร้างสรรค์
การจัดวาง
ความหลากหลาย

100 คะแนน

คะแนน	0 -49	50 -64	65 -79	80 -89	90 - 100
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

การประพันธ์

การจัดวางตำแหน่ง/ร่างกาย/เครื่องมือ
อารมณ์/บทบาท/ความชัดเจน
ความตั้งใจ

100 คะแนน

คะแนน	0 -49	50 -64	65 -79	80 -89	90 - 100
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

คะแนนรวม	0-99	100-129	130-159	160-179	180-200
	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก	ดีเยี่ยม

รวมทั้งหมด 200 คะแนน

ลายมือชื่อกรรมการ)

ภาพที่ 53 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนคัลเลอร์การ์ด จากรายการประกวด MIO

ที่แปลเป็นภาษาไทย

ดนตรี เครื่องดนตรีกระทบ

การออกแบบ
<p><u>การประพันธ์และออกแบบเพลง</u> มีความหลากหลายหรือไม่?</p> <p>มีการออกแบบ <u>การใช้ทักษะต่างๆ</u> ให้มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้แสดงหรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถ <u>รักษาคุณภาพของทักษะต่างๆ</u> ในขณะการเล่นเครื่องดนตรีและในขณะเคลื่อนไหวได้ดีหรือไม่?</p> <p>ดนตรีมี <u>ความหลากหลาย</u> หรือไม่?</p> <p><u>ความยากง่าย</u> ของดนตรีมีความเหมาะสมกับผู้แสดงหรือไม่?</p> <p><u>องค์ประกอบต่างๆเมื่อเปรียบเทียบกับ</u> ไซร์อื่นๆ ในการแข่งขันแล้ว เป็นอย่างไร?</p>
ผู้แสดง
<p>ผู้แสดงสามารถแสดง <u>ได้อย่างชัดเจน</u> หรือไม่?</p> <p>เสียงที่ออกมามี <u>ความสอดคล้องกัน</u> หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงมีการ <u>ถ่ายทอดอารมณ์</u> ไปยังผู้ชมและเป็น <u>นักดนตรีที่ดี</u> หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถเล่นด้วยกันได้อย่าง <u>พร้อมเพียงเป็นหนึ่งเดียว</u> หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถแสดง <u>ได้อย่างแม่นยำ</u> หรือไม่?</p> <p><u>ทั้งหมดนี้</u> ผู้แสดงเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นในการประกวด?</p>

ภาพที่ 54 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ดนตรี เครื่องดนตรีกระทบ
จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

การวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา

การออกแบบ
<p>การออกแบบมีความ<u>สมเหตุสมผล</u>หรือไม่? <u>คุณภาพ</u>การออกแบบเป็นอย่างไร?</p> <p>องค์ประกอบต่างๆ ในโซว์มี<u>ความเป็นหนึ่งเดียวกัน</u>หรือไม่?</p> <p>การออกแบบสอดคล้องกับ <u>โครงสร้างดนตรี</u>หรือไม่?</p> <p>การออกแบบมี<u>การถ่ายทอดอารมณ์</u>ต่างๆภายในโซว์ไปยังผู้ชมหรือไม่?</p> <p><u>องค์ประกอบต่างๆเมื่อเปรียบเทียบกับ</u> โซว์อื่นๆ ในการแข่งขันแล้ว เป็นอย่างไร?</p>
ผู้แสดง
<p>ผู้แสดงสามารถแสดงได้อย่าง<u>ชัดเจน</u>หรือไม่?</p> <p>การเล่นร่วมกันมี<u>ความแม่นยำและเป็นหนึ่งเดียวกัน</u>หรือไม่?</p> <p>มีการใช้ <u>สภาวะแวดล้อมต่างๆ</u>ให้เป็นประโยชน์หรือไม่?</p> <p>การเล่นร่วมกันมี<u>ความแม่นยำ</u>หรือไม่?</p> <p><u>ทั้งหมดนี้</u> ผู้แสดงเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นในการประกวด?</p>

ภาพที่ 55 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพที่ปรากฏต่อสายตา จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

การวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี

การออกแบบ
<p><u>การประพันธ์และออกแบบเพลง</u>มีความหลากหลายหรือไม่?</p> <p><u>มีการออกแบบอย่างดี</u>ส่งผลให้เพลงสามารถถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างเต็มที่?</p> <p><u>มีความหลากหลายในการถ่ายทอด</u>หรือไม่?</p> <p>มีการเลือกใช้เครื่องดนตรีในแต่ละช่วงได้อย่างชาญฉลาดและเหมาะสมหรือไม่?</p> <p><u>ความยากง่าย</u>ของดนตรีมีความเหมาะสมกับผู้แสดงหรือไม่?</p> <p><u>องค์ประกอบต่างๆเมื่อเปรียบเทียบกับ</u>โชว์อื่นๆในการแข่งขันแล้ว เป็นอย่างไร?</p>
ผู้แสดง
<p><u>การออกแบบดนตรี</u>มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาของโชว์หรือไม่?</p> <p>การเล่นร่วมกันมี<u>ความเป็นหนึ่งเดียวกัน</u>หรือไม่?</p> <p><u>การตีความหมายของ โทรมิส ทัลส์ที่ชัดเจนและเป็นหนึ่งเดียวกัน</u>หรือไม่?</p> <p>เสียงที่ออกมามีความ<u>สอดคล้องกัน</u>หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงรักษาสมาธิ ความแข็งแรง และความสามารถใน<u>การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างแม่นยำ</u>หรือไม่?</p> <p>ผู้แสดงสามารถแสดงองค์ประกอบของโชว์ที่มี<u>ความหลากหลาย</u>ได้ดีหรือไม่?</p> <p><u>ทั้งหมดนี้</u> ผู้แสดงเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นในการประกวด?</p>

ภาพที่ 56 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการบรรเลงดนตรี
จากรายการประกวด MIO ที่แปลเป็นภาษาไทย

การวิเคราะห์ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด

ประเมินการเขียนเรียงดนตรี และคุณภาพของการประพันธ์โดยยึดจากทักษะทางดนตรีและการเล่นรวมกัน																				
การประเมินการออกแบบ/รูปแบบของโซวี่																				
<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความเกี่ยวเนื่องกัน: ในข้อนี้จะพิจารณาในเรื่องของความสอดคล้องกันของความเป็นจังหวะ เสียงประสาน และความดังเบาในการประพันธ์ เสียงที่ได้ยินสอดคล้องกันภาพที่เห็นหรือไม่?</p> <p>จุดประสงค์ของการออกแบบ: การประพันธ์มีความชัดเจนหรือไม่? การประพันธ์ต้องการพรรณนาไปในทางใด? ซึ่งในข้อนี้จะพิจารณาจากแรงบันดาลใจในการประพันธ์บนพื้นฐานของความเป็นไปได้</p> <p>ความหลากหลาย: การประพันธ์มีความหลากหลายหรือไม่? การเรียบเรียงเลือกใช้ลิ้นอย่างไร และเลือกเครื่องดนตรีให้เหมาะสมกับท่อนนั้นๆอย่างไร?</p> <p>ความผสมผสาน: ในข้อนี้จะพิจารณาถึงความลึกซึ้งและการเข้าถึงของการประพันธ์</p> <p>ความเป็นหนึ่งเดียวและความสมดุล: ปริมาณความสอดคล้องกันขององค์ประกอบของการประพันธ์และองค์ประกอบของโซวี่</p> <p>การเรียบเรียงดนตรีโดยรวม: แนวคิดทางดนตรีได้ถูกพัฒนาขึ้นอย่างไร? ซึ่งจะพิจารณาจาก ประโยคเพลง ความดังเบา ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค การพัฒนาขึ้นของอารมณ์ดนตรี ฯลฯ</p>															ตั้ง มาตรฐานใหม่					
ข้อ 1			ข้อ 2			ข้อ 3			ข้อ 4			ข้อ 5			ข้อ 6					
การวัดผล			ต้องปรับปรุง			พอใช้			มาตรฐาน			ดี			ดีมาก					
ระดับคะแนน			0 ถึง 59.99			60 ถึง 74.99			75 ถึง 84.99			85 ถึง 89.99			90 ถึง 94.99			95 ถึง 100		
ส่วนย่อย			15	30	45	63.5	67.5	71	77.7	80	82.5	86.5	87.5	88.5	91.5	92.5	93.5	96.5	97.5	99
ระดับความสามารถ			อยู่ในขั้นตอนการฝึกหัด			กำลังพัฒนาเพิ่มเติม			สามารถควบคุมเทคนิคได้ดี			สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้เหมาะสม			ประณีต					
การประเมินคุณภาพการแสดงของผู้แสดง																				
<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความชัดเจน: ผู้แสดงสามารถเล่นดนตรีได้ชัดเจนเพียงใด โดยจะพิจารณาจากการออกเสียงที่เหมือนกัน และการทำรายละเอียดต่างๆได้อย่างชัดเจน เช่น คุณภาพของเสียงในแต่ละช่วง</p> <p>ความแม่นยำ: ในข้อนี้จะพิจารณาจากความสามารถในการเล่นรวมกันอย่างมีทักษะของผู้แสดง</p> <p>การสื่อถึงอารมณ์ดนตรี: ผู้แสดงสื่ออารมณ์ดนตรีออกมาอย่างไร? ซึ่งจะพิจารณาจากความสามารถในการเข้าถึงอารมณ์และความงามของดนตรี รวมไปถึงความสามารถที่จะส่งผ่านอารมณ์เหล่านั้นไปยังผู้ชม</p> <p>รสนิยม/และการตีความ: ผู้แสดงสามารถตีความดนตรีและสามารถสื่อออกมาได้หรือไม่?</p> <p>จังหวะ: จังหวะถูกต้องและคงที่หรือไม่?</p> <p>ไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า: ผู้แสดงสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นได้หรือไม่?</p>															ตั้ง มาตรฐานใหม่					
ขอบเขตการประเมิน																				
เปรียบเทียบได้			เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก			มีความแตกต่าง			มีความแตกต่างมาก			มีความแตกต่างมาก								
1 ถึง 2			3 ถึง 4			5 ถึง 7			8 หรือมากกว่า											

ภาพที่ 57 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของดนตรีทั้งหมด จากรายการ

ประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 57

ระบบการตัดสินของ WMC ในหัวข้อการวิเคราะห์ภาพรวมของคนตรีทั้งหมด จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่างจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะเวลาการให้คะแนน เป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่อง ที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 59.99 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละ การประกวด จะต้องมิ่วงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับ ระยะของคะแนนในแต่ละวงว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่า กันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบ ของวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของ ใบประเมินระบบการตัดสินนี้

การวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี

ประเมินทักษะของหม่, สมองใบและเครื่องดนตรีโซที่ราชของตัวผู้แสดง																				
การประเมินการออกแบบ/รูปแบบของโซ																				
<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>การควบคุมต่างๆ เช่น ลมหายใจ ลิ้น ริมฝีปาก แขน ข้อมือ ละกล้ามเนื้อต่างๆ</p> <p>การใช้เครื่องดนตรี: ตัวอย่างเช่น การตั้งเสียงเครื่องดนตรี การใช้ไม้กลองอย่างถูกต้อง และจะพิจารณาจากทักษะต่างๆทางดนตรีอีกด้วย</p> <p>ความแม่นยำ: โดยจะพิจารณาจากความตั้งใจของผู้แสดง</p> <p>ทักษะการแสดง: พิจารณาจากทักษะการแสดงของแต่ละคนและกลุ่มเครื่องดนตรีแต่ละกลุ่ม</p> <p>ทักษะทางด้านดนตรี: พิจารณาจากทักษะทางด้านดนตรีของผู้แสดงแต่ละคนและกลุ่มเครื่องดนตรีแต่ละกลุ่ม</p>															ตั้ง มาตรฐานใหม่					
ช่อง 1			ช่อง 2			ช่อง 3			ช่อง 4			ช่อง 5			ช่อง 6					
การวัดผล			ต้องปรับปรุง			พอใช้			มาตรฐาน			ดี			ดีมาก					
ระดับคะแนน			0 ถึง 59.99			60 ถึง 74.99			75 ถึง 84.99			85 ถึง 89.99			90 ถึง 94.99			95 ถึง 100		
ส่วนย่อย			15	30	45	63.5	67.5	71	77.7	80	82.5	86.5	87.5	88.5	91.5	92.5	93.5	96.5	97.5	99
ระดับความสามารถ			อยู่ในขั้นตอนการศึกษา			การศึกษามากขึ้น			สามารถควบคุมเทคนิคได้ดี			สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้เหมาะสม			ประณีต					
การประเมินคุณภาพการแสดงของผู้แสดง																				
<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความชัดเจน: มีความแตกต่างอย่างน้อยเพียงใด (ความสะอาด)</p> <p>การเปลี่ยนจังหวะ</p> <p>ความเป็นหนึ่งเดียวกัน: ผู้แสดงสามารถแสดงทักษะต่างๆออกมาได้อย่างพร้อมเพรียงเป็นหนึ่งเดียวกัน</p> <p>ประโยคนดนตรี: ผู้แสดงสามารถแสดงดนตรีตามท่อนทำนองได้อย่างชัดเจน</p> <p>จังหวะ: ผู้แสดงสามารถรักษารูปจังหวะให้คงที่ตลอดการแสดง</p> <p>การตีความ: ผู้แสดงสามารถถ่ายทอดทักษะของตนออกมาได้อย่างเต็มที่ในขณะที่ยังแสดง</p>															ตั้ง มาตรฐานใหม่					
ขอบเขตการประเมิน																				
เปรียบเทียบได้			เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกัน			มีความแตกต่าง			มีความแตกต่างมาก			มีความแตกต่างมาก								
1 ถึง 2			3 ถึง 4			5 ถึง 7			8 หรือมากกว่า											

ภาพที่ 58 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี จากรายการ
ประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 58

ระบบการตัดสินของ WMC ในหัวข้อการวิเคราะห์ความสามารถด้านการแสดงดนตรี จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่าง จะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่อง ที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 59.99 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวงว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่า กันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบ ของวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วน ด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

การวิเคราะห์ความสามารถการแสดงภาพที่ปรากฏต่อสายตา

ประเมินคุณภาพของการแสดงภาพทั้งหมดของนักแสดง การประเมินการออกแบบ/รูปแบบของโชว์																		
	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>การควบคุม: พิจารณาการควบคุมร่างกายส่วนต่างๆ เช่น กล้ามเนื้อ กระดูก ความยืดหยุ่น ความคล่องแคล่ว การเคลื่อนที่ นอกจากนี้ยังพิจารณาการให้ความร่วมมือของผู้แสดงในการทำท่าทางต่างๆด้วย</p> <p>ความพยายาม: พยายามมากน้อยเพียงใด?</p> <p>ความชัดเจนของท่าทาง: ตัวอย่างเช่น การขยับร่างกายเบาๆ แข็งแรง หรือคมชัด หรือความแข็งแรงของร่างกายช่วงบน</p> <p>ทักษะการแสดง: พิจารณาจากทักษะการแสดงของผู้แสดงแต่ละคนและกลุ่มเครื่องดนตรีแต่ละกลุ่ม</p>											ตั้ง มาตรฐานใหม่						
	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	ช่อง 6												
การวัดผล	ต้องปรับปรุง	พอใช้	มาตรฐาน	ดี	ดีมาก													
ระดับคะแนน	0 ถึง 59.99	60 ถึง 74.99	75 ถึง 84.99	85 ถึง 89.99	90 ถึง 94.99	95 ถึง 100												
สาขย่อย	15	30	45	63.5	67.5	71	77.7	80	82.5	86.5	87.5	88.5	91.5	92.5	93.5	96.5	97.5	99
ระดับความสามารถ	อยู่ในขั้นก่อนการฝึกหัด		การศึกษานำเบื้องต้น	สามารถควบคุมเทคนิคได้ดี		สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้เหมาะสม			ประหม่าใจ									
การประเมินคุณภาพการแสดงของผู้แสดง																		
	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความชัดเจน: โชว์มีความชัดเจนหรือไม่? ซึ่งจะพิจารณาจากโชว์สามารถเข้าใจในความหมายได้ง่ายหรือไม่?</p> <p>ความเป็นหนึ่งเดียวกัน: ผู้แสดงสามารถแสดงทักษะต่างๆออกมาได้อย่างพร้อมเพรียงเป็นหนึ่งเดียวกัน</p> <p>จังหวะ: ผู้แสดงพยายามรักษาจังหวะมากน้อยเพียงใด</p> <p>ประโยชน์ดนตรี: ผู้แสดงสามารถแสดงท่าทางได้ถูกต้องและพร้อมเพรียง</p> <p>การสื่อความหมาย: ผู้แสดงสื่ออารมณ์อย่างไร? พิจารณาจากบทบาทต่างๆของผู้แสดง</p> <p>การตีความโชว์: ผู้แสดงสามารถตีความโชว์ที่ตนกำลังแสดงอยู่ได้หรือไม่? ผู้แสดงสามารถสื่อความหมายต่างๆภายในโชว์มาซึ่งผู้ชมได้หรือไม่?</p> <p>ความตั้งใจ: ผู้แสดงมีความเข้าใจบทบาทของวงไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่?</p> <p>ไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า: ผู้แสดงสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นได้หรือไม่?</p>											ตั้ง มาตรฐานใหม่						
	ขอบเขตการประเมิน																	
	เปรียบเทียบได้	เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกัน		มีความแตกต่าง			มีความแตกต่างกันมาก											
	1 ถึง 2	3 ถึง 4		5 ถึง 7			8 หรือมากกว่า											

ภาพที่ 59 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ความสามารถการแสดงภาพที่ปรากฏต่อสายตาจากรายการประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 59

ระบบการตัดสินของ WMC ในหัวข้อการวิเคราะห์ความสามารถการแสดงภาพที่ปรากฏต่อสายตาจะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่าง จะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่อง ที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 59.99 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวงว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่า กันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบ ของวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

การวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด

ประเมินคุณภาพของการออกแบบต่างๆ เช่น ภาพประกอบ จะเรียงร่างกาย และการสื่อเชิงจดจำ																			
การประเมินการออกแบบ/รูปแบบของโชว์																			
<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>จุดประสงค์ของการออกแบบ: การออกแบบชัดเจนหรือไม่? การออกแบบสื่อความหมายอย่างไร? มีการใช้ทักษะการถ่ายทอดในการออกแบบหรือไม่?</p> <p>ความหลากหลาย: การออกแบบมีความหลากหลายหรือไม่?</p> <p>ความคิดสร้างสรรค์และการคิดค้นสิ่งใหม่: ได้มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์หรือการออกแบบสิ่งใหม่ๆ ในโชว์หรือไม่?</p> <p>มีเอกลักษณ์: งานออกแบบมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวหรือไม่?</p>											ตั้ง มาตรฐานใหม่								
ช่อง 1		ช่อง 2			ช่อง 3			ช่อง 4			ช่อง 5		ช่อง 6						
การวัดผล		ต้องปรับปรุง			พอใช้			มาตรฐาน			ดี		ดีมาก						
ระดับคะแนน		0 ถึง 59.99			60 ถึง 74.99			75 ถึง 84.99			85 ถึง 89.99			90 ถึง 94.99		95 ถึง 100			
ส่วนย่อย		15	30	45	63.5	67.5	71	77.7	80	82.5	86.5	87.5	88.5	91.5	92.5	93.5	96.5	97.5	99
ระดับความสามารถ		อยู่ในขั้นตอนการฝึกหัด			กำลังพัฒนาเพิ่มขึ้น			สามารถควบคุมเทคนิคได้ดี			สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้เหมาะสม			ประทับใจ					
การประเมินคุณภาพการแสดงของผู้แสดง																			
<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความชัดเจน: โชว์มีความชัดเจนหรือไม่? ซึ่งจะพิจารณาจากโชว์สามารถเข้าใจในความหมายได้ง่ายหรือไม่?</p> <p>ความแม่นยำ: ผู้แสดงในวงสามารถทำงานร่วมกันอย่างดีหรือไม่? โดยพิจารณาจากความสามารถในการรักษาระยะเยื้องต่างให้มีความแม่นยำตลอดทั้งโชว์</p> <p>การถ่ายทอด: อารมณ์ถูกถ่ายทอดผ่านทางอย่างไร? โดยพิจารณาจากบทบาท ความเหมือนกันและรายละเอียดต่างๆ</p> <p>ความตั้งใจ: ผู้แสดงมีความเข้าใจบทบาทของวงไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่?</p> <p>การตีความโชว์: ผู้แสดงสามารถตีความโชว์ที่ตนกำลังแสดงอยู่ได้หรือไม่? ผู้แสดงสามารถสื่อสารความหมายต่างๆ ภายในโชว์มายังผู้ชมได้หรือไม่?</p> <p>จังหวะ: ผู้แสดงพยายามรักษาริงจังหวะมากน้อยเพียงใด</p> <p>ไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า: ผู้แสดงสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นได้หรือไม่?</p>											ตั้ง มาตรฐานใหม่								
ขอบเขตการประเมิน																			
เปรียบเทียบได้			เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกันมาก				มีความแตกต่าง				มีความแตกต่างกันมาก								
1 ถึง 2			3 ถึง 4				5 ถึง 7				8 หรือมากกว่า								

ภาพที่ 60 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด

จากรายการประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 60

ระบบการตัดสินของ WMC ในหัวข้อการวิเคราะห์ภาพรวมของภาพที่ปรากฏต่อสายตาทั้งหมด จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบนจะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่าง จะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐานในการแสดงที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพ ได้แสดงช่อง ที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 59.99 ซึ่งอยู่ในกลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละการประกวดจะต้องมีวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบระดับระยะของคะแนนในแต่ละวงว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อยกว่า กันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการเปรียบเทียบ ของวงโยธวาทิตที่เข้าร่วมประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วนด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

การวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์

ประเมินภาพรวมภายในโชว์ และความสามารถในการถ่ายทอดภาพต่างๆภายในโชว์ของผู้แสดง						
การประเมินการออกแบบ/รูปแบบของโชว์						
	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <p>ความคิดสร้างสรรค์และเป็นเอกลักษณ์: มีความคิดสร้างสรรค์ภายในโชว์หรือไม่? มีการนำเสนอใหม่หรือประยุกต์ขึ้นมาใหม่มาใช้ในโชว์หรือไม่? โชว์มีความเป็นไปได้ที่จะต่อยอดออกมาเป็นแนวคิดใหม่ๆได้หรือไม่?</p> <p>ประสบการณ์: ภายในโชว์มีความตึงเบาชัดเจนหรือไม่? ภายในโชว์มีจุดที่ดึงดูดผู้ชมหรือไม่? โชว์สามารถสร้างบรรยากาศให้สอดคล้องกับอารมณ์ของดนตรีหรือไม่?</p> <p>ความต่อเนื่อง: โชว์พัฒนาขึ้นอย่างไร? รอยต่อของแต่ละองค์สอดคล้องและส่งผลกระทบต่อโชว์หรือไม่? ในการออกแบบโชว์มีการใช้จินตนาการและ/หรืออารมณ์ที่ส่งผลถึงภาพและเสียงของโชว์หรือไม่?</p>					ตั้ง มาตรฐานใหม่
การวัดผล	ช่อง 1	ช่อง 2	ช่อง 3	ช่อง 4	ช่อง 5	ช่อง 6
ระดับคะแนน	ต้องปรับปรุง 0 ถึง 59.99	พอใช้ 60 ถึง 74.99	มาตรฐาน 75 ถึง 84.99	ดี 85 ถึง 89.99	ดีมาก 90 ถึง 94.99	95 ถึง 100
ส่วนย่อย	15 30 45	63.5 67.5 71	77.7 80 82.5	86.5 87.5 88.5	91.5 92.5 93.5	96.5 97.5 99
ระดับความสามารถ	อยู่ในขั้นตอนการฝึกหัด		สามารถทำตามได้	สามารถควบคุมเทคนิคได้ดี	สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้เหมาะสม	ประทับใจ
การประเมินคุณภาพการแสดงของผู้แสดง						
	<p>สามารถทำสิ่งที่ถูกกำหนดในหัวข้อต่อไปนี้ได้ ...</p> <ul style="list-style-type: none"> - การสื่อสาร: ผู้แสดงเข้าใจบทบาทและสิ่งที่ตนกำลังเล่นอยู่ ผู้แสดงสามารถเข้าถึงและแสดงบทบาทในโชว์ได้ทั้งทางด้านภาพและเสียง - อารมณ์: ผู้แสดงสามารถแสดงออกมาได้ดีและอยู่ในปริมาณที่พอเหมาะ - ความเป็นมืออาชีพ: ผู้แสดงสามารถแสดงได้อย่างมั่นใจทั้งทางด้านภาพและเสียงซึ่งส่งผลมาจากการฝึกฝน - ความเป็นศิลปิน: สามารถทำท่าทางต่างๆได้อย่างพร้อมเพรียง เช่น การเคลื่อนไหว การควบคุมร่างกาย ความเหมือนกัน ฯลฯ ซึ่งส่งผลให้เกิดผลดีกับโชว์ - ความรับผิดชอบต่อบทบาท: การสื่อสารกันเองในกลุ่มผู้แสดง และการสื่อสารของผู้แสดงไปยังผู้ชมในพื้นที่ฐานของโชว์ทั้งภาพและเสียง ผู้แสดงสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้หรือไม่? 					ตั้ง มาตรฐานใหม่
ขอบเขตการประเมิน						
เปรียบเทียบได้	เปรียบเทียบได้ แต่ไม่แตกต่างกัน		มีความแตกต่าง		มีความแตกต่างกันมาก	
1 ถึง 2	3 ถึง 4		5 ถึง 7		8 หรือมากกว่า	

ภาพที่ 61 ภาพแสดงตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์
จากรายการประกวด WMC ที่แปลเป็นภาษาไทย

อธิบายภาพประกอบที่ 61

ระบบการตัดสินของ WMC ในหัวข้อการวิเคราะห์ภาพรวมของโชว์ จะแบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน คือช่องด้านบนและช่องด้านล่าง ตามรายละเอียดภาพ ตัวอย่าง ในส่วนรายละเอียด จะมีรายละเอียดในการคิดวิเคราะห์คะแนนที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ช่องด้านบน จะให้ความสำคัญไปในส่วนของการเตรียมความพร้อมในการแสดง และช่องด้านล่าง จะให้ความสำคัญไปในส่วนของผลสัมฤทธิ์ในการแสดง ลักษณะของการให้คะแนนจาก 0 ถึง 100 คณะกรรมการผู้ตัดสิน จะแบ่งระยะการให้คะแนนเป็น 6 ช่อง เพื่อให้เกิดการแบ่งกลุ่มของมาตรฐาน ในการแสดงที่ชัดเจน ยิ่งขึ้น ดังเช่นในภาพได้แสดงช่อง ที่ 1 ระดับของระยะคะแนนจะ อยู่ที่ 0 ถึง 59.99 ซึ่งอยู่ใน กลุ่มระดับที่ต้องปรับปรุง และอยู่ในขั้นตอนฝึกหัด เป็นต้น เนื่องด้วยการตัดสินในแต่ละ การประกวดจะต้องมีวงโยชวาทิตที่เข้าร่วมประกวดมากกว่า 1 วง จึงต้องมีการเปรียบเทียบ ระดับระยะของคะแนนในแต่ละวงว่าวงไหนที่สามารถทำผลงานได้ดีกว่า หรือแย่มากกว่า มากน้อย กว่า กันเพียงใด จึงจำเป็นต้องมีขอบเขตของการประเมินคะแนน เพื่อช่วยวิเคราะห์ในการ เปรียบเทียบ ของวงโยชวาทิตที่เข้าร่วมประกวดในรายการประกวดเดียวกัน ตามภาพจะอยู่ในส่วน ด้านสุดของใบประเมินระบบการตัดสินนี้

2. ด้านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรี สนาม ในระดับนานาชาติ

จากการศึกษาข้อมูลและองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวด ผู้วิจัยได้ นำข้อมูลดังกล่าว มาทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การตัดสิน การประกวดวงโยชวาทิตประเภท ดนตรี สนาม จากการทำการสอบถามผู้ให้ข้อมูลด้วยแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์แบบเดี่ยว กับการสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยผู้วิจัยได้ข้อมูลตามประเด็นของข้อคำถามต่างๆดังนี้

2.1 การสัมภาษณ์และตอบคำถามจากผู้ให้ข้อมูลครั้งแรก

จากคณะกรรมการในการตัดสินการประกวด ระดับนานาชาติ จำนวน 7 คน จาก 3 ทวีป ให้ความสำคัญในหัวข้อ

ข้อคำถามที่ 1 จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดใน การประกวดวง โยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม คือ

1. ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง (Overall Effect) หมายถึง การแสดงดนตรีสนาม ทั้งหมด ที่เกิดจากการผสมผสานของภาพในการแปรชบวนและ เสียงเพลงที่ผู้ แสดงได้บรรเลง ในขณะที่กำลังทำการประกวดรวมถึงฉาก อุปกรณ์, ชุด นักแสดงประกอบ เป็นต้น

2. คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music) หมายถึง คุณภาพเสียงที่ ผู้แสดงสามารถที่จะควบคุมกำหนด ทั้งความดัง เบา ลึน ยาว หรือจังหวะที่ช้า เร็ว ความถี่ของเสียงที่ ตรงชัดเจน และการตีความให้บทเพลงที่แสดงได้ดีหรือไม่ เป็นต้น

3. ภาพที่ปรากฏต่อสายตา (Visual) หมายถึง การแสดงดนตรีที่สามารถสร้างความประทับใจจากสิ่งที่เห็นทางสายตา เช่น ภาพแปรขบวน ระเบียบความสวยงาม ของเส้นภาพในการแปรขบวนต่างๆ แถว การเดิน รวมถึงวิธีการเดิน เป็นต้น

จากข้อมูลในข้อคำถามที่ 1 พบว่า กรรมการตัดสินการประกวดได้ให้ความสำคัญกับคุณภาพเสียงของการบรรเลงมากที่สุด ซึ่งผู้ให้ข้อมูลทุกคนได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกัน ถึงแม้ว่าจะเป็น การประกวดดนตรีสนาม แต่ก็ยังคงเป็นการประกวดดนตรี เพราะฉะนั้น เสียงดนตรีต้องมาก่อนเสียงดนตรีที่ไพเราะ และย่อมมีผลต่อองค์ประกอบอื่นๆ อย่างแน่นอน ดังนั้น จึงให้ความสำคัญมากที่สุด ส่วนในลำดับถัดไป คือ ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง และภาพที่ ปรากฏต่อสายตา โดยให้ความสำคัญที่เท่าๆกัน

ข้อคำถามที่ 2 สิ่งที่ผู้ฝึกสอนวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ควรให้ความสำคัญที่สุด เมื่อต้องการที่จะประสบความสำเร็จจากการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม

1. การนำเสนอเรื่องราวของการแสดงที่ชัดเจน
2. ความกลมกลืนของภาพและเสียง
3. การสื่อสารความรู้สึกของผู้แสดงถึงผู้ชม
4. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
5. เกิดการสร้างสรรค์งานใหม่ๆ ในการแสดง
6. การจัดลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline)

จากข้อมูลในข้อคำถามที่ 2 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อเสนอแนะถึงการประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยชวาทิต ซึ่งจะต้องแสดงถึงทักษะพื้นฐานทางการเดินและการบรรเลงอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เป็นลำดับแรก โดยผู้ให้ข้อมูลให้เหตุผล ในส่วนของหัวข้อดังกล่าวไว้ว่า การแสดงทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ นั้น เป็นการแสดงถึงระบบการศึกษาและการฝึกซ้อมของวงนั้นๆ ที่สมบูรณ์ และยังสามารถนำไปต่อยอดเพื่อการพัฒนาผู้แสดงต่อไปได้อีกด้วย ผู้ให้ข้อมูลจึงได้ให้ความสำคัญและมีแนวคิดว่าคุณผู้สอนก็ควรที่จะคำนึงถึงความสำคัญในส่วนดังกล่าวนี้เช่นเดียวกัน

ส่วนในข้ออื่นๆ มีความสำคัญที่เท่าๆกัน ยกเว้นหัวข้อ เกิด การสร้างสรรค์ งานใหม่ๆ ในการแสดง โดยผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นในส่วนของหัวข้อนี้ไว้ว่า การประกวดส่วนใหญ่จะเน้นเรื่องการศึกษาเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้ เกิดการสร้างสรรค์งานใหม่ๆ การแสดงนั้น จึงมีความ จำเป็นน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประเด็นในข้ออื่นๆ ที่กล่าวมา

ข้อคำถามที่ 3 ความคิดเห็นในฐานะกรรมการตัดสินกับเกณฑ์การ ประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนามของประเทศต่างๆ ได้แก่ เนเธอร์แลนด์, เยอรมนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา และไทย

1. เป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ
2. ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการประกวดในปีนั้น ๆ
3. เกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปีนั้นๆ
4. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์
5. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อ ผลการประกวด

ข้อมูลในข้อคำถามที่ 3 จากการสัมภาษณ์และสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็น คณะกรรมการในการตัดสินการประกวดในประเทศต่างๆ ที่มีรายการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ซึ่งผู้วิจัยเลือกมาใช้ในการนำผลข้อมูลที่ได้ นำมาวิเคราะห์สำหรับงานวิจัยนี้ เป็น รายการประกวดที่เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล จากที่ผู้วิจัยยังได้สรุปเรื่องความสำคัญของเกณฑ์การประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม จำนวน 5 หัวข้อ พบว่า ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวด ที่มีความสำคัญต่อผลการประกวดมากที่สุด เนื่องจากที่ได้ศึกษาเกณฑ์การประกวดอย่างเข้าใจแล้วนั้น สามารถที่จะทราบแนวทางของเกณฑ์การพิจารณา และองค์ประกอบที่ใช้ในการฝึกซ้อมได้ตรงตามเกณฑ์ของการประกวดมากยิ่งขึ้น เสมือนเป็นการเฉลยข้อสอบก่อนเข้าห้องสอบ หรือเป็นแนวข้อสอบที่จะสามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์จากการประกวดได้เป็นอย่างดี

ส่วนหัวข้ออื่นๆ ที่ผู้ให้ข้อมูล กล่าวถึงและให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือ หัวข้อลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์ เนื่องจากผู้ที่สร้างสรรค์และ ออกแบบการแสดงของโชว์ที่มีเรื่องราว ไม่ได้คำนึงถึงเกณฑ์การประกวดหรือศึกษาเกณฑ์ของการ ประกวดเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูล จึงให้ความสำคัญน้อยที่สุด

จากการสรุปการตอบคำถามจากผู้ให้ข้อมูลในครั้งที่ 1 ด้วยข้อคำถาม จำนวน 3 ข้อสรุปได้ว่า ในการให้ความสำคัญต่อการพิจารณาเกณฑ์สำหรับการตัดสินการประกวด ดนตรีสนามนั้น กรรมการซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย ได้ให้ความสำคัญกับเกณฑ์ในด้านคุณ ภาพเสียงมากที่สุด โดยจะส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบอื่นๆตามมา และสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะประสบความสำเร็จจากการ ประกวดนั้นควรให้ความสำคัญในเรื่องของการแสดงทักษะพื้นฐานที่ดี ที่จะสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในการแสดงต่อไปได้ และในด้านความคิดเห็นในเรื่องของการที่ผู้ประกวดจะต้องศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมาเป็นลำดับแรก

2.2 การสัมภาษณ์และตอบคำถามจากผู้ให้ข้อมูล ครั้งที่สอง

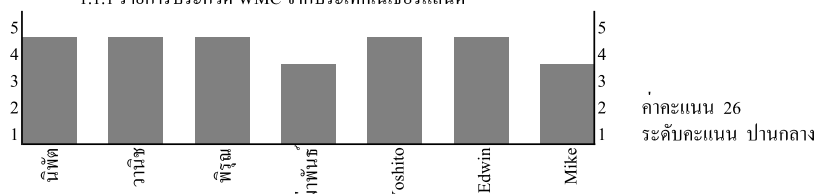
จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นคณะกรรมการการตัดสินใจการประกวดในครั้งที่ 1 นั้น ผู้วิจัยได้ผลสรุป ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยทั้งชาวต่างประเทศ และชาวไทย ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ของเกณฑ์การตัดสินใจการประกวด โดยสรุปเป็นแบบสอบถาม ในครั้งที่ 2 ได้ดังนี้

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสินการประกวด 5 ประเทศ
ในด้านภาพรวมทั้งหมดของการแสดง คุณภาพเสียงของการบรรเลง ภาพที่ปรากฏต่อสายตา

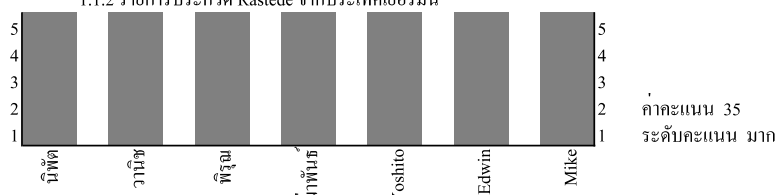
1. จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดในการประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม คือ

1.1 ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง

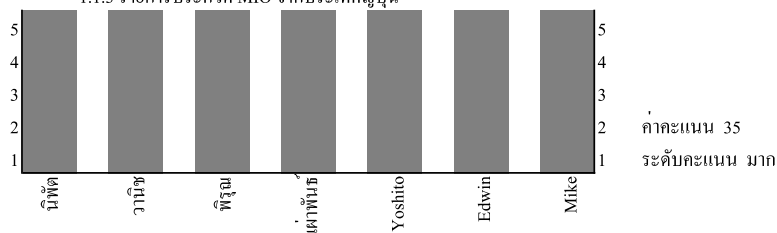
1.1.1 รายการประกวด WMC จากประเทศเนเธอร์แลนด์

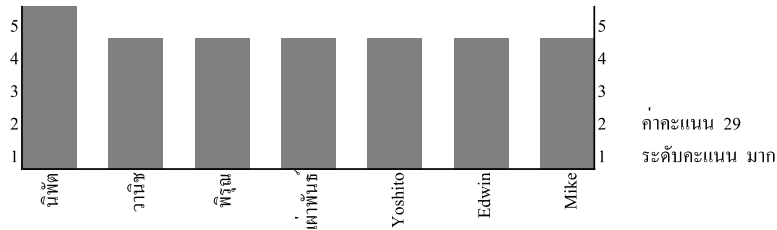
1.1.2 รายการประกวด Rastede จากประเทศเยอรมนี

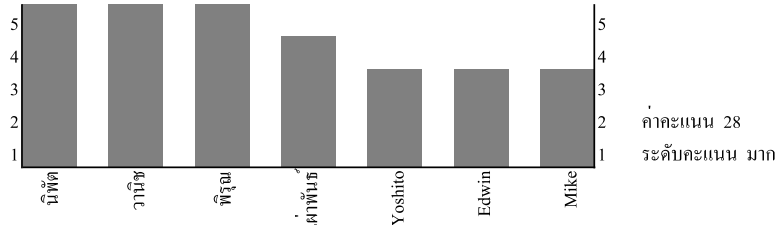
1.1.3 รายการประกวด MIO จากประเทศญี่ปุ่น

1.1.4 รายการประกวด WAMSB จากประเทศแคนาดา

1.1.5 รายการประกวด TIRBC จากประเทศไทย

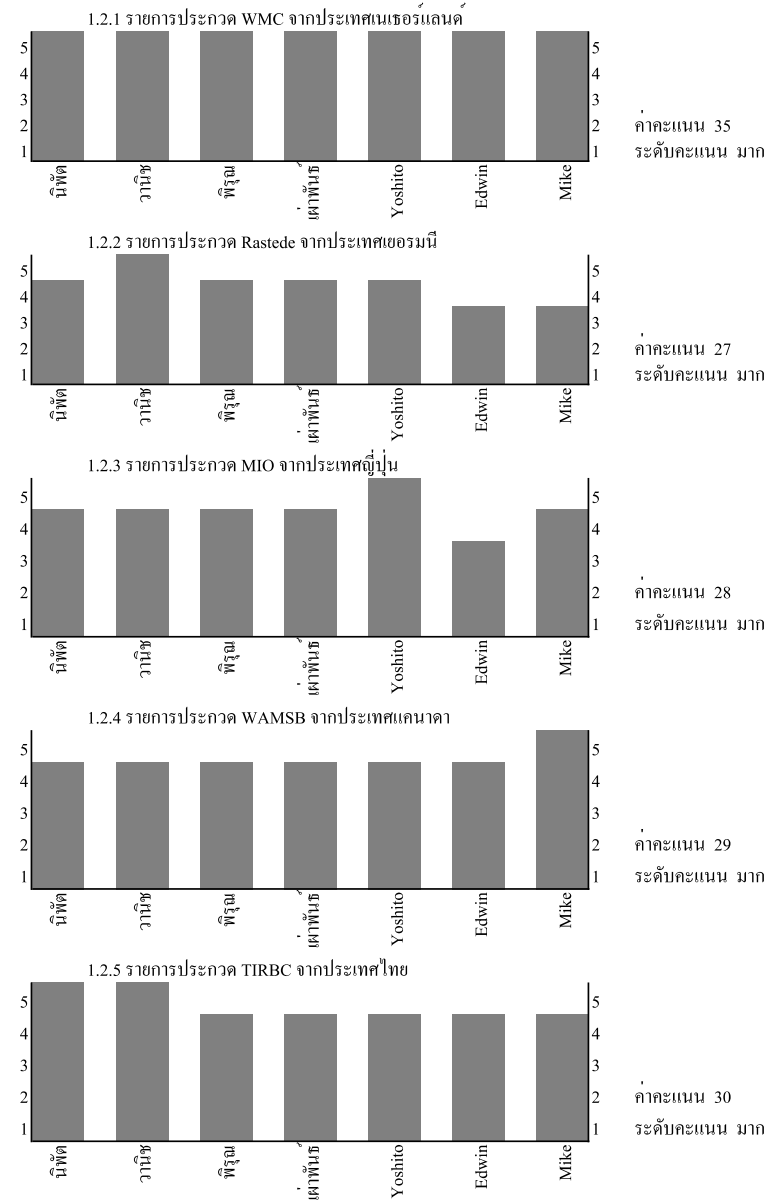

ภาพที่ 62 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสินการประกวด
5 ประเทศ ในด้านภาพรวมทั้งหมดของการแสดง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสินการประกวด 5 ประเทศ
 ในด้านภาพรวมทั้งหมดของการแสดง คุณภาพเสียงของการบรรเลง ภาพที่ปรากฏต่อสายตา

1. จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดในการประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม คือ

1.2 คุณภาพเสียงของการบรรเลง

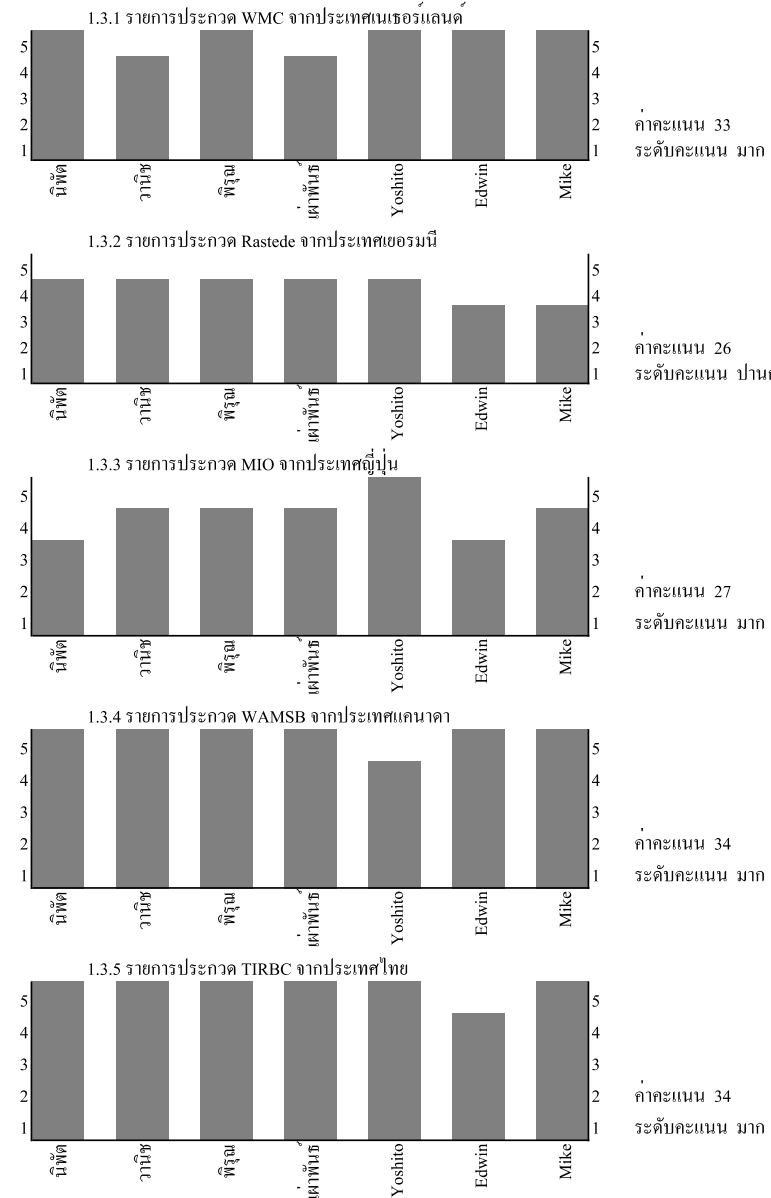

ภาพที่ 63 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสินการประกวด 5 ประเทศ ในด้านคุณภาพเสียงของการบรรเลง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสินการประกวด 5 ประเทศ
ในด้านภาพรวมทั้งหมดของการแสดง คุณภาพเสียงของการบรรเลง ภาพที่ปรากฏต่อสายตา

1. จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่สำคัญที่สุดในการประกวดวงโยธวาทิตประเภทคนตรีสนาม คือ

1.3 ภาพที่ปรากฏต่อสายตา

ภาพที่ 64 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของเกณฑ์การตัดสินการประกวด 5 ประเทศ ในด้านภาพที่ปรากฏต่อสายตา

ด้านภาพรวมทั้งหมดของการแสดง พบว่า มีจำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศ เยอรมนี ญี่ปุ่น แคนาดา และไทย ที่ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจในด้านภาพรวม ทั้งหมดในการแสดงอยู่ที่ระดับ “มาก” และมีประเทศ เนเธอร์แลนด์ ที่ให้ความสำคัญต่อประเด็น ดังกล่าวในระดับ “กลาง” ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ของงานวิจัยได้กำหนดไว้

ด้านคุณภาพเสียงของการบรรเลง พบว่า ทุกประเทศ ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความสำคัญ ต่อการตัดสินใจในด้านคุณภาพเสียงของการบรรเลง อยู่ที่ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไป ตามเกณฑ์ของงาน วิจัยได้ กำหนดไว้

ด้านภาพที่ปรากฏต่อสายตา พบว่า มีจำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น แคนาดา และไทย ที่ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจในด้านภาพที่ปรากฏต่อสาย ตา อยู่ที่ระดับ “มาก” และมีประเทศเยอรมันนี ที่ให้ความสำคัญ ต่อประเด็นดัง กล่าวในระดับ “กลาง” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของงานวิจัยได้ กำหนดไว้

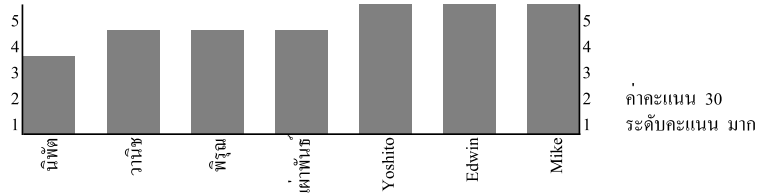
ดังนั้น ข้อมูลจากเกณฑ์การตัดสินใจการประกวดของทั้ง 5 ประเทศในด้านของภาพรวมทั้งหมด ของการแสดง ด้านคุณภาพเสียงของการบรรเลง ด้านภาพที่ปรากฏต่อสายตา ทั้ง 5 ประเทศ ผู้ให้ข้อมูล มีการให้ความสำคัญต่อ ด้านคุณภาพเสียงของการบรรเลง มากที่สุด เพราะ เหตุนี้จึงสรุปได้ว่า การที่วงเข้าร่วมการประกวดให้ความสำคัญกับเรื่องคุณภาพเสียงของการบรรเลงเป็นหลัก จะเป็นการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จ ในการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรี สนาม ในระดับนานาชาติและในประเทศไทย ส่วนวงโยชวาทิตที่มีความโดดเด่นในเรื่องของด้านของภาพรวมทั้งหมดของการแสดง, เพียงอย่างเดียว อาจมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จในการประกวดที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ที่น้อยกว่าประเทศอื่น อีกทั้ง ส่วนวง โยชวาทิตที่มีความโดดเด่นในเรื่องของด้านภาพที่ปรากฏต่อสายตา เพียงอย่างเดียว อาจมี โอกาสที่ จะประสบความสำเร็จในการประกวดที่ประเทศเยอรมนีที่น้อยกว่าประเทศอื่น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวด

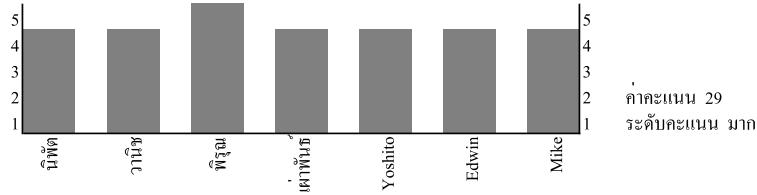
2. สิ่งที่ถูกผู้ศึกษาค้นคว้าให้ความสำคัญ ถ้าอยากประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยชวาทิต ประเทศคนศรีสนาม

2.1 การนำเสนอเรื่องราวของโซวที่ชัดเจน

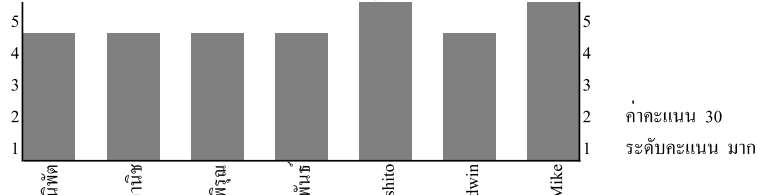
2.1.1 รายการประกวด WMC จากประเทศเนเธอร์แลนด์

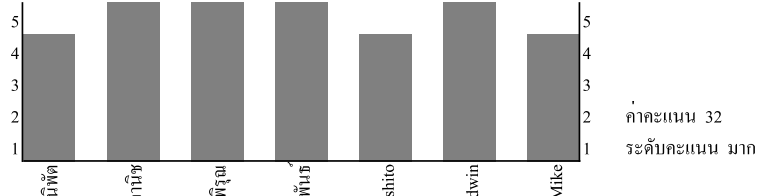
2.1.2 รายการประกวด Rastede จากประเทศเยอรมนี

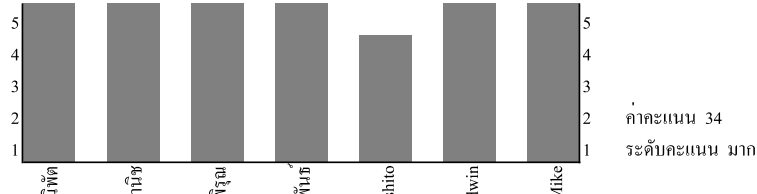
2.1.3 รายการประกวด MIO จากประเทศญี่ปุ่น

2.1.4 รายการประกวด WAMSB จากประเทศแคนาดา

2.1.5 รายการประกวด TIRBC จากประเทศไทย

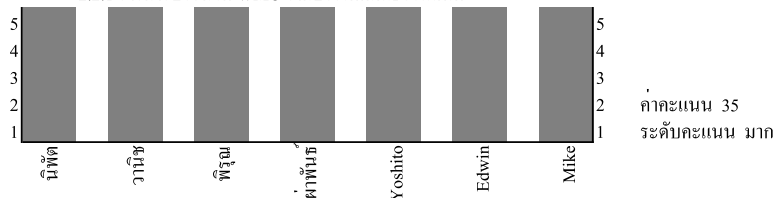
ภาพที่ 65 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวดในด้าน การนำเสนอโซวที่ชัดเจน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวด

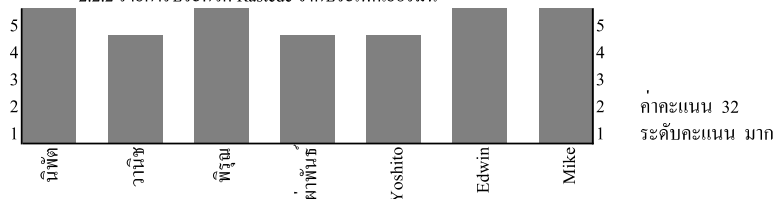
2. สิ่งที่คุณคิดว่าสำคัญ ถ้าอยากประสบความสำเร็จในการประกวดขงวาทิต ประเทศนครศรีธรรม

2.2 ความกลมกลืนของภาพและเสียง

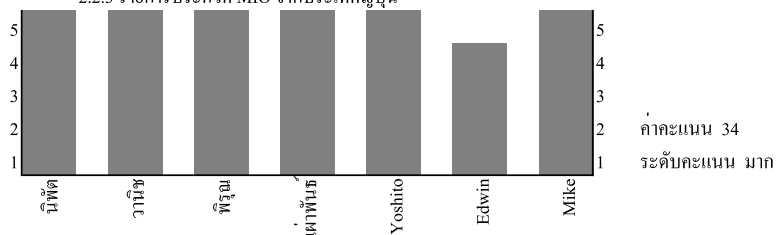
2.2.1 รายการประกวด WMC จากประเทศเนเธอร์แลนด์

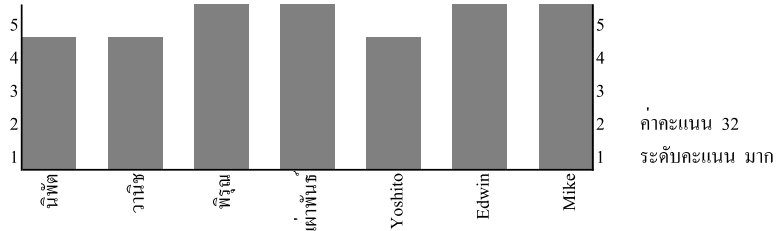
2.2.2 รายการประกวด Rastede จากประเทศเยอรมนี

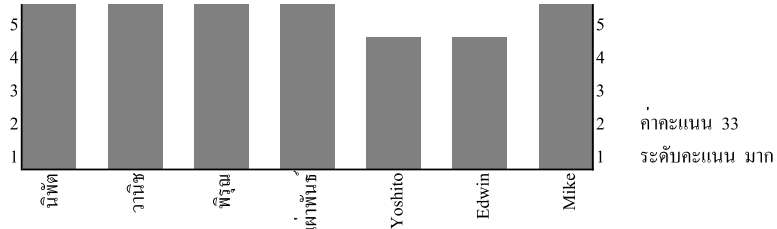
2.2.3 รายการประกวด MIO จากประเทศญี่ปุ่น

2.2.4 รายการประกวด WAMSB จากประเทศแคนาดา

2.2.5 รายการประกวด TIRBC จากประเทศไทย

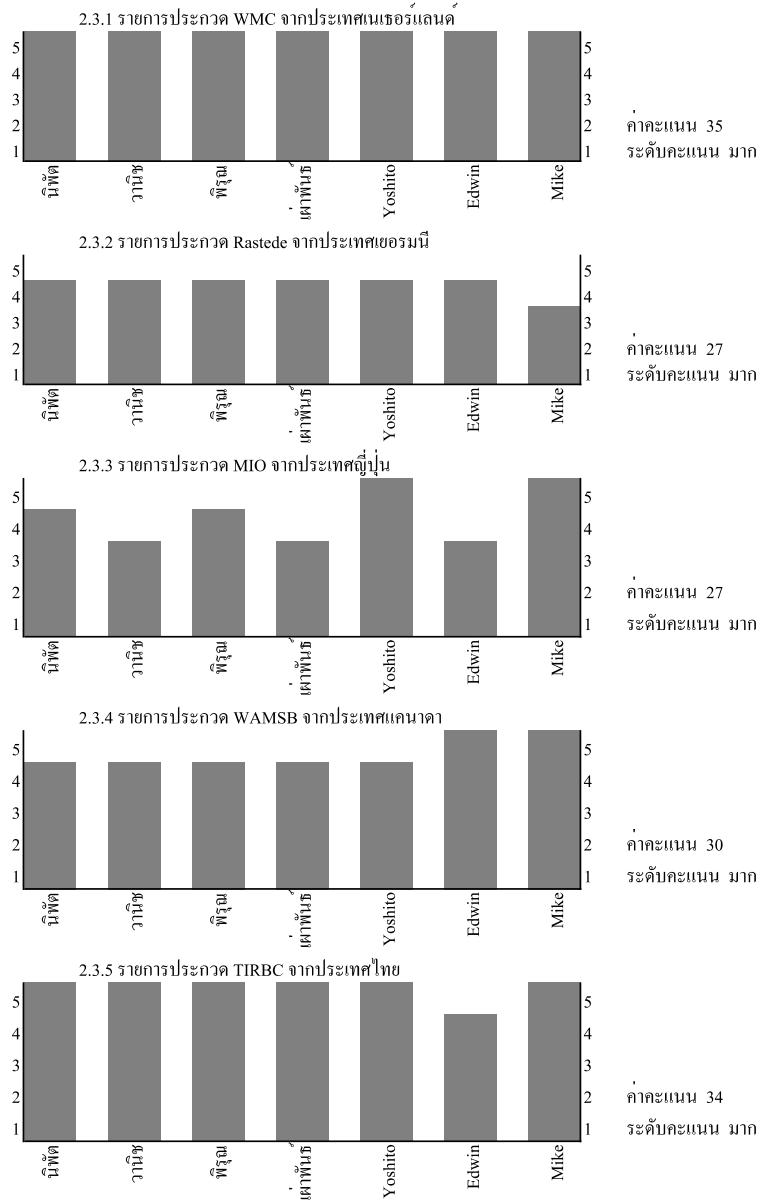

ภาพที่ 66 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวด ในด้านความกลมกลืนของภาพและเสียง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวด

2. สิ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้าให้มีความสำคัญ ถ้อยคำประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยธวาทิต ประเทศคนศรีสยาม

2.3 การสื่อสารความรู้ถึงผู้แสดงถึงผู้ชม

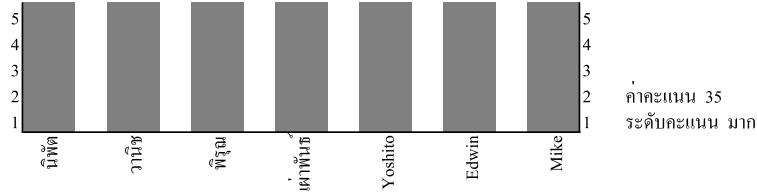
ภาพที่ 67 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวดในด้าน การสื่อสารความรู้ถึงผู้แสดงถึงผู้ชม

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวด

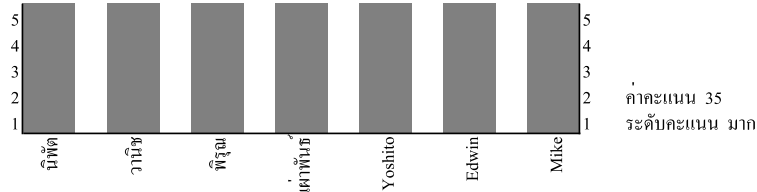
2. สิ่งที่ถูกยกย่องสรรหาให้ความสำคัญ ถ้อยคำประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยธวาทิต ประเทศคนศรีสนาม

2.4 แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

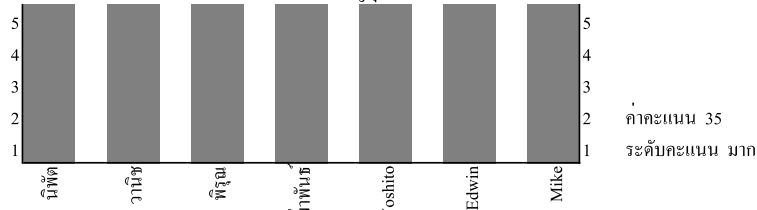
2.4.1 รายการประกวด WMC จากประเทศเนเธอร์แลนด์

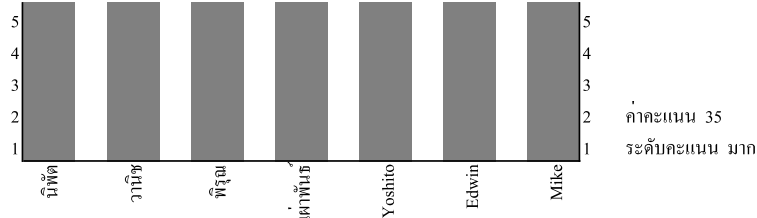
2.4.2 รายการประกวด Rastede จากประเทศเยอรมนี

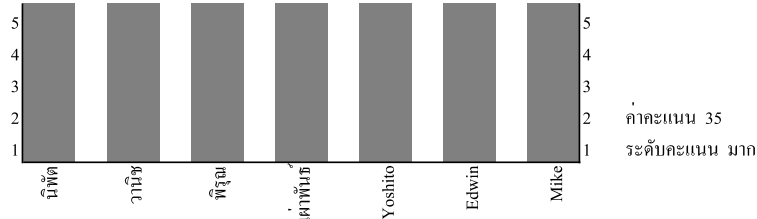
2.4.3 รายการประกวด MIO จากประเทศญี่ปุ่น

2.4.4 รายการประกวด WAMSB จากประเทศแคนาดา

2.4.5 รายการประกวด TIRBC จากประเทศไทย

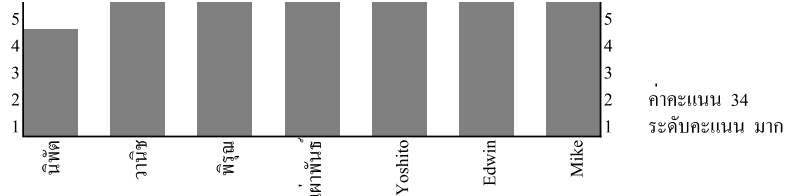
ภาพที่ 68 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาส สู่ความสำเร็จในการประกวดในด้านแสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวด

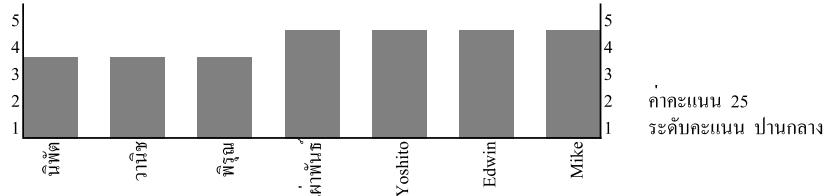
2. สิ่งที่คุณคิดว่ามีความสำคัญ ถ้าอยากประสบความสำเร็จในการประกวด โฆษณาดี ประเทศคนศรีสนาม

2.5 เกิดการก่อสร้างสร้งงานใหม่ๆ ในโชว์ที่แสดง

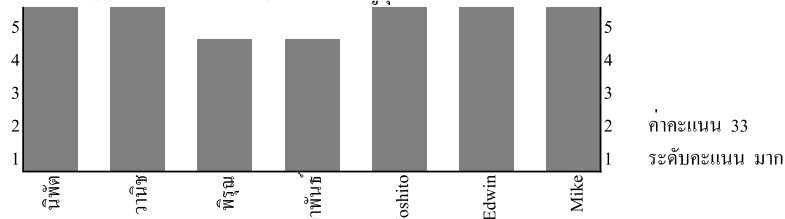
2.5.1 รายการประกวด WMC จากประเทศเนเธอร์แลนด์

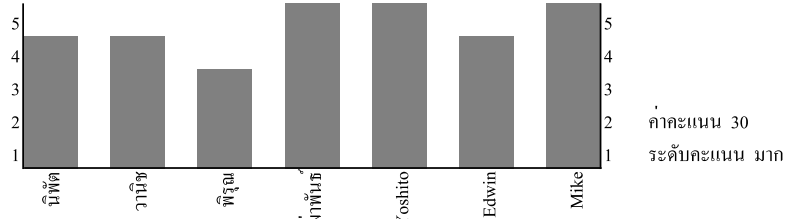
2.5.2 รายการประกวด Rastede จากประเทศเยอรมนี

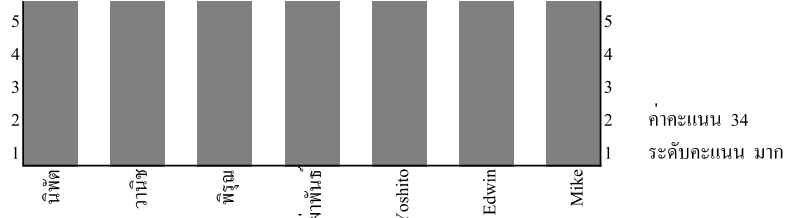
2.5.3 รายการประกวด MIO จากประเทศญี่ปุ่น

2.5.4 รายการประกวด WAMSB จากประเทศแคนาดา

2.5.5 รายการประกวด TIRBC จากประเทศไทย

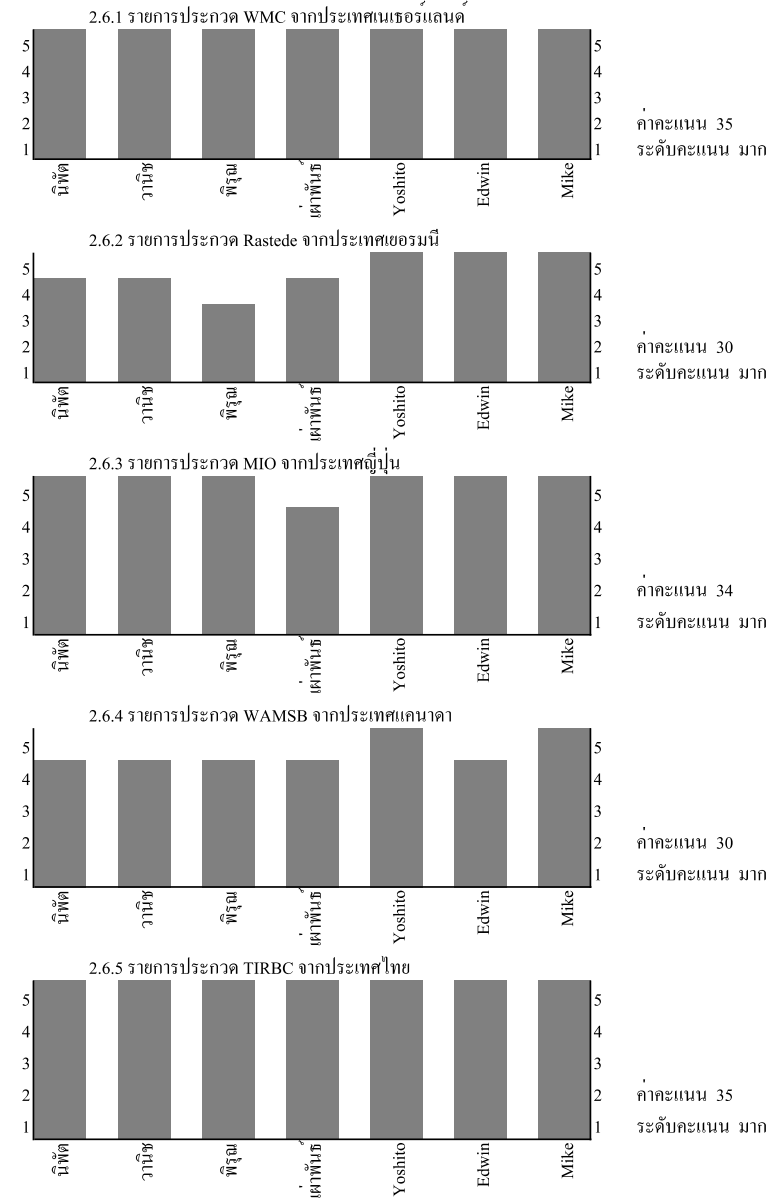

ภาพที่ 69 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวด ในด้านเกิดการสร้งงานใหม่ๆ ในโชว์ที่แสดง

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวด

2. สิ่งที่ได้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญ ถ้อยยกประสบการณ์ความสำเร็จในการประกวดวงโยชวาทิต ประเทศคนศรีสนาม

2.6 การลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Shoe Timeline)

ภาพที่ 70 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จในการประกวดในด้านการลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline)

การนำเสนอเรื่องราวของโชว์ที่ชัดเจน พบว่า ทุกประเทศ ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญ ต่อการนำเสนอเรื่องราวของโชว์ที่ชัดเจนอยู่ที่ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของงานวิจัยได้กำหนดไว้

ความกลมกลืนของภาพและเสียง พบว่า ทุกประเทศ ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญ ต่อความกลมกลืนของภาพและเสียงอยู่ที่ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของงานวิจัยได้ กำหนดไว้

การสื่อสารความรู้สึกของผู้แสดงถึงผู้ชม พบว่า ทุกประเทศ ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญ ต่อการสื่อสารความรู้สึกของผู้แสดงถึงผู้ชมอยู่ที่ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ งานวิจัยได้กำหนดไว้

แสดงควมมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ พบว่า ทุก ประเทศ ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญต่อแสดงทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อยู่ที่ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของ งานวิจัย ได้กำหนดไว้

เกิดการสร้างงานใหม่ๆในโชว์ที่แสดง พบว่า มีจำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศ เนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น แคนาดา และไทย ที่ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญต่อการสร้างงาน ใหม่ๆในโชว์ที่แสดงอยู่ที่ระดับ “มาก” และมีประเทศ เยอรมนี ที่ให้ความสำคัญต่อประเด็นดัง กล่าวในระดับ “ปานกลาง” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ของงาน วิจัยได้กำหนดไว้

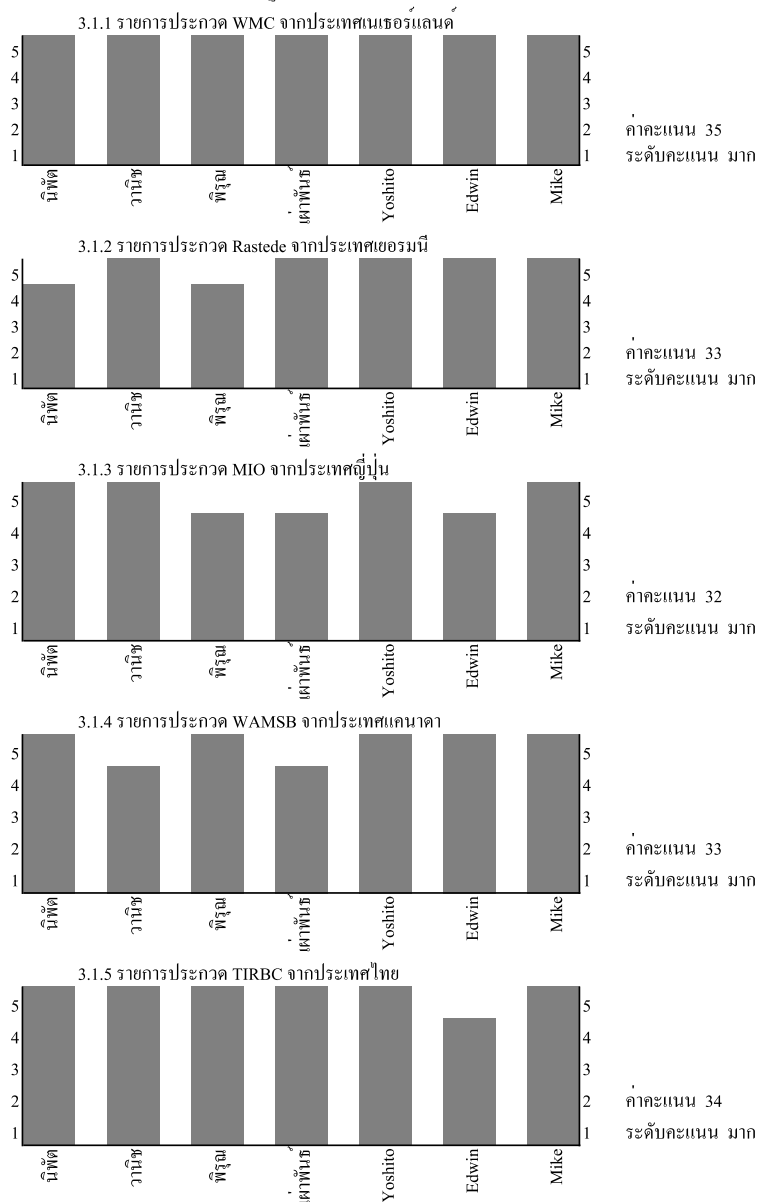
การจัดลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline) พบว่า ทุกประเทศ ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญต่อการจัดลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline) อยู่ที่ ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของงานวิจัย ได้กำหนดไว้

ดังนั้น ข้อมูลจากเกณฑ์การตัดสินการประกวดของทั้ง 5 ประเทศในด้านของการเพิ่ม โอกาส สู่ความสำเร็จในการประกวด ทั้ง 5 ประเทศ ผู้ให้ข้อมูล มีการให้ความสำคัญต่อการแสดง ทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้มากที่สุด เพราะเหตุนี้จึงสรุปได้ว่า การ ที่วงเข้าร่วม การประกวดให้ความสำคัญกับเรื่องการแสดงทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถ นำไปประยุกต์ ใช้ได้เป็นหลัก จะเป็นการเพิ่ม โอกาสสู่ความสำเร็จ ในการประกวดวงโยทวาทิต ประเภทดนตรี สนาม ในระดับนานาชาติและในประเทศไทย ส่วนวงโยทวาทิตที่มีความโดดเด่นในเรื่องของด้าน การสร้างงานใหม่ๆในโชว์ที่แสดงเพียงอย่างเดียว อาจมีโอกาที่ที่ประสบความสำเร็จในการ ประกวดที่ประเทศเยอรมนีที่น้อยกว่าประเทศอื่น

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ

3. คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้ (เนเธอร์แลนด์, เยอรมนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)

3.1 เป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ

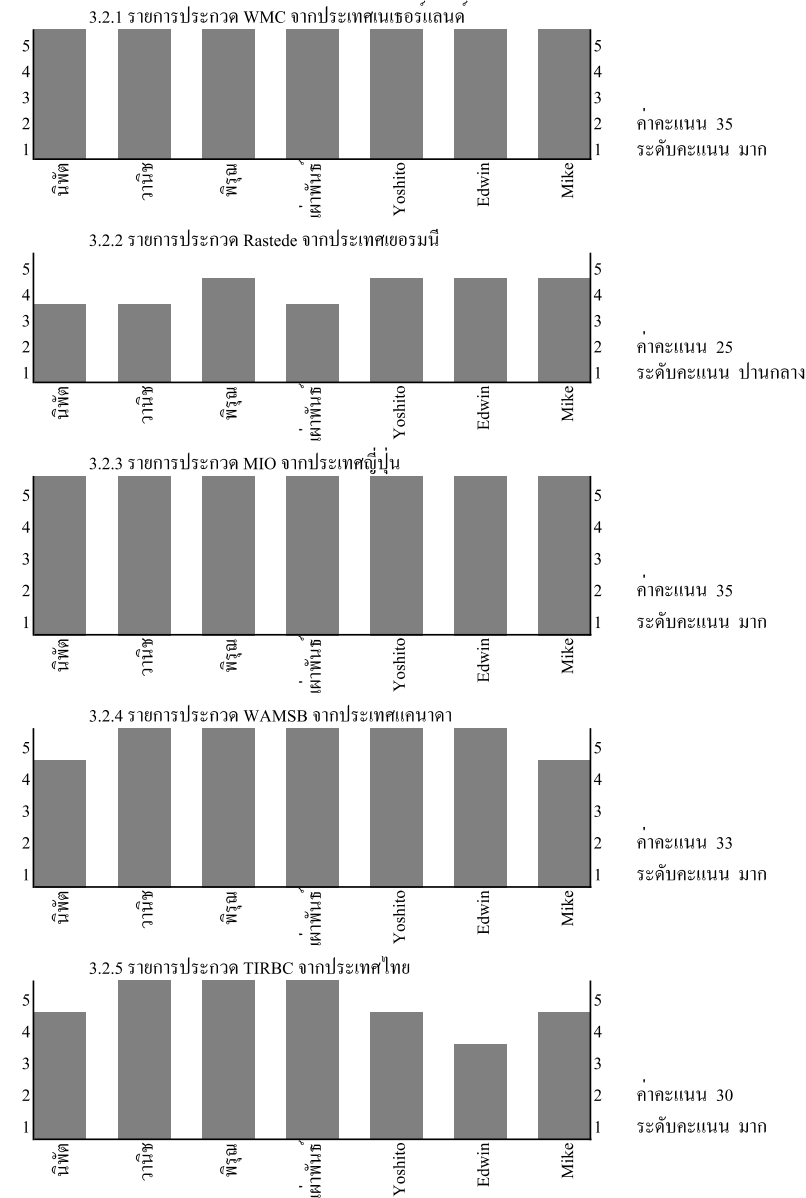

ภาพที่ 71 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสิน การประกวด
ทั้ง 5 ประเทศ ในด้านเป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ

3. คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้ (เนเธอร์แลนด์, เยอรมนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)

3.2 ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการประกวดในปีนั้นๆ

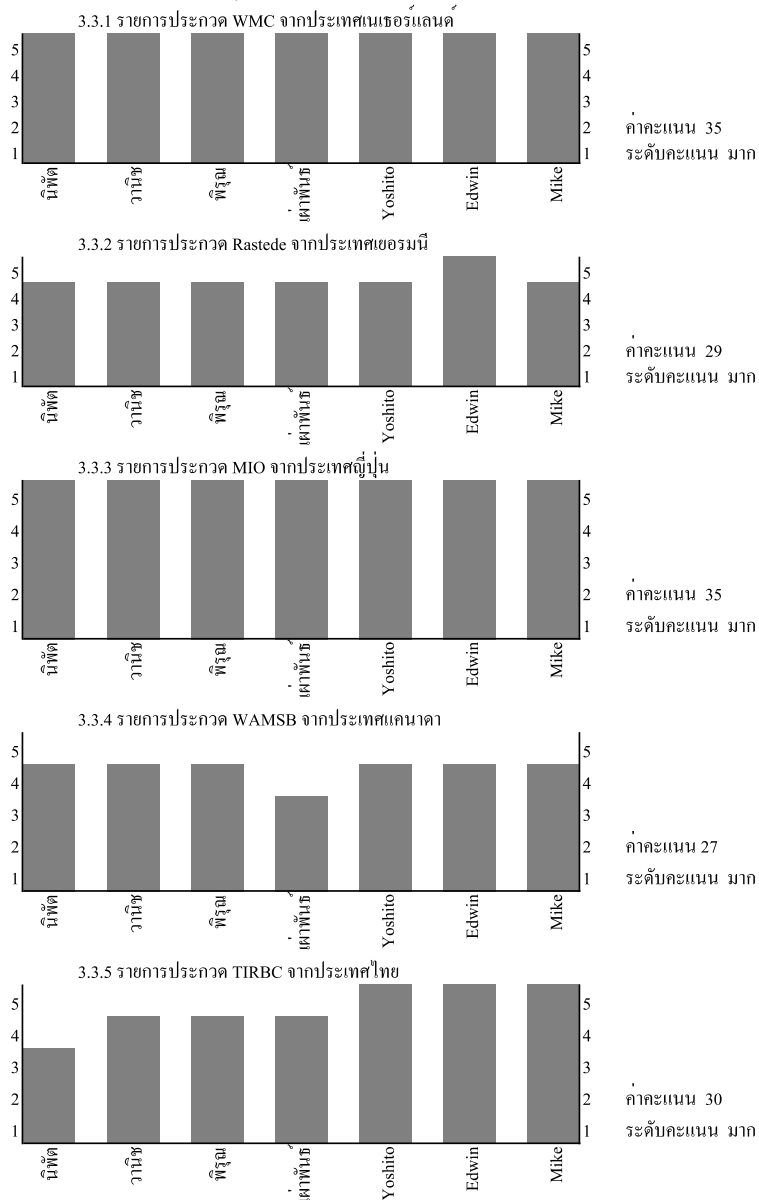

ภาพที่ 72 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสิน การประกวด ทั้ง 5 ประเทศ ในด้านระดับความยากของการประกวด จะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการประกวดในปีนั้นๆ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ

3. คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้ (เนเธอร์แลนด์, เยอรมนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)

3.3 เกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปีนั้นๆ

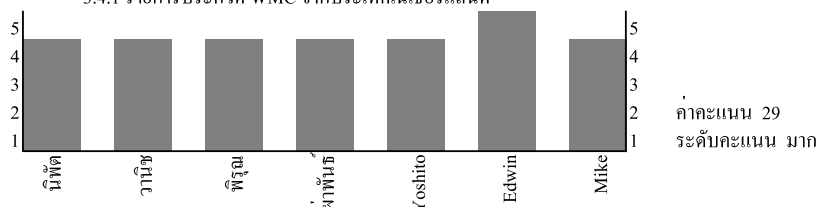
ภาพที่ 73 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสิน การประกวด ทั้ง 5 ประเทศ ในด้านเกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม ของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปีนั้นๆ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ

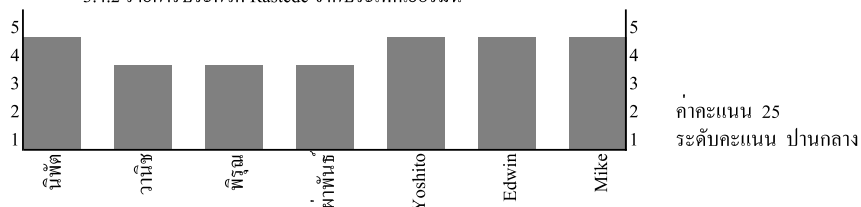
3. คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้ (เนเธอร์แลนด์, เยอรมนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)

3.4 ลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์

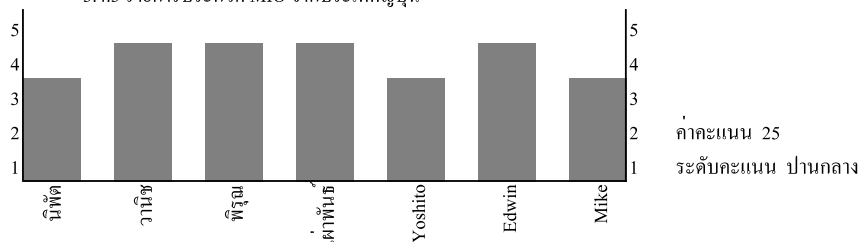
3.4.1 รายการประกวด WMC จากประเทศเนเธอร์แลนด์

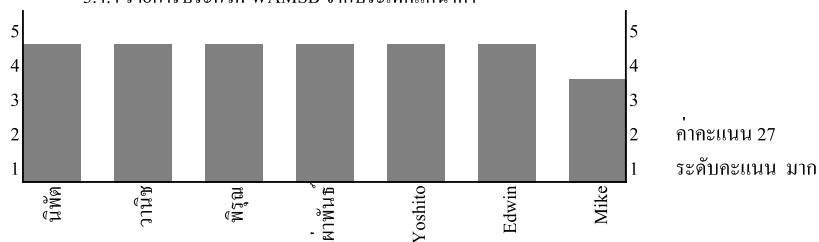
3.4.2 รายการประกวด Rastede จากประเทศเยอรมนี

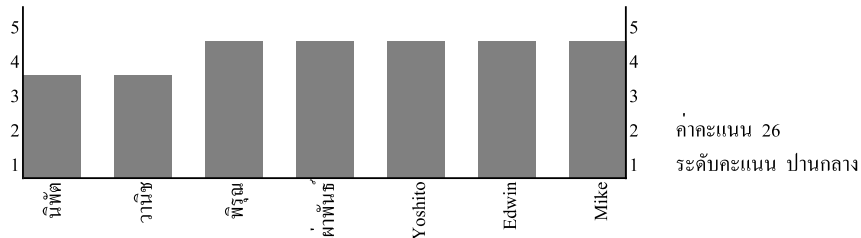
3.4.3 รายการประกวด MIO จากประเทศญี่ปุ่น

3.4.4 รายการประกวด WAMSB จากประเทศแคนาดา

3.4.5 รายการประกวด TIRBC จากประเทศไทย

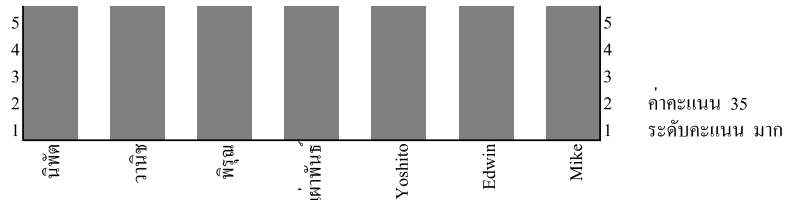
ภาพที่ 74 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในด้านลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ

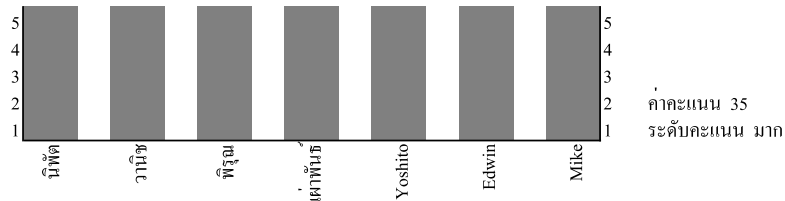
3. คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้ (เนเธอร์แลนด์, เยอรมนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)

3.5 การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด

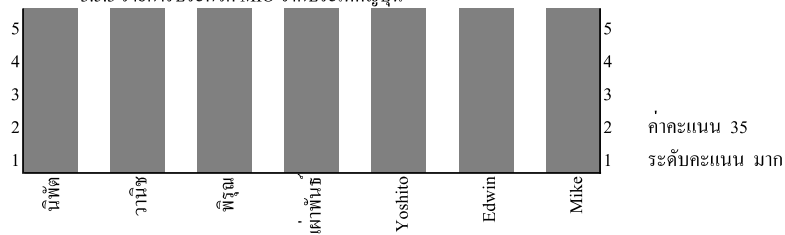
3.5.1 รายการประกวด WMC จากประเทศเนเธอร์แลนด์

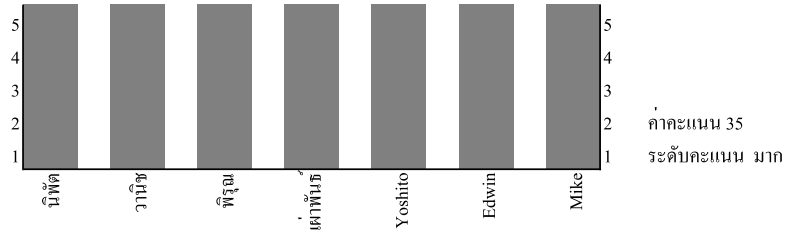
3.5.2 รายการประกวด Rastede จากประเทศเยอรมนี

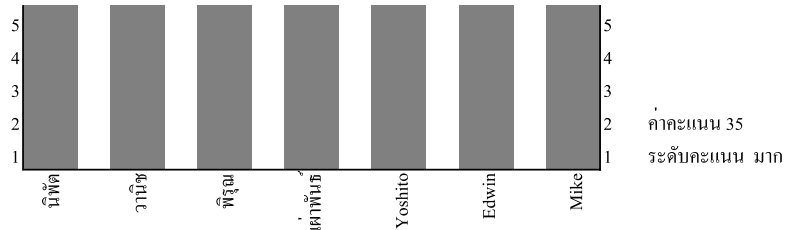
3.5.3 รายการประกวด MIO จากประเทศญี่ปุ่น

3.5.4 รายการประกวด WAMSB จากประเทศแคนาดา

3.5.5 รายการประกวด TIRBC จากประเทศไทย

ภาพที่ 75 ภาพแสดงกราฟแท่ง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในด้านการศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวด มีความสำคัญต่อผลการประกวด

เป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ พบว่า ทุกประเทศ ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้การยอมรับว่าเป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับอยู่ที่ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของงานวิจัยได้กำหนดไว้

ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการประกวดในปีนั้นๆ พบว่า มีจำนวน 4 ประเทศ ได้แก่ ประเทศเนเธอร์แลนด์ ญี่ปุ่น แคนาดา และไทย ที่ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการประกวดในปีนั้นๆอยู่ที่ระดับ “มาก” และมีประเทศเยอรมนี ที่ให้ความสำคัญต่อประเด็นดังกล่าวในระดับ “ปานกลาง” ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ของงานวิจัยได้กำหนดไว้

เกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปีนั้นๆ พบว่า ทุกประเทศ ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้การยอมรับว่าเกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปี นั้นๆ อยู่ที่ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไปตาม เกณฑ์ของงาน วิจัยได้ กำหนดไว้

ลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์ พบว่า มีจำนวน 2 ประเทศ ได้แก่ ประเทศเนเธอร์แลนด์ และแคนาดา ที่ผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ลักษณะของเกณฑ์การ ประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์อยู่ที่ระดับ “มาก” และมี 3 ประเทศ ได้แก่ เยอรมนี ญี่ปุ่น และไทย ที่ให้ความสำคัญต่อประเด็นดังกล่าวในระดับ “ปานกลาง” ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ของงาน วิจัยได้ กำหนดไว้

การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด พบว่า ทุกประเทศผู้ให้ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษารายละเอียด ของเกณฑ์การประกวดมี ความสำคัญต่อผลการประกวดอยู่ที่ระดับ “มาก” ซึ่งเป็นไป ตามเกณฑ์ของงานวิจัยได้กำหนดไว้

ดังนั้น ข้อมูลจากเกณฑ์การตัดสินการประกวดของทั้ง 5 ประเทศ เพื่อเป็น ประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกรายการ ประกวด ทั้ง 5 ประเทศ ผู้ให้ข้อมูล มีการให้ความสำคัญต่อการศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวดมากที่สุด เพราะเหตุนี้จึงสรุปได้ว่าการที่วงเข้าร่วมการประกวดให้ความสำคัญกับเรื่องการศึกษารายละเอียด ของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวดเป็นหลัก จะเป็นการเพิ่มโอกาสสู่ความสำเร็จ ในการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรี สนาม ในระดับนานาชาติและในประเทศไทย

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลทุกท่านได้ใช้หลักการเหตุผลในการ ตอบคำถามที่ ชัดเจนและ รอบคอบ ที่สุดแล้วจากประสบการณ์ และความสามารถอย่างยาวนาน อีกทั้งทุกท่าน ยังคงมาตรฐานสากล อยู่ในระดับแนวหน้าเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ผลสรุปจากการ เปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ของการตัดสินการประกวดวงโยธวาทิตประเภทสนามไว้ดังนี้

เมื่อเปรียบเทียบจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มา จึงสรุปได้ว่า คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music) การแสดงทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่อง การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวด มีความสำคัญต่อผลการประกวด ซึ่งเป็นสิ่งที่ สำคัญที่สุด ที่วงโยชวาทิตควรต้องเตรียมเอาไว้ให้พร้อม และดีที่สุดไม่ควรมองข้าม ทั้งนี้ การ บริหาร จัดการวงโยชวาทิตที่ดี จะต้องมีการวางแผน และเป้าหมาย โดยการศึกษารายละเอียดของ การ ประกวด การพิจารณาความเหมาะสมและเตรียมความพร้อม เพื่อไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่ดี ทำให้ องค์กร เกิดกระบวนการเรียนรู้ และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลง พัฒนาคุณภาพของการแสดงสำหรับ การ ประกวดได้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น รวมถึงการสร้างโอกาสไปสู่ความสำเร็จ ในการประกวดวง โยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ ทั้งต่างประเทศ และในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ เลือกรายการประกวด ที่เหมาะสมกับวงโยชวาทิต ของตนเอง ที่เป็นปัญหามาเนิ่นนานสำหรับวงโยชวาทิต ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการที่จะ ประสบความสำเร็จจากการประกวด และปัญหาในการพิจารณาเลือกรายการการประกวด ที่จะ สามารถ สร้างผลการประกวดที่เป็นที่น่าพอใจต่อผู้บริหาร หรือผู้ออกทุนสำหรับผู้สนับสนุน ด้านงบประมาณในการส่งเข้าร่วมการประกวด อีกทั้งในมุมมองของด้านการศึกษายังสามารถนำไป ใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในทางวิชาการด้านบริหารงานดนตรี และดนตรีศึกษา เพื่อใช้สำหรับการ ศึกษา องค์กรประกอบ ของเกณฑ์การตัดสินการประกวด วงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม สุดท้าย ใช้เพื่อ เป็นประโยชน์ ให้แก่วงการวงโยชวาทิต ของประเทศไทย ทั้งผู้จัดการประกวด และวง โยชวาทิตที่ ต้องการจะส่งวงเข้าประกวดในรายการต่างๆ ให้อุ่นาคด อีกด้วย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนานมในระดับนานาชาติ” โดยมีขั้นตอนการศึกษา ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนานมในระดับนานาชาติ
2. เพื่อการนำเสนอแนวทางของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนานมในระดับนานาชาติ

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนานม

ด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล จากคณะกรรมการในการตัดสินการประกวดระดับนานาชาติ จำนวน 7 คน จาก 3 ทวีป ได้แก่ อเมริกา ยุโรป และเอเชีย

ด้านเกณฑ์การตัดสิน

เกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ที่สร้างขึ้นจากการบูรณาการ จากเกณฑ์การตัดสินการประกวด 5 รายการ ใน 5 ประเทศ ซึ่งประกอบด้วย รายการ World Music Contest ประเทศเนเธอร์แลนด์ รายการ World Association of Marching Show Band ประเทศแคนาดา รายการ Rasteder Internation Music Festival ประเทศเยอรมนี รายการ Marching In Okayama ประเทศญี่ปุ่น และรายการ Thailand Internation Royal's Trophy Band Competition ประเทศไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย ในครั้งนี้ มี 2 รูปแบบ คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) และแนวคำถามสำหรับสนทนากลุ่มย่อย

ขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผู้วิจัยเริ่มจากการนำเอาข้อมูลและเกณฑ์การ ประกวด วงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ จากทั้ง 5 รายการ ได้แก่ WMC, WAMSB, Restede, MIO, RTBC เพื่อมาศึกษาเปรียบเทียบหาความเหมือนและต่าง ข้อดี ข้อเสีย สังเคราะห์ออกมาเป็นแบบตารางเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้เห็นข้อเปรียบเทียบต่างๆ พร้อมกับการสนทนากลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงทัศนคติ ตั้งคำถามต่างๆ

ตอนที่ 2 นำเอาหัวข้อและคำถามต่างๆ ที่เกิดจากการสนทนาในตอนแรก มาสังเคราะห์ และสรุปเป็นหัวข้อคำถามต่างๆ และทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้

ตอนที่ 3 ทำการสอบถามผู้ให้ข้อมูลด้วยแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์แบบเดี่ยวกับการสนทนากลุ่ม (Focus group)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนามในระดับนานาชาติ” โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลจำนวน 7 คน จาก 3 ทวีป ซึ่งเป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวด ซึ่งได้ทำการสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

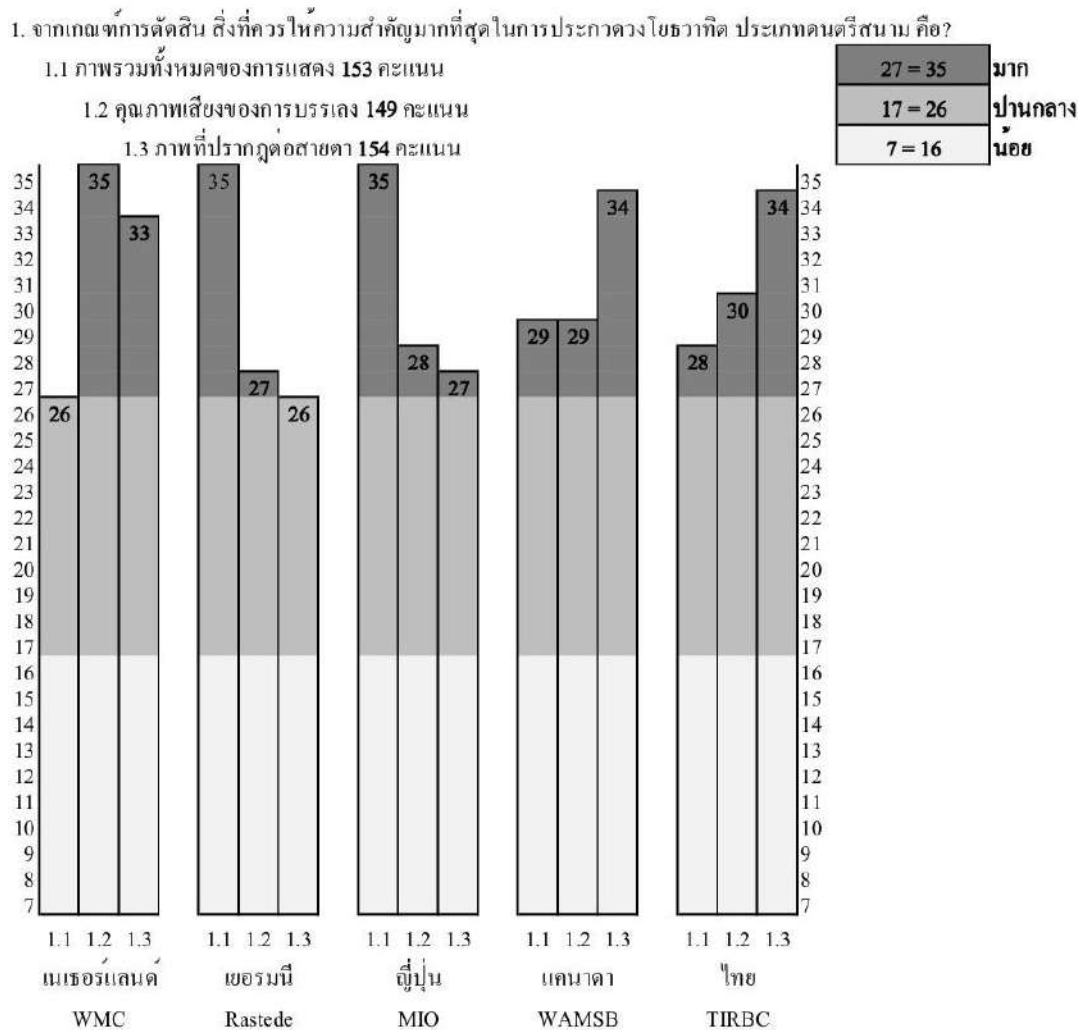
ด้านการตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ พบว่าเกณฑ์การตัดสินการประกวด วงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนามได้เกิดการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องจากอดีตที่มีการตัดสินโดยการมุ่งเน้นเรื่องของความประทับใจต่อผู้ชมเพียงอย่างเดียว มาจนถึงยุคที่เริ่มถามหาสิ่งที่เหมาะสมแบบในเกณฑ์ของการตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตมากยิ่งขึ้น เช่น การมุ่งเน้นเรื่องระเบียบแถว หรือการบรรเลงให้มีเสียงที่ดีและมีคุณภาพ เป็นต้น จนกระทั่งถึงปัจจุบันที่มีการแบ่งเกณฑ์การตัดสินโดยละเอียด และให้ความสำคัญกับระดับ ของการให้คะแนนที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ด้านองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม พบว่า องค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม มี 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง (Overall Effect) ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง (Overall Effect) คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music) ภาพที่ปรากฏต่อสายตา (Visual)

ด้านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตประเภทสนาม ซึ่งจากการตอบคำถามของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 ครั้ง มีความสอดคล้องกัน เช่น 1) ในด้านของเกณฑ์การตัดสินกรรมการได้ให้ความสำคัญในด้านคุณภาพเสียงของ การบรรเลง (Music) 2) ในด้านที่ผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญและคำนึงถึงในการส่งวงโยชวาทิตเข้าประกวด คือ จะต้องมีการแสดง

ทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ 3) ในด้านความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานในการประกวดของแต่ละประเทศ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลได้ให้ความสำคัญกับเรื่องการศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การ ประกวดที่มีความสำคัญต่อผลการประกวดมากที่สุด

กราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในหัวข้อดังต่อไปนี้

ภาพที่ 76 ภาพแสดงกราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในด้านสิ่งทีควรให้ความสำคัญมากที่สุดในการประกวดวงโยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม

กราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ
ในหัวข้อดังต่อไปนี้

2. สิ่งที่ถูกสอนวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนามควรให้ความสำคัญมากที่สุด เมื่อต้องการที่จะประสบความสำเร็จจากการประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม

2.1 การนำเสนอเรื่องราวของโซวที่ชัดเจน 155 คะแนน

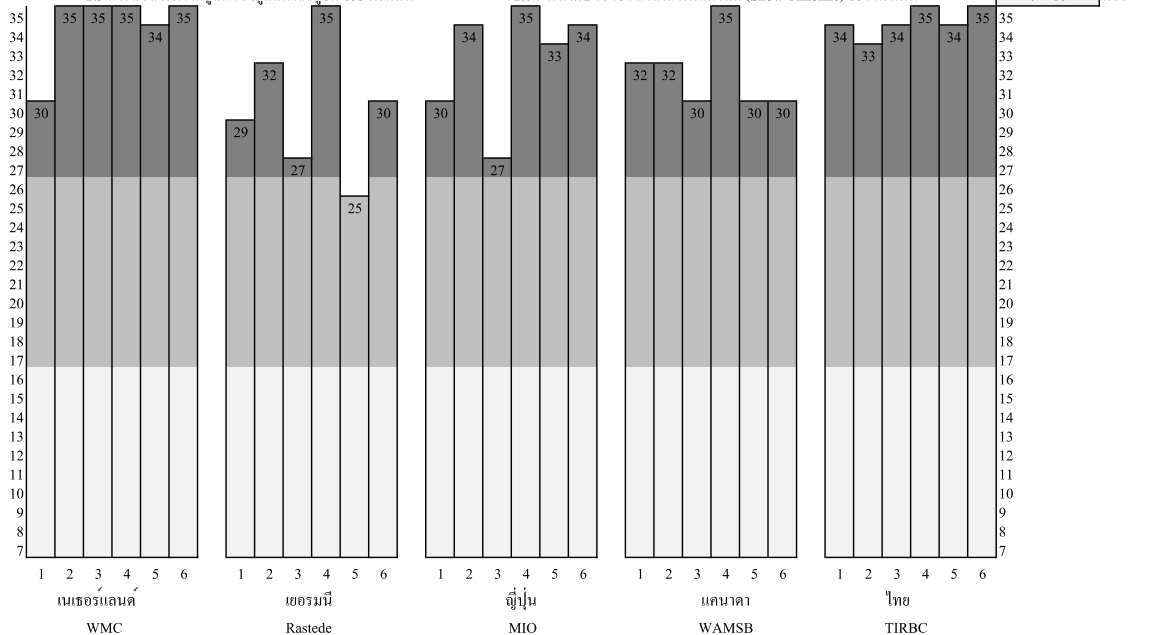
2.2 ความกลมกลืนของภาพและเสียง 166 คะแนน

2.3 การสื่อสารความรู้สึกของผู้แสดงถึงผู้ชม 153 คะแนน

2.4 แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ 175 คะแนน

2.5 เกิดการสร้างสรรงานใหม่ๆในโซวที่แสดง 156 คะแนน

2.6 การลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline) 164 คะแนน

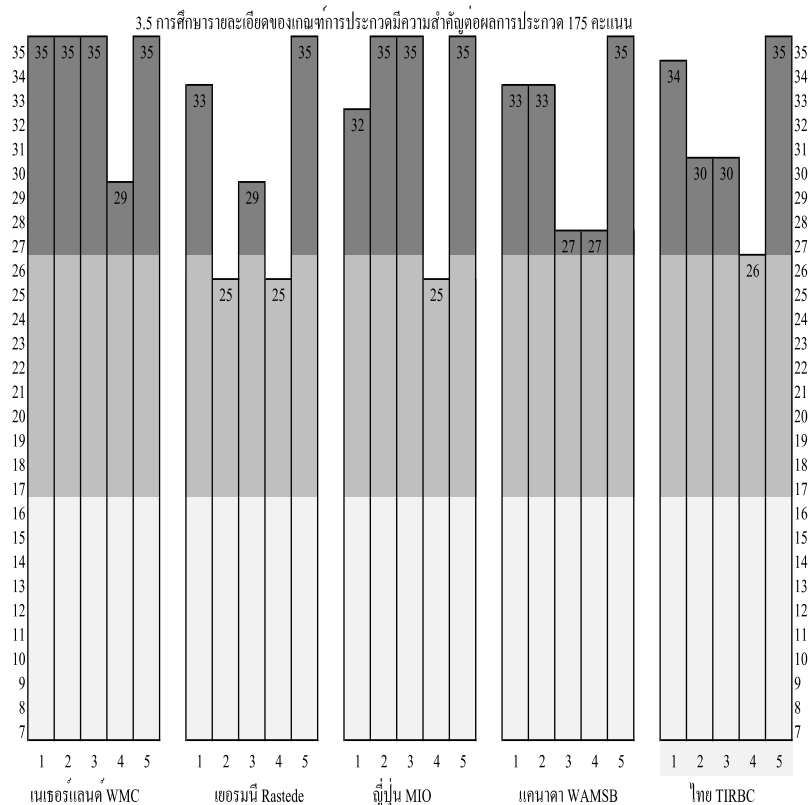
ภาพที่ 77 ภาพแสดงกราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในด้านสิ่งที่คุณผู้สอนควรให้ความสำคัญ ถ้อยแถลง ประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม

กราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในหัวข้อดังต่อไปนี้

3. คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้?

- 3.1 เป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐาน ได้รับการยอมรับ 167 คะแนน
- 3.2 ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่รวมทำการประกวดในปีนั้นๆ 158 คะแนน
- 3.3 เกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปีนั้นๆ 156 คะแนน
- 3.4 ลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างใจ 132 คะแนน
- 3.5 การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด 175 คะแนน

27 = 35	มาก
17 = 26	ปานกลาง
7 = 16	น้อย

ภาพที่ 78 ภาพแสดงกราฟแท่งสรุปการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานเกณฑ์การตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ ในด้านความรู้สึกต่อเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้

จากผลสรุปของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการตั้งคำถามทั้ง 3 ครั้ง จากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างซึ่งผู้ให้ข้อมูลเป็นคณะกรรมการตัดสินการประกวดทั้ง 5 ประเทศ พบว่า มีจำนวน 3 ด้านที่ทั้ง 5 ประเทศให้ความสำคัญในระดับ “มาก” ได้แก่ 1) ด้านการประกวดจะต้องเป็นเกณฑ์ที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ ผลระดับคะแนนระหว่าง 32-35 2) ด้านเกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปีนั้น ๆ ผลระดับคะแนนระหว่าง 27-35 และ 3) ด้านการศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด ผลคะแนนอยู่ที่ 35

ส่วนด้านระดับความยากของการประกวด จะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการประกวดในปีนั้น ๆ อยู่ในเกณฑ์ที่ให้ความสำคัญ “มาก” จำนวน 4 ประเทศ โดยมีผลการให้ระดับคะแนนความสำคัญอยู่ที่ 30-35 ยกเว้นประเทศเยอรมนี ที่ให้ความสำคัญอยู่ที่ระดับ “ปานกลาง” ซึ่งมีคะแนนอยู่ที่ 25 และด้านลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์ อยู่ในเกณฑ์ที่ให้ความสำคัญ “มาก” จำนวน 2 ประเทศ โดยมีผลคะแนนความสำคัญอยู่ที่ 27-29 ยกเว้นประเทศญี่ปุ่น เยอรมนี และไทย ที่ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ผลคะแนนความสำคัญอยู่ที่ 25-26

ดังนั้น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม จากงานวิจัยชิ้นนี้ ทำให้ผู้ฝึกสอนวงโยชวาทิตได้เห็นถึงประโยชน์ในการตัดสินใจ เลือกพิจารณา รายการประกวด ที่เหมาะสม กับวงโยชวาทิตของตนเอง ที่เป็นปัญหามาเนิ่นนาน สำหรับวงโยชวาทิต ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการที่จะประสบความสำเร็จจากการประกวด และปัญหาในการพิจารณาเลือกรายการ การประกวดที่จะสามารถ สร้างผลการประกวดที่เป็นที่น่าพอใจต่อผู้บริหาร หรือผู้ออกทุนสำหรับผู้สนับสนุนด้านงบประมาณในการส่งเข้าร่วมการประกวด อีกทั้งในมุมมองของด้านการศึกษา ยังสามารถนำไปใช้ เพื่อเป็นประโยชน์ในทางวิชาการ ด้านบริหารงานดนตรี และดนตรีศึกษา เพื่อใช้สำหรับการศึกษา องค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวด วงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม สุดท้ายใช้เพื่อเป็นประโยชน์ ให้แก่วงการวงโยชวาทิต ของ ประเทศไทย ทั้ง ผู้จัดการประกวด และวงโยชวาทิตที่ ต้องการจะส่งวงเข้าประกวดในรายการต่าง ๆ ให้ออกมาดีอีกด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลงานวิจัยเรื่อง การศึกษาเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ในระดับนานาชาติ ผู้วิจัยได้นำการสรุปผลดังกล่าวมาทำการอภิปรายผล โดยแบ่งแยกออกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

ด้านการตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนามในระดับนานาชาติ และในประเทศไทยนั้น เกณฑ์การตัดสินการประกวดได้มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องจากอดีต ที่มีการ

ตัดสินโดยการมุ่งเน้นเรื่องของความประทับใจ ต่อผู้ชมเพียงอย่างเดียว มาจนถึงยุคที่เริ่มถามหาสิ่งที่สมบูรณ์แบบ ในเกณฑ์ของการตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตมากยิ่งขึ้น การมุ่งเน้นเรื่องระเบียบแถว หรือการบรรเลงให้มีเสียงที่ดีและมีคุณภาพ เป็นต้น จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ที่มีการแบ่งเกณฑ์การตัดสินโดยละเอียด และให้ความสำคัญกับระดับของการให้คะแนนที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากรายการประกวดที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย อาทิ การประกวด World Association of Marching Show Bands (WAMSB) ที่ได้มีการจัดมาตรฐานของการประกวดวงโยชวาทิตที่เป็นสากล และเป็นต้นแบบให้การประกวดวงโยชวาทิตในอีกหลายๆประเทศ และโดยเฉพาะประเทศไทยที่เริ่มมีการพัฒนาเกณฑ์และมาตรฐานการประกวดที่เป็นหลักสากลเช่นเดียวกัน เนื่องจากวงโยชวาทิตที่ประสบความสำเร็จจากการประกวดในระดับประเทศหลายๆวง ได้ต่อยอดการพัฒนาศักยภาพไปสู่ระดับนานาชาติ โดยการเข้าร่วมการประกวดแข่งขันในระดับนานาชาติต่อไป ซึ่งเหตุผลดังกล่าว ได้สอดคล้องกับ กรมพลศึกษา (2558, น.11-12) เรื่องแนวทางการจัดประกวดวงโยชวาทิต ที่ได้อธิบายถึงศักยภาพ ในการจัดดำเนินการ ประกวดวงโยชวาทิตและผลผลิตที่วงโยชวาทิต ได้รับรางวัล ในระดับ นานาชาติอย่างต่อเนื่องกรมพลศึกษาจึงได้จัดประกวดวงโยชวาทิต ในระดับนานาชาติในปี พ.ศ. 2553 ขึ้นอีกกิจกรรมหนึ่ง เพื่อเป็นการเปิดโอกาสและ เพื่อการพัฒนาวงโยชวาทิตที่เริ่มก่อตั้งวง และเป็นวงโยชวาทิตที่มีขนาดเล็กสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

ด้านองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนามพบว่า องค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม มี 3 องค์ประกอบใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง (Overall Effect) คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music) ภาพที่ปรากฏต่อสายตา (Visual) โดยกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล ซึ่งทั้ง 5 ประเทศ ได้เน้นถึงความสำคัญของเกณฑ์การตัดสินดังกล่าว สอดคล้องกับเกณฑ์การประกวดของ กรมพลศึกษา (2558, น.67-76) World Association Marching Show Band (WAMSB) World Music Contest (WMC) Restede และ Marching in Okayama ที่มีเกณฑ์การตัดสินที่มีแนวทางของเกณฑ์การตัดสินที่สอดคล้องกัน

ด้านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตประเภทสนาม ซึ่งจากการตอบคำถามของผู้ให้ข้อมูล ที่มีความสอดคล้องกัน เช่น เกณฑ์การตัดสินกรรมการได้ให้ความสำคัญในด้านคุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับรายการประกวด World Music Contest (WMC) ของประเทศ เนเธอร์แลนด์ อย่างชัดเจน ด้านที่ผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญ และคำนึงถึงในการส่งวงโยชวาทิตเข้าประกวด และด้านความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานในการประกวดของแต่ละประเทศ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และแนวทางของรายการประกวดทั้ง 5 รายการที่ผู้วิจัยได้นำมาเปรียบเทียบ โดย

ทุกรายการประกวดนั้นจะให้ความสำคัญถึงเรื่องของระบบการศึกษาเป็นพื้นฐานกับระดับความเป็นมาตรฐานของเกณฑ์การวัดผล เพื่อชี้วัดถึงความสำเร็จของการแสดง ดังนั้น การศึกษาเรื่องแนวทางของเกณฑ์การตัดสินของรายการประกวดแต่ละรายการ ในฐานะผู้ฝึกสอน ยังช่วยพัฒนาศักยภาพของวงที่เข้าร่วมประกวดทั้งการฝึกซ้อมให้เป็นไปตามเกณฑ์ของรายการประกวด ซึ่งผู้ฝึกสอนควรต้องอาศัยหลักการวางแผนและเป้าหมายเพื่อนำไปสู่กระบวนการที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ จากการประกวดด้วยการศึกษาข้อมูลเกณฑ์ต่างๆเป็นสำคัญ ซึ่งแนวทางและวิธีการดังกล่าวได้สอดคล้องกับรอบคอบ รอบด้าน (2552, ออนไลน์) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์ โดยจะต้องมีการกำหนดทิศทาง การประเมินสภาพแวดล้อมขององค์กรการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายในองค์กรการวิเคราะห์ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จการวิเคราะห์ กระบวนการหลักการกำหนดกลยุทธ์ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติการควบคุม และการประเมินผลคือผลของการประกวด

ดังนั้น ถ้าวางโยธาวิทต้องการที่จะเลือกเข้าร่วมรายการประกวดใดๆจากทั้ง 5 ประเทศนี้ สิ่งจำเป็นที่ต้องมีคือ

เนเธอร์แลนด์ (WMC)

1. คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music)
2. ความกลมกลืนของภาพและเสียง
3. การสื่อสารความรู้สึกของผู้แสดงถึงผู้ชม
4. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
5. การจัดลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline)
6. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด

เยอรมนี (Rasteder)

1. คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music)
2. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
3. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด

ญี่ปุ่น (MIO)

1. คุณภาพเสียงของการบรรเลง (Music)
2. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
3. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด

แคนาดา (WAMSB)

1. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
2. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด

ไทย (TIRBC)

1. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้
2. การจัดลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline)
3. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อผลการประกวด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

ผู้วิจัยควรมุ่งเน้นการปฏิบัติตามหลักการ จากผลข้อมูลของงานวิจัย โดยการศึกษา วงโยธวาทิต กลุ่มตัวอย่างที่จะเข้าร่วมการประกวดในรายการต่าง ๆ เพื่อติดตามการสัมฤทธิ์ผลจาก การใช้หลักการของงานวิจัยชิ้นนี้ต่อยอดไปสู่การพัฒนาด้วยการปฏิบัติต่อไป

ข้อเสนอในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการมุ่งเน้นการศึกษาโดยศึกษาประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นของ วงโยธวาทิต ที่เข้าร่วมการประกวด จากประสบการณ์ของคณะกรรมการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย เพื่อนำไปสู่การศึกษาวิจัยในรูปแบบอื่นๆต่อไป

บรรณานุกรม

- กฤษณ์ ฐิติเทวศรี. (2550). สภาพและปัญหาการเตรียมวงโยชวาทิตในระดับมัธยมศึกษาเพื่อเข้าร่วมการประกวดวงโยชวาทิตซึ่งด้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครั้งที่ 25 ประจำปี 2550. ปรินิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต การจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรมพลศึกษา. (2534). ประวัติการประกวดซึ่งด้วยพระราชทานฯ. **คู่มือกรรมการประกวดวงโยชวาทิตซึ่งด้วยพระราชทานฯ ครั้งที่ 10**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558) **แนวทางการจัดประกวดวงโยชวาทิต**. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : เอส.ออฟเซ็ท กราฟฟิคดีไซน์.
- ณรงค์วิทย์ พุกยาศิลป์. (2560). การศึกษาวิธีการฝึกซ้อมวงโยชวาทิตระดับชั้นมัธยมศึกษากรณีศึกษาโรงเรียนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดซึ่งด้วยพระราชทานฯประเภทเดินแถว มارشชิง ระหว่างปีพ.ศ.2557-2559. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ศิลปศึกษาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณัฐศรีณย์ ทฤษฎีคุณ. (2555). การฝึกซ้อมวงซิมโฟนิคแบนด์ระดับมัธยมศึกษาเพื่อการประกวด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2551). องค์การแห่งความรู้: จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ **The Knowledge Organization: From Concept to Practice**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทรรัตน์.
- ธนาคาร แพทย์วงษ์. (2541). การศึกษาแผนการคัดเลือกนักดนตรีสำหรับวงโยชวาทิตในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิพัทธ์ กาญจนะหุต. (สัมภาษณ์, 26 ธันวาคม 2559).
- แนวทางการจัดประกวดวงโยชวาทิต**. (2558). (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ เอส.ออฟเซ็ท กราฟฟิคดีไซน์.
- ปาริชาติ คุณปลื้ม. (2548). การพัฒนารูปแบบขององค์กรแห่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยเอกชนในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิตการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เผ่าพันธ์ อานาจรธรรม. (สัมภาษณ์, 6 พฤศจิกายน 2559).
- พูลพิศ อมาตยกุล. (2530). **ศิลปวัฒนธรรม 8**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- มังกร จินดาวัฒน์. (2546). การศึกษาการจัดการวงโยชวาทิตของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต
มูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาคณตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วัฒน์ เกิดสว่าง บุญเลิศ กาศสุวรรณ สุกรี จรกรรม และประทาน นันทประไพ. (2536).
บันทึกความทรงจำของพระเจนดุริยางค์ (ปิติ วาทยากร) ชีวิตประวัติของข้าพเจ้า.
กรุงเทพฯ : เอราวัฒน์ การพิมพ์.
- รอบคอบ รอบด้าน. (2552). ขั้นตอนสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์. ค้นเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม
2560. จาก http://www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php?bookID=1402
- สุกรี เจริญสุข. (2539). แตรและแตรวงของชาวสยาม. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : Dr.Sax.
- สวัสดิ์ เงินเยี่ยม และสุกรี จรกรรม. (2540). ย้อนยุคการประกวดวงดุริยางค์ - โยชวาทิต
(พ.ศ. 2500 – 2518) สตูบัตร์ นนศ. 40 การประกวดวงโยชวาทิตซึ่งถ้วยพระราชทานฯ.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สิทธิ สิทธิการุณย์. (2545). การบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิต : กรณีศึกษา
โรงเรียนวัดสุทธิวรารามและโรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพจน์ เณณะสมบัติ. (2542). การศึกษาการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการวงโยชวาทิต
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ได้รางวัลชนะเลิศแห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2539 –
2542. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สธน โรจนตระกูล. (2554). การจัดการวงโยชวาทิต (Marching Band Management).
(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สธน โรจนตระกูล. (2554). เทคนิคการพัฒนางวงโยชวาทิต (Technics an Development
Marching Band). (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สธน โรจนตระกูล. (2554). ดนตรีภาคสนาม(Field Music). (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ :
โอเดียนสโตร์.
- สุภาวดี เพ็ชรสกุล. (2546). ศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังขององค์กรแห่งการเรียนรู้:
โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยประเภทสายสามัญ ในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตการศึกษาเพื่อ
พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- อนุพงษ์ อมาตยกุล. (2560). **ประวัติ ช่วงที่ 2. ใน (น.22) หนังสืออนุสรณ์ 60 ปี ดย.สธ.**
 กรุงเทพฯ : หจก.เอส.ซี.เอ็น.(2001).
- อพาดา สุวรรณโรจน์. (2548). **การรับรู้ของบุคลากรในองค์กรแห่งการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์**
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต จิตวิทยา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อรนรินทร์ ขจรวงศ์วัฒนา. (2552). **การวิจัยเชิงคุณภาพ. ค้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2560. จาก**
<https://www.gotoknow.org/posts/280137>
- อดิชาติ เจริญพาโชค. (2547). **การศึกษาศมรรถนะในการบริหารกิจกรรมนักเรียนด้านการจัดการ**
วงโยชวาทิตของผู้ควบคุมวงโยชวาทิต ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชา
นโยบาย การจัดการและเป็นผู้นำทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุรักษ์ บุญแจ๊ะ. (2539). **วงโยชวาทิตกองทัพเรือ THE ROYAL THAI NAVY MILITARY**
BAND. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อิสราวดี ชำนาญกิจ. (2553). **การจัดการเชิงกลยุทธ์. ค้นเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2560. จาก**
<https://www.gotoknow.org/posts/297090>
- Marching in Okayama.** (1990). Retrieved 14 February 2016. From
<http://www.marching-in-okayama.net>
- Rastede Music Day.** (1991). Retrieved 14 February 2016. From
<http://www.rastedermusiktage.de>
- Senge, P.M. (1990). **The fifth discipline.** Retrieved 25 May 2016. From
<http://www.tistr.or.th/km/document/Peter%20Senge.pdf>
- World Association of Marching Show Band.** (1992). Retrieved 14 February 2016.
 From <http://www.wamsb.org>
- World Music Contest.** (1992). Retrieved 14 February 2016. From
<http://www.web.wmc.nl>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ดร.พีระพงษ์ ธีระเผ่าพงษ์ มหาวิทยาลัยนครพนม
3. อาจารย์สุรสีห์ ชานกสกุล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๔๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเกษม ทิพยเมธากุล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาองค์ประกอบ
ของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิตประเภทดนตรีสนาม” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.อนุรักษ์ บุญแจ	ประธานกรรมการ
๒. ดร.พณัง ปานช่วย	กรรมการ
๓. ดร.เฉลิมชัย สุขไพบูลย์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ศณกร สว่างเจริญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๔๓-๓๑๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๕๗๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทิวศิรินทร์
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.พีระพงษ์ ชีระเผ่าพงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเกษม ทิพยเมธากุล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษายองค์ประกอบ
ของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวง โขวาทิตประเภทดนตรีสนาม” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.อนรรักษ์ บุญแจะ	ประธานกรรมการ
๒. ดร.พนัง ปานช่วย	กรรมการ
๓. ดร.เฉลิมชัย สุขไพบูลย์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.คณกร สว่างเจริญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๓๓-๓๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๐, ๑๘๑๓

ที่ ศธ ๐๕๖๔.๑๔/๕๙๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์สุรสิทธิ์ ชานกสกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นายเกษม ทิพยเมธากุล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ดนตรีตะวันตก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาองค์ประกอบ
ของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวง โยธวาทิตประเภทดนตรีสนาม” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ดร.อนุรักษ์ บุญแจ	ประธานกรรมการ
๒. ดร.พนัง ปานช่วย	กรรมการ
๓. ดร.เฉลิมชัย สุขไพบูลย์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.คณกร สว่างเจริญ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๒๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๙๑๐, ๑๙๑๓

ภาคผนวก ค

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ เพื่อหาค่า IOC

แบบตัวอย่างคำถามสำหรับผู้ให้ข้อมูลตอบคำถาม

การศึกษาองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวด

วงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อหาค่า IOC
การศึกษาองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม

คำชี้แจง : แบบประเมินความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือการวิจัยเรื่องการศึกษาองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยซึ่งจะทำการประเมินความเที่ยงตรงใน โดยได้กำหนด เกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรง

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม
 0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
 -1 = แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบประเมินโดยใส่เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
	เหมาะสม +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เหมาะสม -1	
จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดในการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม คือ ?				
1. คุณภาพเสียงของการบรรเลง				
2. ภาพที่ปรากฏต่อสายตา				
3. ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง				
4. นักแสดงประกอบ				
5. เครื่องแต่งกายของนักแสดงมีความเหมาะสม				
6. จำนวนผู้แสดงมีความเหมาะสม				
สิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญ ถ้าอยากจะประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ?				
1. การนำเสนอเรื่องราวของโชว์ที่ชัดเจน				
2. ความกลมกลืนของภาพและเสียง				
3. การสื่อสารความรู้สึกของผู้แสดงถึงผู้ชม				
4. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้				
5. เกิดการสร้างสรรงานใหม่ๆ ในโชว์ที่แสดง				
6. การจัดลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline)				

7. การใช้บทเพลงที่ทันสมัยกับโชว์				
8. การใช้บทเพลงที่ประเทศเจ้าภาพรู้จัก				
9. การแสดงที่เข้าใจได้ง่าย				
คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้ ? (เนเธอร์แลนด์, เยอรมันนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)				
1. เป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ				
2. ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการ ประกวดในปี นั้นๆ				
3. เกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปี นั้นๆ				
4. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์				
5. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อ ผลการ ประกวด				
6. เกณฑ์การประกวดแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันเกินไป				
7. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดมีผลต่อขนาดของวงโยธวาทิต				

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

.....

(เกษม ทิพย์เมธากุล)

ผู้ทำวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

**ตารางวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อ
การศึกษาองค์ประกอบของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม**

รายการขอความคิดเห็น	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3		
จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดในการประกวดวง โยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม คือ ?					
1. คุณภาพเสียงของการบรรเลง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ภาพที่ปรากฏต่อสายตา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. นักแสดงประกอบ	0	0	0	0	ไม่ได้
5. เครื่องแต่งกายของนักแสดงมีความเหมาะสม	0	-1	0	-0.33	ไม่ได้
6. จำนวนผู้แสดงมีความเหมาะสม	-1	0	-1	-0.66	ไม่ได้
สิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญ ถ้าอยากจะประสบความสำเร็จในการประกวด วงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ?					
1. การนำเสนอเรื่องราวของโชว์ที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ความกลมกลืนของภาพและเสียง	+1	+1	-1	1.0	ใช้ได้
3. การสื่อสารความรู้สึของผู้แสดงถึงผู้ชม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. เกิดการสร้างงานใหม่ๆในโชว์ที่แสดง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. การลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline)	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
7. การใช้บทเพลงที่ทันสมัยกับโชว์	-1	-1	-1	-1.0	ไม่ได้
8. การใช้บทเพลงที่ประเทศเจ้าภาพรู้จัก	-1	0	-1	-0.66	ไม่ได้
9. การแสดงที่เข้าใจได้ง่าย	0	0	0	0	ไม่ได้
คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศ เหล่านี้ ? (เนเธอร์แลนด์, เยอรมันนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)					
1. เป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการ ยอมรับ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

2. ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับ วงที่ร่วมทำการ ประกวดในปี นั้นๆ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. เกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติ ที่เป็นเจ้าภาพในปี นั้นๆ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อ การสร้างโชว์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมี ความสำคัญต่อ ผลการ ประกวด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. เกณฑ์การประกวดแต่ละประเทศมีความแตก ต่างกันเกินไป	-1	0	-1	-0.66	ไม่ได้
7. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดมีผลต่อขนาด ของวง โยธวาทิต	-1	-1	-1	-1.0	ไม่ได้

ค่า IOC

3

สรุปว่า คำถามจากข้อ จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่ทำให้ความสำคัญมากที่สุดในการประกวดวง โยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม คือ ? ข้อที่ 1, 2, 3 ใช้ได้

คำถามจากข้อ สิ่งที่คุณฝึกสอนควรให้ความสำคัญ ถ้าอยากจะประสบความสำเร็จในการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนาม ? ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 ใช้ได้

คำถามจากข้อ คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศ เหล่านี้ ? (เนเธอร์แลนด์, เยอรมันนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย) ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5 ใช้ได้

แบบประเมินค่าคะแนนผู้ให้ข้อมูล ตามแบบ Likert Scale 5 ระดับ
การศึกษาศักยภาพของเกณฑ์การตัดสินการประกวดวงโยชวาทิต ประเภทดนตรีสนม

คำชี้แจง : ตัวอย่างเกณฑ์ของค่าระดับคะแนน

5	=	มากที่สุด
4	=	มาก
3	=	ปานกลาง
2	=	น้อย
1	=	น้อยที่สุด

ขอให้ท่านผู้ให้ข้อมูลได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแบบประเมินโดยใช้เครื่องหมาย (✓) ลงในช่องความคิดเห็นของท่านพร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงต่อไป

รายการของความคิดเห็น	ความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1	
จากเกณฑ์การตัดสิน สิ่งที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดในการประกวดวง โยชวาทิต ประเภทดนตรีสนม คือ ?						
1. คุณภาพเสียงของการบรรเลง						
2. ภาพที่ปรากฏต่อสายตา						
3. ภาพรวมทั้งหมดของการแสดง						
4. นักแสดงประกอบ						
5. เครื่องแต่งกายของนักแสดงมีความเหมาะสม						
6. จำนวนผู้แสดงมีความเหมาะสม						
สิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรให้ความสำคัญ ถ้าอยากประสบความสำเร็จในการประกวดวง โยชวาทิต ประเภทดนตรีสนม ?						
1. การนำเสนอเรื่องราวของโชว์ที่ชัดเจน						
2. ความกลมกลืนของภาพและเสียง						
3. การสื่อสารความรู้สึกของผู้แสดงถึงผู้ชม						
4. แสดงความมีทักษะพื้นฐานอย่างดีเยี่ยมและ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้						
5. เกิดการสร้างสรรงานใหม่ๆ ในโชว์ที่แสดง						
6. การจัดลำดับของช่วงเวลาการแสดงที่ดี (Show Timeline)						

7. การใช้บทเพลงที่ทันสมัยกับโชว์						
8. การใช้บทเพลงที่ประเทศเจ้าภาพรู้จัก						
9. การแสดงที่เข้าใจได้ง่าย						
คุณรู้สึกอย่างไรกับเกณฑ์การประกวดของประเทศเหล่านี้ ? (เนเธอร์แลนด์, เยอรมันนี, ญี่ปุ่น, แคนาดา, ไทย)						
1. เป็นเกณฑ์การประกวดที่มีมาตรฐานได้รับการยอมรับ						
2. ระดับความยากของการประกวดจะขึ้นอยู่กับวงที่ร่วมทำการ ประกวดในปี นั้นๆ						
3. เกณฑ์การประกวดจะขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมของชาติที่เป็นเจ้าภาพในปี นั้นๆ						
4. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดค่อนข้างมีผลต่อการสร้างโชว์						
5. การศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประกวดมีความสำคัญต่อ ผลการ ประกวด						
6. เกณฑ์การประกวดแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันเกินไป						
7. ลักษณะของเกณฑ์การประกวดมีผลต่อขนาดของวงโยธวาทิต						

ขอแสดงความขอบคุณอย่างยิ่ง

.....

(เกษม ทิพยเมธากุล)

ผู้ทำวิจัย

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ให้ข้อมูล

ภาคผนวก ง

ภาพถ่ายตัวอย่างใบคะแนนการวิเคราะห์คะแนนในหัวข้อต่างๆ

จากรายการประกวด

WAMSB, Rastede, MIO, WMC

ฉบับภาษาต่างประเทศ

WAMSB ONE WORLD JUDGING SYSTEM - MUSIC ANALYSIS

Achievement is the end result of WHAT the performers are given in design, material and training + HOW well & capable they are in communicating these responsibilities

WHAT IS DONE - VOCABULARY

This sub caption is to evaluate the quality of the musical arrangement. Criteria among others are:

The needed training of the performers

The demand and suitability in relation to performer ability

Entertainment potential, instrumentation, pulse, variety, blend, idiom etc. What did the designers offer to the program and the performers?

	Box 1	Box 2	Box 3	Box 4	Box 5	Box 6
Level	Development	Sometimes	Often	regularly	Consistently	Setting new standards
Numeric	0 to 74,99	75,0 to 79,99	80,0 to 84,99	85 to 89,99	90,0 to 94,99	95,0 100
Split in boxes		76,25 77,5 78,75	81,25 82,5 83,75	86,25 87,5 88,75	91,25 92,5 93,75	
Stage	Learning	Exploring	Knowing	Understanding	Applying	Mastering

HOW IT IS DONE - EXCELLENCE

This sub caption is to evaluate the quality of the music performance.

Criteria among others are:

Technique, artistry, tone quality, intonation, interpretation, Uniformity, stamina, transparency, clarity, balance and blend, Dynamics, phrasing, pulse, feel, style, accuracy, expression, articulation, Control of Tempo & Rhythmic patterns, Audio phasing & vertical alignment of rhythmic patterns displayed by the performers.

Sub caption margins	0- 1,25 POINTS Very comparable	2,5 POINTS Comparable but small differences	5,0 POINTS Real differences	5+ POINTS Big differences
---------------------	-----------------------------------	--	--------------------------------	------------------------------

WAMSB ONE WORLD JUDGING SYSTEM - MUSIC ANALYSIS

WAMSB ONE WORLD JUDGING SYSTEM - OVERALL EFFECT ANALYSIS

Achievement is the end result of **WHAT** the performers are given in design, material and training
+ **HOW** well & capable they are in communicating these responsibilities.

WHAT IS DONE - DESIGN/VOCABULARY - This sub caption measures the overall effect and impact of the program, evaluating the ingredients of the program's music and visual design.
CRITERIA AMONG OTHERS ARE:
Unity - Do I see what I hear and hear what I see? Is the Program, both musically and visually, well coordinated, using continuity, pacing, and audio/visual staging to create a complete experience which can captivate the audience?
Contrast and Variety - Do the Design elements both musically and visually, explore extremes in concept and use, while incorporating varying degrees of finesse, nuance, climax and resolution?
Creativity - No matter what the style, does the Program's Design, both musically and visually, consistently incorporate fresh concepts and ideas to generate and maximize effect?

Maximum of 100 points are to be awarded by the jury member in each subcaption they are assigned to adjudicate.

	Box 1	Box 2	Box 3	Box 4	Box 5	Box 6
LEVEL	Development	Sometimes	Often	Regularly	Consistently	Setting new standards
NUMERIC	0 to 74,99	75,0 to 79,99	80,0 to 84,99	85 to 89,99	90,0 to 94,99	95,0 to 100
SPLIT IN BOXES		76,25 77,5 78,75	81,25 82,5 83,75	86,25 87,5 88,75	91,25 92,5 93,75	
STAGE	Learning	Exploring	Knowing	Understanding	Applying	Master

	<p>HOW IT IS DONE - PERFORMANCE EFFECTIVENESS - EXCELLENCE - This sub caption measures the performance of the performers, evaluating the performance qualities and communicative abilities of the performers both from a musical and visual perspective. CRITERIA AMONG OTHERS ARE: Training - Do the Performers display the skills and techniques essential to the performance of their roles within the chosen program and its musical and visual challenges? Communication - Do the Performers consistently display the ability to convey to the audience, musically and visually, the written emotion, mood, and spirit throughout? Entertainment - Do the Performers elevate their material while engaging the audience through maximized performance qualities? Professionalism - Do the Performers exhibit confidence, focus and assuredness throughout?</p>					<p>Maximum of 100 points are to be awarded by the jury member in each sub caption they are assigned to adjudicate.</p>
	SUB CAPTION MARGINS	0 - 1,25 POINTS Very comparable	2,5 POINTS Comparable but small differences	5,0 POINTS Real differences	5 + POINTS Big differences	

WAMSB ONE WORLD JUDGING SYSTEM - OVERALL EFFECT ANALYSIS

WAMSB ONE WORLD JUDGING SYSTEM – VISUAL ANALYSIS

Achievement is the end result of WHAT the performers are given in design, material and training + HOW well & capable they are in communicating these responsibilities

WHAT IS DONE – VOCABULARY - WHAT DO I SEE?

This sub caption is to evaluate the quality of visual design and the needed training of the performers.
 The criteria among others are: Level of demand, variety, integration, form and style.
 Consideration is given for simultaneous responsibilities and suitability to performers.

	Box 1	Box 2	Box 3	Box 4	Box 5	Box 6
Level	Development	Sometimes	Often	regularly	Consistently	Setting new standards
Numeric	0 to 74,99	75,0 to 79,99	80,0 to 84,99	85 to 89,99	90,0 to 94,99	95,0 100
Split in boxes		76,25 77,5 78,75	81,25 82,5 83,75	86,25 87,5 88,75	91,25 92,5 93,75	
Stage	Learning	Exploring	Knowing	Understanding	Applying	Master

HOW IT IS DONE - EXCELLENCE - WHAT DO I SEE?

This sub caption is to evaluate the quality of the performance displayed by the performers.
 Criteria among others are: Interpretation, uniformity, Forms, movement proficiency
 Facility and alignment, element integration including synchronization
 Continuity, coordination, blend, flow, support, demand, poise, cohesion
 Clarity, transparency, deportment, presentation, appropriateness, spatial awareness
 Control of movement, momentum, equipment handling and intensity

Sub caption margins	0- 1,25 POINTS Very comparable	2,5 POINTS Comparable but small differences	5,0 POINTS Real differences	5+ POINTS Big differences
---------------------	-----------------------------------	--	--------------------------------	------------------------------

WAMSB ONE WORLD JUDGING SYSTEM – VISUAL ANALYSIS

Internationale Rasteder Musiktage
Show / Marsch-Parade – Show / Marching-Parade

Verein / Band: _____

Klasse / Class: _____

GENERAL EFFECT

Wertungskriterien / Judging	Punkte Points
a. Music Effect	Max. 100
Effectivität Musikalisches Repertoire Effect of Repertoire	
Effectivität Musikalische Ausführung Effect of Music performance	Max. 100
b. Visual Effect	Max. 50
Effectivität Visuelles Design Effect of Visual design	
Effectivität Visuelle Ausführung Effect of Visual performance	Max. 50
Gesamt Punktzahl / Total (max. 300)	

Wertungsrichter / Judge 1: _____

2

Internationale Rasteder Musiktage

Show / Marsch-Parade - Show / Marching-Parade

Verein / Band: _____

Klasse / Class: _____

Musik

Wertungskriterien / Judging	Punkte Points
<p>Technische Ausführung Klangverhalten, Klangqualität, Technik, Artikulation, Zusammenspiel, Rhythmik, Ton</p> <p>Technical performance Sound balance, Sound quality and where applicable tuning, Technique, Articulation, Ensemble playing, Rhythm</p>	Max. 200
<p>Artistische Ausführung Musikalische Ausführung und Interpretation, Phrasierung, Dynamik, Agogik und Tempo</p> <p>Artistic performance Music performance and interpretation, Phrasing, Dynamics, Nuancing</p>	Max. 200
Gesamt Punktzahl / Total (Max. 400)	

Wertungsrichter / Judge 2: _____

3

Internationale Rasteder Musiktage

Show / Marsch-Parade – Show / Marching-Parade

Verein / Band: _____

Klasse / Class: _____

Musik

Wertungskriterien / Judging	Punkte Points
<p>Technische Ausführung Klangverhalten, Klangqualität, Technik, Artikulation, Zusammenspiel, Rhythmik, Ton</p> <p>Technical performance Sound balance, Sound quality and where applicable tuning, Technique, Articulation, Ensemble playing, Rhythm</p>	Max. 200
<p>Artistische Ausführung Musikalische Ausführung und Interpretation, Phrasierung, Dynamik, Agogik und Tempo</p> <p>Artistic performance Music performance and interpretation, Phrasing, Dynamics, Nuancing</p>	Max. 200
Gesamt Punktzahl / Total (Max. 400)	

Wertungsrichter / Judge 3: _____

MARCHING IN OKAYAMA General Effect Music

Unit _____ Date _____

*Credit the effectiveness of the musical program, the creativity of the program concept.
Consider musical appeal, pacing and development of musical ideas and the use of time.
Reward the effectiveness of the program through the aesthetic, intellectual, and emotional components as realized
The performers are an essential part of the evaluation through communication.*

REPERTOIRE

Creativity
Pacing/Continuity
Coordination
Range

100 Points

Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 64 Good	65 - 79 Excellent	80 - 89 Superior	90 - 100 Superior
--------------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

FULFILLMENT

Communication
Excellence as it Relates to Effect
Expression
Artistry

100 Points

Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 64 Good	65 - 79 Excellent	80 - 89 Superior	90 - 100 Superior
--------------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

Total Point Breakdown	0 - 99 Fair	100 - 129 Good	130 - 159 Excellent	160 - 179 Superior	180 - 200 Superior
--------------------------	----------------	-------------------	------------------------	-----------------------	-----------------------

TOTAL 200 Points

Adjudicator's Signature)

MARCHING IN OKAYAMA Music Performance

Unit Name _____ Date _____

*Evaluate all areas of the performance for the subcaptions below using the criteria reference. (back of the sheet)
All elements of the ensemble: wind, percussion, electronic, vocal should be considered.
Achievement must be considered in relation to the content of the program.
What is Being Performed and How It is Being Performed = ACHIEVEMENT.*

PERFORMANCE QUALITY

Accuracy
Tone Quality and Intonation
Balance/Blend
Musicianship

100 Points

Point Breakdown	0 - 24 Fair	25 - 49 Good	50 - 69 Excellent	70 - 89 Superior	90 - 100 Exemplary
--------------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	-----------------------

COMPOSITION

Range of Technical and Musical Skills Required
Simultaneous Responsibility
Woodwind, Brass, Percussion Contribution

100 Points

Point Breakdown	0 - 24 Fair	25 - 49 Good	50 - 69 Excellent	70 - 89 Superior	90 - 100 Superior
--------------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

Total Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 99 Good	100 - 139 Excellent	140 - 179 Superior	180 - 200 Superior
--------------------------	----------------	-----------------	------------------------	-----------------------	-----------------------

TOTAL 200 Points

(Adjudicator's Signature)

MARCHING IN OKAYAMA

Marching - Visual Performance

Unit _____ Date _____

Evaluate all areas of the performance for the subcaptions below using the criteria reference. (back of the sheet)
All elements of the ensemble: wind, percussion, auxiliaries should be considered.
Achievement must be considered in relation to the content of the program.
What is Being Performed and How It is Being Performed = ACHIEVEMENT.

COMPOSITION

Quality of Orchestration
 Visual Musicality
 Unity of Elements
 Simultaneous Responsibilities

100 Points

Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 64 Good	65 - 79 Excellent	80 - 89 Superior	90 - 100 Superior
-----------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

EXCELLENCE

Ensemble Control
 Articulation of Body/Equipment
 Uniformity
 Recovery

100 Points

Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 64 Good	65 - 79 Excellent	80 - 89 Superior	90 - 100 Superior
-----------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

Total Point Breakdown	0 - 99 Fair	100 - 129 Good	130 - 159 Excellent	160 - 179 Superior	180 - 200 Superior
-----------------------	----------------	-------------------	------------------------	-----------------------	-----------------------

TOTAL 200 Points

 (Arjudicator's Signature)

MARCHING IN OKAYAMA Color Guard

School _____ Date _____

*Evaluate all areas of the performance for the subcaptions below using the criteria reference. (back of the sheet)
All elements of the ensemble and their relationship to the total design should be considered.
Achievement must be considered in relation to the content of the program.
What is Being Performed and How It is Being Performed = ACHIEVEMENT.*

COMPOSITION

Depth and Quality of the Written Work
Originality and Creativity
Horizontal and Vertical Orchestration
Range and Variety of Skills

100 Points

Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 64 Good	65 - 79 Excellent	80 - 89 Superior	90 - 100 Superior
--------------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

EXCELLENCE

Achievement through technique in form, body, and/or equipment
Achievement through communication of mood, role and/or visual dynamics
Achievement through effort changes of space, time, weight and/or flow

100 Points

Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 64 Good	65 - 79 Excellent	80 - 89 Superior	90 - 100 Superior
--------------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

Total Point Breakdown	0 - 99 Fair	100 - 129 Good	130 - 159 Excellent	160 - 179 Superior	180 - 200 Superior
--------------------------	----------------	-------------------	------------------------	-----------------------	-----------------------

TOTAL 200 Points

(Adjudicator's Signature)

MARCHING IN OKAYAMA Percussion

Unit _____ Date _____

*Evaluate all areas of the performance for the subcaptions below using the criteria reference. (back of the sheet)
All elements of the ensemble: Front ensemble, battery, electronics, vocals should be considered.
Achievement must be considered in relation to the content of the program.
What is Being Performed and How It is Being Performed = ACHIEVEMENT.*

COMPOSITION

- Musical Content
- Technical Content
- Simultaneous Responsibility
- Clarity of Intent
- Creativity
- Range of Effects

100 Points

Point Breakdown	0 - 49	50 - 64	65 - 79	80 - 89	90 - 100
	Fair	Good	Excellent	Superior	Superior

PERFORMANCE QUALITY

- Musicianship
- Segmental Clarity
- Uniformity of Techniques
- Ensemble Cohesiveness
- Communication
- Excellence as it Relates to Effect

100 Points

Point Breakdown	0 - 49	50 - 64	65 - 79	80 - 89	90 - 100
	Fair	Good	Excellent	Superior	Superior

Total Point Breakdown	0 - 99	100 - 129	130 - 159	160 - 179	180 - 200
	Fair	Good	Excellent	Superior	Superior

TOTAL 200 Points

(Adjudicator's Signature)

MARCHING IN OKAYAMA General Effect Visual

Unit _____ Date _____

*Credit the effectiveness of the visual program, the creativity of the program concept.
Consider musical appeal, pacing and development of musical ideas and the use of time.
Reward the effectiveness of the program through the aesthetic, intellectual, and emotional components as realized
The performers are an essential part of the evaluation through communication.*

REPERTOIRE

Audio/Visual Blend
Entertainment Value
Range
Coordination

100 Points

Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 64 Good	65 - 79 Excellent	80 - 89 Superior	90 - 100 Superior
-----------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

FULFILLMENT

Communication
Quality of Efforts
Role/ Identity
Artistry

100 Points

Point Breakdown	0 - 49 Fair	50 - 64 Good	65 - 79 Excellent	80 - 89 Superior	90 - 100 Superior
-----------------	----------------	-----------------	----------------------	---------------------	----------------------

Total Point Breakdown	0 - 99 Fair	100 - 129 Good	130 - 159 Excellent	160 - 179 Superior	180 - 200 Superior
-----------------------	----------------	-------------------	------------------------	-----------------------	-----------------------

TOTAL 200 Points

(Adjudicator's Signature)

Overall Effect Show Competition

Measure the effect (entertainment value) of the program, and the skills of the performers to communicate the program.

Vocabulary

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Creativity and originality: Does the program inspire creativity? The use of the well known in a new way or the use of something that appears new and refreshing. What is the meaning of the concept and does it have a function

Experience: Does the concept have dynamics (highs and lows). Does the program create the atmosphere necessary to lead to an emotional reaction?

Coordination and progression: What is the effect of the coordination between the musical elements, the visual elements and the musical/visual elements? How do these elements work together to create and amplify effect? How does the design proceed?

Continuity: How does the program develop. How is time used and where does the program lead? Does the program have aesthetic, intellectual and/or emotional highs that have been visually or musically planned by the designers

Sets
New Standard

	Box 1			Box 2			Box 3			Box 4			Box 5			Box 6		
description	Never			Rarely			Sometimes			Regularly			Consistent					
Numeric	0 to 59,99			60 to 74,99			75 to 84,99			85 to 89,99			90 to 94,99			95 to 100		
sections	15	30	45	63,5	67,5	71	77,7	80	83,5	86,5	87,5	88,5	91,5	92,5	93,5	96,5	97,5	99
Curve	Experience			Discover			Know			Understand			Apply					

Excellence

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Communication: The performers are able to portray the intention of the musical and visual program.

Emotion: Within the context the members perform the program on a credible level and with passion

Artistry: The aesthetic visual elements like form, movement, control, nuancing etc. are combined in such a way, that the effect of the programme is enhanced.

Commitment: The communication between the performers on the one hand, and between performers and audience on the other within the boundaries of the musical and visual. They show involvement and know how to draw the attention of the audience for their programme in a perfect way.

Sets
New Standard

Category Margins

Very comparable	Comparable/minor differences.	Differences	Different level
1 to 2	3 to 4	5 to 7	8 and more

Music Ensemble Show Competition

values the orchestration and quality of the composition with regard to musicality and ensemble technique.

Repertoire

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Coherence: Here the rhythmic, harmonic and dynamic relation in the composition between the segments of the total musical ensemble and between the brass, percussion and visual is adjudicated. What is demanded musically is in balance with what is asked visually of the musicians.

Creativity & Innovation: Creativity is shown by an original approach as well as by further development of existing approaches in a search for universal quality. Innovation is shown by applying completely new concepts within the idiom

Blend & Mix: What Here depth and reach of the composition are valued. With depth we mean the musical/technical, the number of layers in the harmonic setting, with reach we mean the spread of the used chords

Horizontal Orchestration: How has the musical idea been developed in time? We here consider the development of any idea and the quality of the composition within the previously mentioned development. Think of phrasing, dynamics, syntax, tension and progression etc.

Sets
New Standard

	Box 1	Box 2	Box 3	Box 4	Box 5	Box 6
<i>description</i>	Never	Rarely	Sometimes	Regularly	Consistent	
Numeric	0 to 59,99	60 to 74,99	75 to 84,99	85 to 89,99	90 to 94,99	95 to 100
<i>sections</i>	15	34	45	63,5	67,5	71
<i>Curve</i>	Experience	Discover	Know	Understand	Apply	

Excellence

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Clarity: How clear is the performed composition? Here the 'legibility' of the used techniques will be judged. Attention is paid to uniformity in articulation, recognizability of the various sections and tone (beat) quality

Expression: How is emotion expressed? Here the ability of the performers to add to the composition the right feeling, aesthetic qualities and intensity as well as the ability to communicate this to the audience will be adjudicated.

Style / Idiom Interpretation: How well is the composition understood and expressed? .

Adjustment and recovery ability: Adaptability refers to the right mix of brass, percussion and visual elements to reach an optimal presentation. Recovery is the timely and justly mending of undesirable fluctuations in the music

Sets
New Standard

Category Margins

Very Comparable	Comparable/minor differences.	Differences	Different level
1 to 2	3 to 4	5 to 7	8 and more

Music Performance Show Competition

The individual players per section are evaluated and valued on the width and depth of their possibilities.

Repertoire

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Control: The control of 'tools' to be used, such as: spleen, tongue, lips, embouchure, and arm, wrist and finger muscles. Both the physical and mental control are valued. . Technical and musical skills are also valued, as well as risk factors with regards to the technical and musical reach and the technical and musical reach with regard to the drill

Efforts: The amount of effort needed

Technical demand: The technical ability of the individual, section or part of a section to perform the written book

Musical demand: The musical ability of the individual, section or part of a section to perform the written book.

Sets
New Standard

	Box 1			Box 2			Box 3			Box 4			Box 5			Box 6		
description	Never			Rarely			Sometimes			Regularly			Consistent					
Numeric	0 to 59,99			60 to 74,99			75 to 84,99			85 to 89,99			90 to 94,99			95 to 100		
sections	15	30	45	63,5	67,5	71	77,7	80	82,5	86,5	87,5	88,5	91,5	92,5	93,5	96,5	97,5	99
Curve	Experience			Discovers			Know			Understand			Apply					

Excellence

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Clarity: The degree of distinguishability of the performance (cleanness).

Uniformity: The degree in which various techniques are uniformly executed by individuals within the various sections.

Phrasing: The ability of the individual to execute a clearly stylish and musical performance of a certain passage.

Tempo/pulse/timing: The degree in which tempo en pulse may vary and the degree in which timing within tempo and pulse takes place

Style/Idiom Interpretation: The way of understanding the design and being able to immerse oneself in it and express it

Commitment/expression: The commitment of the performers to his or her section and the creative element in the performance

Adjustment and recovery ability: How fast can one adjust and how soon are mistakes corrected?

Sets
New Standard

Category Margins

Very Comparable	Comparable/minor differences.	Differences	Different level
1 to 2	3 to 4	5 to 7	8 and more

Visual Ensemble Show Competition

values and adjudicates the orchestration and the quality of the composition with regard to drill, body and equipment.

Vocabulary

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Coherence: The coherence between audio and visual elements. Within this the visual musicality will be judged; reproduction and enrichment of the musical structure. Thereby thinking of phrasing, measures, tempi, dynamics, atmosphere etc

Intention of the vocabulary: How clear does the composition become? What is portrayed in the composition? Here the amount of motivation is judged against the functionality

Blend & Mix: Is there a mix between audio and visual elements as well as between the visual elements themselves? Depth and reach of the design will be judged

Horizontal Orchestration: The design is judged in time from the first to the last second of the show. Important elements are the evolution of every idea, from the one to the next, the quality of the design within the previous development of the visual plan

Sets
New Standard

	Box 1			Box 2			Box 3			Box 4			Box 5			Box 6		
description	Never			Rarely			Sometimes			Regularly			Consistent					
Numeric	0 to 59.99			60 to 74.99			75 to 84.99			85 to 89.99			90 to 94.99			95 to 100		
sections	15	30	45	63.3	67.5	71	77.7	80	82.5	86.1	87.5	88.5	91.5	92.5	93.5	96.5	97.5	99
Curve	Experience			Discover			Know			Understand			Apply					

Excellence

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Clarity: How clear is the performed composition? Here the 'legibility' of the used techniques will be judged.

Precision: The judge adjudicates the ability of the ensemble to keep precision/control in space, time and form.

Expression: The way emotion is expressed. The presentation of roles, nuances and detail will be judged.

Style/Idiom Interpretation: The way of understanding the design and being able to immerse oneself in it and express it. The performance of dynamic effort changes (space, time, weight and progress) is also valued.

Tempo & Pulse: How much effort is needed

Adjustment and recovery ability: How fast can one adjust and how soon are mistakes corrected?

Sets
New Standard

Category Margins

Very Comparable	Comparable/minor differences.	Differences	Different level
1 to 2	3 to 4	5 to 7	8 and more

Visual Performance Show Competition

analyses and values the reach (width and depth) of the visual possibilities .

Vocabulary

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Control: The control of tools to be used, such as: muscles, bones, flexibility, dexterity and movability. Dynamic efforts (mental and physical), awareness of space and individual coordination are also considered

Efforts: The amount of effort needed

Technical demand: The technical ability of the individual, section or part of a section to perform the written book

Sets
New Standard

	Box 1			Box 2			Box 3			Box 4			Box 5			Box 6		
description	Never			Rarely			Sometimes			Regularly			Consistent					
Numeric	0 to 59.99			60 to 74.99			75 to 84.99			85 to 89.99			90 to 94.99			95 to 100		
sections	15	20	45	62.5	67.5	71	77.7	80	82.5	86.5	87.5	88.5	91.5	92.5	93.5	96.5	97.5	99
Curve	Experience			Discover			Know			Understand			Apply					

Excellence

Who had the greater understanding/achievement as it relates to...

Clarity: The degree of distinguishability of the performance (cleanness).

Uniformity: The degree in which various techniques are uniformly executed by individuals within the various sections.

Phrasing: The ability of the individual to execute a clear meaningful and expressive performance of a visual passage.

Tempo/pulse/timing: The degree in which tempo en pulse may vary and the degree in which timing within tempo and pulse takes place

Style/Idiom Interpretation: The degree in which an individual and/or segment radiates the knowledge of the style he or she plays

Commitment/expression: The commitment of the performers to his or her section and the creative element in the performance

Adjustment and recovery ability: How fast can one adjust and how soon are mistakes corrected?

Sets
New Standard

Category Margins

Very Comparable	Comparable/minor differences.	Differences	Different level
1 to 2	3 to 4	5 to 7	8 and more

ภาคผนวก จ

แบบตอบรับวารสารในการเผยแพร่บทความวิจัย

แบบตอบรับวารสารในการเผยแพร่บทความวิจัย

ที่ RMU 2562/53

9 กรกฎาคม 2562

เรื่อง ตอบรับบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารดนตรี
เรียน คุณเกษม ทิพยเมธากุล

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัย เรื่อง “การศึกษาเกณฑ์การตัดสิน เพื่อเตรียมความพร้อมการประกวดวงโยธวาทิต ประเภทดนตรีสนามในระดับนานาชาติ Exploring The Standard Benchmark for International Marching Band Contest” มาซึ่งวารสารดนตรีรังสิต กองบรรณาธิการฯ ขอแจ้งให้ท่านทราบว่าบทความของท่านได้ “ผ่าน” การพิจารณาเพื่อตีพิมพ์ในวารสารดนตรีรังสิต

กองบรรณาธิการฯ มีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยดังกล่าวมายังวารสารดนตรีรังสิต แต่ด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ส่งบทความมาเพื่อให้พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่มีเป็นจำนวนมาก ดังนั้นกองบรรณาธิการฯ จึงขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านจะถูกตีพิมพ์ฉบับ ปีที่ 15 เล่มที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2563)

กองบรรณาธิการฯ ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ และหวังว่าท่านจะส่งบทความมายังวารสารดนตรีรังสิตเพื่อเผยแพร่ในฉบับต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ตระกุลขุ่น)
บรรณาธิการบริหาร วารสารดนตรีรังสิต

กองบรรณาธิการวารสารดนตรีรังสิต

โทรศัพท์ 0-2791-6266

โทรสาร 0-2791-6263

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นายเกษม ทิพยเมธากุล
เกิดเมื่อ	วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2521
สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(บางเขน) คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาดนตรี สาขาวิชาดนตรีตะวันตก
วุฒิการศึกษา	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาดุริยางคศิลป์ (วิชาเอกดุริยางคศิลป์ตะวันตก)
ตำแหน่ง	อาจารย์พิเศษ
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 5/77 หมู่บ้านดิเอ็กซ์คลูซีฟ แคราย-งามวงศ์วาน ถนนดิ วานนท์ ซอยดิวานนท์ 38 แยกทานสัมฤทธิ์ 27 ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี รหัสไปรษณีย์ 11000 ประเทศไทย
หมายเลขโทรศัพท์	089-5009746